

බුද්දකනිකායෙ

නෙත්තිප්පකරණ-ටීකා

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

සංවණ්ණනාරම්භෙ (දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; ම. නි. ටී. 1.1 ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; සං. නි. ටී. 1.1.1 ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා) රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණෙතඛිඛස්ස ධම්මස්ස පභවනිස්සයවිසුද්ධිපටිවේදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං උග්ගහණධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපටිපත්තියා සබ්බභිතසුඛනිප්පාදනත්ථං. අප්ථ වා මච්ඡගලභාවතො, සබ්බකිරියාසු පුබ්බකිච්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සම්මාවර්තභාවතො, ආයතීං පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ව සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා. අප්ථ වා රතනත්තයපණාමකරණං පුජනීයපුජාපුඤ්ඤවිසෙසනිබ්බන්තනත්ථං, තං අත්තනො යථාලද්ධසම්පත්තිමිත්තස්ස කම්මස්ස බලානුප්පදානත්ථං, අත්තරා ව තස්ස අසඬකොවනත්ථං, තද්දුහයං අනන්තරායෙන අට්ඨකථාය පරිසමාපනත්ථං. ඉදමෙව ච පයොජනං ආචරියෙන ඉධාධිප්පෙනං. තථා හි චක්ඛති “චන්දනාජනිතං...පෙ.... තස්ස තෙජසා”ති. චත්ථුත්තයපුජා හි නිරතියපුඤ්ඤක්ඛෙන්තසම්බුද්ධියා අපරිමෙයාප්පභාවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධන්තරායෙපි ලොකසන්තිවාසෙ අන්තරායනිබ්බන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති, භයාදිඋපද්දවඤ්ඤා නිවාරෙති. යථාහ –

“පුජාරහෙ පුජයතො, බුද්ධෙ යදි ව සාවකෙ”ති. (ධ. ප. 195; අප. ථෙර 1.10.1) ව,
තථා –

“යෙ, භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්තා, අග්ගෙ තෙ පසන්තා, අග්ගෙ බො පන පසන්තානං අග්ගො විපාකො හොති”ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) ව,

තථා –

“බුද්ධො”ති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
චරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස;
“ධම්මො”ති...පෙ.... ‘සඬසො’ති...පෙ.... දීපස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.6; ඉතිවු. අට්ඨ 90; දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; ම. නි. ටී. 1.1; අ. නි. ටී. 2.4.34) ව,

තථා –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං විත්තං හොති, න දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං විත්තං හොති”ති (අ. නි. 6.10; 11.11) ව,

තථා –

“අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙ වා...පෙ....;
භයං වා ජම්භිතත්තං වා, ලොමහංසො න හෙස්සති”ති. (සං. නි. 1.249) ව;

තත්ථ යස්ස රතනත්තයස්ස වන්දනං කත්තුකාමො, තස්ස ගුණාතිසයයොගසන්දස්සනත්ථං
“මහාකාරුණික”න්තිආදිනා ගාථාත්තයමාහ. ගුණාතිසයයොගෙන හි වන්දනාරහභාවො, වන්දනාරහෙ ව කතා වන්දනා යථාධිප්පෙතප්පයොජනං සාධෙතීති. තත්ථ යස්සා සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා නෙත්ති විසෙසනො යථානුලොමසාසනසන්තිස්සයා, තස්ස ච විචිත්තාකාරප්පවත්තිවිභාවතී. තථා හි සුත්තන්තදෙසනා න විනයදෙසනා විය කරුණාප්පධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානා, අප්ථ බො කරුණාපඤ්ඤාප්පධානාති තද්දුහයප්පධානදෙසනාවිසෙසවිභාවනං තාව සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථොමනං කාතුං තම්මුලකත්තා සෙසරතනානං “මහාකාරුණිකං නාථ”න්තිආදි වුත්තං.

තත්ථ කිරතීති (දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; ම. නි. ටී. 1.1; සං. නි. ටී. 1.1.1; අ. නි. ටී. 1.1.1) කරුණා, පරදුක්ඛං චික්ඛිපති අපනෙතීති අත්ථො. අප්ථ වා කිණානිති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං හිංසති විබාධතීති අත්ථො. කම්පනං කරොතීති වා කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං හදයබෙදං කරොතීති අත්ථො. කම්භි වා සුඛං, තං

රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි පරදුක්ඛාපනයනකාමනාලක්ඛණා, අත්තසුඛනිරපෙක්ඛනයා කරුණිකානං සුඛං රුන්ධතී විබන්ධතීති අත්ථො. කිරියති දුක්ඛිතෙසු පසාරියතීති වා කරුණා, කරුණාය නියුත්තොති කරුණිකො යථා “දොවාරිකො”ති (අ. නි. 7.67). යථා හි ද්වාරට්ඨානතො අඤ්ඤත්ථ වත්තමානොපි ද්වාරපට්ඨද්ධපීවිකො පුරිසො ද්වාරානතිවත්තවුත්තිතාය ද්වාරෙ නියුත්තොති “දොවාරිකො”ති වුවවති, එවං භගවා මෙත්තාදිවසෙන කරුණාවිහාරතො අඤ්ඤත්ථ වත්තමානොපි කරුණානතිවත්තවුත්තිතාය කරුණාය නියුත්තොති “කාරුණිකො”ති වුවවති. මහාභිනිහාරතො පට්ඨාය හි යාව මහාපරිනිබ්බානා ලොකහිත්තත්ථමෙව ලොකනාථා තිට්ඨන්තීති. මහන්තො කරුණිකොති මහාකාරුණිකො. සතිපි භගවතො තදඤ්ඤගුණානම්පි වසෙන මහත්තභාවෙ කරුණිකසද්දසන්නිධානෙන වුත්තත්තා කරුණාවසෙනෙවත්ථ මහත්තභාවො වෙදිතබ්බො යථා “මහාවෙය්‍යාකරණො”ති. එවඤ්ඤි කත්වා “මහාකාරුණිකො”ති ඉමිනා පදෙන පුග්ගලාධිට්ඨානෙන සත්ථු මහාකරුණා වුත්තා හොති.

අපරො නයො – අත්ථසාධනතො කරුණං කරුණායනං කරුණාසම්පවත්තනං අරහතීති කරුණිකො . භගවතො හි සබ්බඤ්ඤාය අනවසෙසතො සත්තානං හිතං, හිතුපායඤ්ඤි ජානතො, තත්ථ ව අකිලාසුනො හිතෙසිතා සත්ථිකා, න තථා අඤ්ඤෙසත්ති. අථ වා කරුණා කරුණායනං සීලං පකති සභාවො එතස්සාති කරුණිකො. භගවා හි පථවිච්ඡිසාදයො විය කක්ඛලපුසනාදිසභාවා කරුණාසභාවො සභාවභූතකරුණොති අත්ථො. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. අථ වා මහාවිසයතාය, මහානුභාවතාය, මහජ්ඣලතාය ව මහති කරුණාති මහාකරුණා. භගවතො හි කරුණා නිරවසෙසෙසු සත්තෙසු පවත්තති, පවත්තමානා ව අනඤ්ඤසාධාරණා පවත්තති, දිට්ඨධම්මිකාදිභෙදඤ්ඤි මහත්තමෙව සත්තානං හිතසුඛං එකත්තතො නිජ්ඣාදෙති, මහාකරුණාය නියුත්තොති මහාකාරුණිකො, තං මහාකාරුණිකං. සෙසං සබ්බං වුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බං. සුමාගධාදිපදානං විය වෙන්ථ සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

නාට්තීති නාටො, වෙනෙය්‍යානං හිතසුඛං ආසිසති පත්ථෙතීති අත්ථො, මෙත්තායනවසෙන වෙන්ථ හිතසුඛාසිසනං වෙදිතබ්බං, න කරුණායනවසෙන පඨමපදෙන වුත්තත්තා. අථ වා නාට්ති වෙනෙය්‍යගතං කිලෙසබ්‍යසනං උපතාපෙතීති නාටො, නාට්තීති වා නාටො, යාවතීති අත්ථො. භගවා හි “සාධු, හික්ඛෙව, හික්ඛු කාලෙන කාලං අත්තසම්පත්තිං පව්ච්චෙක්ඛිතා”තිආදිනා (අ. නි. 8.7, 8) සත්තානං තං තං හිතජ්ජපත්තිං යාවත්ථාපි මහාකරුණාය සමුස්සාහිතො තෙ තත්ථ නියොපෙති. පරමෙන වා විත්තිස්සරියෙන සමන්තාගතො, සබ්බසත්තෙ වා සීලාදිගුණෙහි ඊසති අභිභවතීති පරමිස්සරො භගවා “නාටො”ති වුවවති, තං නාටං.

ඤාතබ්බන්ති ඤෙය්‍යං, අතීතාදිභෙදහින්තං සබ්බං සඬ්ඛනං, අසඬ්ඛනඤ්ඤි. සඬ්ඛරණට්ඨෙත සාගරො, පතිතපතිතානං අත්තතො පුපුලගම්භීරභාවෙහි සංසීදනං නිම්මුජ්ජනං කරොතීති අත්ථො. සං-සද්දස්ස වෙන්ථ “සාභාවො, සාරාගො”තිආදීසු (ධ. ස. 389, 391) විය නිරුත්තිතයෙන දට්ඨබ්බො. සඬ්ඛරණට්ඨෙතාති වා සඬ්ඛරකරණට්ඨෙත, ධීතධම්මතාය “අයං මෙ මරියාදා, ඉමං වෙලං නාතික්කමාමි”ති ලොකෙන සඬ්ඛරං සඬ්ඛෙනං කරොන්තො විය හොතීති අත්ථො. සඬ්ඛරණං වා සමන්තතො ගලනං සන්දනං උදකෙන කරොතීති සාගරො. කජ්ජවුට්ඨානකාලෙ හි මහාසමුද්දො ඉතො විතො ව පග්ගරිත්වා සකලං ලොකධාතුං එකොසං කරොතීති. ලොකියා පන වදන්ති “සාගරස්ස රඤ්ඤො පුත්තෙහි සාගරෙහි නිබ්බන්තිතො ඛතොති සාගරො, පුරත්ථිමො සමුද්දජ්ජපදෙසො, තංසම්බන්ධතාය රුජ්ඣිවසෙන සබ්බොපි සමුද්දො තථා වොහරියතී”ති. සාගරසදිසත්තා සාගරො, ඤෙය්‍යමෙව සාගරොති ඤෙය්‍යසාගරො. සදිසතා වෙන්ථ පුපුලදුන්නරගම්භීරානාදිකාලිකතාහි වෙදිතබ්බා, නිහීනං වෙනමොපම්මං. තථා හි ඤෙය්‍යස්සෙව සාතිසයා පුපුලතා අපරිමාණලොකධාතුබ්‍යාපනතො, සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණස්සෙව තරුණියතාය දුන්නරතා, ගම්භීරතා, ආදිකොට්ටිතා ව පවත්ති, න ඉතරස්ස පරිච්ඡින්නදෙසත්තා බාහිරකච්ඡිතරාගෙහිපි ඉත්තරෙන ඛණෙන අතික්කම්භිතබ්බන්තා, පරිමිතගම්භීරත්තා, පරිමිතකාලත්තා ව. ඤෙය්‍යසාගරස්ස පාරං පරියන්තං ගතොති ඤෙය්‍යසාගරපාරගු, තං ඤෙය්‍යසාගරපාරගුං.

ගමනඤ්ඤිවෙන්ථ ඤාණගමනමෙව, න ඉතරං ඤෙය්‍යග්ගහණතො, තං පන ඤාණං දුට්ඨං සම්මසනපට්ඨෙධභෙදතො, තථා හෙතුඵලභෙදතො. තත්ථ “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො”තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4, 10; පෙටකො. 23) කරුණායනවසෙනෙව අභිනිවිසිත්වා අනෙකාකාරවොකාරෙ සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නං භගවතො සම්මසනඤාණං ඡන්තිංසකොට්ඨිතසහස්සමුඛෙන ඤෙය්‍යසාගරං අජ්ඣොගාහෙත්වා තස්ස පාරං පරියන්තං අගමාසි, යං “මහාවජීරඤාණං”න්ති වුවවති. පට්ඨෙධඤාණං පන සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණපදට්ඨානං ආසවක්ඛයඤාණං, ආසවක්ඛයඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං, යං “මහාබොධි”ති වුවවති. පාරගමනඤ්ඤි තස්ස කිච්චසිද්ධියා, සමත්ථතාය ව වෙදිතබ්බං. තථා යථාවුත්තං සම්මසනඤාණං හෙතු, ඉතරං ඵලං. සහ සම්මසනඤාණෙන වා ආසවක්ඛයඤාණං හෙතු, සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං ඵලං තදානිසංසභාවතොති වෙදිතබ්බං.

වත්දෙති නමාමි, අභිත්ථවාමි වා. සණ්භට්ඨෙත නිපුණා, අනුපවිතඤාණසම්භාරානං අගාධට්ඨෙත ගම්භීරා, එකත්තාදිභෙදතො නන්දියාවට්ඨාදිවිභාගතො ව විචිත්‍රා විසිට්ඨා නානාවිධා නයා එතිස්සාති නිපුණගම්භීරවිචිත්‍රනයා, නිපුණගම්භීරවිචිත්‍රනයා දෙසනා අස්සාති නිපුණගම්භීරවිචිත්‍රනයදෙසනො, තං නිපුණං...පෙ.... දෙසනං. නයතීති වා නයො, පාළිගති, සා ව වුත්තතයෙන අත්ථතො නිපුණා, අත්ථතො බ්‍යඤ්ජනතො ව ගම්භීරා, සඬ්ඛෙපවිත්ථාරානුලොමාදිජ්ජවත්තියා නානාවිධතාය විචිත්‍රා. තථා හි පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන,

සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ස්සනාදිවසෙන,
කුසලාදිබන්ධාදිසඬගභාදිසමයවිමුක්තාදිද්වපනාදිකුසලමූලාදිතිකපටියානාදිවසෙන ව අනෙකවිධා පාළිගතීති.

තත්ථ (දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා) ද්විභාකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා
අත්තහිතසම්පත්තිතො, පරහිතප්පටිපත්තිතො ව. තෙසු අත්තහිතසම්පත්ති අනාවරණඤාණාධිගමනො, සවාසනානං
සබ්බෙසං කිලෙසානං අවිචන්තප්පභානතො ව වෙදිතබ්බා, පරහිතප්පටිපත්ති ලාභසක්කාරාදිතිරපෙක්ඛිත්තස්ස
සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මදෙසනතො, පටිච්චරුද්ධෙසුපි නිව්චං හිතජ්ඣාසයඤාණපරිපාකකාලාගමනතො ව
වෙදිතබ්බා. සා පනෙත්ථ පයොගතො, ආසයතො ව දුට්ඨා, පරහිතප්පටිපත්ති, යථාචුත්තභෙදා දුට්ඨා ව
අත්තහිතසම්පත්ති පකාසිතා හොති. කථං? “මහාකාරුණික”න්ති ඉමිනා ආසයතො, “නිපුණ...පෙ.... දෙසන”න්ති
ඉමිනා පයොගතො, “නාථ”න්ති ඉමිනා පන උභයථාපි භගවතො පරහිතප්පටිපත්ති පකාසිතා කරුණාකිව්වදීපනතො,
“ඤෙය්‍යසාගරපාරගු”න්ති ඉමිනා සාතිසයං අත්තහිතසම්පත්ති පරමුක්තංසගතඤාණකිව්වදීපනතො.

අථ වා තීභාකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා හෙතුතො, ඵලතො, උපකාරතො ව. තත්ථ හෙතු
මහාකරුණා, සා පන පඨමපදෙන සරුපෙනෙව දස්සිතා. ඵලං චතුබ්බිධං ඤාණසම්පදා පභානසම්පදා ආනුභාවසම්පදා
රූපකායසම්පදා වාති. තාසු පධානභූතා ඤාණපභානසම්පදා “ඤෙය්‍යසාගරපාරගු”න්ති ඉමිනා පදෙන පකාසිතා.
පධානෙ හි දස්සිතෙ අවිනාභාවතො ඉතරම්පි ද්වයං දස්සිතමෙව හොති. න හි බුද්ධානං ආනුභාවරූපකායසම්පත්තිහි
විනා කදාපි ධම්මකායසිරි වත්තතීති. උපකාරො අනන්තරං අබාහිරං කත්වා තිව්ධයානමුඛෙන විමුක්තිධම්මදෙසනා,
සා “නාථං, නිපුණ...පෙ.... දෙසන”න්ති පද්ධවයෙන පකාසිතාති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ (දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා) “මහාකාරුණික”න්ති ඵතෙන සම්මාසම්බොධියා මූලං දස්සෙති.
මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො හි භගවා සංසාරපඬ්ඤාතො සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිභාරො අනුපුබ්බෙන
පාරම්මො පුරෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බොධියා මූලං.
“ඤෙය්‍යසාගරපාරගු”න්ති ඵතෙන පුබ්බභාගප්පටිපත්තියා සද්ධිං සම්මාසම්බොධිං දස්සෙති.
අනාවරණඤාණපද්ධියානඤ්ඤි මග්ගඤාණං, මග්ගඤාණපද්ධියානඤ්ඤි අනාවරණඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති වුව්චති.
චුත්තප්පභෙදං පන සම්මසනඤාණං සහ පඤ්ඤාපාරම්මයා තස්සා පුබ්බභාගප්පටිපදා. තස්සා හි ආනුභාවෙන
ලිනුද්ධව්වපතිට්ඨානායුභනකාමසුඛල්ලිකත්තකිලමථානුයොගසස්සතුව්වප්පදාදිඅන්තද්වයවිරහිතා
උක්කංසපාරම්ප්පත්තා මජ්ඣිමා පටිපදා භාවනාපාරිසුරිං ගතා. “නාථ”න්ති ඉමිනා සම්මාසම්බොධියා ඵලං දස්සෙති
ලොකත්තයනායකභාවදීපනතො. තථා හි සබ්බානත්ථපරිහාරපුබ්බඛිගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානත්තපරාය
නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා, සදෙවමනුස්සාය පජාය අවිචන්තූපකාරිතාය
අපරිමිතනිරූපමභාවගුණවිසෙසසමඬ්ඛිතාය ව සබ්බසත්තත්තමො භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං
සත්තානං අනුත්තරගාරවට්ඨානභූතතාය ව “නාථො”ති වුව්චතීති. “නිපුණ...පෙ.... දෙසන”න්ති ඉමිනා
සම්මාසම්බොධියා පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො සත්තසන්තාරණත්ථඤ්ඤි භගවතා සම්මාසම්බොධි
අභිපත්තීතා, තඤ්ඤි සත්තසන්තාරණං යථාචුත්තදෙසනාසම්පත්තියා සම්ප්ඤාති තදවිනාභාවතො. ඉමිනා භගවතො
සාතිසයා පරහිතප්පටිපත්ති දස්සිතා, ඉතරෙහි අත්තහිතසම්පත්තිති තදුභයෙන අත්තහිතාය පටිපත්තාදීසු චතුසු
පුග්ගලෙසු භගවතො චතුත්ථපුග්ගලභාවං දීපෙති, තෙන ව අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවං, උත්තමවන්දනීයභාවං,
අත්තතො ව වන්දනාකිරියාය ඛෙත්තඬ්ඛිගතභාවං දීපෙති.

ඵත්ථ ව යථා “මහාකාරුණික”න්ති ඉමිනා පදෙන භගවතො මහාකරුණා දස්සිතා, ඵවං
“ඤෙය්‍යසාගරපාරගු”න්ති ඵතෙන මහාපඤ්ඤා දස්සිතා. තෙසු කරුණාග්ගහණෙන ලොකියෙසු
මහග්ගහභාවප්පත්තාසාධාරණගුණදීපනතො භගවතො සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා හොති,
පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපද්ධියාග්ගහණදීපනතො සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති.
තදුභයග්ගහණසිද්ධො ඵව වත්ථො නාථසද්දෙන පකාසියති. කරුණාවචනෙන උපගමනං නිරූපකිකිලෙසං දස්සෙති,
පඤ්ඤාවචනෙන අපගමනං. තථා කරුණාග්ගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං භගවතො පවත්තිං දස්සෙති
ලොකවොහාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සමඤ්ඤාය අනතිධාවනං. සභාවානවබොධෙන හි ධම්මානං
සමඤ්ඤා අනිධාවත්වා සත්තාදිසම්මසනං හොතීති. තථා කරුණාග්ගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති,
පඤ්ඤාග්ගහණෙන තීසු කාලෙසු අප්පටිභතඤාණං, චතුසච්චඤාණං, චතුපට්ඨසම්භිදාඤාණං, චතුචෙසාරප්පඤාණං.
කරුණාග්ගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිඤාණස්ස ගහිතත්තා සෙසාසාධාරණඤාණානි, ඡ අභිඤ්ඤා, අට්ඨසු පරිසාසු
(ම. නි. 1.151, 178) අකම්පනඤාණානි, දස බලානි, වුද්දස බුද්ධඤාණානි, සොළස ඤාණවරියා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා
(මහානි. 69, 156; වුළුනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5; දී. නි. අට්ඨ. 3.305; විහ. මූලටී.
සුත්තන්තභාෂනීයවණ්ණනා; දී. නි. ටී. 3.141), චතුචත්තාලිය ඤාණවත්ථුනි සත්තසත්තති ඤාණවත්ථුනිති (සං. නි.
2.34) ඵවමාදීනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාප්පභෙදානං වසෙන ඤාණවාරං දස්සෙති.

තථා කරුණාග්ගහණෙන වරණසම්පත්ති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන විජ්ජාසම්පත්ති. කරුණාග්ගහණෙන
සත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන ධම්මාධිපතිතා. කරුණාග්ගහණෙන ලොකනාථභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන
අත්තනාථභාවො. තථා කරුණාග්ගහණෙන පුබ්බකාරිභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන කතඤ්ඤාතා. කරුණාග්ගහණෙන
අපරන්තපතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අනන්තත්තපතා. කරුණාග්ගහණෙන වා බුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාග්ගහණෙන
බුද්ධභාවසිද්ධි. තථා කරුණාග්ගහණෙන පරෙසං තාරණං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සයං තාරණං. තථා

කරුණාග්ගහණෙන සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගහවිත්තතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බධම්මෙසු චරත්තවිත්තතා දස්සිතා හොති. සබ්බෙසඤ්ච බුද්ධගුණානං කරුණා ආදි තංනිදානභාවතො, පඤ්ඤා පරියොසානං තතො උත්තරි කරුණාභාවතො, ඉති ආදිපරියොසානදස්සනෙන සබ්බෙ බුද්ධගුණා දස්සිතා හොන්ති. තථා කරුණාවචනෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බධගමො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො හොති. කරුණානිදානඤ්භි සීලං තතො පාණාතිපාතාදිචරිතිප්පවත්තිතො, සා ව ඤානත්තයසම්පයෝගිති. පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. සීලඤ්ච සබ්බබුද්ධගුණානං ආදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානන්ති එවම්පි ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්යාණා සබ්බෙ බුද්ධගුණා දස්සිතා හොන්ති නයතො දස්සිතත්තා. එසො එව හි නිරවසෙසතො බුද්ධගුණානං දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගහණං, අඤ්ඤා කො නාම සමත්ථො භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ –

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං, කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤාමභාසමානො; බියෙඨ කප්පො චිරදිසමන්තරෙ, වණ්ණො න බියෙඨ තථාගතස්ස”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 3.425; උදා. අට්ඨ. 53; අප. අට්ඨ. 2.7.20; බු. වං. අට්ඨ. 4.4; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථා, පකිණ්ණකකථා; දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; ම. නි. ටී. 1.1; සං. නි. ටී. 1.1.1; අ. නි. ටී. 1.1.1; වජිර. ටී. ගන්ථාරම්භකථා; සාරත්ථ. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා);

තෙනෙව ච ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරොනාපි බුද්ධගුණපරිච්ඡේදනං පති අනුයුත්තෙන “නො භෙනං, භන්තෙ”ති (දී. නි. 2.145) පටික්ඛිපිත්වා “අපිව මෙ, භන්තෙ, ධම්මන්වයො විදිතො”ති (දී. නි. 2.146) චුත්තං.

එවං සඬ්ඛෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවත්තං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි සද්ධම්මං ථොමෙතුං “විජ්ජාවරණසම්පන්නා”තිආදිමාහ. තත්ථ විජ්ජාවරණසම්පන්නා හුත්වානි වචනසෙසො. චින්දියං ධම්මානං සලක්ඛණං, සාමඤ්ඤලක්ඛණඤ්ච වින්දති විජ්ජා, ලොභක්ඛන්ධාදීනි වා විජ්ඣානට්ඨෙන විජ්ජා, චතුත්තං වා අරියසච්චානං විදිතකරණට්ඨෙන විජ්ජානි එවං තාවෙන්ථ වචනත්ථතො විජ්ජා වෙදිතබ්බා. පභෙදතො පන තිස්සොපි විජ්ජා විජ්ජා භයභෙරවසුත්තෙ ආගතනියාමෙනෙව, අට්ඨපි විජ්ජා විජ්ජා අම්බට්ඨසුත්තාදියු (දී. නි. 1.278 ආදයො) ආගතනියාමෙනෙව. වරන්ති තෙහීති වරණානි, සීලසංචාරාදයො පඤ්චදස ධම්මා, ඉති ඉමාහි විජ්ජාහි, ඉමෙහි ව වරණෙහි සම්පන්නා සම්පන්නාගතානි විජ්ජාවරණසම්පන්නා.

යෙනානි යෙන ධම්මෙන කරුණුතෙන, හෙතුභූතෙන ව. තත්ථ මග්ගධම්මස්ස කරුණත්ථො වෙදිතබ්බො නියානකිරියාසාධකතමභාවතො, නිබ්බානධම්මස්ස හෙතුඅත්ථො ආරම්මණපච්චයභාවතො. පච්චයත්ථො හි අයං හෙත්වත්ථො. පරියත්තිධම්මස්සපි හෙතුඅත්ථො යුජ්ජතෙව පරම්පරාය හෙතුභාවතො. එලධම්මෙ පන උභයම්පි සම්භවති. කථං? “තාය සද්ධාය අවුපසන්නායා”ති වචනතො මග්ගෙන සමුච්ඡින්නානං කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධිප්පභානකිච්චතාය එලස්ස නියානානුගුණතා, නියානපරියොසානතා වානි ඉමිනා පරියායෙන සියා කරුණත්ථො නියානකිරියාය. සකදාගාමිමග්ගවිපස්සනාදිනං පන උපනිස්සයපච්චයභාවතො සියා හෙතුඅත්ථො. එවඤ්ච කත්වා අග්ගප්පසාදසුත්තාදියු (ඉතිවු. 90) අග්ගාදිභාවෙන අග්ගහිතාපි එලපරියත්තිධම්මා ඡත්තමාණවකච්චිමානාදියු (ටී. ව. 886 ආදයො) සරණියභාවෙන ගහිතානි තෙසං මග්ගනිබ්බානානං විය මහාඅට්ඨකථායං සරණභාවො උද්ධටො. විසෙසතො චෙන්ථ මග්ගපරියාපන්නා එව විජ්ජාවරණධම්මා වෙදිතබ්බා. තෙ හි නිජ්ජපරියායෙන නියානකිරියාය සාධකතමභූතා, න ඉතරෙ. ඉතරෙසං පන නියානත්ථතාය නියානතා. යදි එවං කස්මා “විජ්ජාවරණසම්පන්නා හුත්වා”ති චුත්තං, නියානසමකාලමෙව හි යථාචුත්තවිජ්ජාවරණසම්පන්නිසමධිගමොති? නායං විරොධො සමානකාලතාය එව අධිප්පෙතත්තා යථා “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං”න්ති (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43-45; 4.60; කථා. 465, 467). සම්පන්නානි වා පදස්ස වත්තමානකාලත්ථතා වෙදිතබ්බා “උප්පන්නා ධම්මා”ති (ධ. ස. නිකාමිකා 17) එත්ථ උප්පන්නසද්දස්ස විය. එවඤ්ච කත්වා වචනසෙසමන්තරෙනෙව පදයොජනා සිද්ධා හොති. “යෙනා”ති ව පදං උභයත්ථ සම්බන්ධිතබ්බං “යෙන ධම්මෙන විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන ධම්මෙන නියාන්ති”ති.

ලොකතොති බන්ධාදිලොකතො, වට්ටතොති අත්ථො. න්ති තං මග්ගනිබ්බානඵලපරියත්තිභෙදං ධම්මං. උත්තමන්ති සෙට්ඨං. තථා භෙස අත්තනා උත්තරිතරස්ස අභාවෙන “අනුත්තරො”ති චුච්චති. තත්ථ මග්ගස්ස නියානහෙතුආදිඅත්ථෙත, නිබ්බානස්ස නිස්සරණවිවෙකාදිඅත්ථෙත, එලස්ස අරියසත්තභාවාදිඅත්ථෙත ව සෙට්ඨතා වෙදිතබ්බා. ස්වායමත්ථො “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) ආදියුත්තපදානුසාරෙන විභාවෙතබ්බො.

ධම්මන්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායතො, සංසාරතො ව අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතීති ධම්මො. සම්මා, සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බඤ්ඤාතාදානාවරණඤාණො සමන්තවක්ඛු භගවා, තෙන යථා සම්මාසම්බොධිසමධිගමෙනෙව සබ්බෙ බුද්ධගුණා සම්පාපුණියන්ති, එවං සම්මදෙව ආසෙවනාය භාවනාය බහුලිකිරියාය සම්මාපටිපත්තියා සම්මදෙව පච්චවෙක්ඛණාය සක්කච්චං ධම්මදෙසනාය වෙනෙයාසන්නානෙසු පතිට්ඨාපනෙන –

“අරියං , වො භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි (ම. නි. 3.136; පෙටකො. 24). මග්ගානට්ඨකිංකො සෙට්ඨො (ධ. ප. 273; නෙත්ති. 170; පෙටකො. 30). යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34). එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 5.367, 384). ධම්මං, වො භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණං”න්ති (ම. නි. 3.420; නෙත්ති. 5) –

ආදිවචනෙහි, අභිත්ථවනෙන ව පුජිතො මානිතො අපචිතොති සම්මාසම්බුද්ධපුජිතො, තං සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං ධම්මං වන්දෙති සම්බන්ධො.

අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්ස ධම්මස්ස අධිගමනෙ විජ්ජාසම්පන්නා වෙව භොන්ති වරණසම්පන්නා ව, සබ්බවට්ඨකුක්ඛතො ව නියාන්ති, තමෙව අරියානං සකලගුණසමඬ්ඛිතාවනිමිත්තං, අනවසෙසදුක්ඛනිස්සරණහෙතුතුකඤ්ච උත්තමං පවරං සද්ධිං පරියත්තිධම්මෙන නවවිධං ලොකුත්තරධම්මං භගවතාපි සම්මාපටිපත්තිආදිවිධිනා පුජිතං නමාමි, අභිත්ථවාමි වාති.

එත්ථ ව “යෙන ලොකතො නියාන්ති, විජ්ජාවරණසම්පන්නා ව භොන්ති”ති පද්ද්වයෙන යථාක්කමං ධම්මස්ස භාවෙතබ්බභාවො, සච්ඡිකාතබ්බභාවො ව චුත්තො. තෙසු පද්ධමෙන විජ්ජාසම්පත්තියා ධම්මං ථොමෙති, දුතියෙන විමුත්තිසම්පත්තියා. තථා පද්ධමෙන ඤානසම්පදාය, දුතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පද්ධමෙන වා සමාධිසම්පදාය, දුතියෙන සමාපත්තිසම්පදාය. පද්ධමෙන වා බයඤ්ඤාණභාවෙන, දුතියෙන අනුප්පාදඤ්ඤාණභාවෙන. අථ වා පුරිමෙන විජ්ජුපමතාය, දුතියෙන වජිරුපමතාය. පුරිමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දුතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පද්ධමෙන නියානභාවෙන, දුතියෙන නිස්සරණභාවෙන. පද්ධමෙන වා හෙතුභාවෙන, දුතියෙන අසඬ්ඛභාවෙන. පද්ධමෙන වා දස්සනභාවෙන, දුතියෙන විවෙකභාවෙන. පද්ධමෙන වා අධිපතිභාවෙන, දුතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අථ වා පද්ධමෙන නියානිකභාවදස්සනතො ස්වාක්ඛාතතාය ධම්මං ථොමෙති, දුතියෙන සච්ඡිකාතබ්බභාවතො සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පුරිමෙන අකාලිකතාය, පච්ඡිමෙන එහිපස්සිකතාය. පුරිමෙන වා ඔපනෙය්යිකතාය, පච්ඡිමෙන පච්චත්තං වෙදිතබ්බතාය ධම්මං ථොමෙති.

“උත්තම”න්ති ව එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදිපනෙන පරිපුණ්ණතාය ධම්මං ථොමෙති , “සම්මාසම්බුද්ධපුජිත”න්ති එතෙන පරිසුද්ධතාය. සබ්බදොසාපගමෙන හිස්ස පුජනියතා. පරිසුද්ධතාය වස්ස පහානසම්පදා, පරිපුණ්ණතාය පහවසම්පදා. පහානසම්පත්තියා ව භාවනාපාරිපුරි අනවසෙසදොසසමුග්ගාටනතො, පහවසම්පත්තියා සච්ඡිකිරියනිබ්බන්ති තතුත්තරි කරණියාභාවතො. අනඤ්ඤාසාධාරණතාය හි උත්තමොති. තථා භාවෙතබ්බභාවෙනස්ස සහ පුබ්බභාගසීලාදිහි සෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා, සච්ඡිකාතබ්බභාවෙන සහ අසඬ්ඛතාය ධාතුයා අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා භොන්තිති.

එවං සඬ්ඛෙපෙන සබ්බසද්ධම්මගුණෙහි සද්ධම්මං ථොමෙත්වා ඉදානි අරියසඬ්ඛිං ථොමෙතුං “සීලාදිගුණසම්පන්නො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සීලාදිගුණසම්පන්නොති සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තියාදිගුණෙහි සම්පන්නො සමන්තාගතො, සම්පන්නසීලාදිගුණො වා. අරියානඤ්ඤි තංතංමග්ගවජ්ඣක්කිලෙසප්පහානෙන හතපටිපක්ඛා සුවිසුද්ධා සීලාදයො “සම්පන්නා”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති , න පුට්ඨප්පනානං, යතො “සුප්පටිපන්නො”තිආදිනා (ම. නි. 1.74; අ. නි. 6.10; උදා. 18) අරියසඬ්ඛිං ථොමියති. අථ වා සීලාදිගුණසම්පන්නොති පරිපුණ්ණසීලාදිගුණො. අරියපුග්ගලානඤ්ඤි අරියසච්චපටිවෙධෙන සහෙව යථාරහං සෙක්ඛාසෙක්ඛා සීලාදිධම්මක්ඛන්ධා පාරිපුරිං ගච්ඡන්තිති. ඨිතො මග්ගඵලෙසුති මග්ගෙසු, ඵලෙසු ව ඨිතො, මග්ගට්ඨො, ඵලට්ඨො වාති අත්ථො. යොති අනියමතො අරියසඬ්ඛිං නිද්දිසති, තස්ස “ත”න්ති ඉමිනා නියමං වෙදිතබ්බං.

නනු ව අරියසඬ්ඛිං න සබ්බෙ අරියපුග්ගලා මග්ගට්ඨා, නාපි සබ්බෙ ඵලට්ඨාති? සච්චමෙතං, අවයවධම්මෙන පන සමුදායං නිද්දිසන්නො ඵවමාහ යථා “සමං චුණ්ණ”න්ති. යථා හි යොගචුණ්ණස්ස අවයවෙසු ලබ්භමානො සමභාවො සමුදායෙ අපදිසියති “සමං චුණ්ණ”න්ති, එවං අරියසඬ්ඛිස්ස අවයවතුනෙසු අරියපුග්ගලෙසු ලබ්භමානො මග්ගට්ඨඵලට්ඨභාවො සමුදායභූතෙ අරියසඬ්ඛිං ඨිතො “මග්ගඵලෙසු”ති අපදිට්ඨොති වෙදිතබ්බං.

ආරක්කත්තා කිලෙසෙහි, අනෙයෙ න ඉරියනතො, අයෙ ව ඉරියනතො, සදෙවකෙන ව ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො අරියො, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතත්තා සඬ්ඛිං, අරියො ව සො සඬ්ඛිං වාති අරියසඬ්ඛිං, තං අරියසඬ්ඛිං. පුජ්ජහවඵලනිබ්බන්තනතො අත්තනො සත්තානං පුනාතීති වා පුඤ්ඤං, බිත්තං චුත්තං බිජං විරුහනට්ඨානතාය තායති රක්ඛතීති ඛෙත්තං කෙදාරාදි, ඛෙත්තං වියාති ඛෙත්තං, සත්තානං පුඤ්ඤස්ස මහප්ඵලභාවකරණෙන විරුහනට්ඨානතාය ඛෙත්තන්ති පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං. අනුත්තරං වන්දෙති සම්බන්ධො.

එත්ථ ව “සීලාදිගුණසම්පන්නො”ති එතෙන අරියසඬ්ඛිස්ස භගවතො අනුජාතපුත්තතං දස්සෙති, තෙනස්ස පහවසම්පදා දිපිතා භොති. “ඨිතො මග්ගඵලෙසු”ති එතෙන පහානසම්පදං, ඤාණසම්පදඤ්ච දස්සෙති කිලෙසානං සමුච්ඡෙදප්පටිපස්සද්ධිප්පහානදිපනතො, මග්ගඵලඤ්ඤාණාධිගමදිපනතො ව. “අරියසඬ්ඛි”න්ති එතෙන පහවසම්පදං

සබ්බසම්මානං අග්ගභාවදීපනතො, සදෙවකෙන ව ලොකෙන අරණියභාවදීපනතො. “පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තර”න්ති එතෙන ලොකස්ස බහුපකාරතං දස්සෙති අග්ගදක්ඛිණියොභාවදීපනතො.

තථා “සීලාදිගුණසම්පන්නො”ති ඉදං අරියසම්මානසංස්ථාපිතපටිපත්තභාවදීපනං. “ධීතො මග්ගඵලෙසු”ති ඉදං සතිපි සන්නානවිභාගෙන අනෙකභාවෙ වතුපුරිසයුගඅට්ඨපුරිසපුග්ගලභාවදීපනං. “අරියසම්මාන”න්ති ඉදං ආනුනෙය්‍යාදිභාවදීපනං. “පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තර”න්ති ඉදං ලොකස්ස භික්ෂුධාය පටිපත්තනාදීපනං. තථා “ධීතො මග්ගඵලෙසු”ති ඉදං අරියසම්මානසංස්ථාපිතපටිපත්තභාවදීපනං, තෙනස්ස භගවතො ඔරසපුත්තභාවො දස්සිතො හොති. “සීලාදිගුණසම්පන්නො”ති ඉමිනා පනස්ස විභවධර්මකිලෙසා අනවසෙසා සෙක්ඛාසෙක්ඛා සීලාදිධම්මක්ඛන්ධා දස්සිතා. “අරියසම්මානං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තර”න්ති ඉමිනා තෙසං තෙසඤ්ඤෙව යථාචුත්තගුණවිසෙසානං සුපරිසුද්ධතං දීපෙති. තෙනස්ස මහානුභාවතං, අනුත්තරදක්ඛිණියොභාවං, වන්දනාරහභාවං, අත්තතො ව වන්දනාකිරියාය ඛේත්තභිග්ගභාවං දීපෙති. සරණගමනඤ්ච සාවකානං සබ්බගුණානං ආදි, සපුබ්බභාගප්පිපදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො මජ්ඣිකා, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදයො පරියොසානන්ති ආදිමජ්ඣිකපරියොසානකල්‍යාණා සබ්බෙ අරියසම්මානගුණා ඉමාය ගාථාය පකාසිතාති වෙදිතබ්බං.

එවං ගාථාත්තයෙන සම්බෙදනො සකලගුණසංකිත්තනමුඛෙන රත්තත්තයස්ස පණාමං කත්වා ඉදානි තං නිපච්චකාරං යථාධිප්පෙනෙ පයොජනෙ පරිණාමෙන්තො “වන්දනාජනික”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ වන්දනාජනිකන්ති වන්දනාකාරෙන නිබ්බන්තිතං, රත්තත්තයගුණාභිත්ථවනවසෙන, නිපච්චකාරවසෙන වා උප්පාදිතන්ති අත්ථො. ඉතීති එවං “මහාකාරුණික”න්ති ආදිප්පකාරෙන. රතිජනනට්ඨෙන රත්තං, බුද්ධධම්මසම්මානං, විත්තිකතාදිභාවො වා රත්තට්ඨො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“විත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රත්තං තෙන චුච්චති”ති. (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. 5.223; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50; දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථා; ම. නි. ටී. 1.4; සං. නි. ටී. 1.1.4; අ. නි. ටී. 1.1.4; සාරත්ථ. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා);

විත්තිකතභාවාදයො ව අනඤ්ඤසාධාරණා බුද්ධාදීසු එව ලබ්භන්ති, රත්තානං තයං රත්තත්තයං, තස්මිං රත්තත්තයෙ. භතත්තරායොති විධස්තඋපද්දවො හුත්වාති සම්බන්ධො, එතෙන අත්තතො පසාදසම්පත්තියා, රත්තත්තයස්ස ව ඛේත්තභාවසම්පත්තියා තස්ස පුඤ්ඤස්ස අත්ථසංවණ්ණනාය උපසානකඋපද්දවානං විභනනෙ සමත්ථතං දස්සෙති. සබ්බක්ඛන්ධාති සබ්බස්මිං අත්තො වෙව බහි ව, අප්පකිත්තිකඛාහිරවත්ථුසුති අත්ථො. සබ්බක්ඛන්ධාති වා සබ්බස්මිං කාලෙ, සංවණ්ණනාය ආදිමජ්ඣිකපරියොසානකාලෙසුති චුත්තං හොති. හුත්වාති පුබ්බකාලකිරියා, තස්ස “කරිස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. තස්සාති යං රත්තත්තයෙ වන්දනාජනිකං පුඤ්ඤං, තස්ස. තෙජසාති ආනුභාවෙන බලෙන.

එවං රත්තත්තයවන්දනාය පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි නෙත්තිප්පකරණස්ස ගම්භීරත්ථත්තා අත්ථසංවණ්ණනාය දුක්කරභාවං දස්සෙතුං “ධීති”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ ධීතින්ති යානං අනන්තරධානං අවිච්ඡේදප්පවත්තිං. ආකඬ්ඛමානෙතාති ඉච්ඡමානෙන පත්ථයන්තෙන, “අභොවතායං සද්ධම්මනෙත්ති චිරං තිට්ඨෙය්‍යා”ති එවං පත්ථයන්තෙතාති චුත්තං හොති. චිරන්ති දීඝකාලං, පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණං කාලන්ති අත්ථො. සද්ධම්මනෙත්තියාති සද්ධම්මසම්මානාය නෙත්තියා. සද්ධම්මො හි වෙනෙය්‍යසන්නානෙසු අරියගුණානං නයනතො නෙත්ති, සද්ධම්මස්ස වා නෙත්ති සද්ධම්මනෙත්ති, තස්සා සද්ධම්මනෙත්තියා, ස්වායමත්ථො අට්ඨකථායං විචාරිතො එව. ථෙරෙනාති ටීරගුණයුත්තෙන. අභියාචිතොති ආදරගාරවෙන යාචිතො. අභිමුඛං වා යාචිතො, අනුත්තරං කත්වා යාචිතොති අත්ථො. උද්දිස්ස වා යාචිතො, ගරුතරං කත්වා යාචිතොති අත්ථො, “කරොතු ආයස්මා නෙත්තිප්පකරණස්ස කඤ්චි අත්ථසංවණ්ණන”න්ති එවං නෙත්තියා අත්ථසංවණ්ණනං පති අප්පකිත්තිකතොති චුත්තං හොති. එත්ථ ව සද්ධම්මස්ස චිරං ධීතිකාමෙන අප්පකිත්තිකසම්පන්නෙන සාසනෙ ටීරගුණයුත්තෙන සබ්බමචාරිනා ආදරගාරවෙන, අභිමුඛං වා යාචිතෙන මෙ න සක්කා තස්ස අභියාචනං පටික්ඛිපිතුන්ති දස්සෙති “ධීතිං ආකඬ්ඛමානෙතා”ති ගාථාය.

පදුමුත්තරනාථස්සාති පදුමුත්තරස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස. පස්සතාති පුබ්බෙතිවාසවක්ඛුනා, සමන්තවක්ඛුනා එව වා භත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය අභිනිහාරං පස්සන්තෙන. තාදිනාති තාදිභාවයුත්තෙන, සබ්බත්ථ වා නිබ්බිකාරෙන, “අමහාකං භගවතා”ති වචනසෙසො. යස්සාති ආයස්මතො මහාකච්චානත්ථෙරස්ස. යපිතොති –

“එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථං විභජන්තානං යදිදං මහාකච්චානො”ති (අ. නි. 1.188, 197) –

එවං යපිතො. සීලාදිගුණවිසෙසෙහි මහන්තා සාවකාති මහාසාවකා (ථෙරගා. අට්ඨ. 2.1288; අ. නි. ටී. 2.3.59), මහාකස්සපාදයො, තෙසු අයමායස්මා අඤ්ඤතරොති, මහාසාවකො ව සො ගුණවිසෙසයොගතො උත්තමො වාති

මහාසාවකුත්තමො.

කුමාරාදිය සාතිසයානං ආවජ්ජනාදිවසිභාවානං, අරියද්ධිවසෙන පරමස්ස ච චෙතොවසිභාවස්ස අධිගතත්තං වසිජ්ජත්තො. අත්ථාදියු සවිසෙසභෙදගතපටිසම්භිදාඤාණත්තං පභින්නපටිසම්භිදො. “පණ්ඩිතො, භික්ඛවෙ, මහාකච්චානො, මහාපඤ්ඤො, භික්ඛවෙ, මහාකච්චානො”තිආදිනා (ම. නි. 1.205) අනෙකෙසු යානෙසු හගවතා පසංසිතත්තං සම්බුද්ධෙන පසංසිතො. තෙන චුත්තං “සත්ථු චෙව සංවණ්ණිතො සංභාවිතො, විඤ්ඤානඤ්ච සමුත්ථවාරින”න්ති.

අනුමොදිතාති “සාධු සාධු, කච්චාන, සාධු බො, ත්වං කච්චාන, ඉමං ධම්මසංවණ්ණනං අභාසී”ති එවං අනුමොදිතා. එකස්මිං කිර සමයෙ අයං මහාපෙරො ජම්බුවනසණ්ඨෙ විහරන්තො අත්තනො සන්තිකාවචරානං භික්ඛූනං ඉමං භාරතයපටිමණ්ඩිතං පකරණං අභාසී. භාසිත්වා ච හගවතො සන්තිකං උපසඩ්ධකම්ත්වා හගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමත්තං නිසින්නො යථාභාසිතං ඉමං පකරණං හගවතො නිවෙදෙසි. තං සුත්වා හගවා “සාධු සාධු”තිආදිනා අනුමොදිත්වා “තස්මාතිහ, ත්වං කච්චාන, ඉමං ධම්මසංවණ්ණනං ධම්මනෙත්තිත්වෙව ධාරෙහි”ති නාමග්ගහණං අකාසිති වදන්ති. දෙසනාභාරාදිනන්දියාවට්ටනායාදිභාරතයානුසාරෙනෙව සබ්බධම්මසංවණ්ණනානං ගතියොති ආහ “සාසනස්ස සදායත්තා, නවඨගස්සත්ථවණ්ණනා”ති.

ගම්භීරඤාණෙහිති ගම්භීරෙහි ඤාණෙහි, න සද්ධාමත්තකෙන, ගම්භීරඤාණෙහි වා මහාපඤ්ඤෙහි අරියෙහි. පකරණස්ස ගම්භීරත්ථං, අත්තනො ච ඤාණස්ස නාතිවිසයතං විදිත්වා සංවණ්ණනාරම්භෙ සංසිදන්තම්පි මං සාසනගුණාදිඋපනිස්සයසම්පදා උස්සාහෙසිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “කිඤ්චාපි”තිආදිනා.

“පඤ්චපි නිකායෙ ඔගාහෙත්වා”ති ඉමිනා නෙත්තියා පඤ්චපි මහානිකායෙ අනුපවිසිත්වා අවට්ඨානං, තෙසං සංවණ්ණනාභාවඤ්ච දීපෙති. තත්ථ “කතමො අස්සාදො ච ආදිනෙවො වා”තිආදිපෙට්කොපදෙසපාළිං (පෙට්කො. 23) ආනෙත්වා ඉධ දෙසනාභාරාදිනං පදත්ථවිනිච්ඡයො පෙට්කෙන සංසන්දනං නාම. “යථාබල”න්ති ඉමිනා සබ්බථා සබ්බභාගෙනාපි නෙත්තියා සංවණ්ණනා මයා න සුකරා කාතුං, අත්තනො පන ඤාණබලානුරූපං කරිස්සාමිති නිරතිමානතං දීපෙති.

සුවසුද්ධන්ති සුවස්සු වසුද්ධං, නිකායන්තරඋද්ධොසෙහි අන්තරන්තරා අනුප්පවෙසිතෙහි අසම්මිස්සන්ති අධිජ්ජායො. අසංකිණ්ණන්ති සනිකායෙපි පදත්ථන්තරපරිකප්පනාදිනා අසංකිණ්ණං තාදිසසඩ්ධකරරහිතං අනාකුලං සුපරිච්ඡින්නං. විවිධෙහි ආකාරෙහි නිච්ඡිනොතිති විනිච්ඡයො. අත්ථානං විනිච්ඡයො අත්ථවිනිච්ඡයො. ගණ්ඨිට්ඨානභූතෙසු අත්ථෙසු බ්ලමද්දනාකාරෙන පවත්තා විමතිච්ඡෙදකථා, නිපුණො සුබුමො සණ්භො අත්ථවිනිච්ඡයො එතස්සාති නිපුණත්ථවිනිච්ඡයො. අථ වා අත්ථෙ විනිච්ඡිනොතිති අත්ථවිනිච්ඡයො, යථාචුත්තඅත්ථවිසයඤාණං, නිපුණො ඡෙකො අත්ථවිනිච්ඡයො එතස්සාති නිපුණත්ථවිනිච්ඡයො, තං නිපුණත්ථවිනිච්ඡයං. සමයන්ති සිද්ධන්තං. ඉදං චුත්තං හොති – මහාවිහාරවාසීනං සිද්ධන්තො චුත්තනයෙන සුපරිසුද්ධො, අනාකුලො, සණ්භසුබුමවිනිච්ඡයො ච, සිද්ධන්තං තං අවිලොමෙත්තො අනුකුලතො තත්ථ සිද්ධංයෙව ධම්මනෙත්තිං පකාසයන්තො නෙත්තිජ්ජකරණස්ස අත්ථසංවණ්ණනං කරිස්සාමිති.

පමාදලෙබන්ති අපරභාගෙ පොත්ථකාරුල්හකාලෙ පමජ්ජිත්වා ලිබනවසෙන පවත්තප්පමාදපාඨං. වජ්ජෙත්වාති අපනෙත්වා. පාළිං සම්මා නියොජ්ජන්ති තං තං නෙත්තිපාළිං තත්ථ තත්ථ උදාහරණභාවෙන ආනීතසුත්තෙ සම්මදෙව නියොජෙත්තො, අත්ථසංවණ්ණනය වා තං තං උදාහරණසුත්තසඩ්ධාතං පාළිං තස්මිං තස්මිං ලක්ඛණභූතෙ නෙත්තිගන්තෙට් සම්මදෙව නියොජෙත්තො. උපදෙසන්ති නෙත්තිඋපනිසං නෙත්තිහදයං. ය්වායං සපට්ඨානවිභාගස්ස තෙත්තිංසවිධස්ස නෙත්තිපදත්ථස්ස සහ නිමිත්තවිභාගෙන අසඩ්ධකරතො වචන්තීතො විසයො, තං. විභාවෙන්තො පකාසෙත්තො. තස්සා නෙත්තියා කරිස්සාමි අත්ථවණ්ණනන්ති සම්බන්ධො.

එත්ථ ච “අභියාචිතො”ති ඉමිනා අත්ථසංවණ්ණනය නිමිත්තං දස්සෙති, “යීතිං ආකඨ්ඛමානෙන චිරං සද්ධම්මනෙත්තියා”ති ඉමිනා පයොජනං, “කරිස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති ඉමිනා පිණ්ඩත්ථං. සංවණ්ණියමානා හි පකරණත්ථා සංවණ්ණනය පිණ්ඩත්ථො. “තමුපනිස්සායා”තිආදිනා කරණජ්ජකාරං.

ඉදානි සංවණ්ණනය සවනෙ නියොජෙත්තො “ඉති අත්ථ”න්ති ඔසානගාථමාහ. තත්ථ “සක්කච්ච”න්ති පදං උභයත්ථ යොජෙතබ්බං “සක්කච්චං විහජන්තස්ස, සක්කච්චං නිසාමයථා”ති.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිවර්තා.

නිදානකථාවණ්ණනා

වචනත්ථජානනෙන විදිතජ්ජකරණත්ථසාමඤ්ඤත්ථස්ස පකරණකථා වුවුවමානා සොභෙයාති නෙත්තිපදත්ථපරිජානනමෙව ආදිමිති යුත්තරූපන්ති තදත්ථං පුච්ඡති “තත්ථ කෙනට්ඨෙන නෙත්ති”ති. තත්ථ තත්ථාති

“තස්සා නෙත්ති යා කරස්සාමත්ථවණ්ණන” න්ති යදිදං වුත්තං, තස්මිං; යස්සා කරස්සාමත්ථවණ්ණනන්ති පටිඤ්ඤානං, සා නෙත්ති කෙනටියෙන නෙත්තිති අත්ථො. තත්ථාති වා “නෙත්තිප්පකරණස්සා”ති එතස්මිං වචනෙ යා නෙත්ති වුත්තා, සා කෙනටියෙන නෙත්තිති අත්ථො. “නයනටියෙනා”ති ඉදං කත්තුකරණාධිකරණසාධනානං සාධාරණවචනන්ති “අරියධම්මං නයනී”ති කත්තුසාධනවසෙන තාව නෙත්තිසද්දස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි කරණාධිකරණසාධනවසෙන වත්තුං. “නයන්ති තායා”තිආදි වුත්තං.

තථා හි වුත්තන්ති නෙත්තිඋපදෙසාධිනන්තා එව සුත්තාවබොධස්ස වුත්තං. පෙටකෙ “තස්මා නිබ්බාසිතුකාමෙන සුතමයෙන අත්ථා පරියෙසිතබ්බා, තත්ථ පරියෙසනාය අයං අනුපුබ්බි භවති සොළස භාරා පඤ්ච නයා අට්ඨාරස මූලපදානී”තිආදි (පෙටකො. 3). භාරනායවිචාරණා විනිමුත්තො අත්ථසංවණ්ණනාවිසෙසො නත්ථිති ආහ “සුත්තස්ස අත්ථසංවණ්ණනා නෙත්තිඋපදෙසායත්තා”ති. ස්වායමත්ථො පරතො පකිණ්ණකකථායං ආවි භවිස්සති. එවං මහාවිසයා වායං නෙත්ති කුතො පහවාති ආහ “සුත්තස්පහවා”ති, එතෙන නෙත්ති යා පමාණභුතනං දස්සෙති. ඉදඤ්ච සුත්තස්ස නෙත්තිසන්තිස්සයනාපරිදීපනපරං, න ථෙරප්පහවතාපටික්ඛෙපපරං. ථෙරො හි පඤ්ච මහානිකායෙ ඔගාහෙත්වා තංසන්තිස්සයෙනෙව තෙසං සංවණ්ණනාභුතං ඉමං පකරණං අභාසි, තස්මා අයමෙව සංවණ්ණනාධම්මො, යදිදං සංවණ්ණෙනබ්බධම්මමසන්තිස්සයනා.

පකරණපරිච්ඡේදතොති පකරණස්ස විභාගතො. භාරවිචාරාදයො හි තයො නෙත්තිප්පකරණස්ස විභාගා, පකරණභුතපරිච්ඡේදතො වා. තිණි හි එතානි පකරණානි තයො අධිකාරා, යදිදං භාරවිචාරාදයො. පාළිවචත්ථානතොති පාඨසන්තිවෙසතො.

“සබ්බො හි පකරණත්ථො”තිආදිනා සභිගහවාරස්ස අත්ථත්ථසඤ්ඤානං දස්සෙති. “නනු චෙත්ථ පට්ඨානං අසභිගහිත”න්ති වොදකො බාහිවාරමාහ. ඉතරො යදිපි සරූපතො අසභිගහිතං, අත්ථතො පන සභිගහිතන්ති දස්සෙත්තො “නයිදමෙව”තිආදිනා පරිහරති. පුන “තථා හි”තිආදිනා තමෙවත්ථං පාළියා පාකටතරං කරොති. අත්ථනායා නන්දියාවට්ඨාදයො. සබ්බාරත්තිකා පුඤ්ඤාභිසම්බාරාදයො, කායසම්බාරාදයො ව. තෙසු අත්ථනායානං අඤ්ඤමඤ්ඤසභිගහො පරතො ආවි භවිස්සති. ඉතරෙ පන කාමාවචරා, රූපාවචරා ව කුසලා චෙතනා පුඤ්ඤාභිසම්බාරො, අකුසලා චෙතනා අපුඤ්ඤාභිසම්බාරො, අරූපාවචරා කුසලා චෙතනා ආනෙඤ්ජාභිසම්බාරො. පුඤ්ඤාභිසම්බාරො ව අපුඤ්ඤාභිසම්බාරො ව කායද්වාරප්පවත්තො කායසම්බාරො, සො එව චිද්ද්වාරප්පවත්තො චච්ඡිසම්බාරො, මනොද්වාරප්පවත්තො පන තිවිධොපි චිත්තසම්බාරො. ඉති ජාතිවසෙන පුරිමත්තිකෙ වුත්තා එව ධම්මා ද්වාරවසෙන දුතියත්තිකෙ වුත්තා, තෙ එව ව පුරිමත්තිකෙති අඤ්ඤමඤ්ඤසභිගහො වෙදිතබ්බො.

යත්ථාති යස්මිං වාරෙ. පෙටකෙති පෙටකොපදෙසෙ. සම්පතමානාති සංවණ්ණනාවසෙන සන්තිපතන්තා. “බාඤ්ජනවිධිපුපුත්තා”ති ඉදං එකස්මිං සුත්තෙ අනෙකෙසං භාරානං සන්තිපතනස්ස කාරණවචනං. තථා හි “අනෙකසාමත්ථියනිවිතා සද්දා”ති අක්ඛරචිත්තකා වදන්ති.

“න සරූපතො”ති ඉමිනා සභිගහවාරෙ විය උද්දෙසනිද්දෙසවාරෙසුපි පට්ඨානස්ස අත්ථතො උද්ධටනං දස්සෙති. මූලපදග්ගහණෙනෙව ගහිතන්තා උද්දෙසවාරෙ තාව එවං හොතු, නිද්දෙසවාරෙ පන කථන්ති? තත්ථාපි නයග්ගහණෙනෙව මූලපදානිපි ගහිතානීති වෙදිතබ්බං. න හි මූලපදෙහි විනා කාචි නයයොජනා සම්භවති. අපරෙ පන “භාරනායා විය පට්ඨානං න සුත්තස්ස සංවණ්ණනාවිසෙසො, අථ බො තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ සංකිලෙසභාගියනාදිලබ්භමානවිසෙසමත්තන්ති න තස්ස පකරණස්ස පදත්ථසභිගහො. එවඤ්ච කත්වා තෙත්තිංසාය නෙත්තිපදත්ථෙසු පට්ඨානං අසභිගහිතං, උද්දෙසනිද්දෙසවාරෙසු ව අනුද්ධටමෙවා”ති වදන්ති.

“පාළිතො එව විඤ්ඤායති”ති වුත්තමත්ථං සමත්ථෙත්තො “තථා හි...පෙ.... ආහත”න්ති ආහ, තෙන ථෙරෙන භාසිතභාවො විය භගවතා අනුමොදිතභාවොපි පාළිඅනුගතො එවාති දස්සෙති. සාවකභාසිතන්තා නිදානං න වුත්තන්ති න සක්කා වත්තුන්ති වොදෙත්තො “සාවක...පෙ.... භාසිත”න්ති ආහ. නයිදං එකන්තිකන්ති ව සාවකභාසිතබුද්ධභාසිතභාවො නිදානාවචනස්ස, නිදානාවචනස්ස ව අකාරණං උභයත්ථාපි උභයස්ස දස්සනතො. තස්මා නිදානාවචනෙන නෙත්ති යා අසාවකභාසිතතා න සිජ්ඣානීති දස්සෙති. තෙනාහ “න ව තාවතා තානි අප්පමාණං, එවම්මාපි දට්ඨබ්බ”න්ති.

යෙනෙව කාරණෙන නිදානාවචනස්ස පමාණභාවසාධනතා, තෙනෙව කාරණෙන ඉමස්ස පකරණස්ස පමාණභාවසිද්ධිති දස්සෙති “නිදානඤ්ච නාමා”තිආදිනා. ඉදානි “අථ වා”තිආදිනා නෙත්ති යා නිදානාවචනෙන අබාහිවාරහෙතුමාහ. අයඤ්ඤෙත්ථ පයොගො න නෙත්ති යා නිදානං වත්තබ්බං පාළියා අත්ථසංවණ්ණනාභාවතො. යා හි පාළියා අත්ථසංවණ්ණනා න තස්සා නිදානවචනං දිට්ඨං යථා පටිසම්භිදාමග්ගස්ස, නිද්දෙසාදිනඤ්චාති.

“අයං විභාගො”තිආදිනා එකවිධතො පට්ඨාය යාව චතුරාසීතිසහස්සප්පහෙදා, තාව යථාදස්සිතස්ස පකරණවිභාගස්ස පුන “ආදිනා නයෙන පකරණවිභාගො වෙදිතබ්බො”ති ඉදං නිගමනං. තත්ථ ආදිනා නයෙනානි ආදිසද්දෙන අභිඤ්ඤායාධම්මනිද්දෙසතො පඤ්ඤත්තිපඤ්ඤපෙතබ්බධම්මවිහජනතො තියද්ධපරියාපන්තධම්මවිචාරතො චතුරොසනිත්ථරණත්ථතො පඤ්චාහිනන්දනාදිප්පහනතො

ජන ඡායාකායුපසමනතො සඬගහවාරාදිසත්තවාරසඬගහතො අට්ඨමිච්ඡත්තසමුග්ගාතදීපනතොති එවමාදීනං සඬගහො දට්ඨංඛිබ්බො.

1. සභිගහවාරවණ්ණනා

යන්නි අනියමන්ටො සබ්බනාමසද්දො කම්මසාධනවසෙන චුත්තො. අත්ථාවබ්බොධනන්ටො සද්දප්පයොගො අත්ථපරාධිනො කෙවලො අත්ථපදත්ථකො , සො පදත්ථවිපරියෙසකාරිනා ඉති-සද්දෙන පරහුතෙන සද්දපදත්ථකො ජායතිති ආහ “යන්නි අනියමනො උපයොගනිද්දෙසො”ති. ලොකොති කත්තුනිද්දෙසොතිආදීසුපි එසෙව නයො.

එවං “ය”න්තිආදීනං ගාථාපදානං කම්මකත්තුකිරියාකත්තුටිසෙසනාදිදස්සනවසෙන අත්ථං වත්ථා ඉදානි අවයවභොතනවසෙන පදත්ථං දස්සෙතුං “ලොකියන්ති එත්ථා”තිආදිමාහ. ලොකසද්දො ඉධ සාමන්ටීයතො සත්තලොකවචනො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “පුප්පනකිරියායොග්ගාහුතතාවසෙනා”ති. සාසනන්තරධානතො පරං පුප්පනා අඤ්ඤබුද්ධප්පාදෙන වෙදිතබ්බො, යථෙතරති විපස්සිආදිසම්මාසම්බුද්ධානං. “දීපඛකරො”තිආදිනා යදිපි බුද්ධවංසදෙසනායං (බු. වං. 2.75) හගවතාව චුත්තං, සුමෙධපණ්ඩිතත්තභාවෙන පන පවත්ති. සන්ධාය චුත්තන්ති ආහ “යථාහ හගවා සුමෙධභුතො”ති.

පරිඤ්ඤාක්කමෙනාති ඤාතපරිඤ්ඤාදිපටිපාටියා. ලක්ඛණාවබ්බොධප්පටිපත්තියාති විපස්සනාය. තෙන චුත්තං “සුඤ්ඤතමුඛාදීහි”ති. තථා ව චුත්තන්ති විඤ්ඤාහි වෙදනීයතාය එව සාසනවරස්ස චුත්තං හගවතා –

“එතු විඤ්ඤා පුරිසො අසයො අමායාවී උජුජාතිකො, අහමනුසාසාමී, අහං ධම්මං දෙසෙමී, යථානුසිට්ඨං තථා පටිපජ්ජමානො න චිරස්සෙව සාමඤ්ඤෙව උස්සති, සාමං දක්ඛිති”තිආදි (ම. නි. 2.281).

යං-සද්දො සාසනවිසයො, ලොකපාලසද්දො සත්ථුට්ඨසයොපි ලොකං පති ගුණිභුතොති “තස්සා”ති පටිනිද්දෙසස්ස කථං සත්ථුට්ඨසයනාති වොදනං මනසිකත්ථා ආහ “සලොකපාලොති චෙත්ථා”තිආදි, ගුණිභුතොපි ලොකපාලසද්දො පධානභුතො විය පටිනිද්දෙසං අරහති. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති.

ධම්මගාරවෙන හගවා ධම්මං පුප්පන්තො වෙනෙය්‍යබන්ධවෙ අවින්තෙත්ථා සමාපත්තියමාපජ්ජනධම්මපච්චවෙක්ඛණාහි සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙසීති ආහ “හගවතො...පෙ.... දීපෙනබ්බො”ති. තත්ථ ආදිසද්දෙන සාවකෙහි ධම්මස්සවනස්ස, තෙසං පච්චුග්ගමනාදීනඤ්ච සභිගහො වෙදිතබ්බො.

ඉච්චස්සාති ඉති අස්ස, එවං හගවතො අවිපරිතඅනන්තරායිකනියායානිකධම්මදෙසනාය සබ්බඤ්ඤානාචාරණභාවදීපනෙනාති අත්ථො. තෙනාති චතුර්වෙසාරජ්ජයොගෙන. තදවිනාභාවිනා දසබල...පෙ.... පකාසිතා හොති. ආවෙණිකබුද්ධධම්මාදීති එත්ථ ආදිසද්දෙන තීසු කාලෙසු අප්පටිහතඤ්ඤාණාති, චතුසච්චඤ්ඤාණාති, චතුපටිසම්භිදාඤ්ඤාණාති, පඤ්චගතිපරිවජ්ජෙදකඤ්ඤාණාති, ඡ අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණාති, සත්ත අරියධනාති, සත්ත බොජ්ඣංගධා, අට්ඨ විජ්ජා, අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණාති, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව සමාධිවරියා, නව අනුප්පබ්බවිහාරා, දස නාට්ඨකරණා ධම්මා, දස අරියවාසා, ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා, තෙරස ධුතධම්මා, වුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණාති, පන්තරස වරණධම්මා, සොළස ඤ්ඤාණවරියා, සොළස ආනාපානස්සති, එකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණාති, චතුර්විසති පච්චයවිභාවනඤ්ඤාණාති, චතුරත්තාරිස ඤ්ඤාණවත්ථුනි, සත්තසත්තති ඤ්ඤාණවත්ථුනි, චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තියඤ්ඤාණවර්මභාවජිරඤ්ඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපච්චයදෙසනාකාරජ්ජපවත්තඤ්ඤාණාති වාති එවමාදීනං හගවතො ගුණවිසෙසානං සභිගහො දට්ඨබ්බො.

අපරො නයො – ගුණවිසිට්ඨතං දීපෙති, සා ව ගුණවිසිට්ඨතා මහාකරුණාමහාපඤ්ඤාහි වෙදිතබ්බො තාහි සත්ථුසම්පත්තිසිද්ධිතො. තත්ථ මහාකරුණාය පවත්තිහෙදො “බහුකෙහි ආකාරෙහි පස්සන්තානං බුද්ධානං හගවත්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති”තිආදිනා පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.117) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. මහාපඤ්ඤාය පන පවත්තිහෙදො චුත්තො එව. තත්ථ කරුණාය හගවතො වරණසම්පත්ති, පඤ්ඤාය විජ්ජාසම්පත්ති. කරුණාය සත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාය ධම්මාධිපතිතා. කරුණාය ලොකනාට්ඨා, පඤ්ඤාය අත්තනාට්ඨා. කරුණාය පුබ්බකාරිතා, පඤ්ඤාය කතඤ්ඤාතා. කරුණාය අපරන්තපතා, පඤ්ඤාය අනන්තන්තපතා. කරුණාය බුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි. කරුණාය පරෙසං තාරණං, පඤ්ඤාය සයං තාරණං. කරුණාය සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගහවිත්තතා, පඤ්ඤාය සබ්බධම්මෙසු චරන්තවිත්තතා පකාසිතා හොතිති අනවසෙසතො පරහිතපටිපත්තියා, අත්තහිතසම්පත්තියා ව පාරිපුරි වෙදිතබ්බො. තීසුපි අවත්ථාසුති හෙතුඵලසත්තුපකාරාවත්ථාසු.

අභිසමයො පටිවෙධසාසනස්ස, මනසිකරණං පටිපත්තිසාසනස්ස, සවනාදීහි පරිවයකරණං පරියත්තිසාසනස්සාති තිණ්ණමිපි වසෙන යොජෙතබ්බො. තෙනාහ “යථාරහ”න්ති. “සක්කච්චං ධම්මදෙසනො”ති ඉමිනා ඉධ “සාසන”න්ති චුත්තස්ස තිවිධස්සාපි සද්ධම්මස්ස අවිසෙසෙන දෙසනාපුප්පං වත්ථා ටොමනාපුප්පස්ස වසෙන තං විහජිත්වා දස්සෙන්නො “අරියං, වො හික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ “ටොමනො”ති පදෙනාපි “සක්කච්ච”න්ති පදං යොජෙතබ්බං. පුප්පාද්වයස්සාපි වා වසෙන ඉධාපි පදයොජනා වෙදිතබ්බො. අරියභාවාදයොති

අරියසෙට්ටිය අග්ගභාවාදයෝ. නියානාදයෝ නියානානෙතුදස්සනාදයෝ. ස්වාක්ඛාතනාදයෝ නි
ස්වාක්ඛාතසන්දිට්ඨිකනාදයෝ.

ඉදානි අරියසඬ්ඝගුණානම්පි ඉමාය ගාථාය පකාසිතභාවං දස්සෙතුං “යස්මා පනා”ති ආදි චුත්තං.
බාලාදිසමතික්කමනතොති බාලඅබ්බාත්තභාවාදිසමතික්කමනතො.

ඤාණවිසෙසො සුත්තචිත්තභාවනාමයඤාණානි. සොතබ්බමනසිකාතබ්බපට්ඨිජ්ඣිතබ්බාවත්ථා අවත්ථාහෙදො.
උභයන්ති බ්බාඤ්ජනපදං, අත්ථපදඤ්ච. උභයථාති කරණකම්මසාධනවසෙන පට්ඨෙකං යොජෙතබ්බං.
පට්ඨපජ්ජිතබ්බත්තාති ඤාතබ්බත්තා.

“අයඤ්ච ගාථා”ති ආදි කෙසඤ්චි වාදො. තථා හි අපරෙ “ථෙරෙතෙවායං ගාථා භාසිතා”ති වදන්ති.
අත්තුපනායිකාපි හි කදාචි ධම්මදෙසනා හොති එව යථා “දසබලසමන්තාගතො, හික්ඛවෙ, තථාගතො
චතුර්වෙසාරජ්ජවිසාරදො”ති ආදි (සං. නි. 2.21-22). එවඤ්ච කත්වා “කතමෙ සොළස භාරා”ති ආදිවචනං සමත්ථිතං
හොති.

යථාචුත්තඅත්ථමුඛෙනෙවාති මූලපදසඬ්ඛාතඅත්ථුද්ධාරෙතෙව. පරතො ආගම්ස්සතීති නිද්දෙසවාරස්ස
පරියොසානෙ ආගම්ස්සති “තිණි ව නයා අනුනා”ති ආදිනා (නෙත්ති. 4 ද්වාදසපද).

චුච්චතීති කත්තරි කම්මනිද්දෙසොති ආහ “චදතී”ති. අථ වා චුච්චතීති කම්මකත්තුනිද්දෙසොයං. අයඤ්චෙත්ථ
අත්ථො – භාරා, නයා වාති උභයං පරිග්ගහිතං සංවණ්ණකෙන සබ්බථා ගහිතඤ්චෙව, චුච්චති සුත්තං, සයමෙව සුත්තං
සංවණ්ණෙතීති, එතෙන භාරනායෙසු වසිභාවෙන සුත්තසංවණ්ණනාය සුකරතං දස්සෙති.

පකාරන්තරෙනාති පුබ්බෙ “සාසන”න්ති චුත්තමත්ථං “දෙසනා, දෙසිත”න්ති තතො අඤ්ඤෙන පකාරෙන.
නියමෙත්ථාති තස්ස එකන්තතො විඤ්ඤෙය්‍යතං අවධාරෙත්ථා. විඤ්ඤෙය්‍යතා විසිට්ඨෙසු දෙසනාදෙසිතෙසු
විඤ්ඤෙය්‍යපදෙ ලබ්භමානා විජානනකිරියා.

දෙසනාදෙසිතාති ව යාවදෙව විජානනත්ථානීති විජානනං පධානන්ති තමෙව නිද්ධාරෙත්තො “තත්ත්වාති තස්මිං
විජානතෙ”ති ආහ.

එත්ථාභාති නවඬ්ඝසාසනනවවිධසුත්තන්තාති එතස්මිං අත්ථවචනෙ ආහ වොදකො. තස්සායං අධිප්පායො –
නවහි අඬ්ඟෙහි වචත්ථිතෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤසඬ්ඝකරරහිතෙහි භවිතබ්බං, තථා ව සති අසුත්තසභාවානෙව
ගෙය්‍යඬ්ඟාදීනීති නවවිධසුත්තන්තවචනං විරුජ්ඣෙය්‍ය. අථ සුත්තසභාවාති ගෙය්‍යඬ්ඟාදීනි, එවං සති “සුත්ත”න්ති
විසුං සුත්තඬ්ඟං න සියා, එවං සන්තෙ අට්ඨඬ්ඝසාසනං ආපජ්ජතීති. තෙනාහ “කථං පනා”ති ආදි. ගෙය්‍යඬ්ඟාදීසු
කතිපයානම්පි සුත්තභාවෙ යථාචුත්තදොසානතිවත්ති, පගෙව සබ්බෙසන්ති දස්සෙති “යඤ්චා”ති ආදිනා. සඬ්ඟහෙසුති
අට්ඨකථාසු. පොරාණට්ඨකථානඤ්චි සඬ්ඛෙපභූතා ඉදානි අට්ඨකථා “සඬ්ඟහා”ති චුත්තා. සුත්තං නාම සගාථකං වා
සියා, නිග්ගාථකං වාති අඬ්ඟද්වයෙනෙව තදුභයඬ්ඟං කතන්ති විසුං සුත්තඬ්ඟස්ස අසම්භවො තදුභයවිනිමුත්තස්ස
සුත්තස්ස අභාවතො. තෙන චුත්තං “සුත්තඬ්ඟමෙව න සියා”ති. අථාපි කථඤ්චි. සියාති වක්ඛමානං සාමඤ්ඤවිධිං
සන්ධායාහ. එවම්පි අයං දොසොති දස්සෙත්තො “මඬ්ඟලසුත්තාදීන”න්ති ආදිමාහ.

තබ්භාවනිමිත්තන්ති ගෙය්‍යඬ්ඟභාවනිමිත්තං. වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්භාවනිමිත්තන්ති සම්බන්ධො. වොදකො
“ගාථාවිරහෙ”ති වචනං අග්ගණ්භන්තො “පුච්ඡාවිස්සජ්ජනං බ්‍යාකරණ”න්ති වචනමත්තමෙව ගහෙත්වා “එවං
සන්තෙ”ති ආදිනා වොදෙති. ඉතරො පන ඔකාසවිධිතො අනොකාසො විධි බලවාති ඤායං ගාථාවිරහිතංයෙව
වෙය්‍යාකරණන්ති, ඉධාධිප්පෙතන්ති ව දස්සෙත්තො “නාපජ්ජතී”ති ආදිනා පරිහරති. තථා හීති තෙනෙව කාරණෙන,
සතිපි සඤ්ඤන්තරනිමිත්තයොගෙ අනොකාසසඤ්ඤානං බලවභාවෙනෙවාති අත්ථො.

සඬ්ඟභවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උද්දෙසවාරවණ්ණනා

1. විභාගෙනාති සරුපවිභාගෙන. අදිට්ඨං ජොතියති එතායාති අදිට්ඨජොතනා. දිට්ඨං සංසන්දියති එතායාති දිට්ඨසංසන්දනා, සංසන්දනං වෙන්ට සාකච්ඡාවසෙන විනිවිජයකරණං. විමති ජිජ්ජති එතායාති විමතිවිජේදනා. අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා. “තං කිං මඤ්ඤං” ති හි කා තුම්භාකං අනුමතීති අනුමති පුච්ඡිතා. කට්ඨකමාසනාති කට්ඨකමාසනාය.

“හරියන්ති එතෙහි” තිආදිනා කරණාධිකරණකත්තුභාවකම්මසාධනානං වසෙන භාර-සද්දස්ස අත්ථං වත්වා සදිසකප්පනාවසෙන දස්සෙතුං “භාරා වියා” තිආදි වුත්තං. පුන ගන්ථකරණාදිඅත්ථෙත ගන්ථාදිසද්දානං විය භාරකරණාදිඅත්ථෙත භාරසද්දසිද්ධිං දස්සෙතුං “භාරයන්ති” තිආදිමාහ. “භරණකො, රමණකො වා” ති ඉමිනා මනොභරා මනොරමා වෙනෙ සංවණ්ණනාවිසෙසාති දස්සෙති.

උපපත්තිසාධනයුත්තීති ලක්ඛණහෙතු. වුත්තනයෙනාති “නනු ව අඤ්ඤෙපි භාරා යුත්තිසහිතා එවා” තිආදිනා දෙසනාභාරෙ වුත්තනයානුසාරෙන.

වතුන්තං ඛ්‍යුභො එත්ථාති හින්තාධිකරණානම්පි පදානං අඤ්ඤපදත්ථසමාසො ලබ්භති “උරසිලොමො” තිආදිනං (දී. නි. ටි. 3.54, 303) වියාති වුත්තං.

සෙසන්ති “විච්චනමෙව වෙච්චන” තිති එවමාදි.

අනුප්පවෙසියන්තිති අවගාහියන්ති. සමාධියන්තිති පරිහරියන්ති. විනා විකප්පෙනාති ජාති සාමඤ්ඤං, හෙදො සාමඤ්ඤං, සම්බන්ධො සාමඤ්ඤන්තිආදිනා පදත්ථන්තරභාවවිකප්පනමන්තරෙන.

පදට්ඨානාදිමුඛෙනාති පදට්ඨානවෙච්චනභාවනාපහානමුඛෙන. කෙවිති පදට්ඨානපරික්ඛාරආවට්ටපරිවත්තනපඤ්ඤන්තිඔතරණෙ සන්ධාය වදති.

2. සම්බන්ධොති හෙතුඵලභාවයොගො. තථාභුතානඤ්ඤි ධම්මානං එකසන්තානසිද්ධතා එකත්තනයො. විභාගො සතිපි නෙසං හෙතුඵලභාවෙ විභත්තසභාවතා. අඤ්ඤො එව හි හෙතු, අඤ්ඤං ඵලන්ති. ඛ්‍යාපාරවිරහො නිරිහතා. න හි හෙතුඵලානං එවං හොති “අභං ඉමං නිබ්බන්තෙමි, ඉමිනාහං නිබ්බන්තො” ති. අනුරූපඵලතා පච්චයුප්පන්තානං පච්චයානුකූලතා. සමුහාදිං උපාදාය ලොකසඛකෙතසිද්ධා වොභාරමත්තතා සම්මුතිසභාවො. පට්ඨිඵස්සාදිනං කක්ඛලච්ඡසනාදිලක්ඛණං පරමත්ථසභාවො. අයඤ්ඤත්ථ සඛිබ්බෙපො – යස්මිං හින්තො, ඉතරාපොහෙ වා විත්තෙන කතෙන තථා බුද්ධි, ඉදං සම්මුතිසච්චං යථා සට්ඨං, සසම්භාරජලෙ ව, තබ්බිපරියායෙන පරමත්ථසච්චන්ති. පරමත්ථසච්චප්පට්ඨෙධායාති නිබ්බානාධිගමාය.

අන්තොති අබ්භන්තරො. පධානාවයවෙනාති මූලභාවෙන. “නන්දි දුක්ඛස්ස මූල” තිතිආදිසු (ම. නි. 1.13) තණ්හා “නන්දි” ති වුත්තා. “සඬ්ගාමෙ ව නන්දිං වරති” තිආදිසු පමොදොති ආහ “තණ්හාය, පමොදස්ස වා” ති.

3. ජාතිහෙදතොති කුසලා, අකුසලාති ඉමස්මා විසෙසා. යුප්පන්තිති එත්ථ හෙතුඅත්ථො අන්තොනිතො වෙදිතබ්බොති ආහ “යොජියන්ති” ති. කෙහි යොජියන්ති? සංවණ්ණනකෙහිති අධිප්පායො. යුප්පන්තිති වා යුත්තා හොන්ති, තෙහි සමානායොගක්ඛමා තග්ගහණෙනෙව ගහිතා හොන්තිති අත්ථො තදෙකට්ඨභාවතො. ඉමස්මිං අත්ථෙ “නවහි පදෙහි” ති සහයොගෙ කරණවචනං, පුරිමස්මිං කරණෙ. “එතෙ බො” ති ව පායො. තත්ථ බො-සද්දස්ස පදපූරණතා, අවධාරණත්ථතා වා වෙදිතබ්බා. එතෙ එවාති එතෙ තණ්හාදයො එව, න ඉතො අඤ්ඤෙති අත්ථො. අවධාරසෙව න තතො උද්ධං, අධො වාති. පුරිමස්මිං පක්ඛෙ මූලපදන්තරාභාවො, දුතියස්මිං තෙසං අනුනාධිකතා දිපිතා හොති.

උද්දෙසවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නිද්දෙසවාරවණ්ණනා

4. නිද්දෙසවාරෙ සාමඤ්ඤතොති සාධාරණතො. විසෙසෙනාති අසාධාරණතො. පදත්ථොති සද්දත්ථො. ලක්ඛණන්ති සභාවො. කමොති අනුපුබ්බි. එත්තාවතාති එත්තකප්පමාණභාවො. හෙත්වාදීති හෙතුඵලභූමිඋපනිසාසභාගවිසභාගලක්ඛණනායා. විසෙසතො පන ලක්ඛණන්ති සම්බන්ධො.

භාරසඬ්ඛෙපවණ්ණනා

1. යං, භික්ඛවෙති එත්ථ යන්ති පච්චත්තවචනං, තඤ්ච සුඛං, සොමනස්සන්ති ද්වයෙන සමානාධිකරණන්ති කත්වා “අස්සාදීයතීති අස්සාදො, සුඛං, සොමනස්සඤ්ඤා”ති වුත්තං. සුඛාදිවෙදනා විය මනාපියරූපාදිපි අවිතරාගස්ස අස්සාදෙනබ්බන්ති ආහ “එවං ඉට්ඨාරම්මණමිපි”ති. “අස්සාදෙති එතායාති වා අස්සාදො, තණ්හා”ති එතෙන “ය”න්ති හෙතුඅත්ථෙ නිපාතොති දස්සෙති. තත්ත්වයමත්ථො – යෙන හෙතුනා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ පටිච්ච අස්සාදනීයභාවෙන උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං තණ්හාසඬ්ඛාතො අස්සාදො අස්සාදනකිරියාය කාරණන්ති. ඉති කත්වා අයමත්ථො දිට්ඨාහිනන්දනාදිභාවතො විපල්ලාසෙසුපි සම්භවතීති ආහ “එවං විපල්ලාසාපි”ති. අනිට්ඨමිපිති පි-සද්දෙන ඉට්ඨමිපිති යොජෙතබ්බං, අනවසෙසා සාසවා ධම්මා ඉධ ආරම්මණග්ගහණෙන ගහිතාති ආහ “සබ්බෙසං තෙභූමකසඬ්ඛාරාන”න්ති.

දුක්ඛාදුක්ඛමසුඛවෙදනානන්ති එත්ථ දුක්ඛසභාවා එව අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා ගහිතා අනිට්ඨාරම්මණස්ස අධිප්පෙතත්තා, න සුඛසභාවා. යං සන්ධාය වුත්තං “යායං, හන්තෙ, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා, සන්තස්මිං එසා පණිතෙ සුඛෙ වුත්තා භගවතා”ති (ම. නි. 2.88; සං. නි. 4.267). “සුඛපරියායසබ්භාවතො”ති ඉමිනා ඉට්ඨතාමත්තතොපි ලෙසෙන සත්තානං ආරම්මණස්ස අස්සාදනීයතා සම්භවතීති දස්සෙති.

ආදීනවො දොසනිස්සන්දනාය දොසො, ස්වායං පිළුනවුත්තියා වෙදිතබ්බොති ආහ “ආදීනවො දුක්ඛා වෙදනා, නිස්සොපි වා දුක්ඛතා”ති. එවං දොසත්ථනං ආදීනවස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි කපණත්ථනං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. යතොති යස්මා දොසකපණසභාවත්තාති වුත්තං හොති.

නිස්සරතීති විචිත්ති, සබ්බසඬ්ඛාරවිවෙකොති අත්ථො. සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙනාති නිස්සරණසද්දවචනීයතාසාමඤ්ඤෙන. පුරිමානන්ති අස්සාදාදීනවතානං. උපායො වානිආදිසු ව-සද්දො පදපුරණමත්තන්ති කත්වා ආහ “පච්ඡිමානඤ්ඤා”ති, එලාදිනන්ති අත්ථො. තදන්තොගධභෙදානන්ති අරියමග්ගපරියාපන්නවිසෙසානං.

කාමභවාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන න රූපාරූපභවා එව ගහිතා, අථ ඛො තෙ ව සඤ්ඤිභවාදයො ව එකවොකාරභවාදයො ව ගහිතා. තෙනාහ “තිණ්ණං තිණ්ණං භවාන”න්ති.

යාවදෙව අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථා භගවතො දෙසනාති ආහ “නනු ව...පෙ.... නිජ්ජාදීයතී”ති. “වුත්තමෙවා”ති ඉමිනා පුනරුත්තිදොසං වොදෙති. ඉතරො “සච්චමෙත”න්ති අනුජානිත්වා “තඤ්ච ඛො”තිආදිනා පරිහරති. “පරම්පරායා”ති එතෙන අජ්ඣන්තං යොනිසොමනසිකාරො විය න පරතොසොසො ආසන්නකාරණං ධම්මාධිගමස්ස ධම්මස්ස පච්චත්තං වෙදනීයත්තාති දස්සෙති. තථා හි “අක්ඛාතාරො තථාගතා, පටිපන්නා පමොක්ඛන්ති, ඤායිතො මාරබන්ධනා”ති (ධ. ප. 276) වුත්තං. තදධිගමකාරණං අරියමග්ගාධිගමකාරණං සියා. කිං පන තන්ති ආහ “සම්පත්තිභවහෙතු”ති, තෙන වරිමත්තභාවහෙතුභූතං පුඤ්ඤසම්පත්තිං වදති.

“අත්තානුදිට්ඨිං උභවච්ච, එවං මච්චුකරො සියා”ති ඉදං අරියමග්ගස්ස පුබ්බභාගපටිපදාය ඵලභාවසාධනං. යෙන හි විධිනා අත්තානුදිට්ඨිසමුග්ගාතො, මච්චුකරණඤ්ච සියා, සො “එව”න්ති ඉමිනා පකාසිතොති. අත්තානුදිට්ඨිසමුග්ගාතමච්චුකරණානං ඵලභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

“ධම්මො භවෙ”ති පන ගාථායං ලොකියස්ස පුඤ්ඤඵලස්ස වුත්තත්තා ආහ “ඉදං ඵල”න්ති. යං නිබ්බත්තෙතබ්බං, තං ඵලං. යං නිබ්බත්තකං, සො උපායො. අයමෙත්ථ විනිච්ඡයො. තෙනාහ “එතෙන නයෙනා”තිආදි. උපධිසම්පත්තීති අත්තභාවසොභා.

විසුද්ධිති ඤාණදස්සනවිසුද්ධි අධිප්පෙතාති ආහ – “එත්ථාපි...පෙ.... විඤ්ඤාතු”න්ති. “යස්මා පනා”තිආදිනාපි තමෙවත්ථං වචනත්තරෙ පාකට්තරං කරොති.

සරූපතො ආගතාති “යතො ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං සමුදයඤ්ච අත්ථඬ්ඛගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති”තිආදිසු (සං. නි. 3.26-28). එකදෙසෙන ආගතාති

“සංයෝජනියෙසු, හික්බවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිනො විහරතො (සං. නි. 2.53), බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියො (ම. නි. 1.117), සඛිධාරානමෙතං නිස්සරණං, යදිදං නිබ්බාන”න්තිආදියු (පටි. ම. 1.24; 3.41). න සරුපෙන ආගතානි යථා සාමඤ්ඤඵලසුත්තාදියු. අත්ථවසෙනානි අස්සාදෙනබ්බාදිඅත්ථවසෙන. න පපඤ්චිතොති න විත්ථාරිතො.

2. එසෙව නයොති අතිදෙසෙන විවිසමානවචනසෙසො අතිදිට්‍යො. භාවත්ථෙ තොහි ආහ “විස්සජ්ජිතන්ති විස්සජ්ජනා”ති. සුත්තෙ ආගතං න අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන අට්ඨකථායං ආගතන්ති අධිප්පායො. පුච්ඡානුරූපතා ඉධ පුබ්බාපරන්ති චතුබ්බසුඛාපරතො ඉමං විසෙසෙත්වා දස්සෙති. පුච්ඡානුසන්ධිති පුච්ඡාය විස්සජ්ජනෙන අනුසන්ධානං. අට්ඨකථායං පන හෙට්ඨිමදෙසනාය පුච්ඡානිමිත්තපවත්තඋපරිදෙසනාය සම්බන්ධො “පුච්ඡානුසන්ධි”ති වුත්තං. පුබ්බාපෙක්ඛන්ති පුච්ඡිතවිස්සජ්ජිතපදාපෙක්ඛං. “සුත්තස්සා”ති වා ඉමිනා පුච්ඡාවිස්සජ්ජනාඅනුගිතියො යථෙත්වා සෙසො විවසභාරපදත්ථො සඛිගහිතොති පදස්සාපි සඛිගහො වෙදිතබ්බො. ඉමස්මිං පක්ඛෙ ගාථායං ව-සද්දො පදපුරණමත්තෙ දට්ඨබ්බො.

“චක්ඛු අනිච්ච”න්ති පුට්‍යෙ “ආම, චක්ඛු අනිච්චමෙවා”ති එකන්තතො විස්සජ්ජනං එකංසබ්බාකරණං. “අඤ්ඤිත්ථියං භාවෙනබ්බං, සවිජ්ඣාතබ්බඤ්ඤවා”ති පුට්‍යෙ “මග්ගපරියාපන්තං භාවෙනබ්බං, ඵලපරියාපන්තං සවිජ්ඣාතබ්බං”න්ති විහජිත්වා විස්සජ්ජනං විහජ්ජනාකරණං. “අඤ්ඤිත්ථියං කුසල”න්ති පුට්‍යෙ “කිං අනවජ්ජට්ඨො කුසලට්ඨො, උදාහු සුඛවිපාකට්ඨො”ති පටිපුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජනං පටිපුච්ඡාබ්බාකරණං. “සස්සතො අත්තා, අසස්සතො වා”ති වුත්තෙ “අබ්බාකතමෙත”න්තිආදිනා අවිස්සජ්ජනං යපනං. “කිං පනෙතෙ කුසලානි වා ධම්මානි වා එකත්ථා, උදාහු නානත්ථා”ති ඉදං පුච්ඡනං සාවසෙසං. විස්සජ්ජනස්ස පන සාවසෙසතා වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයවසෙන දෙසනායං වෙදිතබ්බො. අප්පාටිගීරකං සඋත්තරං. සප්පාටිගීරකං නිරුත්තරං. සෙසං විවසභාරනිද්දෙසෙ සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

එත්ථ ව අස්සාදො අස්සාදහෙතු යාව ආණත්තිහෙතුති එවං හෙතුනම්පි අස්සාදාදයො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සඛිබෙපතො සුබසුඛපච්චයලක්ඛණො අස්සාදො, සො විසෙසතො සග්ගසම්පත්තියා දීපෙනබ්බො. සා හි තස්ස උක්කංසො, සෙසා පනෙත්ථ භවසම්පත්ති තදන්වායිකා වෙදිතබ්බො. තස්ස හෙතු දානමයං, සීලමයඤ්ච පුඤ්ඤකිරියවත්ථු. දුක්ඛදුක්ඛපච්චයලක්ඛණො ආදීනවො. විපරිණාමසඛිධාරදුක්ඛතානං තදවරොධතො වට්ටදුක්ඛස්සාපි එත්ථ සඛිගහො. විසෙසතො පන කාමානං ඔකාරොති දට්ඨබ්බො, ස්වායං සංකිලෙසවත්ථුනා, ඉත්තරපච්චපට්ඨානතාදිහි ව විභාවෙනබ්බො, තස්ස හෙතු දස අකුසලකම්මපථා. නෙක්ඛම්මං නිස්සරණං, තස්ස හෙතු යථාරහං තදනුච්ඡිකා පුබ්බතාගප්පටිපදා. ඵලං දෙසනාඵලමෙව, තස්ස හෙතු දෙසනා. උපායො යථාවුත්තඋපායොව, තස්ස හෙතු චත්තාරි චක්කානි. ආණත්ති උපදෙසො, තස්ස රාගගිඤ්ඤි ලොකස්ස ආදිත්තතා, සත්ථු මහාකරුණායොගො ව හෙතු.

තථා චතුසු අරියසච්චෙසු සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණං, මග්ගො වා උපායො, තදුපදෙසො ආණත්ති, අනුපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු ඵලං. ඉති අනුපුබ්බකථාය සද්ධිං බුද්ධානං සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය නිද්ධාරණභාවෙන විවයො වෙදිතබ්බො. පදස්ස පදත්ථසම්බන්ධො හෙතු. සො හි තස්ස පවත්තිනිමිත්තං, පඤ්ඤස්ස ඤාතුකාමතා, කට්ඨකාමතා ව. අදිට්ඨපොතනාදීනඤ්ඤි චතුත්තං ඤාතුකාමතා, ඉතරස්ස ඉතරා. විස්සජ්ජනස්ස පඤ්ඤො හෙතු. එවං සෙසානම්පි යථාරහං වත්තබ්බං.

3. බ්බාසජනත්ථානං සුත්තායුත්තපරික්ඛානි බ්බාසජනග්ගහණෙන පදං ගහිතං, අත්ථග්ගහණෙන පඤ්ඤාදිහි සද්ධිං අස්සාදාදයො ගහිතා. විවසභාරපදත්ථා එව හි යුත්තායුත්තාදිවිසෙසසහිතා යුත්තිභාරාදීනං පදත්ථා. තථා හි පදට්ඨානපදට්ඨානිකභාවිසිට්ඨා තෙයෙව පදට්ඨානභාරස්ස පදත්ථා. ලක්ඛණලක්ඛිතබ්බතාවිසිට්ඨා, නිද්ධාරිතා ව ලක්ඛණභාරස්ස, නිබ්බවනාදිවිභාවනාවිසිට්ඨා චතුබ්බසුභාරස්ස, සභාගධම්මවසෙන, විසභාගධම්මවසෙන ව ආවට්ටනවිසිට්ඨා ආවට්ටනාරස්ස, භූමිවිභාගාදිවිසිට්ඨා විහත්තිභාරස්ස, පටිපක්ඛතො පරිවත්තනවිසිට්ඨා පරිවත්තනභාරස්ස, පරියායවෙච්චනවිසිට්ඨා වෙච්චනභාරස්ස, පහවාදිපඤ්ඤාපනවිසිට්ඨා පඤ්ඤත්තිභාරස්ස, බන්ධාදිමුඛෙහි ඔතරණවිසිට්ඨා ඔතරණභාරස්ස, පදපදත්ථපඤ්ඤාපනවිසිට්ඨා සොධනභාරස්ස, සාමඤ්ඤවිසෙසනිද්ධාරණවිසිට්ඨා අධිට්ඨානභාරස්ස, පච්චයධම්මෙහි පරික්ඛරණවිසිට්ඨා පරික්ඛාරභාරස්ස, පහාතබ්බතාවෙනබ්බතානිද්ධාරණවිසිට්ඨා සමාරොපනභාරස්ස පදත්ථා. “බ්බාසජනස්ස සභාවනිරුත්තිතා, අත්ථස්ස සුත්තාදිහි අවිලොමනං යුත්තභාවො”ති ඉමිනා අසභාවනිරුත්තිතා, සුත්තාදිහි විලොමනඤ්ච අයුත්තභාවොති දීපෙති, තෙන යුත්තායුත්තිනං හෙතුං දස්සෙති.

4. යොනිසොමනසිකාරාදීහි ආදිසද්දෙන සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයාදිසාධාරණං, අසාධාරණඤ්ච දෙයාපටිග්ගාහකාදිං සඛිගණ්ණානි. සම්භවතොති යථාරහං තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපං. යාව සබ්බධම්මානි එත්ථ සබ්බං නාම පදෙසසබ්බං, න සබ්බසබ්බන්ති. අයඤ්ඤි සබ්බසද්දො යථා පයමච්ඡිකප්පෙ සුත්තෙ ආගතධම්මවසෙන පදෙසවිසයො, එවං දුතියවිකප්පෙ පදට්ඨානපදට්ඨානිකනිද්ධාරණෙන තංතංපකරණපරිවිජිත්තධම්මග්ගහණෙන පදෙසවිසයො එව, න අනවසෙසධම්මවිසයොති. සුත්තාගතධම්මානං යානි පදට්ඨානානි, තෙසඤ්ච යානිති එවං කාරණපරම්පරානිද්ධාරණලක්ඛණො පදට්ඨානභාරො, පරික්ඛාරභාරො පන සුත්තාගතධම්මානං.

තංතංපච්චස්සපන්තානං පටිභෙත්තපච්චයනාවිසෙසච්චාචනලක්ඛණොති සතිපි කාරණච්චාරණභාවෙ අයං පදවිධානභාරපරික්ඛාරභාරානං විසෙසො.

5. යථා “සමානාධිකරණසමානපදෙ”තිආදීසු එකසද්දස්ස අත්ථො සමානසද්දො, එවං එකරසට්ඨොන භාවනා “එකුප්පාදා”තිආදීසු (කථා. 473) විය එකලක්ඛණොති එත්ථ එකසද්දො සමානත්ථොති ආහ “සමානලක්ඛණො”ති. සංවණ්ණනාවසෙනාති එත්ථ කම්මත්ථෙ අන-සද්දො, සංවණ්ණෙනබ්බතාවසෙනාති අත්ථො. ලක්ඛණොති උපලක්ඛණො. “නානත්තකායනානත්තසඤ්ඤිනො (දී. නි. 3.341, 357, 359; අ. නි. 9.24), නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා”තිආදීසු සහචාරිතා දට්ඨබ්බො. සඤ්ඤාසහගතා හි ධම්මා තත්ථ සඤ්ඤාග්ගහණෙන ගතිතා. “දදං මිත්තානි ගත්ථති”තිආදීසු (සං. නි. 1.246; සු. නි. 189) සමානකිව්චතා. පියවචනත්ථවරියා සමානත්තතාපි හි තත්ථ මිත්තගත්ථනකිව්චෙන සමානකිව්චා ගස්හන්ති සඬගහවත්ථුභාවතො. “එස්සපච්චයා වෙදනා”තිආදීසු (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1, 39; මහාව. 1; විහ. 225; උදා. 1; නෙත්ති. 24) සමානභෙත්තා. යථා හි එස්සො වෙදනාය, එවං සඤ්ඤාදීනම්පි සහජාතාදිනා පච්චයො හොති එවාති තෙපි සමානභෙත්තාය චුත්තා එව හොන්ති. තථා හි චුත්තං “තජ්ජාමනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පස්සජා වෙනනා”ති (ධ. ස. 5), “චුට්ඨො සඤ්ජානාති, චුට්ඨො වෙනෙති”තිආදි (සං. නි. 4.93). එවං “තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1, 39; මහාව. 1; විහ. 225; උදා. 1; නෙත්ති. 24) එවමාදිපි උදාහරිතබ්බො. “අවිජ්ජාපච්චයා සඬබාරා”තිආදීසු (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1, 39; මහාව. 1; විහ. 225; උදා. 1; නෙත්ති. 24) සමානඵලතා දට්ඨබ්බො. යථා හි සඬබාරා අවිජ්ජාය ඵලං, එවං තණ්හුපාදාදීනම්පි තෙපි තත්ථ ගතිතාව හොන්ති. තෙනාහ “පුරිමකම්මහවස්මිං මොහො අවිජ්ජා ආයුහනා සඬබාරා නිකන්ති තණ්හා උපගමනං උපාදාන”න්ති. “රූපං අස්සාදෙති අභිනන්දති, තං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති”ති (පට්ඨා. 1.1.424) චුත්තෙ තංසම්පයුත්තා වෙදනාදයො චුත්තා එව හොන්ති සමානාරම්මණභාවතො. න හි තෙහි විනා තස්ස උප්පත්ති අත්ථි. එවමාදිහීති එත්ථ ආදිසද්දෙන අත්ථප්පකරණලිඬගසද්දන්තරසන්තිධානසාමත්ථියාදීනම්පි සඬගහො දට්ඨබ්බො. අත්ථාදිවසෙනපි හි සුත්තෙ අචුත්තානම්පි චුත්තානං විය නිද්ධාරණං සම්භවති. චුත්තජප්පකාරෙනාති “වධකට්ඨොන එකලක්ඛණොති”තිආදිනා පාළියං, “සහචාරිතා”තිආදිනා අට්ඨකථායඤ්ඤි චුත්තෙන පකාරෙන.

6. “චුසනට්ඨොන එස්සො”තිආදිනා නිද්ධාරෙත්ථා වචනං නිබ්බචනං, තං පන පදස්සෙව, න වාක්‍යස්සාති ආහ “පදනිබ්බචන”න්ති. අධිප්පායනිදානානිපෙත්ථ ඛාඤ්ජනමුඛෙනෙව නිද්ධාරෙතබ්බාති. නිබ්බචනපුබ්බාපරසන්ධිසු වත්තබ්බමෙව නත්ථිති ආහ “විසෙසතො ඛාඤ්ජනද්වාරෙනෙව අත්ථපරියෙසනා”ති. පවත්තිනිමිත්තං අජ්ඣාසයාදි.

7. “පදට්ඨානෙ”ති ඉදං සුත්තෙ ආගතධම්මානං කාරණභූතෙපි ධම්මෙ නිද්ධාරෙත්ථා සභාගතො, විසභාගතො ව ආවට්ඨනං කාතබ්බන්ති දස්සන්ත්ථං චුත්තං, න තත්තිවසෙන. තස්මා පදට්ඨානනිද්ධාරණාය විනාපි ආවට්ඨනං යුත්තමෙවාති සිද්ධං හොති. පදස්ස වා සද්දපවත්තිට්ඨානං පදට්ඨානං පදත්ථො. එතස්මිං පක්ඛෙ “ආරම්භට්ඨ නික්කම්මාති (සං. නි. 1.185; නෙත්ති. 29; පෙට්කො. 38; මි. ප. 5.1.4) විරියස්ස පදට්ඨාන”න්ති (නෙත්ති. 29) එත්ථ ය්වායමාරම්භධාතුආදිකො අත්ථො චුත්තො, තං විරියසද්දස්ස පවත්තිට්ඨානං විරියසද්දාභිධෙය්‍යා අත්ථොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. සෙසකං නාමගතිතො ඉතරං, තං පන තස්ස පටිපක්ඛභූතං වා සියා, අඤ්ඤං වාති ආහ “විසභාගතාය අග්ගහණෙන වා”ති. සංවණ්ණනාය යොජෙත්තොති යථාචුත්තවිසභාගධම්මනිද්ධාරණභූතෙන අත්ථකට්ඨෙන පාළියං යොජෙත්තො. තෙනාහ “දෙසන”න්ති. “පටිපක්ඛෙ”ති ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං සභාගධම්මවසෙනපි ආවට්ඨනස්ස ඉච්ඡිතත්තා.

8. නාමවසෙනාති සාධාරණනාමවසෙන. පාළියං පන “මච්ඡන්තනියතානං සත්තානං, අනියතානඤ්ච සත්තානං දස්සනපභාතබ්බා කිලෙසා සාධාරණො”තිආගතත්තා (නෙත්ති. 34) “දස්සනපභාතබ්බාදිනාමවසෙනා”ති චුත්තං. වත්ථුචසෙනාති සත්තසන්තානවසෙන. සො හි ධම්මානං පවත්තිට්ඨානතාය ඉධ “වත්ථු”ති අධිප්පෙතො. තෙනාහ – “පුච්ඡජ්ජනස්ස, සොනාපන්තස්ස ව කාමරාගඛ්‍යාපාදා සාධාරණො”තිආදි (නෙත්ති. 34). චුත්තවිපරියායෙනාති නාමතො, වත්ථුතො ව ආවෙණිකතාය. තංතංමග්ගඵලට්ඨානඤ්ඤි තංතංමග්ගඵලට්ඨානා, හබ්බානං හබ්බතා, අහබ්බානං අහබ්බතා අසාධාරණා.

9. “භාවිතෙ”ති ඉදං භාවනාකිරියාය උපලක්ඛණං, න එත්ථ කාලච්චනිච්ඡාති ආහ “භාවෙනබ්බෙති අත්ථො”ති. භාවනා වෙන්ථ ආසෙවනාති, කුසලසද්දොපි අනවජ්ජට්ඨොති වෙදිතබ්බො. පටිපක්ඛතොති විපක්ඛතො. විසදිසුදාහරණෙන ඛානිරෙකතො යථාධිප්පෙතධම්මජ්ජට්ඨානා හෙසා.

10. පදත්ථස්සාති පදාභිධෙය්‍යස්ස අත්ථස්ස, සභාවධම්මස්ස වා.

නික්ඛෙපො දෙසනා. පහවො සමුදයො.

12. “අචුත්තානම්පි සඬගහො”ති ඉමිනා අචුත්තසමුච්චයත්ථො ව-සද්දොති දස්සෙති.

13. “ගාථාරුළුභෙ”ති ඉමිනා පාළිආගතොව පඤ්ඤො වෙදිතබ්බො, න ඉතරොති දස්සෙති. තෙනාහ “බුද්ධාදිහි ඛ්‍යාකතෙ”ති. තස්ස අත්ථස්සාති ආරද්ධස්ස අත්ථස්ස, තෙන ආරම්භසොධනස්ස විසයමාහ. එත්ථ ව අත්ථද්වාරෙනෙව

පදපුච්ඡාසොධනම්පි කරියනීති පුන “තස්ස අත්ථස්සා”ති වුත්තං. අථ වා විස්සජ්ජිතම්හිති විස්සජ්ජනෙ. විස්සජ්ජනසොධනෙන හි පඤ්භාසොධනං. පඤ්භෙනි පුච්ඡායං. ගාථායන්ති උපලක්ඛණං, තෙන ගාථායං, සුත්තගෙය්‍යාදිසු වාති වුත්තං හොති. යමාරබ්භාති යං සීලාදිමාරබ්භ ගාථාදිසු දෙසිතං, තස්මිං ආරම්භෙනි අත්ථො. පුච්ඡිකාති පුච්ඡාකාරිනී, “කා එත්ථ පදසුද්ධි, කා පඤ්භාසුද්ධි, කා ආරම්භසුද්ධි”ති එවං පුච්ඡාකාරිනී පුච්ඡං කත්වා පවත්තිතා සුද්ධාසුද්ධපරික්ඛාති යොජනා.

14. න විකප්පයිතබ්බාති යථා ලොකෙ “ජාති සාමඤ්ඤං, භෙදො සාමඤ්ඤං, සම්බන්ධො සාමඤ්ඤ”න්තිආදිනා සාමඤ්ඤං ජාතිආදිං, තබ්බිධුරඤ්ඤව විසෙසං විකප්පෙන්නි පරිකප්පෙන්නි, එවං න විකප්පයිතබ්බාති අත්ථො. යදා යො කාලවිසෙසො “ස්වෙ”ති ලද්ධවොභාරො, තදා සො තංදිවසාතික්කමෙ “අජ්ජා”ති, පුන තංදිවසාතික්කමෙ “හියො”ති වොහරියනීති අනවට්ඨිතසභාවා එතෙ කාලවිසෙසා. දිසායපි “එකං අවධිං අපෙක්ඛිත්වා පුරත්ථිමා දිසා, තතො අඤ්ඤං අපෙක්ඛිත්වා පච්ඡිමා නාම හොති”තිආදිනා අනවට්ඨිතසභාවතා වෙදිතබ්බා. ජාතිආදිඅපෙක්ඛායාති ජාතිආදිඤ්ඤවිසෙසාපෙක්ඛාය. සච්චාපෙක්ඛායාති සච්චසාමඤ්ඤාපෙක්ඛාය. “තණ්හා”ති වුව්චමානං කාමතණ්හාදිඅපෙක්ඛාය සාමඤ්ඤම්පි සමානං සච්චාපෙක්ඛාය විසෙසො හොතිති එවමාදිං සන්ධායාහ “එස නයො සමුදයාදිසුපි”ති.

16. එත්ථාති එතස්මිං බුද්ධව්වනෙ. තෙනාහ “සික්ඛත්තයසඬ්ඛාතස්සා”තිආදි. යථාරුතං යථාකථිතං සද්දතො අධිගතං නිද්ධාරිතං, න අත්ථප්පකරණලිඬ්ඛසද්දන්තරසන්තිධානාදිප්පමාණන්තරාධිගතං. “අත්ථතො දස්සිතා”ති ඉදං යස්මිං සුත්තෙ භාවනාව කථිතා, න පභානං, තං සන්ධාය වුත්තං.

නායසඬ්ඛෙපවණ්ණනා

17. තණ්හාවිජ්ජාහි කරණභූතාහි. සංකිලෙසො පක්ඛො එතස්සාති සංකිලෙසපක්ඛො, සංකිලෙසපක්ඛිකො සුත්තත්ථො, තස්ස නයනලක්ඛණොති යොජනා. වොදානපක්ඛස්ස සුත්තත්ථස්සාති සම්බන්ධො. වුට්ඨානගාමිනියා, බලවච්ඡස්සනාය ව දුක්ඛාදිසු පරිඤ්ඤෙය්‍යානාදිති මග්ගානුගුණො ගහණාකාරො අනුගාහණනායො. යදි එවං කථං නයොති ආහ “තස්ස පනා”තිආදි. තත්ථ “නායවොභාරො”ති ඉම්මිනා නායාධිට්ඨානං නයොති වුත්තන්ති දස්සෙති.

18. බාධකාදිභාවතොති බාධකපභවසන්තිනියානභාවතො. අඤ්ඤාභාවාභාවතොති අබාධකඅප්පභවඅසන්ති අනියානභාවාභාවතො. සච්චසභාවත්තාති අමුසාසභාවත්තා. අවිසංවාදනතොති අරියසභාවාදිභාවස්ස න විසංවාදනතො එකන්තිකත්තාති අත්ථො.

19. සංකිලිට්ඨධම්මාති සංකිලෙසසමන්තාගතා ධම්මා සද්ධම්මනායකොවිදාති සච්චපට්චිවසමුප්පාදාදිධම්මනායකුසලා, එකත්තාදිනායකුසලා වා.

20. අත්ථවිස්සජ්ජනෙසුති “ඉමෙ ධම්මා කුසලා”තිආදිනා (ධ. ස. 1) සුත්තෙ කතපඤ්භවිස්සජ්ජනෙසු වෙච අට්ඨකථාය කතඅත්ථසංවණ්ණනාසු ව. “වොදානියා”ති ඉම්මිනා අනවජ්ජධම්මා ඉධ කුසලාති අධිප්පෙනා, න සුබ්බිපාකාති දස්සෙති. තස්ස තස්ස අත්ථනායස්ස යොජනත්ථං මනසා වොලොකයතෙති යොජනා.

21. යදි කරණභූතං, කථං තස්ස අත්ථන්තරාභාවොති ආහ “යෙන හි”තිආදි. දිසාභූතධම්මානං වොලොකයනසමානානභාවතො වොභාරභූතො, කම්මභූතො ව නයො, න නන්දියාවට්ටාදයො විය අත්ථභූතොති “වොභාරනායො, කම්මනායො”ති ව වුව්චති.

ද්වාදසපදවණ්ණනා

23. අපරියොසිතෙ පදෙති උච්චාරණවෙලායං පදෙ අසමන්තෙ, විජ්ජකතෙති අත්ථො. පරියොසිතෙ හි “පද”න්ත්ථෙ සමඤ්ඤා සියා, න “අක්ඛර”න්ති අධිප්පායො. පදස්ස වෙච්චනාය අත්ථවසෙන පරියායං බරන්තං සඤ්චරන්තං විය හොති, න එවං වණ්ණො අවෙච්චනත්තාති ආහ පරියායවසෙන අක්ඛරණතො”ති. න හි වණ්ණස්ස පරියායො විජ්ජනී”ති ඉදං අකාරාදිවණ්ණවිසෙසං සන්ධාය වදති, න වණ්ණසාමඤ්ඤං. තස්ස හි වණ්ණො අක්ඛරන්ති පරියායො වුත්තො එවාති.

අක්ඛරසද්දස්ස අත්ථං චත්ථා තප්පසඬ්ඛගෙන වණ්ණසද්දස්සපි චත්තුං “කෙනට්ඨෙන වණ්ණො”තිආදිමාහ. තත්ථ නනු පදෙන, වාකොන වා අත්ථො සංවණ්ණියති, න අක්ඛරෙනාති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “වණ්ණො එව හි”තිආදි. පදාදිභාවතොති පදවාක්‍යභාවෙන. යථාසම්බන්ධන්ති යථාසඬ්ඛකතං. අයං-සද්දො ඉමස්සත්ථස්ස වාවකො, අයං අත්ථො ඉමස්ස සද්දස්ස වචනීයොති යථාගතිතසඬ්ඛකතානුරූපං සද්දත්ථානං වාවකවචනීයභාවො. අථ වා ය්වායං සද්දත්ථානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිනාභාවො, සො සම්බන්ධො. තදනුරූපං එකක්ඛරං නාමපදං “මා එවං

මඤ්ඤයි” තිආදීසු මා-කාරාදි. කෙවිති අභයගිරිවාසීනො. තෙ හි අභිධම්මදෙසනං “මනසාදෙසනා” ති වදන්ති, යනො රාහුලාවරියො “විසුද්ධකරුණානං මනසාදෙසනා වාචාය අක්ඛරණනො අක්ඛරසඤ්ඤිතා” ති ආහ.

සත්වජ්ජප්පානන්ති දුඛාජ්ජප්පානං. නාමපදෙ හි දුඛාමාවිභූතරූපං, කිරියා අනාවිභූතරූපා යථා “එස්සො” ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1, 39; මහාව. 1; විහ. 225; උදා. 1; නෙත්ති. 24). ආබ්‍යාතපදෙ පන කිරියා ආවිභූතරූපා, දුඛාමනාවිභූතරූපං යථා “චුසති” ති. තෙන නෙසං සත්වකිරියාජ්ජප්පානනා චුත්තා. කිරියාවිසෙසග්ගහණනිමිත්තන්ති කිරියාවිසෙසාවබොධහෙතු කිරියාවිසෙසදීපනතො, යථා “විරජ්ජවාසී”න්ති (ධ. ප. 219) එත්ථ ප-සද්දො වසනකිරියාය වියොගවිසිට්ඨකං දිපෙති. “එවං මනසි කරොථ, මා එවං මනසාකත්ථා” තිආදීසු කිරියාවිසෙසස්ස ජොතකො එවං-සද්දො. “එවංසිලා (දී. නි. 3.142) එවංධම්මා” තිආදීසු (දී. නි. 2.13; ම. නි. 3. 198; සං. නි. 5.378) සත්වවිසෙසස්ස. එවං සෙසනිපාතපදානම්පිති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “කිරියාය...පෙ.... නිපාතපද”න්ති.

සඬබ්බෙපතො චුත්තං, කිං පන තත්ති ආහ “පදාභිභිත”න්ති. අථ වා සඬබ්බෙපතො චුත්තං, යො අක්ඛරෙහි සඬකාසිතොති චුච්චති. පදාභිභිතං පදෙහි කථිතං, යො පදෙහි පකාසිතොති චුච්චති. තද්වභංගං, යදි පදසමුදායො වාක්‍යං, තස්ස කො පරිවර්ෂෙදො. යාවතා අධිජ්ජෙතත්ථපරියොසානං, තාවතා එකවාක්‍යන්තිපි වදන්ති, බහුපෙත්ථ පකාරෙ වණ්ණෙත්ති. කිං තෙහි, සාබ්‍යාතං සාබ්‍යායං සකාරකං සවිසෙසනං “වාක්‍ය”න්ති දට්ඨබ්බං. නනු ච පදෙනපි අත්ථො බ්‍යඤ්ඤියතිති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “පදමත්තසවනෙපි හී” තිආදි. ආකාරෙසු වාක්‍යවිභාගෙසු අභිභිතං කථිතං නිබ්බවනං ආකාරාභිභිතං නිබ්බවනං. “අභිභිතන්ති ච පාළිආගත”න්ති වදන්ති.

“නිබ්බානං මග්ගති, නිබ්බානත්ථිකෙහි වා මග්ගියති, කිලෙසෙ වා මාරොත්තො ගච්ඡතිති මග්ගො” තිආදිනා (ධ. ස. අට්ඨ. 16) නිබ්බවනානං විත්ථාරො. තංනිද්දෙසකථනත්තා නිද්දෙසොති ඉමමත්ථමාහ “නිබ්බවනවිත්ථාරො නිරවසෙසදෙසනත්තා නිද්දෙසො” ති. පදෙහිති වාක්‍යාවයවභූතෙහි, වාක්‍යතො විභජ්ජමානෙහි වා ආබ්‍යාතාදිපදෙහි. තෙනාහ “වාක්‍යස්ස විභාගො” ති, තථා වාහ “අපරියොසිතෙ” තිආදි. අපරෙ පන “පකතිපච්චයලොපාදෙසාදිවසෙන අක්ඛරවිභාගො ආකාරො, නිරුත්තිනයෙන පදවිභාගො නිබ්බවනං, වාක්‍යවිභාගො නිද්දෙසො. වණ්ණපදවාක්‍යානි හි අවිභත්තානි, විභත්තානි ච ඡ බ්‍යඤ්ඤනපදානි” ති වදන්ති. ඡට්ඨං වචනන්ති ඡට්ඨං පදං. කාතබ්බන්ති “අක්ඛරං පදං බ්‍යඤ්ඤනං ආකාරො තථෙව නිරුත්ති නිද්දෙසො ඡට්ඨවචන”න්ති ගාථායං එවං කත්තබ්බං, සංවණ්ණනාවසෙන වා ආකාරපදං චතුත්ථං කාතබ්බන්ති අත්ථො. සබ්බො සද්දවොභාරො විභත්තෙහි, අවිභත්තෙහි ච අක්ඛරපදවාක්‍යෙහෙව, තදඤ්ඤජ්ජකාරො නත්ථිති ආහ “යානිමානී” තිආදි.

24. කාසනාසද්දො කම්මත්ථොති දස්සෙතුං “කාසියති” තිආදි චුත්තං. පදෙහි තාව අත්ථස්ස සඬකාසනා, පකාසනා ච හොතු, පදාවධිකාපි සංවණ්ණනා ඉච්ඡිතාති අක්ඛරෙහි පන කථන්ති ආහ “අක්ඛරෙහි සුය්‍යමානෙහි” තිආදි. පදත්ථස්මපිපත්තිති පදාභිධෙය්‍යාඅත්ථාවබොධො. “අක්ඛරෙහි සඬකාසෙහි” තිආදිනා අක්ඛරකරණං සඬකාසනභූතං උග්ගපට්ඨකිරියං වදන්තෙන යථාචුත්තො අත්ථො සාධිතොති දස්සෙතුං “තථා හී” තිආදි චුත්තං.

විභජ්ජත්තානිකම්මපඤ්ඤත්තිති එකත්තනිද්දෙසො සමාභාරොති අයං ද්වන්ද්වසමාසො. උභයෙනානි “විවරණා, විභජනා” ති ඉමිනා ද්වයෙන. එතෙහිති එත්ථ එව-කාරො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති ආහ “එතෙහි එවා” ති. “සඬකාසනා... පෙ.... අභාවතො” ති ඉමිනා යථාධිජ්ජෙතඅනුනාවධාරණඵලං දස්සෙති. උග්ගපට්ඨාදීනි ආදිසද්දෙන විපඤ්චනායානි සඬගණ්ණානි.

25. සම්මා යුත්තොති සම්මා අවිපරිතං, අනවසෙසතො ව යුත්තො සහිතො. තථා හි චුත්තං “අනුනා” ති. සබ්බො හි පාළිඅත්ථො අත්ථපදඅත්ථනයෙහි අනවසෙසතො සඬගහිතො. තෙනාහ “සබ්බස්ස හී” තිආදි.

26. කස්මා පනෙත්ථ මූලපදපදට්ඨානානි අසඬගහිතානිති? පදත්ථන්තරාභාවතො. මූලපදානි හි නයානං සමුට්ඨානමත්තත්තා පදට්ඨානානිති දස්සිතොයං නයො. තෙන චුත්තං “ඉතො විනිමුත්තො කොචි තෙත්තිපදත්ථො නත්ථි” ති.

තෙත්තියා කාරණභූතාය. භාරා සංවණ්ණෙතබ්බාති සුත්තස්ස අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන භාරා විත්ථාරොතබ්බා. ස්වායත්ති සො අයං සංවණ්ණනාක්කමො. යෙන අනුක්කමෙන තෙත්තියං දෙසිතා, තෙනෙව සුත්තෙ අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන යොජෙතබ්බාති. එවං සිද්ධොති දෙසනාක්කමෙනෙව සිද්ධො. අයං ආරම්භොති “සොළස භාරා පට්ඨ”න්ති එවං පවත්තො ආරම්භො. ඉමමත්ථන්ති ඉමං චුච්චමානනියමසඬබ්බානං අත්ථං.

යදි දෙසිතක්කමෙනෙව භාරනායා සුත්තෙ යොජෙතබ්බා සියුං, කිං සො කමො කාරණනිරපෙක්ඛො, උදාහු කාරණසාපෙක්ඛොති? කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව කාරණනිරපෙක්ඛො භාරනායානං අනුක්කමො, අනෙකෙ අත්ථා චුච්චමානා අවස්සං එකෙන කමෙන චුච්චන්තිති. එවං සත්තෙ යෙන කෙනවි කමෙන සුත්තෙ යොජෙතබ්බා සියුං, තථා සති නියමො නිරත්ථකො සියා. අථ කාරණසාපෙක්ඛො, කිං තං කාරණන්ති? ඉතරො කාරණගවෙසනං අකත්වා

අත්පො එවෙත්ට ගවෙසිතබ්බොති අධිප්පායෙන “නායමනුයොගො න කත්ථවි අනුක්කමෙ නිව්සති”ති වත්වා “න පන මයං දෙවනංපියස්ස මනොරථවිසානාය වෙතෙමා”ති කමකාරණං විචාරෙත්තො “අපිවා”තිආදිනා දෙසනාභාරස්ස තාව ආදිතො දෙසනාය කාරණං පතිට්ඨපෙති. තත්ථ ධම්මදෙසනාය නිස්සයො අස්සාදාදීනවනිස්සරණානි, සරීරං ආණත්ති. පකතියා සභාවෙන. නිද්ධාරණෙන විනාපි පතිට්ඨාභාවතො නිස්සයභාවතො.

“තථා හි වක්ඛති”තිආදිනා යථාචුත්තං අත්ථං පාකට්තරං කරොති. එස නයො ඉතරෙසුපි.

විවයානන්තරන්ති විවයභාරානන්තරං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. තථා හිති ලක්ඛණභාරවිභව්ගෙ යුත්තායුත්තානං කාරණපරම්පරාය පරිග්ගහිතසභාවානං අචුත්තානම්පි එකලක්ඛණතාය ගහණං චුත්තං.

අත්ථතො නිද්ධාරිතානන්ති අත්ථුද්ධාරපුබ්බාපරානුසන්ධිආදිඅත්ථතො සුත්තන්තරතො උද්ධටානං සංවණ්ණියමානසුත්තෙ ආනිතානං පාළිධම්මානං. සද්දතො, පමාණන්තරතො ව ලද්ධානං ඉධ විචාරෙතබ්බත්තා ආහ “නිරවසෙසතො”ති. අත්ථස්සාති අභිධෙය්‍යත්ථස්ස. ධම්මස්සාති සභාවධම්මස්ස. තත්ථ තත්ථ තං අභිනිරොපෙතීති තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ, ධම්මෙ ව තං නාමං අභිනිරොපෙති, “අයමෙවංනාමො”ති වොහරති. “අත්ථස්ස, ධම්මස්සා”ති පදද්වයෙන සාමඤ්ඤතො අත්පො, ධම්මො ව අනවසෙසෙත්වා ගහිතොති ආහ “අනවසෙසපරියාදාන”න්ති, යතො චුත්තං “තත්ථ තත්ථා”ති. තථාති යථා අනවසෙසත්ථාවබොධදීපකං අනවසෙසපරියාදානං කතං චතුබ්‍රහ්මපාළියං, එවං පුනස්පුනං ගබ්භමුපෙතීති එත්ථ අසද්දවති අත්ථා පවත්තිවසෙන ලබ්භමානා සම්මාපටිපත්ති උද්ධටාති උපසංහාරත්පො තථා-සද්දො.

තෙනෙවාති සුත්තන්තරසංසන්දනස්ස සභාගවිසභාගධම්මන්තරාවට්ටනුපායභාවතො එව. යතොති සභාගවිසභාගධම්මාවට්ටනස්ස සාධාරණාදිධම්මවිභජනුපායත්තා. පටිච්ඡන්තසභාවෙති පටිභාගභාවෙන විභන්තසභාවෙ.

තෙ ධම්මාති පටිපක්ඛතො පරිවත්තිතධම්මා. න පරියායවිභාවනා පඤ්ඤත්තිවිභාගපරිග්ගාහිකාති ආහ “පරියා... පෙ.... සුබොධනඤ්චා”ති.

පුච්ඡාවිසොධනං විස්සජ්ජනං. ආරම්භවිසොධනං දෙසනාය අත්ථකථනං. තදුභයවිචාරො ධාතාදීසු අසම්මුච්ඡන්තස්සෙව සම්භවතීති ආහ “ධාතායතනා...පෙ.... සම්පාදෙතු”න්ති. සුද්ධො ආරම්භොතිආදිපාළිනිදස්සනෙනපි අයමෙවත්පො උදාහරොති වෙදිතබ්බං.

“කාරණාකාරො”ති පදට්ඨානං සන්ධාය වදති. පහෙදතො දෙසනාකාරොති වෙවචනං. නිද්ධාරෙත්වා චූච්චමානානීති උද්ධරිත්වා සමාරොපියමානානීති අධිප්පායො. සුත්තස්ස අත්ථං තථත්තාවබොධායාති සුත්තස්ස පදත්ථාවගමමුඛෙන චතුසවිචාහිසමයාය.

වෙනෙය්‍යත්තයයුත්තො අත්ථනයත්තයුපදෙසො “වෙනෙය්‍යත්තයප්පයොජිතො”ති චුත්තො. වෙනෙය්‍යත්තයඤ්චි පච්චයසම්චායෙ තදුපදෙසඵලං අධිගව්ජන්තං අත්ථං පයොපෙති නාමාති. තදනුක්කමෙනෙවාති තෙසං උග්ගට්ඨකඤ්ඤආදීනං දෙසනානුක්කමෙනෙව. තෙති තයො අත්ථනායා. තෙසන්ති උග්ගට්ඨකඤ්ඤආදීනං. යථා උද්දෙසාදීනං සඬ්ඛෙපමජ්ඣිමත්ථාරචුත්තියා තිණ්ණං පුග්ගලානං උපකාරතා, එවං තෙසං අත්ථනායානං. තස්සාති අත්ථනයත්ථස්ස. තත්ථාති තස්සං තස්සං භූමියං.

සමුට්ඨානං නිදානං. අනෙකධා සද්දනායතො, නිරුත්තිනායතො වාති අනෙකප්පකාරං. පදත්පො සද්දත්පො. විධි අනුචාදොති ඉදමෙත්ථ විධිවචනං, අයමනුචාදොති අයං විභාගො වෙදිතබ්බො. සමාධාතබ්බොති පරිහරිතබ්බො. අනුසන්ධියා අනුරූපං නිගමෙතබ්බන්ති යාය අනුසන්ධියා සුත්තෙ උපරි දෙසනා පවත්තා, තදනුරූපං සංවණ්ණනා නිගමෙතබ්බා. පයොජනන්ති ඵලං. පිණ්ඩත්පොති සඬ්ඛෙපත්පො. අනුසන්ධීති පුච්ඡානුසන්ධිආදිඅනුසන්ධි. උපොග්ගාටොති නිදස්සනං. චාලනාති චොදනා. පච්චුපට්ඨානං පරිභාරො.

පකතිආදිපදාවයවං භින්දිත්වා කථනං හෙදකථා යථා “දිබ්බන්තීති දෙවා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.153). පදස්ස අත්ථකථනං තත්ථකථා යථා “බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භූ අනාවරියකො”ති (මහානි. 192; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.161). පරියායවචනං වෙවචනග්ගහණං යථා “පඤ්ඤා පජානනා”ති (ධ. ස. 16). විවයයුත්තිචතුබ්‍රහ්මපරිවත්තනභාරෙකදෙසසඬ්ගහිතා, වෙවචනභාරසඬ්ගහිතා වාති ආහ “තෙ ඉධ කතිපයභාරසඬ්ගහිතා”ති.

අත්තතො ඵලං ධාරෙතීති ධම්මොති හෙතුතො ධම්මභාවො වෙදිතබ්බො. ඤාපකහෙතුපි ඤාණකරණවයෙන කාරකෙ පක්ඛිපිත්වා ආහ “කාරකො සම්පාපකොති දුට්ඨො”ති. පුන වක්ඛ්විජාදිනිබ්බන්තකමෙව කාරණං කත්වා

දස්සෙන්තො “පුන...පෙ.... තිව්ධො”තිආදිමාහ. “තයො කුසලහෙතු”තිආදිනා (ධ. ස. 1059-1060) ආගතා අලොභාදයො, ලොභාදයො ච හෙතුහෙතු නාම. “චත්තාරො ඛො, භික්ඛවෙ, මහාභුතා හෙතු, චත්තාරො මහාභුතා පච්චයො රූපක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායා”තිආදිනා (ම. නි. 3.86) ආගතො පච්චයහෙතු නාම. කුසලාකුසලං කම්මං අත්තනො විපාකං පති උත්තමහෙතු නාම. චක්ඛාදිඛ්ඤාදි චක්ඛුච්ඤ්ඤාණඅඬුකුරාදීනං අසාධාරණහෙතු නාම. කුසලාකුසලානං සතිපි පච්චයධම්මභාවෙ ඉට්ඨානිට්ඨඵලවිසෙසහෙතුභාවදස්සනත්ථං විසුං ගහණං, සද්දමග්ගානං පන ඤාපකසම්පාපකහෙතුභාවදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. අඬුකුරාදිකස්ස අසාධාරණහෙතු ඛිජාදිසමානජාතියහෙතුතාය සභාගහෙතු . සාධාරණහෙතු භුසසලිලාදිඅසමානජාතියතාය අසභාගහෙතු. ඉන්ද්‍රියබද්ධසන්තානිකො අජ්ඣන්තිකහෙතු, ඉතරො ඛාහිරහෙතු. කෙචි පන “සසන්තානිකො අජ්ඣන්තිකහෙතු, ඉතරො ඛාහිරහෙතු”ති වදන්ති. පරිග්ගාහකො උපත්ථම්හකො. පරම්පරහෙතු උපතිස්සයපච්චයො.

නිබ්බානස්ස අනිබ්බන්තනියෙපි සමුදයප්පභානසමුදයනිරොධානං අධිගමාධිගන්තබ්බභාවතො නිබ්බානං පති මග්ගස්ස හෙතුභාවො විය මග්ගං පති නිබ්බානස්ස ඵලභාවො උපචාරසිද්ධොති ආහ “ඵලපරියායො ලබ්භති”ති.

පටිපජ්ජමානභූමි මග්ගධම්මො. පටිපන්නභූමි ඵලධම්මො.

කිව්චතොති සරසතො. ලක්ඛණතොති උපලක්ඛණතො. සාමඤ්ඤතොති සමානභාවතො. තෙන සමානහෙතුතා, සමානඵලතා, සමානාරම්මණතා ච ගතිතා හොතිති. තත්ථ යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා ලක්ඛණභාරනිද්දෙසවණ්ණනායං චුත්තමෙව.

අපිචෙත්ථ සම්පයොගවිජ්ජයොගවිරොධපකරණලිඛිගසද්දන්තරසන්තිධානසාමත්ථියාදීනම්පි වසෙන නයවිභාගො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සම්පයොගතො තාවනයවිභාගො – “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං ඵවං ලුහුපරිචත්තං, යථයිදං චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.48) චිත්තස්ස ලුහුපරිචත්තිතා ගතිතා, තංසම්පයොගතො වෙනසිකානම්පි ගතිතාව හොති අඤ්ඤත්ථ නෙසං චිත්තෙන සම්පයොගදීපනතො. අථ වා “සඤ්ඤිතො”ති. සඤ්ඤාසහිතතාවවනෙන හි නෙසං වෙදනාවෙනනාදිචත්තතාපි සම්පයොගතො දීපිතා හොති.

විජ්ජයොගතො – “අහෙතුකා”ති. හෙතුසම්පයුත්තා හි ධම්මා “සහෙතුකා”ති චුත්තාති තබ්බිධුරා ධම්මා විජ්ජයොගතො “අහෙතුකා”ති චුත්තාති විඤ්ඤායති. අථ වා “අසඤ්ඤිතො”ති. සඤ්ඤාවිජ්ජයුත්තා හි ධම්මපචත්ති ඉධාධිජ්ජෙතා, න සඤ්ඤාය අභාවමත්තන්ති විඤ්ඤායති.

විරොධතො – “අට්ඨමකො (යම. 3.ඉන්ද්‍රියයමකපාළි.439), සද්ධානුසාරී”ති (පු. ප. මාතිකා 7.36) ව චුත්තෙ තං සන්තතියං සංයොජනත්තයප්පභානං විඤ්ඤායති, තථා “සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිනා”ති (දී. නි. 2.404; ම. නි. 1.137) චුත්තෙ පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනප්පභානං, “දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤා”ති (දී. නි. 2.404; ම. නි. 1.137) චුත්තෙ අනවසෙසසංයොජනප්පභානං විඤ්ඤායති.

පකරණතො – “අබ්‍යාකතා ධම්මා”ති (ධ. ස. මාතිකා). අධිකාරතො හි කුසලාකුසලභාවෙන න කට්ඨාති ඤායති. “උපධි හි නරස්ස සොචනා”ති (සං. නි. 1.12, 144) ව. ඛාහිරා හි ධම්මා ඉධ “උපධි”ති අධිජ්ජෙතාති විඤ්ඤායති.

ලිඛිගතො – “සිතෙනපි රූප්පති, උණ්හෙනපි රූප්පති”තිආදි (සං. නි. 3.79). සිතාදිග්ගහණෙන හි ලිඛිගෙන භුතුපාදායප්පකාරස්සෙව ධම්මස්ස රූපභාවො, න ඉතරස්ස.

සද්දන්තරසන්තිධානතො – “කායපස්සද්ධි, කායායතන”න්ති. “යා වෙදනාක්ඛන්ධස්සා”තිආදිවචනතො හි පුරිමො කායසද්දො සමුහවාචී, ඉතරො ආයතනසද්දසන්තිධානතො පසාදවාචී.

සාමත්ථියතො – “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්තං (සං. නි. 4.28; මහාව. 54), සබ්බෙ තසන්ති දණ්ඩස්සා”ති (ධ. ප. 129) ව, තථා “සබ්බාවත්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා...පෙ.... ඵරිත්වා විහරති”තිආදි (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77, 232, 459, 509; 2.309; 3.230; විහ. 642). එත්ථ හි සතිපි සබ්බසද්දස්ස අනවසෙසසත්තවාචකත්තෙ ආදිත්තතා සාපෙක්ඛස්සෙව අත්ථස්ස වාචකත්තා පදෙසවාචී සබ්බසද්දො, ලොකසද්දොපි සත්තවාචී. සත්තාරම්මණා හි අප්පමඤ්ඤාති. තථා “මාතරං පිතරං හන්ත්වා”ති (ධ. ප. 294-295) සබ්බෙන සබ්බං හි සපටික්ඛෙපතො, මාතුපිතුසාතකම්මස්ස ව මහාසාවජ්ජනාපවෙදනතො, ඉධ ව තදනුඤ්ඤාය කතාය මාතුපිතුට්ඨානියා තාදියා කෙචි පාපධම්මා වෙනෙයාවසෙන ගතිතා විඤ්ඤායති. කෙ පන තෙති? තණ්හාමානා. තණ්හා හි ජනාතී සත්තානං. “තණ්හා ජනෙති පුරිස”න්ති (සං. නි. 1.55-57) හි චුත්තං. පිතුට්ඨානියො මාතො තං නිස්සාය අත්තසම්පග්ගණ්හතො “අහං අසුකස්ස රුඤ්ඤො, රාජමහාමත්තස්ස වා පුත්තො”ති යථා. සාමත්ථියාදීනන්ති ආදිසද්දෙන දෙසපකතිආදයො සධිග්ගන්ති.

ලබ්භමානපදත්ථනිද්ධාරණමුඛෙනාති තස්මිං තස්මිං සුත්තෙ ලබ්භමානඅස්සාදාදිභාරපදත්ථනිද්ධාරණද්වාරෙන. යථාලක්ඛණන්ති යං යං ලක්ඛණං, ලක්ඛණානුරූපං වා යථාලක්ඛණං. හෙතුඵලාදීනි උපධාරෙත්වා යොජෙතබ්බාති

තෙසං වසෙනාති අධිප්පායො. ඉදානි හෙතුවලාදයො යෙ යස්මිං භාරෙ සව්සෙසං ඉච්ඡිතබ්බා, තෙ දස්සෙතුං
“විසෙසකො පනා”තිආදිමාහ. තං සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

නිද්දෙසවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පටිනිද්දෙසවාරවණ්ණනා

1. දෙසනාභාරවිභව්වණ්ණනා

5. අත්වත්පසඤ්ඤානන්ති අත්පානුගතසඤ්ඤාභාවං, “දෙසනාභාරො”ති අයං සඤ්ඤා අත්වත්පා අත්පානුගතානි අත්පො.

අවුත්තමෙවානි පුබ්බෙ අසංවණ්ණිතපදමෙව. “ධම්මං වො”තිආදි (ම. නි. 3.420) වචනස්ස සම්බන්ධං දස්සෙතුං “කත්ථ පනා”තිආදි වුත්තං. තෙපිටකස්ස හි බුද්ධවචනස්ස සංවණ්ණනාලක්ඛණං නෙත්තිප්පකරණං, තඤ්ච පරියත්තිධම්මසඬ්ඨානකෙ සුත්තපදෙ සංවණ්ණෙතබ්බභාවෙන ගහිතෙ ගහිතමෙව හොති. තෙනාහ “දෙසනාභාරෙන...පෙ.... දස්සෙති”ති.

යෙසං අස්සාදාදිනං විභජනලක්ඛණො දෙසනාභාරො, තෙ ගාථාය, ඉධාපි ව ආගතෙ “අස්සාදං ආදිනව”න්තිආදිනා උදාහරණවසෙන විහජිතුං “තත්ථ කතමො අස්සාදො”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තත්ථානි තස්සං “අස්සාදාදිනවනා”ති ගාථායං වුත්තො කතමො අස්සාදො. අථ වා “අස්සාදං ආදිනව”න්තිආදිනා යො ඉධ අස්සාදාදිනං උද්දෙසො, තත්ථ කතමො අස්සාදොති වෙති අත්පො. එස නයො සෙසෙසුපි. කම්මකරණත්ථහිත්තස්ස විසයවිසඬ්ඨිතාලක්ඛණස්ස අස්සාදද්වයස්ස නිදස්සනත්ථං ගාථාද්වයුදාහරණං, තථා කාමවිපරිණාමලක්ඛණස්ස, වට්ඨකල්පකල්පණස්ස වානි දුට්ඨස්සාපි ආදිනවස්ස නිදස්සනත්ථං “අරියමග්ගො නිබ්බාන”න්ති දුට්ඨස්සාපි නිස්සරණස්ස නිදස්සනනිදස්සනත්ථස්ස ද්වෙ ද්වෙ ගාථා උදාහරා.

ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මවාරිනති (ජා. 1.10.102-103; නෙත්ති. 5, 26, 31; පෙටකො. 22) එත්ථ ධම්මවාරිනො මග්ගඵලනිබ්බානෙහි සාතිසාරක්ඛා සම්භවති, සම්පත්තිභවස්සාපි විපරිණාමසඬ්ඨාරදුක්ඛතාහි දුග්ගතිභාවො ඉච්ඡිතොවානි අධිප්පායෙනාහ “නිස්සරණං අනාමසිත්වා”ති. තථා හි වක්ඛති “නිබ්බානං වා උපනිධාය සබ්බා උපපත්තියො දුග්ගති”ති.

අවෙක්ඛස්සුති විධානං. තස්සා පන අවෙක්ඛාය පවත්තිආකාරො, විසයො, කත්තා ව “සුඤ්ඤතො, ලොකං, මොසරාජා”ති පදත්තයෙන වුත්තානි ආහ – “සුඤ්ඤතො...පෙ.... ආණන්ති”ති. තත්ථ සඬ්ඨාරානං සුඤ්ඤතා අනත්තසභාවතාය, අත්තසුඤ්ඤතාය ව සියා. යතො තෙ න වසවත්තිනො, අත්තසාරවර්ථිතා ව, යතො තෙ අනත්තා, රිත්තා, තුච්ඡා ව අත්තතා, තදුභයං දස්සෙති “අවසවත්තිතා”තිආදිනා. එවං මච්චුතරො සියාති එවං පටිපත්තියා මච්චුතරො භවෙය්සාති අත්පො. පරිකප්පෙත්වා විධියමානස්ස මච්චුතරණස්ස පුබ්බභාගපටිපදා දෙසනාය පච්චක්ඛතො සිප්ඤ්ඤාමානං සාතිසයං ඵලන්ති ආහ “තස්ස යං...පෙ.... ඵල”න්ති.

6. උදාහරණවසෙනානි නිදස්සනවසෙන. තත්ථ “පුග්ගලවිභාගෙනා”ති ඉමිනා උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදිපුග්ගලපයොජිතො අස්සාදාදිසු භගවතො දෙසනාවිසෙසොති දස්සෙති.

සට්ඨකමත්තන්ති සොතද්වාරානුසාරෙන මනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණසන්තානෙන ආලම්බිතමත්තං. සස්සතාදිආකාරස්සාති සස්සතුව්ඡේදාකාරස්ස. ඉදඤ්ඨි ද්වයං ධම්මදෙසනාය වාලෙතබ්බං, න අනුලොමිකමත්ති, යථාභූතඤ්ඤාණං වා. එතස්මිඤ්ඨි වතුක්කෙ ආසයසාමඤ්ඤානා. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“සස්සතුව්ඡේදදිට්ඨි ව, ඛන්ති වෙවානුලොමිකා;
යථාභූතඤ්ච යං ඤ්ඤාණං, එතං ආසයසඤ්ඤිත”න්ති. (විසුද්ධි. මහාටි. 1.136; දී. නි. ටි.
1.පඨමමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා; සාරත්ථ. ටි. 1.පඨමමහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා,
වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; වි. වි. ටි. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා);

වලනායානි වික්ඛම්භනාය. පරානුචත්තියානි සමුව්ඡේදනාය. උග්ගට්ඨකෙ ජානාතිති උග්ගට්ඨකඤ්ඤාති මූලවිභූතාදිපක්ඛෙපෙන සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා. විපඤ්චිතන්ති “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදිසු (අ. නි. 4.70) විස භාවනපුංසකනිද්දෙසොති ආහ “මන්දං සණ්ක”න්ති. නිස්සරණආදිනවනිස්සරණඅස්සාදාදිනවනිස්සරණානං විභාවනා වෙනෙය්සත්තයවිනයනසමත්ථා.

වත්තාරොති අස්සාදො ව ආදිනවො ව අස්සාදො ආදිනවො ව අස්සාදො නිස්සරණඤ්ඤාති එතෙ වත්තාරො. යදි නිස්සරණවිභාවනා වෙනෙය්සවිනයනසමත්ථා, කස්මා පඤ්චමො න ගහිතොති ආහ “ආදිනවාචවනතො”ති. යදි හි උග්ගට්ඨකඤ්ඤා සන්ධාය අයං නයො වුවුවති, නිස්සරණමත්තෙන සිද්ධං සියා. අථ විපඤ්චිතඤ්ඤා, නෙය්සං වා, ආදිනවො ව නිස්සරණඤ්ච අස්සාදො ව ආදිනවො නිස්සරණඤ්ච වත්තබ්බො සියා? තථා අප්පවත්තත්තා න ගහිතො. තෙනාහ “ආදිනවාචවනතො”තිආදි. දෙසනන්ති සාමඤ්ඤතො ගහිතං “සුත්තකදෙසං ගාථං වා”ති විසෙසෙති. පදපරමඅග්ගණඤ්චෙත්ථ සඋපායස්ස නිස්සරණස්ස අනාමට්ඨත්තා.

“කලාණ” න්ති ඉමිනා ඉටියවිපාකො, “පාපක” න්ති අනිටියවිපාකො අධිප්පෙතොති ආහ “අයං අස්සාදො, අයං ආදිනවො” ති. ලාභාදිනං පුඤ්ඤඵලත්තා තදනුරොධං වා සන්ධාය “අයං අස්සාදො” ති චුත්තං. තබ්බපරියායෙන අලාභාදිනං ආදිනවතා වෙදිතබ්බා.

කාමාති කිලෙසකාමසහිතා වත්ථුකාමා. විරූපරූපෙනාති අප්පතිරූපාකාරෙන. මට්ඨන්තීති මද්දන්ති. පබ්බජිතොමිහීති පබ්බජ්ජං උපගතො අමිහි. අපණ්ණකන්ති අවිරජ්ඣනකං. සාමඤ්ඤන්ති සමණභාවො. සමිත්තපාපභාවොයෙව සෙය්‍යො සුන්දරතරො.

තත්ථ “කාමා හි විත්‍රා මධුරා මනොරමා” ති අයං අස්සාදො, “විරූපරූපෙන මට්ඨන්ති විත්ත” න්ති අයං ආදිනවො, “අපණ්ණකං සාමඤ්ඤ” න්ති ඉදං නිස්සරණන්ති ආහ “අයං...පෙ.... නිස්සරණඤ්චා” ති.

ඵලාදිනං ඵකකවසෙන ව තිකවසෙන ව පාළියං උදාහරත්තා චුත්තං “දුකවසෙනපි” ති.

සුඛා පටිපදා, දුක්ඛා පටිපදාති යා ද්වෙ පටිපදා, තාසු ඵකෙකා දන්ධබ්ජ්ජාහිඤ්ඤායා ද්වෙ ද්වෙ භොන්තීති ආහ “පටිපදාහිඤ්ඤාකතො විභාගො පටිපදාකතො භොති” ති. කතපුබ්බකිච්චස්ස පථවිකසිණාදිසු සබ්බපයමං “පථවි” තිආදිනා පචත්තමනසිකාරො පයමසමන්තාභාරො. උපචාරන්ති උපචාරජ්ඣානං. පටිපජ්ජිතබ්බතාය ඤානමපි “පටිපදා” ති චුච්චති. තදඤ්ඤා හෙට්ඨිමපඤ්ඤතො අධිකා පඤ්ඤාති කත්වා “අහිඤ්ඤා” ති චුච්චති.

කිලෙසෙති නිවරණප්පකාරෙ, තංසහගතකිලෙසෙ ව. අභිගපාතුභාවන්ති විතක්කාදිඤානභිගපටිලාහං.

අහිනිවිසන්තොති පටියපෙන්නො. රූපාරූපං පරිග්ගණන්තොති රූපාරූපධම්මෙ ලක්ඛණාදිහි පරිච්ඡින්නදිත්වා ගණන්තො. පරිග්ගහිතරූපාරූපස්ස මග්ගපාතුභාවදන්ධතා ව නාමරූපවචන්ථානාදිනං කිච්ඡසිද්ධියා සියාති න රූපාරූපපරිග්ගහකිච්ඡතාය ඵව දුක්ඛාපටිපදතා වත්තබ්බාති වෙ? න, නාමරූපවචන්ථාපනාදිනං පච්චනිකකිලෙසමන්දතාය සුඛසිද්ධියමපි තථාසිද්ධිවිපස්සනාසහගතානං ඉන්ද්‍රියානං මන්දතාය මග්ගපාතුභාවතො. රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වාති අකිච්ඡෙනපි පරිග්ගහෙත්වා, කිච්ඡෙන පරිග්ගහිතෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. ඵවං සෙසෙසුපි. නාමරූපං වචන්ථාපෙන්නොති “නාමරූපමත්තමෙතං, න අඤ්ඤො කොචි සත්තාදිකො” ති වචන්ථාපනං කරොන්තො. කතරො පනෙත්ථ වාරො යුත්තරූපොති? යො කොචි සකිං, ද්වික්ඛත්තුං, අනෙකසත්තක්ඛත්තුන්ති ඵවමාදිසු හි වික්ඛම්භනවාරෙසු සකිං, ද්වික්ඛත්තුඤ්ච වික්ඛම්භනවාරො සුඛා පටිපදා ඵව, න තතො උද්ධං සුඛා පටිපදා භොති, තස්මා තික්ඛත්තුං වික්ඛම්භනවාරතො පටියාය දුක්ඛා පටිපදා වෙදිතබ්බා. අපිව කලාපසම්මසනාවසානෙ උදයබ්බයානුපස්සනාය උප්පන්නස්ස විපස්සනුපක්කිලෙසස්ස තික්ඛත්තුං වික්ඛම්භනෙන කිච්ඡතාවාරො දුක්ඛා පටිපදා වෙදිතබ්බා. ඵත්ථ දන්ධත්තා පටිපදාය ඵතස්ස අකිච්ඡත්තෙපි පුරිමානං කිච්ඡත්තෙ දුක්ඛාපටිපදතා චුත්තනායාව. යස්ස පන සබ්බත්ථ අකිච්ඡතා, තස්ස පරමුක්කංසගතා සුඛා පටිපදා වෙදිතබ්බා.

යථා නාමරූපපරිග්ගහකිච්ඡතාය මග්ගපාතුභාවදන්ධතාය දුක්ඛා පටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා චුත්තා, තථා තබ්බපරියායෙන චතුත්ථි, තදුභයවොම්භස්සතාවසෙන දුතියා, තතියා ව ඤාතබ්බාති දස්සෙන්නො ආහ “ඉමිනා...පෙ.... වෙදිතබ්බා” ති. වට්ටදුක්ඛතො නියානාස්ස අධිප්පෙතත්තා “විපස්සනාපක්ඛිකා ඵවා” ති චුත්තං.

හෙතුපායඵලෙහීති ඵත්ථ තණ්හාවරිතතා, මන්දපඤ්ඤතා ව පයමාය පටිපදාය හෙතු, තණ්හාවරිතතා, උදත්ථපඤ්ඤතා ව දුතියාය, දිට්ඨිවරිතතා, මන්දපඤ්ඤතා ව තතියාය, දිට්ඨිවරිතතා, උදත්ථපඤ්ඤතා ව චතුත්ථියා. උපායො පන යථාක්කමං සතිසමාධිවිරියපඤ්ඤන්ද්‍රියාති, සතිපට්ඨානඤානසම්මප්පධානසච්චාති ව උපනිස්සයභුතාති. ඵලං වට්ටදුක්ඛතො නියානං.

සමාධිමුඛෙනාති සමාධිමුඛෙන භාවනානුයොගෙන. තෙනෙවාහ “සමථපුබ්බභිගමාය විපස්සනායා” ති. ඉධාති ඉමස්මිං නෙත්තිප්පකරණෙ. වක්ඛති “රාගවීරාගා වෙතොවිමුත්ති සෙක්ඛඵල” න්ති, “රාගවීරාගා වෙතොවිමුත්තිකාමධාතුසමතික්කම” න්ති ව. සොති අනාගාමී.

තෙනාති පටිපක්ඛෙන. තතොති පටිපක්ඛතො. සමානාධිකරණවසෙන ව වෙතොවිමුත්තිසද්දානං සමාසං කත්වා හින්තාධිකරණවසෙන වත්තුං “අථ වා” තිආදි චුත්තං. පුන “වෙතසො වා” තිආදිනා අඤ්ඤපදත්ථවසෙන වෙතොවිමුත්තිපදානං සමාසං දස්සෙති. විඤ්ඤාණපරියායෙන වෙතො-සද්දෙන චුත්තයොජනා න සම්භවතීති ආහ “යථාසම්භව” න්ති.

භා-සද්දො ගතිඅත්ථො, ගති වෙන්ථ ඤාණගති අධිප්පෙතාති ආහ “භාතබ්බාති ගමෙතබ්බා” ති. නෙතබ්බාති ඤාපෙනබ්බා.

7. තත්ති ප්‍රග්ගලවිභාගං. ඤාණවිභාගෙනාති සුතමයාදිඤාණප්පභෙදෙන. නිබ්බත්තනන්ති උප්පාදනං. තත්ථානි තස්මිං උග්ගට්ඨකඤ්ඤාතාතිආදිප්‍රග්ගලවිභාගභූතෙ දෙසනාභාජනෙ. දෙසනායන්ති සුත්තෙ. තං දස්සෙතුන්ති තං ප්‍රග්ගලවිභාගං දස්සෙතුං. “ස්වායං භාරො කථං සම්භවති”ති කෙවි පටන්ති.

සාති වුත්තප්පකාරධම්මත්ථානං වීමංසනපඤ්ඤා. අධිකාරතොති “සත්ථා වා ධම්මං දෙසයති”තිආදිඅධිකාරතො. සාමත්ථියතො උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදිවෙනෙයාවිනයනසමත්ථභාවතො. පරියත්තිධම්මස්ස උපධාරණන්ති එත්ථාපි “අධිකාරතො සාමත්ථියතො වා”ති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං.

“වීමංසාදිපරියායවති පටමචිකප්පවසෙන, වීමංසාදිවිභාගවති දුතියචිකප්පවසෙන, වින්තාය භෙතුභූතාය නිබ්බත්තා වින්තාමයි”ති එවමාදිවුත්තනායානුසාරෙන සක්කා යොජෙතුන්ති ආහ “සෙසං වුත්තනායමෙවා”ති.

සුතවින්තාමයඤාණෙසුති සුතමයඤාණෙ ව වින්තාමයඤාණෙ ව සුතවින්තාමයඤාණෙසු ව සුතවින්තාමයඤාණෙසුති එකදෙසසරූපෙකසෙසො වෙදිතබ්බො. වින්තාමයඤාණෙයෙව හි පතිට්ඨිතා මහාබොධිසත්තා වර්ගවෙ විපස්සනං ආරභන්ති, ඉතරෙ සුතවින්තාමයඤාණෙසුති. තෙහීති තථා පටන්තෙහි. වුත්තනායෙනාති “උපාදාරූපං පරිග්ගණ්හාති, අරූපං පරිග්ගණ්හාති”තිආදිනා පටිපදාකථායං (නෙත්ති. අට්ඨ. 5) වුත්තනායෙන.

8. පරතො සොසො පච්චයභූතො එතිස්සාති අධිප්පායො. “පච්චත්තසමුට්ඨිතෙන ව යොනිසොමනසිකාරෙනා”ති ඉදං ආවුත්තිනායෙන දුතියං ආවට්ටනීති වෙදිතබ්බං. තෙන සාවකානං භාවනාමයඤාණුප්පත්ති සඬග්ගිතා භොති. සාවකානමෙව වා ඤාණුප්පත්ති ඉධාධිප්පෙනා උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදිවිභාගකථනතො. එතස්මිං පක්ඛෙ පුබ්බෙ වුත්තඵකසෙසනායොපි පටික්ඛිත්තො දට්ඨබ්බො. “ආසයපයොගපබ්බොධස්ස නිප්ථාදිතත්තා”ති එතෙන පච්ඡිමවක්කද්වයපරියාපන්නානි පුබ්බභෙතුසඬග්ගානි සුතවින්තාමයඤාණානි සන්ධාය “ඉමා ද්වෙ පඤ්ඤා අත්ථි”ති වුත්තන්ති දස්සෙති. අත්ථිභාවො වෙනාසං පටිපක්ඛෙන අනුපද්දුතනා වෙදිතබ්බා. අපරික්ඛතත්තා අනභිසඬ්ඛතත්තා. සුතමයඤාණස්සාපි පුරිමසිද්ධස්ස.

9. දෙසනාපටිපදාඤාණවිභාගෙහීති නිස්සරණදෙසනාදිදෙසනාවිභාගෙහි, දුක්ඛාපටිපදාදිපටිපදාවිභාගෙහි, සුතමයඤාණාදිඤාණවිභාගෙහි.

අවසිට්ඨපාරිසප්පෙනාති ඛත්තියගහපතිපරිසපරියාපන්නෙන. අට්ඨන්තන්ති ඛත්තියපරිසා බ්‍රාහ්මණගහපතිසමණවාතුමහාරාජිකතාවතිංසමාරබ්‍රහ්මපරිසාති ඉමාසං අට්ඨන්තං.

සමත්ථෙතීති සමත්ථං සම්බන්ධත්ථං කරොති.

තමෙව ද්වාදසපදභාවං දීපෙත්වාති සම්බන්ධො. තදත්ථස්සාති ඡන්දකපරියායත්ථස්ස (ම. නි. 3.420 ආදයො). සබ්බපරියත්තිධම්මසඬග්ගකත්තා ඡන්දකපරියායස්ස, තදත්ථස්ස ව ධම්මවක්කප්පවත්තෙන සුත්තෙන (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) සඬග්ගිතත්තා වුත්තං “සබ්බස්සාපි...පෙ.... විභාවෙන්තො”ති. විසයිභාවෙන බාඤ්ජනපදානං, විසයභාවෙන අත්ථපදානං සම්බන්ධං සන්ධායාහ “තෙසං...පෙ.... සම්බන්ධභාව”න්ති.

පදාවයවො අක්ඛරානි. පදත්ථොති පදත්ථාවයවො. පදත්ථග්ගණස්සාති පදත්ථාවබ්බොධස්ස. විසෙසාධානං විසෙසුප්පත්ති. වාක්‍යභෙදෙති වාක්‍යවිසෙසෙ. විත්තපරිනොසනං වින්තාරාධනං. බුද්ධිතිසානං පඤ්ඤාය තෙජනං තික්ඛභාවකරණං. නානාවාක්‍යවිසයතාපි සිද්ධා භොති පදාදිහිපි සඬකාසනස්ස සිද්ධත්තා . එකවාක්‍යවිසයතාය හි අත්ථපදානං සඬකාසනාදයො යථාක්කමං අක්ඛරාදිවිසයා එවාති නියමො සියා. එතෙනාති අත්ථපදානං නානාවාක්‍යවිසයත්ථෙන.

උග්ගට්ඨනාදිඅත්ථානීති උග්ගට්ඨනවිපඤ්චනායනප්පයොජනානි.

10. උපතිට්ඨති එත්ථානි උපට්ඨිතන්ති උපට්ඨිතසද්දස්ස අධිකරණත්ථනං දස්සෙතුං “උපතිට්ඨනට්ඨාන”න්ති වුත්තං යථා “පදක්කන්ත”න්ති. තෙනාහ “ඉදං නෙස”න්තිආදි. පටිපත්තිදෙසනාගමනෙහීති පටිපත්තිගමනදෙසනාගමනෙහි. “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො ජායති ව...පෙ.... ජරාමරණස්සා”තිආදිනා ජරාමරණතො පට්ඨාය පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන විපස්සනං අභිනිවිසිත්වා මහාගහනං ඡිත්තදිතුං නිසානසීලායං ඵරසුං නිසෙන්තො විය කිලෙසගහනං ඡිත්තදිතුං ලොකනාථො ඤාණඵරසුං තෙජෙන්තො බුද්ධභාවාය භෙතුසම්පත්තියා පරිපාකගතත්තා සබ්බඤ්ඤාඤාණාධිගමාය විපස්සනාගබ්භං ගණ්හාපෙන්නො අත්තරත්තරා නානාසමාපත්තියො සමාපජ්ජිත්වා අනුපද්ධම්මවිපස්සනාවසෙන අනෙකාකාරවොකාරසඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නො ඡත්තිංසකොට්ඨකසහස්සමුඛෙන යං ඤාණං පවත්තෙසි, තං “මභාවජීරඤාණ”න්ති වදන්ති. අට්ඨකථායං පන “වතුච්ඡතිකොට්ඨකසහස්සමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජීරඤාණ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 3.141) ආගතං, තං දෙවසිකං වළඤ්ජනකසමාපත්තිනං පුරෙවරානුචරඤාණං සන්ධාය වුත්තං. යං පන වක්ඛති “ඤාණවජීරමොභජාලපදාලන”න්ති,

තං සහ විපස්සනාය මග්ගඤ්ඤාණං වෙදිතබ්බං. එතං බ්‍රහ්මවරියන්ති සාසනබ්‍රහ්මවරියං අධිප්පෙනන්ති තං දස්සෙන්තො “බ්‍රහ්මුතො”ති ආදිමාහ.

දෙසනායාති කරණත්ථෙ ඉදං කරණවචනං. නියුක්තොති එත්ථ හෙනුඅත්ථො අන්තොනීතොති දස්සෙන්තො “නිද්ධාරෙත්වා යොජිතො”ති ආහ.

දෙසනාහාරවිභජිතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. විවයහාරවිභජිතවණ්ණනා

11. ජාතිලිඛිතකාලසාධනවිභත්තිසංඛ්‍යාවිසෙසාදිතො සද්දතො පදවිචයො කාතබ්බො. තත්ථ කරියමානො ව යථාසභාවනිරුත්තියා එව කතො සුකතො භොතිති දස්සෙන්තො “ඉදං නාමපදං ...පෙ.... අයං සද්දතො පදවිචයො”ති වත්වා “සො පනාය”න්ති ආදිමාහ. වත්තබ්බඅත්ථසංවණ්ණනාති තංතංපදවචනියස්ස අත්ථස්ස හෙදං වත්වා පරියායෙහි විවරිත්වා කථනං.

විවයමානස්ස සුත්තපදස්සාති පුච්ඡාවසෙන පවත්තසුත්තපදස්ස. “සුත්තන්තරපදානිපි පුච්ඡාවසෙනෙව පවත්තාති”ති වදන්ති “න සබ්බමිපි සුත්තපද”න්ති. එකස්සෙව පදස්ස සම්භවත්තානං අනෙකෙසං අත්ථානං උද්ධාරො අත්ථුද්ධාරො. එකස්සෙව පන අත්ථස්ස සම්භවත්තානං අනෙකෙසං පදානං උද්ධාරො පදුද්ධාරො. සබ්බෙ හි සංවණ්ණියමානෙ සුත්තෙ ලබ්භමානෙ සබ්බෙ පදත්ථෙ. නව සුත්තන්තෙහි සුත්තගෙයාදිවසෙන නවප්පකාරෙ සුත්තස්මිං ආනෙත්වා විචිතතිති යොජනා. අථ වා “සබ්බෙ නව සුත්තන්තෙ”ති ඉමිනා පටිවයලක්ඛණෙන භාරෙන සුත්තගෙයාදීනි සබ්බානිපි නවප්පකාරානි සුත්තානි විචිතතිති අත්ථො. තෙනාහ “සුත්තගෙයාදිකෙ”ති ආදි.

“කොසලානං පුරා රම්මා”ති ආදිකා (සු. නි. 982) ඡපඤ්ඤාස ගාථා වත්ථුගාථා. “පාරායනමනුගායිස්ස”න්ති (සු. නි. 1137 ආදියො) පන ආදිකා එකුනවිසති ගාථා අනුගීතිගාථා. ඉදං නාම කතන්ති ඉදං “පාරායන”න්ති නාමං කතං. තෙනාහ “පාරං ගමනියා ඉමෙ ධම්මා, තස්මා ඉමස්ස ධම්මපරියායස්ස ‘පාරායනන්ත්වෙව අධිවචන’”න්ති (සු. නි. පාරායනත්ථුතිගාථා; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථා 149 ආදියො). බුද්ධියං විපරිවත්තමානන්ති ඉමස්ස විවයහාරවිභජිතස්ස දෙසනාකාලෙ ආයස්මා මහාකච්චානො අත්තනො බුද්ධියං වත්තමානං කත්වා එවමාහාති යොජනා.

එකංසංඛ්‍යාකරණස්ස අයන්ති එකංසංඛ්‍යාකරණියා, එකංසෙන වා ඛ්‍යාතාතබ්බත්තා එකංසංඛ්‍යාකරණියා, එකංසංඛ්‍යාකරණයොග්ගාති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. ධ්වනියාති ධ්වපෙනබ්බත්තා අඛ්‍යාකරණියාති අත්ථො. සමයන්තරපරිවයෙන නිවාරණධම්මං පති සංසයපක්ඛන්දො පුච්ඡන්ති අධිප්පායෙනාහ “විමතිවිෂේදන”න්ති. පකතියා පන නිවාරණධම්මං අජානන්තො ඤාතුකාමතාය පුච්ඡන්ති අදිට්ඨජොතනාය පුච්ඡාපි සියා. තථා හි වක්ඛති “ලොකස්ස නිවාරණාදීනි අජානන්තෙනා”ති.

එකවත්ථුපරිග්ගහාති එකස්ස අභිධෙයාත්ථස්ස ගහණතො.

විමුක්තිපරිපාවකඉන්ද්‍රියානි විවට්ඨපක්ඛෙ ධීතස්ස සද්ධාදයො ධම්මා, කිං පනෙත්ථ අරියානම්පි ඉන්ද්‍රියලොකෙන සංඛගො භොතිති ආහ “පරියාපන්තධම්මවසෙනා”ති ආදි.

කාලපක්ඛවාතුද්දසිසනවනසණ්ඨමෙසපටලවිජාදනඅභිසරත්තීනං වසෙන චතුරඛිගසමන්තාගතෙන. විචිච්ඡාති විචිකිච්ඡාය. තෙනාහ “විචිකිච්ඡාහෙනු”ති. දුක්ඛමස්ස මහබ්භයන්ති එත්ථ චුත්තං “අස්සා”ති පදං “ඡප්පාහිලෙපනං අස්ස බ්‍රමී”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බන්ති දස්සෙන්තො “ඡප්පා තණ්හා අස්ස ලොකස්සා”ති ආහ. “සබ්බසත්තාන”න්ති ආදිනා, “සබ්බසොවා”ති ආදිනා ව අන්වයතො, ඛ්‍යාතිරෙකතො ව සාතිසයං අවිජ්ජාය නිවරණභාවං දස්සෙති. “දුරෙ සන්තො පකාසන්ති (ධ. ප. 304; නෙත්ති. 11), රත්තො අත්ථං න ජානාති”ති (නෙත්ති. 11, 27) ගාථාද්වයෙනාපි අනුගීතිවිවයං දස්සෙතිති යොජෙතබ්බං.

රූපාවචරාති රූපාවචරසත්තා. විපරිණාමදුක්ඛතාය මුච්චනස්ස කාරණවචනන්ති සම්බන්ධො. යතො වට්ඨදුක්ඛතො මුච්චනං. තං වට්ඨදුක්ඛං අනවසෙසපරියාදානවසෙන සංඛාරදුක්ඛතාගහණෙන.

එකාධාරන්ති එකවත්ථු අධිට්ඨානං. නිවාරණං වික්ඛම්භනං පිධානං සමුච්ඡේදොති අත්ථද්වයස්ස පුච්ඡිතත්තා “අනෙකාධාරං දස්සෙතු”න්ති චුත්තං. තෙනාහ “නිවාරණසංඛ්‍යාතං සංවරං...පෙ.... පිධියන්ති පච්ඡිජ්ජන්ති”ති (සු. නි. අට්ඨ. 2.1041; චූළනි. අට්ඨ. 3). තස්සත්ථො “නිවාරණසංඛ්‍යාතං වික්ඛම්භනං, සංවරං, පිධානඤ්ඤා කට්ඨි”ති.

“වොදාන” න්ති ඉමිනා සොනානං වික්ඛම්භනවිසුද්ධි, “චුට්ඨාන” න්ති ඉමිනා සමුච්ඡේදවිසුද්ධි අධිප්පෙනාති ආහ “පුච්ඡාය දුට්ඨකල්පිසයනං විවරිතුං ‘එව’ න්ති ආදි වුත්ත” න්ති. තථා වාහ “වොදායති...පෙ.... අරියමග්ගො” ති.

දිට්ඨිමානාවිජ්ජාසොනාපි තණ්හාසොනානුගාති ආහ “යෙභුයොන අනුරොධවසෙනා” ති. උපචාරවසෙනාති නිස්සිතුපචාරවසෙන. සබ්බස්මාති වක්ඛුතො යාව මනතොති සබ්බස්මා ද්වාරතො. සබ්බස්මාකාරොනාන්ති තණ්හායනම්චිඡාහිතිවෙසන උත්තමනාදිප්පකාරෙන.

තමෙව සතින්ති යායං සති පුබ්බභාගෙ සොනානං වික්ඛම්භනවසෙන වුත්තා, තමෙව සතිං. මග්ගක්ඛණෙ සොනානං සංවරං පිටානං ඛුම්. යස්මා පන පිටායිකාපි සති මග්ගක්ඛණෙ පඤ්ඤානුගා, පඤ්ඤාකිච්චමෙවෙත්ථ අධිකං, තස්මා වුත්තං “පඤ්ඤායෙනෙ පිටියරෙ” ති.

සංවරපිටානානන්ති එත්ථ සංවරසද්දෙන නිවාරණං වුත්තං.

යස්මිං යස්මිං අරියමග්ගෙ අනධිගතෙ යං යං අභිසම්ඛාරවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජනාරහං, තස්මිං තස්මිං අධිගතෙ තං තං විඤ්ඤාණං අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුජ්ඣති සද්ධිං අත්තනා සම්පයුත්තනාමරුපෙනාති ආහ “තස්ස තස්ස විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන සහෙවා” ති. අනුප්පාදනිරොධො හි එත්ථ “නිරොධො” ති අධිප්පෙනො අනුපාදිසෙසතිබ්බානස්ස අධිප්පෙතත්තාති. අනුසන්ධියති එතෙනාති අනුසන්ධි, ඉධ පුච්ඡියමානො අත්ථො.

සහ විසයෙන දස්සෙතුන්ති එත්ථ සච්චානි එව විසයො. පහාතබ්බසභාවං සමුදයසච්චං, තස්ස විසයො දුක්ඛසච්චං. “සංයොජනියෙසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො විහරතො තණ්හා පවඩ්ඨති” ති (සං. නි. 2.53, 57) හි වුත්තං. පහායකසභාවං මග්ගසච්චං, තස්ස විසයො නිරොධසච්චන්ති ආහ “සහ විසයෙන...පෙ.... සච්චෙසු” ති. කාමඤ්චෙත්ථ “සමුදයො ද්විසු භුමිසු පභීයති” ති ආරද්ධං, “දස්සනෙන තිණි සංයොජනානි පභීයන්ති, භාවනාය සත්ත සංයොජනානි පභීයන්ති” ති පන විභාගවචනමෙව වත්තන්ති ආහ “පහායකවිභාගමුඛෙන පහාතබ්බවිභාගං දස්සෙතු” ති.

නිරවසෙසකාමරාගඛ්‍යාපාදා තතියමග්ගෙන පභීයන්ති, ඉතරෙ චතුත්ථමග්ගෙනාති වුත්තං “ඉතරෙහි පන නිරවසෙස” ති. තත්ථාති කම්මවිපාකවට්ඨප්පහෙදෙන තෙධාතුකෙ භවත්තයෙ. සංයොජනවසෙනාති සබ්බදා යොජනවසෙන බන්ධනවසෙන.

12. අග්ගඵලඤ්ඤාණතාය එකම්පි සමානං තන්තිමිත්තස්ස ඛයානුප්පාදාරම්මණස්ස පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස වසෙන ඵලවොහාරෙන ද්වෙ නාමානි ලහති.

සොමනස්සනාමලාහො ඉමිනා ආරම්මණසඬකෙතෙනාති තදන්ථං විවරන්තො “ඛයෙ...පෙ.... සමඤ්ඤායා” ති ආහ.

13. තග්ගහණෙනෙවාති එස්සපඤ්චමකපඤ්චරුපින්ද්‍රියග්ගහණෙනෙව. සහවරණාදිනාති සහජාතාදිඅනන්තරාදිපච්චයභාවෙන වෙව නිස්සයාරම්මණාදිනා ව. “සම්පයුත්ත” න්ති ඉමිනා සහිතතා අවිසිට්ඨතා ඉධාධිප්පෙනාති ආහ “අවිභාගෙන ගහණියභාවං සන්ධායා” ති.

කථං සමාධිත්තියං උප්පාදෙතීති ආහ “සතිග්ගහණෙන වෙත්ථ පරිසුට්ඨානප්පහානං ඉධාධිප්පෙත” න්ති. න හි සමාධිනා පරිසුට්ඨානප්පහානං සම්භවති.

පදහති එතෙනාති පටානං, වීරියං. තෙති වීරියසඬාරා. එකරසෙනාති යථා ඉන්ද්‍රියානි එකරසානි භොන්ති, එවං එකරසභාවෙන සරණතො පවත්තතො. තථා පවත්තියා එව සුට්ඨු වන වීරියං වාහෙසීති යොගිනා සඬකප්පෙතබ්බතො තදුපගවීරියවාහනට්ඨෙන “සම්පහංසනා” ති වුත්තං. තෙනාහ “එවං මෙ...පෙ.... හෙතුභාවතො” ති.

ඉද්ධිසද්දස්ස පටමො කත්තුඅත්ථො, දුතියො කරණත්ථො වුත්තො, පාදසද්දස්ස එකො කරණත්ථො එව. පජ්ජිතබ්බා ව ඉද්ධි වුත්තා, න ව ඉජ්ඣන්ති. පජ්ජිතබ්බා ව ඉද්ධි පජ්ජනකරණෙන පාදෙන සමානාධිකරණා න භොන්තිති “පටමෙන අත්ථෙන ඉද්ධි එව පාදො” ති කථං සක්කා වත්තුං, තථා ඉද්ධිකිරියාකරණෙන සාධෙතබ්බා බුද්ධිසඬාතා ඉද්ධි පජ්ජනකිරියාකරණෙන පජ්ජිතබ්බාති ද්වින්තං කරණානං න සමානාධිකරණතා සම්භවතිති “දුතියෙන අත්ථෙන ඉද්ධියා පාදො” ති කථං සක්කා වත්තුන්ති වෙ? සක්කා, පාදස්ස ඉජ්ඣමානකොට්ඨාස ඉජ්ඣනකරණපායභාවතො. අථ වා “පටමෙන අත්ථෙන ඉද්ධියා පාදො, දුතියෙන අත්ථෙන ඉද්ධි එව පාදො ඉද්ධිපාදො” ති එවං යොජනතො. කථං? අනන්තරත්ථො පච්චාසත්තිඤ්ඤායෙන ඉධ පටමොති අධිප්පෙනො, තතො පුරිමො දුතියොති.

“ඡන්දං වෙ භික්ඛු අධිපතිං කරිත්වා ලහති සමාධි”න්තිආදි (විහ. 432) වචනතො ඡන්දසමාධිප්පධානසඛිකාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙතීති එත්ථාපි ඡන්දාධිපති සමාධි ඡන්දසමාධිති අධිපතිසද්දලොපං කත්වා සමාසො චුත්තොති විඤ්ඤායති. අධිපතිසද්දත්ථදස්සනවසෙනෙව පන “ඡන්දහෙතුකො, ඡන්දාධිකො වා සමාධි”ති සම්මොහවිනොදනියං (විහ. අට්ඨ. 431) චුත්තං, තස්මා ඉධාපි ඡන්දාධිපති සමාධි ඡන්දසමාධිති වෙදිතබ්බො. තං පන ඡන්දං චුත්තනයෙන සද්ධාසීසෙන දස්සෙත්තො “සද්ධාධිපතෙය්‍යා විත්තෙකග්ගතා”ති චුත්තං. “ඉදං පධාන”න්ති වා විරියං චුත්තං. විරියසද්දාපෙක්ඛාසහිතං එකවචනෙන වත්ථා චතුබ්බිධස්සපි විරියස්ස අධිප්පෙතත්තා නිබ්බත්තෙතබ්බධම්මවිභාගෙන ව “ඉමෙ සඛිකාරා”ති චුත්තං. තෙන පධානභූතා සඛිකාරාති එවං සමාසො වෙදිතබ්බො. සඛිකතසඛිකාරාදිතිවත්තනත්ථඤ්චෙත්ථ පධානග්ගහං. අථ වා තං තං විසෙසං සඛිකරොතිති සඛිකාරො, සබ්බම්පි විරියං. තත්ථ චතුබ්බිධසාධකතො අඤ්ඤස්ස නිවත්තනත්ථං පධානග්ගහණන්ති පධානභූතා සෙට්ඨභූතාති අත්ථො.

වීරියද්ධිපාදනිද්දෙසෙ “වීරියසමාධිප්පධානසඛිකාරසමන්තාගත”න්ති (විහ. 435) ද්වික්ඛත්තුං විරියං ආගතං. තත්ථ පුරිමං සමාධිවිසෙසනං “වීරියාධිපති සමාධි වීරියසමාධි”ති, දුතියං සමන්තාගමඛිගදස්සනත්ථං. ද්වෙ එව භි සබ්බත්ථ සමන්තාගමඛිගාති සමාධි, පධානසඛිකාරො ව. ඡන්දාදයො සමාධිවිසෙසනාති. පධානසඛිකාරො පන පධානවචනෙනෙව විසෙසිතො, න ඡන්දාදීහිති න ඉධ වීරියාධිපතිතා පධානසඛිකාරස්ස චුත්තා හොති. වීරියඤ්ච සමාධිං විසෙසෙත්වා ධීතමෙව සමන්තාගමඛිගවසෙන පධානසඛිකාරවචනෙන චුත්තන්ති නාපි ද්විභි විරියෙහි සමන්තාගමො චුත්තො හොති. යස්මා පන ඡන්දාදීහි විසිට්ඨො සමාධි තථා විසිට්ඨෙනෙව තෙන සම්පයුත්තො පධානසඛිකාරො, සෙසධම්මා ව, තස්මා සමාධිවිසෙසනානං වසෙන “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා”ති චුත්තා. විසෙසනභාවො ව ඡන්දාදීනං තංතංඅපස්සයනවසෙන හොතිති ඡන්දසමාධි...පෙ.... ඉද්ධිපාදන්ති එත්ථ නිස්සයත්ථෙපි පාදසද්දෙන උපායත්ථෙන ඡන්දාදීනං ඉද්ධිපාදනා චුත්තා හොති. තථා භි අභිධම්මෙ උත්තරවුළුභාජනියෙ “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඡන්දිද්ධිපාදො”තිආදිනා (විහ. 457) ඡන්දාදීනමෙව ඉද්ධිපාදනා චුත්තා. පඤ්භාපුච්ඡකෙ ව “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා – ඉධ භික්ඛු ඡන්දසමාධි”ති (විහ. 462) ආරභිත්ථාපි පුන ඡන්දාදීනංයෙව කුසලාදිභාවො විහත්තො. උපායිද්ධිපාදදස්සනත්ථමෙව භි නිස්සයිද්ධිපාදදස්සනං කතං. අඤ්ඤථා චතුබ්බිධතාව න හොතිති. අයමෙත්ථ පාළිවසෙන අත්ථවිනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

තදඛිගසමුච්ඡෙදනිස්සරණවිවෙකනිස්සිතත්තං වත්ථා පටිප්පස්සද්ධිවිවෙකනිස්සිතස්ස අවචනං “ඡන්දසමාධි... පෙ.... ඉද්ධිපාදං භාවෙතී”ති (විහ. 432) භාවෙතබ්බානං ඉද්ධිපාදානං චුත්තත්තා. භාවිතිද්ධිපාදස්ස භි සවිජ්ඣාතබ්බා ඵලපරියාපන්නා ඉද්ධිපාදාති.

වොස්සග්ගසද්දො පරිච්චාගත්ථො, පක්ඛන්දනත්ථො වාති වොස්සග්ගස්ස දුට්ඨතා චුත්තා. යථාචුත්තෙන පකාරෙනාති තදඛිගසමුච්ඡෙදප්පකාරෙන, තන්තින්තභාවාරම්මණප්පකාරෙන ව. පරිණමන්තං විපස්සනක්ඛණෙ.

14. පුබ්බභාගපඤ්ඤායාති එකාවජ්ජනනානාවජ්ජනවීරීසු පචත්තඋපචාරපඤ්ඤාය. අධිගමපඤ්ඤායාති අප්පනාපඤ්ඤාය. පුන පුබ්බභාගපඤ්ඤායාති නානාවජ්ජනුපචාරපඤ්ඤාය, පටිසන්ධිපඤ්ඤාය වා. උපචාරපඤ්ඤායාති එකාවජ්ජනෙ, සබ්බත්ථ වා පචත්තඋපචාරපඤ්ඤාය.

පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනවිවයොපිති යථාචුත්තාය පුච්ඡාය විස්සජ්ජනවිවයොපි. චුත්තනායානුසාරෙනාති අදිට්ඨජොතනා, විමතිච්ඡෙදනා වාති හෙට්ඨා චුත්තනායානුගමනෙන.

15. සෙකෙ අසෙකෙති සෙක්කෙ අරියපුග්ගලෙ, අසෙක්කෙ අරියපුග්ගලෙ. විපස්සනාපුබ්බඛිගමප්පහානෙති විපස්සනං පුරොචාරිකං කත්වා පචත්තකිලෙසප්පහානෙ, පහානාභිසමයෙති අත්ථො.

“යං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති පාළිං දස්සෙත්වා පුන “යං අනිච්චෙ දුක්ඛෙ අනත්තනි”ති වචනං එවම්පෙත්ථ පටන්තිති දස්සෙතුං.

සෙසසංකිලෙසවොදානධම්මාති ගෙධතො අවසිට්ඨසංකිලෙසධම්මා ව සබ්බවොදානධම්මා ව. අභාවෙනාති අභාවනෙන අභාවකරණෙන.

පයොගපරක්කමන්ති භුසං යොගො පයොගො, පයොගොව පරක්කමො පයොගපරක්කමො, විත්තං. උක්ඛිපතීති කොසජ්ජපක්කෙ පතිතුං අදෙන්තො කුසලපක්කෙ උද්ධං බිපෙන්තො විය පචත්තති. පධානවීරියන්ති අකුසලානං අනුප්පාදනට්ඨෙන උත්තමවීරියං. යොජෙතබ්බානීති “ආසෙවමානො වායමති”තිආදිනා යොජෙතබ්බානි. අනුප්පන්නාති අවත්තබ්බතං ආපන්නානන්ති භූමිඋද්ධාරම්මණාධිග්ගහිතාවික්ඛම්භිතාසමුග්ගාට්ඨප්පන්නානං.

16. “අට්ඨමකස්ස ඉන්ද්‍රියානි”ති චුත්තත්තා “පට්ඨමග්ගෙ සද්ධාදයො”තිආදි චුත්තං. ඉන්ද්‍රියග්ගහණඤ්ච පාළියං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං.

අසුභානුපස්සනා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානන්ති ආහ “සතිපට්ඨානභාවනාය සුනිග්ගහිතො කාමචිතක්කො”ති. සමාධි උප්පජ්ජමානො කාමචිතක්කම්පි නිග්ගහෙන්වා එව උප්පජ්ජතිති දස්සෙන්තො “අනවජ්ජසුඛපද්විධානෙනා”ති ආදිමාහ. “කුසලෙසු ධම්මෙසු ආරද්ධවිරියො”ති ආදිනා ධම්මච්ඡන්දනො උප්පජ්ජමානො විරියච්ඡන්දො ඛන්තිං පරිවුහෙතිති දස්සෙති. අනවජ්ජධම්මානං උපකාරකධම්මාසෙවනං විය අනුපකාරකධම්මපරිවජ්ජනම්පි පඤ්ඤානිසෙවනෙනෙව හොතිති ආහ “සමාධිආදීන”න්ති ආදි.

17. සබ්බධම්මාධිට්ඨානං දෙසනං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන විහජ්තුං “ලොකො නාමා”ති ආදි චුත්තන්ති දස්සෙන්තො “සබ්බධම්මානන්ති...පෙ.... දස්සෙතු”න්ති ආහ. මහග්ගකම්මෙසු යානං තංසම්පාදනාව. තථා සෙසෙසු. වඩ්ඪියමානෙසුති යථා විමුක්තිං පරිපාවයන්ති, එවං බුහියමානෙසු.

දස්සනපරිඤ්ඤාති රූපාරූපධම්මානං සලක්ඛණතො, පච්චයතො ව පරිජානනා. තෙනාහ “ඤාතපරිඤ්ඤා”ති. පටිපක්ඛවිධමනෙන සද්ධිං ලක්ඛණත්තයවිභාවනා ඉධ “භාවනාපරිඤ්ඤා”ති අධිප්පෙතාති ආහ “භාවනා...පෙ.... පරිඤ්ඤා වා”ති . දස්සනත්ථා පරිඤ්ඤා දස්සනපරිඤ්ඤා, භාවනත්ථා පරිඤ්ඤා භාවනාපරිඤ්ඤාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

කක්ඛළුප්පනාදීති කක්ඛලාදිප්පනාදි. අභිජානිත්වාති අභිඤ්ඤාය පඤ්ඤාය ජානිත්වා, ධීතස්ස අභිජානනහෙතු වාති අත්ථො. අත්ථොති එලං. නයොති චුත්තනයො.

“යං අසඬ්ඛත”න්තිපි පයන්ති. වතුනයකොවිදොති එකත්තනානත්තාදිනයවතුක්කෙ නිපුණො. දෙසනායුත්තිකුසලොති ධම්මානං දෙසනාවිධිමිති කුසලො.

සදිසි කාතබ්බා සංසන්දනවසෙතාති අධිප්පායො. ආනෙතබ්බා “අයං දෙසනා ඉමාය දෙසනාය එවං සංසන්දති”ති. අත්ථතො අපෙතන්ති අයුත්තත්ථං. අසම්බන්ධත්ථන්ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසම්බන්ධපදත්ථං. නනු පට්ඨානවිචාරො නයවිචාරො විය භාරෙහි අසම්මිස්සො විචාරණන්තරොති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “යස්මා පනා”ති ආදි. ඉධ නික්ඛිත්තොති ඉධ සුත්තවිවයෙ සුත්තත්ථවිචාරභාවතො නික්ඛිත්තො, එතෙන වා පට්ඨානස්ස භාරන්තොගධභාවදස්සනෙනෙව මූලපදානං විය පට්ඨානස්ස පදත්ථන්තරාභාවො දස්සිතොති වෙදිතබ්බං.

ඉමස්ස සුත්තස්සාති සංවණ්ණියමානසුත්තං සන්ධායාහ. කස්මිං වා පදෙති සංවණ්ණියමානං ගාථං සන්ධායාහ. තබ්බිවයෙනාති පුච්ඡාදිවිවයෙන, අස්සාදාදිවිවයෙන ව.

විවයභාරවිහඬගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. යුත්තිභාරවිහඬගවණ්ණනා

18. එවමෙතස්ස සුත්තස්ස අත්ථො න ගහෙතබ්බො, එවං පන ගහෙතබ්බොති අග්ගහෙතබ්බගහෙතබ්බානං අත්ථානං විජනනග්ගහණත්ථාය යුත්තායුත්තිවිචාරණායං වජ්ජෙතබ්බෙසු තාව පයමං පටිපත්තිති දස්සෙන්තො ආහ “අනථාකාරෙන ගස්භමානා සුත්තත්ථා විසයො”ති යථා “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛිණං ගණ්හා”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 498; විසුද්ධි. මහාට්. 1.14; සං. නි. ටි. 1.1.213). වජ්ජෙතබ්බභාවතො හි සුත්තපදෙහි සුත්තත්ථෙව විවෙචිතෙ ගහෙතබ්බභාවො ව අවසිට්ඨො හොති. තථා හි වක්ඛති “මෙත්තාචිභාරස්ස සතො බ්‍යාපාදො චිත්තං පරියාදාය යස්සති”ති න යුජ්ජති දෙසනා, ‘බ්‍යාපාදො පහානං අබ්භත්ථං ගච්ඡති’ති යුජ්ජති දෙසනා”ති (නෙත්ති. 21).

යුත්තිනිද්ධාරණෙන අයථාසභාවතො විවෙචිත්වා යථාසභාවතො ධම්මස්ස ගහණකාරණාති කට්ඨන්තො “මහන්තා අපදිසිතබ්බා එතෙසන්ති මහාපදෙසා”ති ඉමමත්ථමාහ “බුද්ධාදයො”ති ආදිනා. පතිට්ඨානානිති පතිට්ඨානසාධනානි. සෙසෙසුති සඬ්ඝාපදෙසාදිසු. පයමත්ථො එව හි ඉධ පාළි ආගතො, විනිච්ඡයනෙ කාරණං මහාපදෙසොති අධිප්පායො. සුත්තොතරණාදීති ආදිසද්දෙන සුත්තානොතරණාදිපි සඬ්ගස්භති. සුත්තොතරණවිනයසන්දස්සනාති හි කෙනවි යථාහතස්ස ගන්ථස්ස “ධම්මො”ති විනිච්ඡයනෙ කාරණං. සුත්තානොතරණවිනයසන්දස්සනාති “අධම්මො”ති. යදි එවන්ති යදි යථාහතස්ස ගන්ථස්ස සුත්තවිනයෙහි සංසන්දනං “ධම්මො”ති, අසංසන්දනං “අධම්මො”ති විනිච්ඡයකාරණං, එවං සන්තෙති අත්ථො. සම්පදියති ඤාපියති ධම්මො එතෙහිති සම්පදායා, අක්ඛාතාරො.

විනියන්ති රාගාදයො එතෙනාති විනයො, කාරණං. තෙනාහ “රාගාදිචූපසමනිමිත්ත”න්ති. කිං පන තං? සාධිට්ඨානසමථවිපස්සනාදිධම්මා. යෙ පරතො “තෙවත්තාලිසං බොධඬගමා ධම්මා”ති (නෙත්ති. 24) වක්ඛති.

විනයමහාපදෙසා කප්පියානුලොමතො අනුලොමකප්පියං නාම, තංසදිසතාය සුත්තන්තමහාපදෙසාපි අනුලොමකප්පියන්ති අට්ඨකථාවොහාරො. තෙන චුත්තං “යං අනුලොමකප්පියන්ති වුව්චති”ති.

යදිපි තත්ප් තත්ප් පවත්නා භගවතො පකිණ්ණකදෙසනා අවධකථා, සා පන ධම්මසඬ්ඛානකෙහි තෙපිටකං බුද්ධවචනං සඬ්ඛායිත්වා තස්ස අත්පසංචණ්ණනානුරූපෙන වාචනාමග්ගං ආරොපිතත්තා ආචරියවාදො නාම. තෙන චුත්තං “ආචරියවාදො නාම අවධකථා”ති. තිස්සොපි සඬ්ඛිතියො ආරුල්හො එව හි බුද්ධවචනස්ස අත්පසංචණ්ණනාහුතො කථාමග්ගො පච්ඡා තම්ඛපණ්ණියෙහි මහාපෙරෙහි සිහළභාසාය යපිතො. අත්තනොමති පෙරවාදො. සමෙන්තමෙව ගහෙනබ්බන්ති යථා පාළියා සංසන්දනී , එවං මහාපදෙසතො අත්ථා උද්ධරිතබ්බාති දස්සෙති. පමාදපායවසෙන ආචරියවාදස්ස කදාචි පාළියා අසංසන්දනාපි සියා, සො න ගහෙනබ්බොති දස්සෙන්නො ආහ – “සුත්තෙන සමෙන්තො එව ගහෙනබ්බො”ති.

චතුර් මහාපදෙසෙහි යුජ්ජනීති චතුර් මහාපදෙසෙහි න විරුජ්ඣති. ඉදානි තං අවිරුජ්ඣනාකාරං දස්සෙන්නො “යෙන යෙනා”තිආදි චුත්තං. සුත්තොතරණාදි එව හෙත්ප් කාරණං. තස්ස ව අනෙකාකාරත්තාය “පකාරොනා”ති චුත්තො. සංචණ්ණියමානෙ සුත්තෙ සංචණ්ණනාවසෙන ගහෙනබ්බන්ති සම්බන්ධො. ආහතෙනාති ආනිතෙන. සුත්තතොති සුත්තන්තරතො. අයඤ්ඤෙත්ප් අත්ථො – කෙනචි පසඬ්ගෙන සුත්තන්තරතො උද්ධරිත්වා ආනිතෙන සුත්තපදෙන සුත්තොතරණාදිනා, කාරණප්පකාරොන ව චතුර්මහාපදෙසාවිරොධෙන සංචණ්ණියමානෙ සුත්තෙ සංචණ්ණනාවසෙන අත්ප්පාතං ගහෙනබ්බන්ති. තෙනාහ “තෙන...පෙ.... කාතබ්බා”ති. තත්ප් යුත්තිහාරයොජනා කාතබ්බාති යුත්තිනිද්ධාරණවසෙන අයං යුත්තිහාරො යොජෙතබ්බො. අප් වා යුත්තිහාරයොජනා කාතබ්බාති ඉමිනා හාරොන චක්ඛමානනායෙන යුත්තිගවෙසනං කත්වා තාය යුත්තියා සබ්බහාරයොජනා කාතබ්බාති අත්ථො. ලක්ඛණඤ්ඤෙතං යුත්තිගවෙසනාය, යදිදං යුත්තිහාරො. තෙනාහ “සබ්බෙසං හාරානං, යා භුමී, යො ව ගොචරො තෙසං. “යුත්තායුත්තපරික්ඛා”ති (තෙත්ති. 4), “ඉමාය යුත්තියා අඤ්ඤාමඤ්ඤෙහි කාරණෙහි ගවෙසිතබ්බ”න්ති (තෙත්ති. 20) ව.

19. යදි වා සබ්බාති පදානි එකං අත්පං අභිවදන්තිති යොජනා.
20. ජරායං ධීතස්ස අඤ්ඤාප්පත්තන්ති ධීතස්ස යං අඤ්ඤාප්පත්තං අඤ්ඤාථාභාවො, අයං ජරා නාම. බණ්කමරණං බණ්කතිරොධො. සමුච්ඡෙදමරණං බිණ්ණාසවානං බන්ධපරිනිබ්බානං.

කෙවලස්සාති ජරාය අමිස්සස්ස. අඤ්ඤාව ජරා, අඤ්ඤං මරණන්ති “පට්ඨඤ්ඤාතස්ස කෙවලස්ස මරණස්ස දිට්ඨත්තා”ති හෙතු. යථා තං දෙවානන්ති සදිසුදාහරණං, විසදිසුදාහරණං පන ඉද්ධිපාදාදයො, අත්ථවයබ්බාතිරෙකා ගහෙත්වා යොජෙතබ්බො.

තෙහීති ජරාමරණෙහි.

“ජීරණභිජ්ජනසභාවා”ති ඉමිනා ලෙසෙන තණ්හාජරාමරණානං අනඤ්ඤත්තං යොජෙති. යදිපි “අඤ්ඤා තණ්හා, අඤ්ඤා ජරා, අඤ්ඤං මරණ”න්ති සිද්ධොවායමත්ථො, යං සන්ධාය චුත්තං “න ඉද”න්තිආදි, තථාපි සක්කුණෙයාපරිහාරායං වොදනාති අප්ඤ්ඤානුරූපෙන තත්ප් දොසං දස්සෙතුං “යදි ව යථා ජරාමරණ”න්ති පාළිපවත්තාති දස්සෙන්නො “යදි...පෙ.... දස්සෙති”ති ආහ. භාවොති අධිප්පායො. එතෙසන්ති තණ්හාජරාමරණානං.

“ඉමාය යුත්තියා අඤ්ඤාමඤ්ඤෙහි කාරණෙහි ගවෙසිතබ්බ”න්ති ව කෙචි පයන්ති, බ්බාද්දනතොපි ගවෙසිතබ්බං, අඤ්ඤත්ප් අත්ප්තො අඤ්ඤත්ප්මිපිති අධිප්පායො. තමෙව බ්බාද්දනතො අඤ්ඤත්ප් දස්සෙතුං පාළියං “සල්ලොති වා”තිආදි චුත්තං. ඉමෙසන්ති සල්ලධුපායනානං. ඉච්ඡාවිපරියායෙහි ඉච්ඡිතාලාභෙ, අප්පච්චයසම්චායෙ වා. ඉදම්පි සමත්ප්තං හොති යථාධිප්පෙතස්ස අඤ්ඤත්ප්ස්ස බ්බාතිරෙකදස්සනභාවතො. ජරාමරණවිපරියායෙහි ජරාමරණෙ අසති. න හි යථාධිප්පෙතජරාමරණාභාවෙ තණ්හා න හොතිති.

ද්විධා චුත්තාති ද්විප්පකාරොන චුත්තා, ද්වික්ඛත්තුං වා චුත්තා. යං ඉදං...පෙ.... ආරම්මණකරණවසෙන වා අභිලපනන්ති එවං කිරියාපරාමසනං යොජෙතබ්බන්ති වෙදිතබ්බං. විසෙසොති අයං එතාසං ඉච්ඡාතණ්හානං පකතිසඬ්ඛාතො විසෙසො. “ද්විති නාමෙහි”තිපි පාළි. යදිපි එවන්ති කාමං විසයවිසෙසෙසු එවං යථාචුත්තඅචත්ථාවිසෙසෙන ඉච්ඡාතණ්හානං අත්ථි කාචි හෙදමත්තාති අත්ථො. සභාවතො පන හෙදො නත්ථිති දස්සෙන්නො “තථාපි”ති ආහ.

ඉච්ඡන්තිති කාමෙන්ති. තණ්හායනා පාතුකාමතා. සන්තාපනට්ඨෙතාති පරිදහනභාවෙන. ආකඬ්ඝනට්ඨෙතාති අචහරණට්ඨෙන. සරිතානීති රාගවසෙන අල්ලාති. තංසම්පයුත්තපිතිවසෙන සිනිද්ධාති සිනෙහිතාති. විසත්තිකාති විත්ථතා රූපාදිසු තෙභුමකධම්මෙසු බ්බාපනවසෙන. විසටාති පුරිමවෙච්චනමෙව ත-කාරස්ස ට-කාරං කත්වා චුත්තං. විසාලාති විපුලා. විසක්කතීති පරිසක්කති සහති. රත්තො හි රාගවත්ථුනා පාදෙන තාළියමානොපි සහති. “ඔසක්කනං, විප්පන්දනං වා විසක්කන”න්ති වදන්ති. අනිච්චාදිකං නිච්චාදිතො ගණ්හන්ති විසංචාදිකා හොති. විසංහරතීති තථා තථා කාමෙසු ආනිසංසං දස්සෙන්නි විවිධෙහි ආකාරෙහි නෙක්ඛම්මාහිමුඛප්පවත්තිතො විත්තං සංහරති සංඛිපති. විසං වා දුක්ඛං, තං හරති, වහතීති අත්ථො. දුක්ඛනිබ්බත්තකස්ස කම්මස්ස හෙතුභාවතො විසමුලා, විසං වා දුක්ඛාදිහෙදා

වෙදනා මූලං එතායාති විසමූලා, දුක්ඛසමුදයත්තා විසං ඵලං එතිස්සාති විසඵලා. රූපාදිදුක්ඛස්සෙව පරිභොගො එතාය, න අමතස්සාති විසපරිභොගා. සබ්බත්ථ නිරුත්තිවසෙන පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා. යො පනෙත්ථ පධානො අත්ථො, තං දස්සෙතුං සුත “විසතා වා පනා”තිආදි වුත්තං.

සිනෙහනං පෙමකරණං. බන්ධනටියෙනාති සංයොජනටියෙන. ආසීසනටියෙනාති ඉච්ඡනටියෙන. අභිනන්දනටියෙනාති අස්සාදනටියෙන, සම්පට්ච්ඡනටියෙන වා.

21. අනභිරතීති උක්කණ්ඨා. ඤාණනිබ්බදාති නිබ්බදානුපස්සනා. යථා ව දුක්ඛු...පෙ.... වාරෙසු යුත්ති වුත්තාති යොජනා.

සුඛාපටිපදාදන්ධාභිඤ්ඤා සුඛාපටිපදාඛිප්පාභිඤ්ඤා සුඛාපටිපදාදයො. යො දුක්ඛාය පටිපදාය විසෙසං අධිගන්තුං හබ්බො, තස්ස සුඛාපටිපදායොගාස්ස විය කරියමානා ධම්මදෙසනා විසෙසාවහා න හොති, තස්මා සා න යුත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “රාගවරිතො”තිආදිනා. රාගවරිතස්ස තථා තථා කාමානං ආදීනවං, ඔකාරං, සංකිලෙසං, නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසඤ්ච අවිභාවෙත්වා ආදිතො විපස්සනාකථාව කරියමානා න විසෙසාවහා හොති ආයයස්ස අසොධිතත්තාති එතමත්ථං දස්සෙත්තො පාළියං “විපස්සනා...පෙ.... දෙසනා”ති ආහාති වෙදිතබ්බං. සෙසපදෙසුපීති යථා “රාගවරිතස්සා”තිආදිනා රාගවරිතකොටියාසවසෙන පාළියං දෙසනාය අයුත්ති වුත්තා, ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි දොසවරිතකොටියාසාදිසුපි “දොසවරිතස්ස පුග්ගලස්ස අසුභං දෙසෙය්‍යා”තිආදිනා පාළියං අවුත්තොපි යථාසම්භවමත්ථො නිද්ධාරෙත්වා වත්තබ්බො. කස්මා පන යුත්තිභාරෙ අයුත්තිනිද්ධාරණා කතාති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “එත්ථ වා”තිආදි. සෙසෙසුපි එසෙව නයොති සෙසෙසුපි දොසවරිතාදිවසෙන නිද්ධාරිතෙසු අයුත්තිගවෙසනෙසු අයමෙව උපායො. අනුලොමජ්ජහන”න්තිපි පාළි, සො එවත්ථො.

“යාවතිකා ඤාණස්ස භූමී”ති එතෙන යුත්තිභාරස්ස මහාවිසයනං දස්සෙති. කස්මා පනායං මහාවිසයොති? යුත්තිවිචාරභාවතො, සංවණ්ණෙතබ්බස්ස ව ධම්මස්ස නානානයනිපුණාදිගුණවිසෙසයොගතොති දස්සෙත්තො “තං කිස්ස හෙතු”ති ආහ.

අපරභාගෙති පච්ඡාභාගෙ. මෙත්තාවිභාරිභාගස්ස අපරිභීතතාවචනතො අයොගො වුත්තො. තෙනාහ “සතො”ති. යථාවුත්තකාරණතො එවාති පටිපක්ඛත්තා එව.

පහානෙකටයභාවතො දිට්ඨිමඤ්ඤිතස්ස. ආදීනවදස්සනෙන විතක්කං ජිගුච්ඡන්තා දුතියජ්ඣානස්ස ආසන්නඋපවාරජ්ඣානධම්මාපි විතක්කාරම්මණා න හොන්ති, පගෙව දුතියජ්ඣානධම්මාති අධිජ්ජායෙනාහ “ආරම්මණකරණත්ථො හෙත්ථ සහගතසද්දො”ති.

එවං යුත්තිභාරලක්ඛණං ආගමතො යුත්තායුත්තවිචාරං දස්සෙත්වා ඉදානි ආගමානුගතාය යුත්තියාපි තං දස්සෙතුං ගුණමුඛෙන දොසවිහජනං විහජන්තො “අපිචෙත්ථා”තිආදිමාහ. තං උත්තානත්ථමෙව.

යුත්තිභාරවිහඬගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පදටයානභාරවිහඬගවණ්ණනා

22. තෙසං තෙසන්ති අනවසෙසපරියාදානං, තෙන යෙ සුත්තෙ වුත්තා ව ධම්මා, යෙ ව තෙසං කාරණභූතං, තෙසං සබ්බෙසම්පීති වුත්තං හොති. සබ්බධම්මයාථාවඅසම්පට්චෙධොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “කත්ථ පන සො”තිආදි වුත්තං.

පියායිතබ්බජාතියන්ති පෙමනීයසභාවං. මිච්ඡාපටිපදාති පමාදාපත්ති, මිච්ඡාභිනිවෙසො වා. එකචාරං උජ්ජන්තාපි පාණාතිපාතවෙතනා වෙරජ්ජසවනතො දොසස්ස, එකචාරං උජ්ජන්තාපි පමාදාපත්ති, මිච්ඡාභිනිවෙසො වා මොහස්ස උජ්ජන්තිකාරණන්ති පාළියං අවුත්තම්පි නයතො නිද්ධාරෙතබ්බන්ති දස්සෙත්තො “දොසස්ස...පෙ.... ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති ආහ. නිමිත්තත්ථග්ගහණලක්ඛණං වණ්ණසණ්ඨානං, අනුඛ්‍යාඤ්ජනත්ථග්ගහණලක්ඛණං අනුඛ්‍යාඤ්ජනන්ති “නිමිත්තානුඛ්‍යාඤ්ජනග්ගහණලක්ඛණා”ති වුත්තං. තත්ථ තත්ථ නිමිත්තං ඉත්ථිපුරිසනිමිත්තං. අනුඛ්‍යාඤ්ජනං හත්ථපාදහසිතකටීනාදි. එස්සො පච්චයො එතිස්සාති එස්සපච්චයා, තංභාවො එස්සපච්චයතා. අස්සාදෙති එතායාති අස්සාදො, තණ්හා.

වත්ථුනි ඤෙය්‍යාධම්මොති ආහ “වත්ථුඅවිජ්ජපටිපත්ති විසයසභාවපට්චෙධො”ති. ඉධාධිජ්ජෙතං සම්මාපටිපත්තිං දස්සෙතුං “සීලසමාධිසම්පදාන”න්ති වුත්තං. එකදෙසුපලක්ඛණවසෙන, වණ්ණගන්ධරාගිසජ්ජායවසෙන වා පාළියං “විනීලකච්ඡුබ්බකග්ගහණලක්ඛණා අසුභසඤ්ඤා”ති වත්ථා “තස්සා නිබ්බදාපදටයාන”න්ති වුත්තං නිබ්බදං දස්සෙත්තො “නිබ්බදා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පරිතස්සනතො විසෙසෙතුං “ඤාණෙනා”ති විසෙසිතං. තථා පචත්තන්ති නිබ්බදනාකාරෙන පචත්තනං.

යොනියො උමමුප්පත්තියා විදෙහරඤ්ඤො ධිතාය රුචාය ජාතිස්සරඤ්ඤාණං කම්මස්සකතඤ්ඤාණස්ස කාරණං අහොසි, න පන අසප්පුරිසුපනිස්සයනො, අයොනියො උමමුප්පත්තස්ස තස්සෙව රඤ්ඤො සෙනාපතීනො අලාතස්ස ඛිජකස්ස දාසස්සාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “ඉමස්ස ව...පෙ.... උදාහරිතබ්බො”ති ආහ. සොති පසාදො. අවත්ථාවිසෙසොති සම්පයුත්තධම්මානං අනාවලිභාවලක්ඛිතො අවත්ථාහෙදො. ආයතනගතොති යානගතො, රතනත්තයවිසයොති අත්ථො. “කායො”තිආදිනා අවත්ථාවිසෙසෙන විනා සභාවසිද්ධමෙව පදට්ඨානං දස්සෙති.

ඉමස්මිං ව යානෙ පාළියං පුබ්බෙ යෙසං ධම්මානං පදට්ඨානං නිද්ධාරිතං, තෙ ධම්මා යෙසං ධම්මානං පදට්ඨානානි හොන්ති, තෙ දස්සෙත්තුං “අපරො නයො”තිආදි ආරද්ධන්ති වෙදිතබ්බං. අස්සාදමනසිකාරො අයොනියොමනසිකාරලක්ඛණො වුත්තො නිදස්සනමත්තඅත්ථොති වෙදිතබ්බො, යෙහුයොන සත්තානං ලොභවසෙන අයොනියොමනසිකාරා සංවත්තන්තිත්ති දස්සනත්ථං වා එවං වුත්තං. උපපත්ති එව ඔපපච්චයං, තස්ස භාවො ඔපපච්චයිකන්ති ආහ “උපපත්තිභවභාවෙනා”ති. වචන්ථිතභාවොති වචන්ථිතභාවො රූපස්ස දස්සනාදිපටිතියතාරම්මණකිච්චතා. භවස්ස අභිගානීති භවස්ස කාරණානි. දුතියෙ අභිගානීති අවයවා, කම්මවට්ටම්පි වා කාරණභිගභාවෙන යොජෙතබ්බං.

කම්මට්ඨානස්සාති භාවනාය බුහනා වඩ්ඪනා. තෙසුති තිත්ථඤ්ඤාතාදිසු. කල්‍යාණමිත්තස්ස සම්මදෙව පයිරූපාසනායපිති තං නිස්සාය ලද්ධෙන සබ්බාය ධම්මස්සවනෙන ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං හොතීති තිත්ථඤ්ඤාතා පිතඤ්ඤාතාය පදට්ඨානං. එවං යාය විමුත්තියා සති විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං හොතීති සා තස්ස පදට්ඨානන්ති අයමත්ථො පාකටොති ආහ “පුරිමානං...පෙ.... සුවිඤ්ඤෙයො ඵවා”ති. සහ අධිට්ඨානෙනාති ඤාතපරිඤ්ඤාය සද්ධිං. ඤාතපරිඤ්ඤා හි තීරණපරිඤ්ඤාය අධිට්ඨානං. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

පදට්ඨානභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ලක්ඛණභාරවිභවිගවණ්ණනා

23. “ලක්ඛණභාරස්ස විසයං පුච්ඡති”ති වුත්තං, “කො පන තස්ස විසයො”ති වුත්තෙ සමානලක්ඛණො අවුත්තධම්මො. කායානුපස්සනාය සමාරද්ධාය වෙදනානුපස්සනාදයො සුබ්බෙනෙව සිජ්ඣානිති තබ්බවනෙන වෙදනාගතාසතිආදිනං වුත්තභාවො දස්සිතො සතිපට්ඨානභාවෙන එකලක්ඛණත්තාති කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානස්ස සද්ධානුග්ගහිතාති විරියසතිසමාධිපඤ්ඤින්ද්‍රියානි සාධනං, එවං ඉතරෙසම්පිති කත්වා වුත්තං. අයං අත්ථො අට්ඨකථායමෙව (නෙත්ති. අට්ඨ. 51) පරතො ආගම්ස්සති. ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි එකලක්ඛණනානිද්දෙසෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරතොති චතුබ්‍රහ්මභාරවණ්ණනායං (නෙත්ති. අට්ඨ. 20).

අසම්මිස්සතොති වෙදනාදයොපි එත්ථ සිතා එත්ථ පටිසන්ධාති කායෙ වෙදනාදිඅනුපස්සනාපසඩ්ධගෙපි ආපන්නෙ තදසම්මිස්සතොති අත්ථො.

අවයවිගාහසමඤ්ඤාතිධාවනසාරාදානාහිතිවෙසනිසෙධනත්ථං කායං අභිගපච්චඩ්ධගෙහි, තානි ව කෙසාදිහි, කෙසාදිකෙ ව භුතුපාදායරූපෙහි විනිබ්බුජිතුං “තථා න කායො”තිආදිමාහ. පාසාදාදිනගරාවයවසමුහෙ අවයවිවාදිනොපි අවයවිගාහණං කරොන්ති. නගරං නාම කොචි අත්ථො අත්ථිති පන කෙසඤ්චි සමඤ්ඤාතිධාවනං සියාති ඉත්ථිපුරිසාදිසමඤ්ඤාතිධාවනෙ නගරනිදස්සනං වුත්තං. අඤ්ඤො කොචි සත්තාදිකො. යං පස්සති ඉත්ථිං, පුරිසං වා. නනු චක්ඛුනා ඉත්ථිපුරිසදස්සනං නත්ථිති? සච්චං නත්ථි, “ඉත්ථිං පස්සාමි, පුරිසං පස්සාමි”ති පන පචත්තසමඤ්ඤාවසෙන “යං පස්සති”ති වුත්තං. මිච්ඡාදස්සනෙන වා දිට්ඨියා යං පස්සති, න තං දිට්ඨං රූපායතනං හොති, රූපායතනං වා තං න හොතීති අත්ථො. අථ වා තං කොසාදිභුතුපාදායසමුහසඩ්ධානං දිට්ඨං න හොති, දිට්ඨං වා යථාවුත්තං න හොතීති අත්ථො. යං දිට්ඨං තං න පස්සතිති යං රූපායතනං, කෙසාදිභුතුපාදායසමුහසඩ්ධානං වා දිට්ඨං, තං පඤ්ඤාවක්ඛුනා භුතතො න පස්සතිති අත්ථො.

න අඤ්ඤධම්මානුපස්සිති න අඤ්ඤසභාවානුපස්සි, අසුභාදිතො අඤ්ඤාකාරානුපස්සි න හොතීති වුත්තං හොති.

පථවිකායන්ති කෙසාදිං පථවිධම්මසමුහත්තා “කායො”ති වදති, ලක්ඛණපථවිමෙව වා අනෙකහෙදහින්තං සකලසරීරගතං පුබ්බාපරියභාවෙන පචත්තමානං සමුහවසෙන ගහෙන්වා “කායො”ති වදති. එවං අඤ්ඤත්ථාපි.

ආකාරසමුහසඩ්ධාතස්සාති අනිච්චතාදිආකාරසමුදායපරියායස්ස.

තීසු භවෙසු කිලෙසෙහි භවත්තයවිසයකිලෙසෙ. සබ්බත්ථිකන්ති සබ්බත්ථ ලීනෙ, උද්ධතෙ ව විත්තෙ ඉච්ඡිතබ්බත්ථා, සබ්බෙ වා ලීනෙ, උද්ධතෙ ව භාවෙතබ්බා බොජ්ඣංගිනා අත්ථිකා එතායාති සබ්බත්ථිකා. අන්තො සඩ්ධිකොවොති අන්තො ඔලීයනා, කොසජ්ජන්ති අත්ථො.

24. ගහිතෙසුනි භාවනාග්ගහණෙන ගහිතෙසු, භාවිතෙසුනි අත්ථො, වචනෙන වා ගහිතෙසු.

භාවනාග්ගහණදීපනත්ථත්තා පන වචනෙන ගහණස්ස භාවනාග්ගහණමෙත්ථ පධානං. යස්ස සතිපට්ඨානා භාවිතා, තස්ස සම්මප්පධානාදයො බොධිපක්ඛියධම්මා න භාවිතාති නෙතං. යානං චිජ්ජතිති ව සමානලක්ඛණතාපදෙසෙන ඉමමත්ථං දස්සෙතුං පාළියං “චතුසු සතිපට්ඨානෙසු භාවියමානෙසු චත්තාරො සම්මප්පධානා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති”තිආදි වුත්තං.

විපල්ලාසා පභීයන්ති උජුච්චවචනිකභාවතො. “ආභාරසමුදයා කායස්ස සමුදයො, එස්සසමුදයා වෙදනානං සමුදයො (සං. නි. 5.408), සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (සං. නි. 1.1, 39; ම. නි. 3.126; මහාව. 1; උදා. 1; විහ. 225) වචනතො කායාදීනං සමුදයභූතා කඤ්ඤිකාරාභාරඑස්සමනොසඤ්චෙනනාවිඤ්ඤාණාභාරාකායාදීනං පරිජානනෙන පරිඤ්ඤාතා හොන්ති තප්පටිපක්ඛප්පභානතොති දස්සෙන්නො “චත්තාරො ආභාරා”තිආදිමාහ. සබ්බත්ථාති “උපාදානෙහි අනුපාදානො භවති”ති එවමාදිසු.

තත්ථ යස්මා පඤ්ච කාමගුණා සවිසෙසා කායෙ ලබ්භන්තිති විසෙසෙන කායො කාමුපාදානස්ස වත්ථු, සුඛවෙදනස්සාදවසෙන පරලොකනිරපෙක්ඛො “නත්ථී දින්න”න්තිආදි (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.94-95, 225; 3.91, 116; සං. නි. 3.210; ධ. ස. 1221; විහ. 938) පරාමාසං උප්පාදෙතිති දිට්ඨුපාදානස්ස වෙදනා, චිත්තෙ නිව්චග්ගහණවසෙන සස්සතස්ස “අත්තනො සීලාදිවසෙන පරිසුද්ධපරාමසනං හොති”ති සීලබ්බතුපාදානස්ස චිත්තං, නාමරූපපරිවිජෙදෙන භූතං භූතතො අපස්සන්තස්ස “අත්තාහිනිවෙසො හොති”ති අත්තවාදුපාදානස්ස ධම්මා වත්ථු, තස්මා “චතුසු සතිපට්ඨානෙසු භාවියමානෙසු උපාදානෙහි අනුපාදානො භවති”ති වුත්තං.

යස්මා පන වුත්තනයෙනෙව කායො කාමයොගස්ස වත්ථු, භවෙසු සුඛග්ගහණවසෙන භවස්සාදො හොතිති භවයොගස්ස වෙදනා, සන්තතිස්සනග්ගහණවසෙන චිත්තෙ අත්තාහිනිවෙසො හොතිති දිට්ඨියොගස්සචිත්තං, ධම්මචිතිබ්බොගස්ස දුක්ඛරත්තා, ධම්මානං ධම්මමත්තයා ව දුප්පට්චිජ්ඣත්තා සම්මොහො හොතිති අවිජ්ජායොගස්ස ධම්මා, වත්ථු, තස්මා චතුසතිපට්ඨානභාවනාය තෙසු තෙසං පභානසිද්ධිතො යොගෙහි විසංයුත්තතා වුත්තා. එතෙනෙව ආසවෙහි අනාසවතා, ඔසෙහි නිත්තිණ්ණතා ව සංවණ්ණතා හොති කාමරාගාදීනං එව කාමයොගකාමාසවකාමොසාදිභාවතො.

වුත්තනයෙනෙව කායො අභිජ්ඣාකායගන්ථස්ස වත්ථු, “දුක්ඛාය වෙදනාය පටිසානුසයො අනුසෙති”ති (ම. නි. 1.465) දුක්ඛදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛසඬ්ඛාරදුක්ඛභූතා වෙදනා විසෙසෙන බ්‍යාපාදකායගන්ථස්ස වත්ථු, චිත්තෙ නිව්චාහිනිවෙසවසෙන සස්සතස්ස “අත්තනො සීලෙන සුද්ධි”තිආදිපරාමසනං හොතිති සීලබ්බතපරාමාසස්ස චිත්තං වත්ථු, සප්පච්චයනාමරූපදස්සනාභාවතො භවච්චවදිට්ඨිසඬ්ඛාතො ඉදංසච්චාහිනිවෙසො හොතිති තස්ස ධම්මා වත්ථුති චතුසතිපට්ඨානාති යොජෙතබ්බං.

වුත්තනයෙනෙව විසෙසතො කායො රාගසල්ලස්ස වත්ථු, වෙදනා දොසසල්ලස්ස, “චිත්තං නිව්චග්ගහණවසෙන අත්තාහිනිවෙසං අත්තානං සෙය්‍යාදිතො දහති”ති චිත්තං මානසල්ලස්ස, වුත්තනයෙනෙව ධම්මා මොහසල්ලස්ස වත්ථුති චතුසතිපට්ඨානාති යොජෙතබ්බං.

යස්මා පන කායානුපස්සනාදිහි කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු පරිඤ්ඤාතෙසු රූපවෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා හොන්ති, චිත්තෙ හි පරිඤ්ඤාතෙ සඤ්ඤාපි පරිඤ්ඤාතාව හොති, තස්මා “විඤ්ඤාණට්ඨිතියො චස්ස පරිඤ්ඤා ගච්ඡන්ති”ති වුත්තං.

තථා විසෙසතො කායෙ සාපෙක්ඛා ඡන්දාගතිං ගච්ඡන්ති කායො ඡන්දාගතියා වත්ථු, වුත්තනයෙනෙව වෙදනා බ්‍යාපාදස්ස නිමිත්තන්ති සා දොසාගතියා වත්ථු, සන්තතිස්සනග්ගහණවසෙන සරාගාදිචිත්තෙ සම්මොහො හොතිති මොහාගතියා චිත්තං, ධම්මසභාවානවබොධෙන භයං හොතිති භයාගතියා ධම්මා වත්ථුති චතුසතිපට්ඨානභාවනාය අගතිගමනප්පභානං හොතිති ආහ “අගතිගමනෙහි ව න අගතිං ගච්ඡති”ති.

“අකුසලස්ස සොමනස්සස්ස වසෙනා”ති ඉදං “අයම්පි අත්ථො සම්භවති”ති කත්වා වුත්තං. “සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙති”ති (ම. නි. 1.465) පන වචනතො සුඛවෙදනාග්ගහණෙන තත්ථානුසයනෙන සමුදයසච්චං දෙසිතන්ති වෙදිතබ්බං. දෙසිතං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති දුක්ඛදුක්ඛග්ගහණෙන සාතිසයං දුක්ඛං අරියසච්චං පකාසිතං හොතිති පාළියං “දුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිත”න්ති වුත්තං. සභවරණාදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා නිද්දෙසවාරවණ්ණනායං (නෙත්ති. අට්ඨ. 5 ආදයො) වුත්තං.

ලක්ඛණභාරවිභඬ්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. චතුබ්‍රහ්මභාරවිභඬ්ගවණ්ණනා

25. භාරාතන්ති නිද්ධාරණේ සාමීවචනං. භාරෙසු ඉමස්ස චතුබ්බහාරස්ස විසෙසතො සුත්තස්ස බ්‍යඤ්ජනවිවසභාවතොති යොජනා. තෙන චුත්තං “බ්‍යඤ්ජන...පෙ.... දස්සෙති”ති. යායාති නිරුත්තියා.

යථාරහන්ති සංවණ්ණියමානෙ සුත්තෙ යං යං අරහති නිබ්බවනං චත්තුං, තංතංලොකසමඤ්ඤානුරොධෙනෙව. පුබ්බභාගපටිපදා සම්පාදෙන්වා පච්ඡා සච්චාභිසමයං පාපුණාතිති ආහ “සම්මුති...පෙ.... හොති”ති, තංතංපඤ්ඤත්තිග්ගහණමුඛෙන පරමත්ථග්ගහණං හොතිති එවං වා ඉමිනා සම්බන්ධො.

යම්දං අනින්ද්‍රියබද්ධරූපසන්තානං සන්ධාය “උභයමන්තරොනා”ති ඉධ චුත්තං. ඔතරණභාරෙ (නෙත්ති. අට්ඨ. 42 ආදයො) පනස්ස ද්වාරප්පවත්තඵස්සාදිධම්මෙ සන්ධාය චුත්තභාවං දස්සෙතුං “උභයමන්තරොනාති ඵස්සසමුදිතෙසු ධම්මෙසු”ති අත්ථො චුත්තො. අට්ඨකථාවරියා පනාහු “අන්තරොනාති වචනං පන විකප්පන්තරදීපන”න්ති. තස්මා අයමෙන්ථ අත්ථො – න ඉමං ලොකං, න හුරං ලොකං, අථ ඛො උභයමන්තරොනාති. අපරො විකප්පො – උභයමන්තරොනාති වා වචනං විකප්පන්තරාභාවදීපනං. තස්සත්ථො – න ඉමං ලොකං, න හුරං ලොකං නිස්සාය ඤායති ඤායී, උභයමන්තරොන පන අඤ්ඤං යානං අත්ථීති.

යෙපි ච “අන්තරාපරිනිබ්බායී, සම්භවෙසී”ති ච ඉමෙසං සුත්තපදානං අත්ථං මිච්ඡා ගහෙන්වා අත්ථී එව අන්තරාභවොති වදන්ති, තෙපි යස්මා අවිභාදිසු තත්ථ තත්ථ ආයුචෙමජ්ඣං අනතික්කමිත්වා අන්තරා අග්ගමග්ගාධිගමෙන අනවසෙසකිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායන්තිති අන්තරාපරිනිබ්බායී, න අන්තරාභවභූතොති පුරිමස්ස සුත්තපදස්ස අත්ථො. පච්ඡිමස්ස ච යෙ භූතා එව, න පුන භවිස්සන්ති, තෙ හි (කථා. අනුට්. 507) බිණාසවා, පුරිමපදෙහි “භූතා”ති චුත්තා. තබ්බිපරිතතාය සම්භවං ඵසන්තිති සම්භවෙසීනො. අප්පභිනභවසංයොජනත්තා සෙක්ඛා, පුට්ඨජනා ව. චතුසු වා යොනිසු අණ්ඩප්පලාචුප්පත්තා යාව අණ්ඩකොසං, චත්ථිකොසඤ්ච න භින්දන්ති, තාව සම්භවෙසී නාම. අණ්ඩකොසතො, චත්ථිකොසතො ච බහි නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදපඔපපාතිකා ච පඨමචිත්තක්ඛණේ සම්භවෙසී නාම, දුතියචිත්තක්ඛණතො පටියාය භූතා නාම. යෙන වා ඉරියාපටෙන ඡායන්ති, යාව තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසී, තතො පරං භූතාති අත්ථො, තස්මා නත්ථීති පටික්ඛිපිතබ්බං. සති හි උජුකෙ පාළිඅනුගතෙ අත්ථෙ කිං අනිද්ධාරිතසාමත්ථියෙන අන්තරාභවෙන අන්තරාභවපරිකප්පිතෙන පයොජනන්ති.

යං පන යෙ “සන්තානවසෙන පවත්තමානානං ධම්මානං අවිච්ඡේදෙන දෙසන්තරෙසු පාතුභාවො දිට්ඨො. යථා තං විහිඳාදිඅවිඤ්ඤාණකසන්තානෙ, එවං සවිඤ්ඤාණකසන්තානෙපි අවිච්ඡේදෙන දෙසන්තරෙසු පාතුභාවෙන භවිතබ්බං. අයඤ්ච නයො සති අන්තරාභවෙ යුජ්ජති, නාඤ්ඤථා”ති යුත්තිං වදන්ති. තෙහි ඉද්ධිමතො චෙතොවසිප්පත්තස්ස චිත්තානුගතිකං කායං අධිට්ඨහන්තස්ස බණෙන බ්‍රහ්මලොකතො ඉධුපසඬිකමනෙ, ඉතො වා බ්‍රහ්මලොකගමනෙ යුත්ති වත්තබ්බං. යදි සබ්බත්ථෙව විච්ඡින්නදෙසෙ ධම්මානං පවත්ති න ඉච්ඡිතා, යදිපි සියා “ඉද්ධිවිසයො අචින්තෙය්‍යා”ති, තං ඉධාපි සමානං “කම්මවිපාකො අචින්තෙය්‍යා”ති වචනතො, තස්මා තං තෙසං මතිමත්තමෙව. අචින්තෙය්‍යසභාවා හි සභාවධම්මා, තෙ කත්ථවි පච්චයවිසෙසෙන විච්ඡින්නදෙසෙ පාතුභවන්ති, කත්ථවි අවිච්ඡින්නදෙසෙ ව. තථා හි මුඛසොසාදිහි අඤ්ඤස්මිං දෙසෙ ආදාසපබ්බතප්පදෙසාදිකෙ පටිබ්බිඛපටිසොසාදිකං පච්චයුජ්ජන්තං නිබ්බන්තමානං දිස්සති, තස්මා න සබ්බං සබ්බත්ථ උපනෙතබ්බන්ති අයමෙන්ථ සඬිබෙපො. චිත්ථාරතො පන පටිබ්බිඛස්ස උදාහරණභාවසාධනාදිකො අන්තරාභවච්චාරො කථාවත්ථුජ්ජකරණස්සට්ඨායං (කථා. අනුට්. 507) ගහෙනබ්බො.

අපරෙ පන “ඉධාති කාමභවො, හුරන්ති අරූපභවො, උභයමන්තරොනාති රූපභවො චුත්තො”ති වදන්ති, “ඉධාති පච්චයධම්මා, හුරන්ති පච්චයුජ්ජන්තධම්මා, උභයමන්තරොනාති පණ්ණත්තිධම්මා චුත්තා”ති ච වදන්ති, තං සබ්බඅට්ඨකථාසු නත්ථී, තස්මා චුත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අවසිට්ඨං රූපන්ති ආපොධාතුආකාසධාතුහි සද්ධිං ලක්ඛණරූපානි, ඔපඤ්ච සන්ධායාහ අනින්ද්‍රියබද්ධරූපස්ස අධිප්පෙතත්තා. තස්ස බිණාසවස්ස තං නිබ්බානාරම්මණං චිත්තං න ඡානන්ති න ඤායන්ති “ඤායමානා”ති චුත්තත්තා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

චතුබ්බහාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ආවට්ඨහාරවිභවිගවණ්ණනා

29. අකුසලානං ධම්මානං විද්ධංසනසභාවත්තා, අකුසලානං වා පජහනෙ කුසලානං සම්පාදනෙ පට්ඨපනසභාවත්තා ආරම්භධාතු. තථාභූතාති සීලාදිහි සම්ඬිභිභූතා. කාමධාතුආදිකා තිධාතුයොව තෙධාතු. තස්ස අභිභවනතො තෙධාතුඉස්සරො මච්චුරාජා. අනාදිමතිසංසාරෙ වරකාලං ලද්ධපතිට්ඨාපි අවරකාලං භාවිතෙහි කුසලෙහි ධම්මෙහි සමුච්ඡින්නදිනියත්තා අබලා කිලෙසාති චුත්තං “අබලං දුබ්බල”න්ති. තෙනාහ “අබලා තං බලියන්ති”ති.

ඉදං වචනං අයං ගාථාපාදො. සමාධිස්ස පදට්ඨානන්ති එත්ථ සමාධිස්ස කාරණං සමතානුයොගෙ නියොජනතොති යොජෙතබ්බං. එස නයො සෙසෙසුපි. පපඤ්චාති රාගාදයොව. තථා වෙව සංවණ්ණිකන්ති දෙසනාය පදට්ඨානභාවෙනෙව අත්ථසංවණ්ණනා කතාති අත්ථො.

න්ති තං දෙසනං. තස්සාති සභාගාදිවසෙන ආවට්ටනස්ස. පරිපක්කඤාණානං විසෙසාධගමාය. ලාභවිනිච්ඡයපරිග්ගහමච්ඡරියානීතිආදියු ලාභොති රුපාදිආරම්මණප්පට්ලාභො. සො පරියෙසනාය සති භොතීති පරියෙසනාග්ගහණෙන ගතිනො. විනිච්ඡයොති “එත්තකං මෙ රුපාරම්මණත්ථාය භවිස්සති, එත්තකං සද්දාදිආරම්මණත්ථාය, එත්තකං මය්හං, එත්තකං පරස්ස, එත්තකං පරිභුඤ්ජිස්සාමි, එත්තකං නිදහිස්සාමි”ති එවං පචත්තො විතක්කො විනිච්ඡයො. සො ලාපිතහෙතුකත්තා පරියෙසනමුලකතාය පරියෙසනාග්ගහණෙනෙව ගතිනො, තථා පරිග්ගහමච්ඡරියාති. තත්ථ පරිග්ගහො “මම ඉද”න්ති පරිග්ගහණෙන. මච්ඡරියං “මය්හෙව භොතු”ති පරෙහි සාධාරණභාවාසහනං. තෙනෙවස්ස පොරාණා එවං වචනත්ථං වදන්ති “මය්හෙවිදමච්ඡරියං භොතු, මා අඤ්ඤෙසං අච්ඡරියං භොතුති පචත්තත්තා මච්ඡරියන්ති වුච්චති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 2.103; අ. නි. අට්ඨ. 3.9.23). පරිභොගත්ථානං පන විනිච්ඡයාදිනං පරිභොගත්තොගධනා වෙදිතබ්බං. ඡන්දරාගො දුබ්බලරාගො. අප්ප්කොසානං “මම ඉද”න්ති තණ්හාවසෙන බලවසන්තිට්ඨානන්ති ආහ “ඡන්දරාගඅප්ප්කොසානා තණ්හා එවා”ති. ආරක්ඛනිමිත්තං ද්වාරපිදහනමඤ්ජුසාගොපනාදිනා සුට්ඨ රක්ඛණනිමිත්තං. පාපානි කරොන්තො පරිභොගනිමිත්තං රත්තො ගිද්ධො ගධිතො මුච්ඡිතො හුන්වා මිගොව පරිභුඤ්ජනනිමිත්තං පමාදං ආපජ්ජතිති එවං පරියෙනාරක්ඛා පරිභොගනිමිත්තං. පමාදො තිව්ධො තණ්හාය වසෙන කට්ඨොති දස්සෙන්තො “තිව්ධො තණ්හායාති වුත්ත”න්ති ආහ.

අවිසෙසෙන වුත්තන්ති “කතමෙන උපාදානෙන සඋපාදානා”ති විභාගෙන පුච්ඡිත්වාපි “අවිජ්ජාය ව තණ්හාය වා”ති අවිනිබ්බුජිත්වා වුත්තං. තණ්හඤ්ච අවිජ්ජඤ්ච චතුරුපාදානං වසෙනාති කාමුපාදානාදිනං චතුන්තං උපාදානානං වසෙන විභජිත්වා බන්ධානං දුක්ඛභාවෙන දුක්ඛස්වභාවෙන සහ පරිඤ්ඤායාභාවං, උපාදානානං සමුදයභාවෙන සමුදයස්වභාවෙන සහ පහාතබ්බභාවං දස්සෙතිති යොජනා.

30. “යො”තිආදිනා වුත්තො තිව්ධො පමාදො පරියෙසති, ආරක්ඛණඤ්ච කරොති, පරිභොගනිමිත්තඤ්චාති සම්බන්ධො. පමාදො හි පමජ්ජන්තස්ස පුග්ගලස්ස භොගානං පරියෙසනාය, ආරක්ඛණාය ව හෙතුභූතො කත්තුභාවෙන උපවරිතො, පරිභොගස්ස පන නිමිත්තං. “තප්පටිපක්ඛෙනා”ති පදස්ස අත්ථං විවරති “අප්පමාදානුයොගෙනා”ති, තෙන සමථභාවං දස්සෙති . ඛෙපනාති බයපාපනා. වොදානපක්ඛවිසභාගධම්මවසෙනාති වොදානපක්ඛො ව සො පමාදස්ස විසභාගධම්මො චාති වොදාන...පෙ.... ධම්මො, සමථො, තස්ස වසෙන.

සමථෙ සතීති අධිට්ඨානභූතෙ ඤානෙ සති, තං පාදකං කත්වාති අත්ථො. යා පඤ්ඤාති නාමරූපපරිච්ඡේදාදිවසෙන පචත්තපඤ්ඤා. තෙනාහ “අයං විපස්සනා”ති. පභීනෙසුති පභීයමානෙසු.

වොදානපක්ඛන්ති ආරම්භධාතුආදිවොදානපක්ඛං නික්ඛිපිත්වා. විසභාගධම්මවසෙනාති පමාදවසෙනෙව. සභාගධම්මවසෙනාති පුබ්බෙ නික්ඛිත්තස්ස ආරම්භධාතුආදිවොදානධම්මස්ස සමථාදිසභාගධම්මවසෙන.

පුන අපරියොදාපනියං සිබාප්පත්තපරියොදාපනං ඉධාධිප්පෙනන්ති ආහ “තං පන අරහත්තෙන භොතී”ති.

මොහසමුට්ඨානතා වුත්තා “මොහො එව සමුට්ඨාන”න්ති කත්වා. අඤ්ඤා ජිහුණාවායා දොසසමුට්ඨානතා මුසාවාදස්ස විය මොහසමුට්ඨානභාවා චත්තබ්බං සියා.

කම්මපථභාවං පත්තානං, අප්පත්තානඤ්ච අකුසලධම්මානං “සබ්බපාප”න්ති පදෙන පරිග්ගහිතත්තා වුත්තං “කම්මපථකම්මවිභාගෙනා”ති.

31. සෙසපදානන්ති “කුසලස්ස උපසම්පදා”තිආදිනං (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124; පෙට්කො. 29) ගාථාය අවසිට්ඨපදානං. යථාධිගතන්ති අත්තනා අධිගතප්පකාරං, පච්ඡා භූමිදිසා.

උපරි යාපෙන්තීති මනුස්සලොකතො උපරිට්ඨිමං දෙවලොකං ගමෙන්ති.

32. යථාවුත්තස්ස ධම්මස්සාති සීලස්ස ව මග්ගස්ස ව. තණ්හාවිජ්ජාදිනන්ති ආදිසද්දෙන තදෙකට්ඨකිලෙසා ගය්හන්ති, තෙසං පදට්ඨානධම්මා ව. සමථවිපස්සනාදිනන්ති ආදිසද්දෙන සාමඤ්ඤඵලානං සභිගහො. යදග්ගෙන චෙත්ථ “නිරොධො රක්ඛති”ති වුත්තො, තදග්ගෙන මග්ගො රක්ඛණකිරියාය කරණං වුත්තං “යෙන රක්ඛති”ති. විසභාගධම්මවසෙන පුරිමාති සභාගධම්මාවට්ටනවසෙන පච්ඡිමාති සච්චාති නිද්ධාරිතානීති යොජෙතබ්බං.

ආවට්ටහාරවිභව්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. විභත්තිභාරවිභව්ගවණ්ණනා

33. ධම්මෙසුති පුඤ්ඤාදිදානාදිහෙදහින්නෙසු සභාවධම්මෙසු. තත්ථ ලබ්භමානොති තෙසු යථාවුත්තෙසු ධම්මෙසු ලබ්භමානො. භූමිවිභාගොති කාමාවචරාදිදස්සනාදිභූමිප්පහෙදො. පදට්ඨානවිභාගොති තෙ පුඤ්ඤාදිධම්මා යෙසං

කථං තෙ ඔට්ටො ගහිතාති කෙනාකාරෙන තෙ “සාධාරණා”ති චුත්තධම්මා භාගසො ගහිතා. “අමුකස්ස, අමුකස්ස වා”ති අයඤ්ඤෝප් අත්ථො. සාමඤ්ඤභූතා ධම්මා සාධාරණා නාම, එවං සත්තෙ කථං තෙසං මිථිත්තනියතානියතාදිවසෙන විභාගෙන පවත්තිට්ඨානතා වුව්චති, න චත්තබ්බන්ති අධිප්පායො. අප් විභාගෙන තං චත්තබ්බං, නනු තෙ සාධාරණාති න චත්තබ්බමෙවාති? එවං සාධාරණාති මිථිත්තනියතානං, අනියතානන්ති ඉමෙසං උභයෙසංයෙව තෙ ධම්මා සාධාරණා. තෙනාහ – “න සබ්බසත්තානං සාධාරණකාය සාධාරණා”ති. “යස්මා”තිආදිනා

තත්ප් කාරණමාහ, තෙනෙනං දස්සෙති “කෙවි ධම්මා කෙසඤ්චිදෙව ධම්මානං සාධාරණා භොන්ති, අඤ්ඤාසං අසාධාරණා”ති. තෙනාහ “පටිනියතඤ්චි තෙසං පවත්තිට්ඨාන”න්ති.

ඉතරථාති අනියතපවත්තිට්ඨානතාය සබ්බෙසං සාධාරණා, අසාධාරණා වා සිද්ධං, තථා සති. තථා වොභාරොති “සාධාරණා, අසාධාරණා”ති ව අයං වොභාරො සාමඤ්ඤා එව න භවෙයා. එතෙ එව ධම්මාති “සාධාරණා”ති චුත්තධම්මා එව. එවන්ති “මිච්ඡත්තනියතාන”න්තිආදිනා චුත්තප්පකාරෙන. නියතවිසයා පරිච්ඡින්නප්පවත්තිට්ඨානා. “යොපි”තිආදි පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චුත්තස්සෙවත්ප්ප සාකටකරණං. “න භී”තිආදිනා අන්වයතො, බ්‍යතිරෙකතො ව තමෙවත්පං විභාවෙති. සෙසෙපීති “භාවනාපහානබ්බා”ති එවමාදිමිහි.

පව්වත්තනියතොති පාටිපුග්ගලිකො. ඉතරස්සාති අපව්වත්තනියතස්ස. තථාති අසාධාරණභාවෙන. කොවි ධම්මො කඤ්චි ධම්මං උපාදාය සාධාරණොපි සමානො තදඤ්ඤං උපාදාය අසාධාරණොපි භොන්ති ආහ “සාධාරණාවිධුරතායා”ති. තෙනාහ “තං තං උපාදායා”තිආදි. තථා හි “ධම්මතා”ති චුත්තප්පමග්ගට්ඨානා දිපිතා, තාදිසානං එව අනෙකෙසං අරියානං වසෙන සාධාරණාති. පට්ඨමස්සාති අට්ඨමකස්ස. දුතියස්සාති සොනාපන්නස්ස. පුන අට්ඨමකස්සාති “අට්ඨමකස්ස, අනාගාමීස්ස වා”ති එත්ප් චුත්තඅට්ඨමකස්ස. තෙනාහ “අනාගාමීග්ගට්ඨමස්සා”ති. අග්ගඵලට්ඨමතො පට්ඨාය පටිලොමතො ගණියමානො පට්ඨමග්ගට්ඨො අට්ඨමකො, මග්ගට්ඨතාය, පභීයමානකිලෙසතාය ව සබ්බෙපි මග්ගට්ඨා අට්ඨමකා වියාති අට්ඨමකා, “එකච්ඡත්තකඛණතො උද්ධං න තිට්ඨතිති අට්ඨමකො”ති අපරෙ නිරුත්තිතයෙන. “සෙක්ඛා”ති නාමං සාධාරණන්ති සම්බන්ධො. ඉතරෙසුති “භබ්බාහබ්බා”ති චුත්තෙසු අනරියෙසු. තෙනාහ පාළියං “භික්ඛුක්කට්ඨමප්ප්ඤ්ඤිං උපාදායා”ති.

නියමාවක්කන්තියාති අවක්කන්තනියාමතාය. ඤාණුත්ථරස්සාති ඤාණාධිකස්ස. තථාවිධපව්වයසමායොගෙති ඤාණවිසෙසපව්වයසමාවායෙ. යථා හි ඤාණබලෙන දන්ධාභිඤ්ඤතා න භොති, එවං පටිපදාපටිපන්නොපි සුබෙන විසොසියතිති. සා හි සුබාපටිපදා බිජ්ජාභිඤ්ඤා තංසමඛිගිතො ඤාණුත්තරත්තා විපස්සනාය පදට්ඨානන්ති චුත්තා.

ධම්මතො අනපෙතා චිත්තා ධම්මචිත්තා, යොනිසොමනසිකාරෙන පවත්තිතත්තා ධම්මෙසු චිත්තා, ධම්මො වා ඤාණං, තස්මා ධම්මාවහා චිත්තා ධම්මචිත්තා, චිත්තාමයඤාණස්ස භෙතුභූතා චිත්තාති අත්ථො.

පාළියං සුතමයපඤ්ඤාග්ගහණෙන “යෙ තෙ ධම්මා ආදිකල්‍යාණා...පෙ.... තථාරූපාස්ස ධම්මා බහුස්සුතා භොන්ති”තිආදි (අ. නි. 8.2) සුත්තපදසඬ්ගහො අත්ථො පරිග්ගහිතො, තථා යොනිසොමනසිකාරග්ගහණෙන “සො ‘අනිච්ච’න්ති යොනිසො මනසි කරොති”තිආදිනා චුත්තො උපායමනසිකාරො පරිග්ගහිතො. සම්මාදිට්ඨිග්ගහණෙන “සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති විචෙකනිස්සිත”න්තිආදිනා චුත්තා සම්මාදිට්ඨි පරිග්ගහිතාති දස්සෙන්නො ආහ “අථ බො...පෙ. ... දස්සෙතු”න්ති. සෙසන්ති “ධම්මස්වාක්ඛාතතා”ති එවමාදි.

යස්ස ව පුබ්බෙ අත්ථො න සංවණ්ණිතො, තත්ප් කල්‍යාණමිත්තතාය ආයතනගතො පසාදො, චිත්තචූපසමො ව ඵලන්ති දස්සෙන්නො “සප්පුරිස...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති ආහ. අත්තසම්මාපණිහිතත්තා පාපපෙගුච්ඡිතිබ්බදාදිබහුලොව භොන්ති දස්සෙන්නො ආහ “අත්ප්...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති. ධම්මො ස්වාක්ඛාතො ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා සබ්බසම්පත්තිපාරිපුරිහෙතුති දස්සෙන්නො “ධම්මස්වාක්ඛාතතා...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති ආහ. කුසලමූලරොපනා හි සමාපත්තිපරියොසානාති. සඬ්ඝසුට්ඨතාය සඬ්ඝස්ස සුට්ඨභාවාය සඬ්ඝස්ස සප්පතිස්සතාය “සුට්ඨ, භන්තෙ”ති වචනසම්පටිච්ඡනභාවාය. ඉතරං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

විභත්තිභාරවිභඩ්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පරිවත්තනභාරවිභඩ්ගවණ්ණනා

35. සම්මාදිට්ඨිස්ස...පෙ.... නිජ්ජිණ්ණා භවතිති එත්ප් යථා මග්ගසම්මාදිට්ඨිවසෙනත්ථො චුත්තො, එවං කම්මස්සකතාකම්මපට්ඨසම්මාදිට්ඨිනමිපි වසෙන අත්ථො ලබ්භතෙව. කම්මපට්ඨකථා හෙසා. යථාචුත්තෙනාකාරෙනාති “අවිමුක්තාව සමානා”ති, “අවිමුක්තිය”න්ති ව චුත්තප්පකාරෙන. මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙනාති අසම්මාසම්බුද්ධං එව සම්මාසම්බුද්ධොති, අනියානිකං එව නියානිකොති, අසන්නං එව පන සන්නන්ති, අනරියං එව අරියොති විපරිතාහිනිවෙසවසෙන. මිච්ඡාධිමොක්ඛොති අයාථාවසසාදො, අයාථාවසන්නිට්ඨානං වා. උප්පන්නමොහො මිච්ඡාවිමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනන්ති සම්බන්ධො.

36. වාදානං වා අනුවාදා වාදානුවාදා, තෙසං වාදානං උපාදාති අත්ථො. වාදානුවත්තියොති වාදානං දොසානං අනුවත්තියො.

අත්තද්වයපරිවත්තනන්ති කාමසුඛඅත්තකිලමථානුයොගසඬ්ඛාතස්ස අත්තද්වයස්ස පටිපක්ඛවසෙන පරිවත්තනං.

එතෙසුම වාරෙසුනි “නියයානිකො ධම්මො තෙසං අධම්මො, සුඛො තෙසං අධම්මො” නි ව ඉමෙසු වාරෙසු. වුත්තනසෙනානි යදි අත්තපරිනාපනං අත්තනො දුක්ඛාපනං ධම්මො, ධම්මස්ස පටිච්චරුද්ධො අධම්මො සියා, දුක්ඛස්ස ව සුඛපටිච්චරුද්ධන්ති කුමාරමග්ගඵලසුඛස්ස, අනවජ්ජපච්චයපරිභොගසුඛස්ස ව තෙසං අධම්මභාවො ආපජ්ජතිති එවං වත්තබ්බො. “යං යං වා පනාතිආදිනා” නි ඉදං අවසෙසපාඨාමසනං. එත්ථ යං යං වා පන ධම්මන්ති යං වා තං වා ධම්මං, කුසලං වා අකුසලං වා ඉට්ඨං වා අනිට්ඨං වාති වුත්තං හොති. රොවයති වා උපගච්ඡති වාති චිත්තෙන රොවති, දිට්ඨියා උපගච්ඡති. තස්ස තස්ස ධම්මස්ස යො පටිපක්ඛොති තස්ස තස්ස රුචිතස්ස, උපගතස්ස වා ධම්මස්ස යො පටිපක්ඛො නාම. ස්වස්ස අනිට්ඨතො අජ්ඣාපන්තො භවතිති යො ධම්මො අස්ස රුචිතස්ස, උපගතස්ස වා ධම්මස්ස අනිට්ඨතො පච්චනිකතො අබ්භුපගතො හොති, තෙන පටිපක්ඛෙන දෙසනාය පරිවත්තනං පරිවත්තනො භාරොති අත්ථො. තෙනාහ “පටිපක්ඛස්ස ලක්ඛණං විභාවෙති” නි.

පරිවත්තනභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වෙච්චනභාරවිභවිගවණ්ණනා

37. අඤ්ඤාමඤ්ඤානිති අඤ්ඤෙහි අඤ්ඤෙහි. ආයතින්ති පච්චවෙක්ඛණකාලෙ. කථංඤ්චීති යෙන කෙනචි පකාරෙන, පඨමං වුත්තෙන පරියායෙන අජ්ජපට්ඨිකානුකූලො අපරෙන පරියායෙන පටිච්චිකෙධියානි අධිප්පායො. පරියායවචනං නිද්දිසතිති සම්බන්ධො. එවං සම්බන්ධං. තස්මිං ඛණෙහි පරියායවචනස්ස වුත්තක්ඛණෙ. වික්ඛිත්තවිත්තානන්ති ආරම්මණන්තරෙහි විවිධඛිත්තවිත්තානං. අඤ්ඤාචිතිතානන්ති අඤ්ඤං චිත්තෙන්තානං. කස්මා පන අඤ්ඤෙන පරියායෙන තදත්ථාවබොධනං, නනු තෙන වුත්තෙ දළ්භිකරණං හොතිති වොදනං සන්ධායාහ “තෙනෙවා” නිආදි. තත්ථ තදඤ්ඤෙසන්ති තෙහි වික්ඛිත්තවිත්තාදිහි අඤ්ඤෙසං, යෙහි පඨමං වචනං සම්මදෙව ගතිනං. තත්ථාති වුත්තවචනෙනෙව පුනප්පුනං වචනෙ. අධිගතඅත්ථත්ථතාය පුනරුත්ති පරිවජ්ජනත්ථං විසෙසනභාවෙන තාහි තාහි සඤ්ඤාහිපි අයම්පි සද්දො ඉමස්සත්ථස්ස වාවකො, අයම්පි සද්දො ඉමස්සත්ථස්ස වාවකොති පඤ්ඤාපනෙහි. දෙසෙතබ්බස්ස තස්ස තස්ස අත්ථස්ස අත්තනො චිත්තෙ උපනිබන්ධනං යපනං. තත්ථාති ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදායං. බීජාවාපනං හෙතුසම්පාදනං.

එවං භගවතො පරියායදෙසනායං අනෙකානි පයොජනානි වත්ථා ඉදාහි අත්තනො සම්මාසම්බුද්ධතාය එවං තථාගතා බුද්ධලිලාය අනෙකෙහි පරියායෙහි ධම්මං දෙසෙන්නිති දස්සෙන්නො “කිං බහුනා” නිආදිමාහ.

පාළිය “පිභා නාම යා වත්තමානස්ස අත්ථස්ස පත්ථනා” නි පච්චුප්පන්තවිසයනං දස්සෙත්ථා පුන අනාගතවිසයනං දස්සෙතුං “සෙය්‍යතරං වා” නිආදි වුත්තන්ති “අනාගතපච්චුප්පන්තත්ථවිසයා තණ්හා පිභා” නි ආහ.

අත්ථනිප්ථන්තිපටිපාලනාති ඉමස්මිං වා පදෙ පිභාය එවත්ථවසෙන අනාගතපච්චුප්පන්තත්ථවිසයභාවදීපනතො.

ධම්මාරම්මණෙනෙව සභිගහිතා “ධම්මාරම්මණ” න්ත්ථෙව ගහණං ගතා. චතුර්විසති පදානිති එත්ථ ගෙහස්සතදොමනස්සුපච්චාරාදිනං චතුන්නං ඡක්කානං වසෙන චතුර්විස කොට්ඨාසා.

38. සායෙව පත්ථනාකාරෙන ධම්මනන්දිනිආදිමාහාති එත්ථ අයමත්ථො – සා එව පත්ථනාකාරෙන පවත්නියා ආසාදිපරියායෙන වුත්තා තණ්හා රුපාදිධම්මෙසු නන්දනට්ඨෙන ධම්මනන්දි. තෙසං එව පියායනට්ඨෙන ධම්මපෙමං. ගිලිත්ථා පරිනිට්ඨපෙත්ථා යානතො ධම්මජ්ඣොසානන්ති.

ඉමිනාපිති න කෙවලං “පඤ්ඤා පජානනා” නිආදිආවෙණිකපරියායෙනෙව වෙච්චනං වත්තබ්බං, අථ බො ඉමිනා ආධිපතෙය්‍යාදිසාධාරණපරියායෙනපි වෙච්චනං වත්තබ්බන්ති අත්ථො. ඉමිනාව නයෙනාති එතෙන පරියායවචනෙන. න හි දෙසනත්ථසාධනං “ඉතිපි සො භගවා” නිආදිපාළියාදස්සනන්ති දස්සෙති. බලනිප්ථන්තිගතොතිආදීසු දසසු තථාගතබලෙසු නිප්ථන්තිං පාරිපුරිං ගතො. සම්බොධිපභානන්තරායදෙසනා විසෙසවොදනාසු විසාරදභාවසඬබාතානි වත්තාරි ඤාණානි පත්තො අධිගතොති වෙසාරජ්ජප්පත්තො.

ලොභජ්ඣාසයාදිඅජ්ඣාසයං විසෙසෙන අතිවත්තොති අජ්ඣාසයච්චිත්තො. අතීතහෙතුසඬබෙපාදිසඬබෙපච්චරිතතාය අසඬබෙපසඬබාතං නිබ්බානං, අකුප්පධම්මතාය ගුණෙහි වා අසඬබෙපං අසඬබොය්‍යං ගතො උපගතොති අසඬබෙපගතො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව. උද්ධෙය්‍යන්ති උද්ධරිතබ්බං.

ධම්මානුස්සනියං එවං අත්ථො දට්ඨබ්බොති සම්බන්ධො. සංසාරදුක්ඛතො පාති, සන්තෙන සුඛෙන රමෙති වාති වා පාරං.

අභුතපුබ්බත්තාති අනුප්පන්තපුබ්බත්තා, තෙනස්ස නිව්චනංව විභාවෙති කෙනචි දෙවතොපසග්ගාදිනා අනුපසජ්ජනියත්තා අනුපසට්ඨත්තා.

“දුප්පස්ස” නීති පාළු, දුරධිගමනේ අත්පො. ගුණසොහොසුරභිභාවෙනාති ගුණෙහි සොහොය, සුගන්ධිභාවෙන ව.

යථා අක්ඛණවෙධි පුග්ගලො සිප්පනිප්පත්තියා රත්තන්ධකාරනිමිසාය අවිරක්ඛණාලොකෙන අනිසුබ්බමිපි දුරගතං ලක්ඛං විජ්ඣති, එවං අරියසාවකො සිලසම්පත්තියා අනිසුබ්බමං නිබ්බානං චතුසව්වධම්මං එකපට්ඨෙධෙනෙව පටිවිජ්ඣතිති ආහ “සිප්පස්සෙව සිලං අක්ඛණවෙධිකායා”ති. ලොකිකානි නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං ලොකුත්තරධම්මමලොකනස්සාපි අධිට්ඨානභාවතො.

වෙවචනභාරවිහඬගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. පඤ්ඤත්තිභාරවිහඬගවණ්ණනා

39. භගවතො සාභාවිකධම්මකථායාති අත්තනො භාවො සභාවො, සභාවෙන නිබ්බත්තා, තතො වා ආගතාති සාභාවිකා, සා එව ධම්මකථාති සාභාවිකධම්මකථා, බුද්ධානං සාමුක්ඛං සිකධම්මකථාති අත්පො , තාය කරණභුතාය ධම්මදෙසනාය අනඤ්ඤත්තෙපි කථාදෙසනානං උපචාරසිද්ධෙන හෙදෙනෙවං චුත්තං, අවයවසමුදායවිභාගෙන වා. තෙනාහ “කා ව පකතිකථාය දෙසනා? චත්තාරි සව්වානි”ති. ඉදඤ්ඤති අත්පස්ස දෙසනාය අභෙදොපචාරං කත්වා චුත්තං. තස්සා දෙසනාය පඤ්ඤාපනා. අයං පඤ්ඤත්තිභාරොති සඬ්ඛෙපෙනෙව පඤ්ඤත්තිභාරස්ස සරූපමාහ. සාති යථාචුත්තදෙසනා. තථා තථාති යථා යථා සව්වානි දෙසෙනබ්බානි, තථා තථා. කථස්සෙවනාති දෙසෙනබ්බානි? පරිඤ්ඤායාදිප්පකාරෙන. යථාධිප්පෙතන්ති අධිප්පෙතානුරූපං, බොධනෙයාබන්ධවානං බොධනාධිප්පායානුකූලන්ති අත්පො. අත්පත්ති දෙසෙනබ්බත්තං, දුක්ඛාදිඅත්පමෙව වා. නික්ඛිපතීති පතිට්ඨාපෙති. යතො “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා”තිආදි (ම. නි. අට්ඨ. 1. මූලපරියායසුත්තවණ්ණනා) අට්ඨකථාසු චුච්චති.

තත්ථාති නික්ඛෙපදෙසනායන්ති අත්පො. මග්ගපක්ඛියාති දුක්ඛසව්වතො බහිකතාති අධිප්පායො.

යස්මිං යානෙති යස්මිං භවාදිසඬ්ඛානෙ යානෙ. යථාචුත්තා දෙසනාති චතුරාභාරපට්ඨිකද්ධරාගාදිමුඛෙන වට්ටදීපති චුත්තප්පකාරා දෙසනා.

41. තෙපරිවට්ටවසෙනාති එත්ථාපි “සව්වෙසු”ති යොජෙතබ්බං. පරිඤ්ඤාපඤ්ඤත්තිති ආභාති සම්බන්ධො. අප්ඤ්ඤත්තරතො, සමාහිතොති පදද්වයෙන සමාධානවිසිට්ඨං අප්ඤ්ඤත්තරතභාවනං දීපෙති ගොචරප්ඤ්ඤත්තතාදීපනතො. කෙවලො හි අප්ඤ්ඤත්තසද්දො අප්ඤ්ඤත්තප්ඤ්ඤත්තගොචරප්ඤ්ඤත්තෙසුපි චත්තති. අප්ඤ්ඤත්තරතතාවිසිට්ඨස්ස සමාධානං සාතිසයං චිත්තට්ඨිතිං දීපෙතිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සමාධානවිසිට්ඨස්සා”තිආදිනා.

ආසප්ප්පනවයෙනාති ආසඬ්ගනට්ඨෙයන. තථා දස්සනන්ති අනථාභුතස්සාපි හබ්බරූපස්ස විය අත්තනො විදංසනං. අලක්ඛිකොති විලක්ඛිකො.

කාමානන්ති කාමාවචරධම්මානං. රූපානන්ති රූපාවචරධම්මානං. නිස්සරණන්ති කාමානං රූපාවචරධම්මා නිස්සරණං, තෙසං අරූපාවචරධම්මා නිස්සරණං. එවං තංසභාවානන්ති සඋත්තරසභාවානං. තථාති යථා සඬ්ඛතධම්මානං නිස්සරණභාවතො, කිලෙසසමුච්ඡේදකස්ස අරියමග්ගස්ස ආරම්භණභාවතො ව අත්පෙව අසඬ්ඛතා ධාතු, තථා චුච්චමානෙනාපි කාරණෙන අත්පෙව අසඬ්ඛතා ධාතුති දස්සෙති. කත්ථවි විසයෙති අසඬ්ඛතධාතුං සන්ධාය වදති. අවිපරිත්තත්පොති භූතත්පො. “යතො බො හො අයං අත්තා පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමඬ්ඛිගුණො පරිවාරෙති, එත්තාවතා බො හො අයං අත්තා පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තො හොති (දී. නි. 1.94), සපකට්ඨනිබ්බානභාවතො”ති ව එවමාදීසු උපචාරචුත්තිසබ්භාවතො. යථා තං සිහසද්දොති යථා “සිහො මාණවකො”තිආදිනා මාණවකාදීසු උපචාරචුත්තිනා චත්තමානො මිගරාජෙ භූතත්පවිසයෙ දිට්ඨො, එවං නිබ්බානසද්දොපි කාමගුණරූපප්ඤ්ඤානසමඬ්ඛිතාසු උපචාරචුත්තිනා චත්තමානො කත්ථවි විසයෙ අවිපරිත්තත්පො. යත්ථ ව විසයෙ අවිපරිත්තත්පො, සා අසඬ්ඛතා ධාතු. හත්ථනලෙ සආමලකං විය ඤෙයාං පච්චක්ඛතො පස්සන්තස්ස එකප්පමාණස්ස සන්තුවචනමෙවෙත්ථ පමාණන්ති දස්සෙන්නො “කිං වා එතාය යුත්තිචිත්තායා”තිආදිමාහ. “පටිඤ්ඤාතස්ස අත්පස්ස සිද්ධියා පකාසනාපඤ්ඤත්ති”ති නිගමං සන්ධායාහාති.

පඤ්ඤත්තිභාරවිහඬගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. ඔතරණභාරවිහඬගවණ්ණනා

42. ඉන්ද්‍රියෙහීති කරණෙ කරණවචනං “මග්ගෙන ගච්ඡති”තිආදීසු විය, “ඵරසුනා ඡිත්තද්දති”ති එවමාදීසු විය ව. ඔතරණාති අනුප්පවෙසනා.

පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සඛගණනවසෙන සම්මාසඛකප්පො වියාති යොජනා. අධිචිත්තඅනුයුත්තානං සද්දහනුස්සහනුපට්ඨානසමාදහනෙහි සද්ධාදිසු උපකරොන්තෙසු එව පඤ්ඤා දස්සනකිව්වං සාධෙතිති දස්සෙන්තො “සද්ධා...පෙ.... චුත්තාති”ති ආහ. නො ව හවඬගාති තෙසං සඬබරානං පවත්තිකාරණතාභාවං දස්සෙති.

43. තථා චුත්තොති “නිස්සයො”ති චුත්තො. වෙනනාසීසෙන තණ්හං එව වදති වෙනනාසහවරණතො.

රත්තස්සාති මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නරාගස්ස. යෙන පුග්ගලො “රත්තො”ති වුව්වති, තස්ස රාගස්ස සම්බන්ධිති සුඛා වෙදනා චුත්තා තත්ථ තස්ස අනුසයනතො. තෙනාහ “සුඛාය...පෙ.... චුත්ත”න්ති. එස නයො සෙසෙසුපි. තෙනාහ “තථා”තිආදි.

තාති එව ඉන්ද්‍රියාතිති සුඛසොමනස්සුපෙක්ඛන්ද්‍රියාති. “සඬබරපරියාපන්නාති”ති වචනං සන්ධායාහ “ඉධ වෙදනාසීසෙන වෙනනා චුත්තා”ති. න හි වෙදනා සඬබරක්ඛන්ධපරියාපන්නා හොති. තණ්හාය, දිට්ඨියාති ව උපයොගෙ කරණවචනන්ති දස්සෙන්තො “තණ්හායා”තිආදිමාහ. ඉදාති උපයොගවසෙනෙව “තණ්හායා”තිආදිනං අත්ථං දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදිමාහ. තත්ථ සෙසධම්මානන්ති තණ්හාවජ්ජිතඅවිසිට්ඨධම්මානං. තණ්හාය නිස්සයභාවෙති යදා තණ්හා තෙසං නිස්සයො හොති.

තණ්හාය සෙසධම්මානං පච්චයභාවෙති යදා සෙසධම්මා තණ්හාපච්චයා හොන්ති. “කරජකායසන්නිස්සිතා”ති ඉමිනා වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයනිස්සිතාපි ගහිතා කායප්පස්සද්ධිභාවතො. කාරණභාවන්ති පරම්පරහෙතුභාවං. තණ්හාදිට්ඨිඋපයෙනාති දිට්ඨිඋපයෙන ව දිට්ඨිසහගතතණ්හාඋපයෙන ව.

“ආගතිති ඉධාගති, ගතිති පෙච්චහවො”ති පදද්වයෙන චුත්තමෙවත්ථං පාකට්තරං කාතුං පාළියං “ආගතිගතිපි න හවන්ති”ති චුත්තං. ඉධ හුරන්ති ද්වාරාරම්මණධම්මා දස්සිතා ආසන්නදුරභාවෙහි ද්වාරාරම්මණෙහි විනිවත්තෙන්වා ගහිතත්තා. ඉධ ද්වාරජ්ජවත්තධම්මා “උභයමන්තරොනා”ති පදස්ස අත්ථභාවෙන චුත්තා. චතුබ්බහභාරෙ පන අනින්ද්‍රියබද්ධරූපධම්මා තථා චුත්තා. කාරණභූතෙන අනන්තරපච්චයභූතෙන, උපනිස්සයපච්චයභූතෙන ව. යෙ ධම්මා උපාදාය “අත්තා”ති සමඤ්ඤා, තෙසං විඤ්ඤාණාදිධම්මානං අභාවෙන අනුප්පාදධම්මතං ආපාදිතත්තාති අත්ථො. “අනිස්සිතස්ස වලිකං නත්ථී”තිආදිනා පටිලොමතො පච්චයභාවො දස්සිතොති දස්සෙන්තො පාළියං “එසෙවන්තො දුක්ඛස්සාති පටිච්චසමුප්පාදො”ති වත්වා නනු “අවිජ්ජාපච්චයා සඬබරා”තිආදිකො පටිච්චසමුප්පාදොති වොදනං සන්ධාය යථාචුත්තස්ස පටිච්චසමුප්පාදභාවං දස්සෙතුං “සො දුච්චො”තිආදිනා ලොකියලොකුත්තරවසෙන පටිච්චසමුප්පාදො විහත්තො. තදත්ථකායාති විතරාගවිමුක්තිඅත්ථකාය. තඬභාවන්ති ලොකුත්තරපටිච්චසමුප්පාදභාවං.

ඔතරණභාරවිහඬගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. සොධනභාරවිහඬගවණ්ණනා

45. සොධෙති නාමාති පුච්ඡිතමත්ථං හත්ථකලෙ යපිතආමලකං විය පච්චක්ඛන්තො දස්සෙන්තො නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජටං කත්වා විචරන්තො තබ්බිසයඅඤ්ඤාණසංසයාදිමලාපනයනො සොධෙති, එවං සොධෙන්තො ව පදස්ස අත්ථෙන අහෙදොපචාරං කත්වා “පදං සොධෙති”විවෙච වුව්වති. තෙනාහ “පදං සොධෙති නාමා”ති. පුච්ඡාය විස්සජ්ජනමෙවත්ථ සොධනන්ති ආහ “තදත්ථස්ස විස්සජ්ජනතො”ති. ආරභියතීති ආරම්භො, දෙසනාය පකාසියමානො අත්ථො. තෙනාහ “න තාව...පෙ.... පබොධිතත්තා”ති. ඉධ සොධනං නාම පටිච්ඡන්නරූපස්ස අත්ථස්ස දෙසනානුභාවෙන විචට්ඨාවකරණන්ති තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “අඤ්ඤාණපක්ඛන්දාන”න්තිආදි චුත්තං.

සොධනභාරවිහඬගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. අධිට්ඨානභාරවිහඬගවණ්ණනා

46. ධාරයිතබ්බාති උපධාරෙතබ්බා, උපලක්ඛිතබ්බාති අත්ථො. චුත්තමෙව “සාමඤ්ඤවිසෙසකප්පනාය වොභාරභාවෙන අනවට්ඨානතො”තිආදිනා (නෙත්ති. අට්ඨ. 14).

තං තං ඵලන්ති නිරයාදිං තං තං ඵලං. අඤ්චිතාති ගතා. යොනීති එකජාති. සමානවසෙන මිස්සිභවති එතායාති හි යොනි, උපපත්ති. පෙච්චාති මරිත්වා. උස්සන්නතායාති විතක්කබ්බලතාය. “උස්සන්නත්තා”තිපි වදන්ති. සස්සතාදිහි වා උස්සන්නත්තා. අසුරජාතියා නිබ්බන්තාපනකො අසුරජාතිනිබ්බන්තනකො.

සඬබාති පඤ්ඤා. පඤ්ඤාපධානා ව භාවනාති ආහ “පටිසඬබාය පටිපක්ඛභාවනායා”ති.

47. පත්ථවහාවෙන පථවී. සභාවධාරණටියෙන, නිස්සත්තනිජ්ජීවටියෙන ව ධාතු. ආපියනි, අප්පායනීති වා ආපො. තෙජනවසෙන තික්ඛතාවසෙන, දහනවසෙන වා තෙජො. වායනවසෙන වෙගගමනවසෙන, සමුදිරණවසෙන වා වායො. වීසති ආකාරාති කෙසාදයො වීසති කොට්ඨාසා, පකාරා වා. කක්ඛළලක්ඛණාධිකතාය කෙසාදී කක්ඛළලක්ඛණා වුත්තා.

පාටියෙක්කො පථවීධාතුකොට්ඨාසොති පථවීකොට්ඨාසමත්තො, අත්තසුඤ්ඤධම්මමත්තොති අත්ථො. සත්තප්පනීති එත්ථ සරීරපකතිමතික්කමීත්වා උණ්හභාවො සත්තාපො, සරීරදහනවසෙන පවත්තො මහාදාහො, අයමෙතෙසං විසෙසො. යෙන ව ජීරීයතීති එකාභිකාදිපරාරොගෙන ජරීයතීති ව අත්ථො යුජ්ජති. “සතචාරං තාපෙත්වා තාපෙත්වා උදකෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධටසප්පි සතධොතසප්පි”ති වදන්ති. රසරුධිරමංසමෙදන්භාරුඅට්ඨිඅට්ඨිමිඤ්ජා රසාදයො. කෙච් න්භාරුං අපනෙත්වා සුක්කං සත්තමං ධාතුං වදන්ති. විවෙකන්ති විසුංභාවං, විසදිසභාවන්ති අත්ථො. වත්ථුසඬ්ඛාතො හි ආභාරො පරිණාමං ගච්ඡන්තො පාණහක්ඛගහණිපදනිය මුත්තකරිසභාවෙහි විය අත්තනාපි විසදිසරසසඬ්ඛාතං විසුංභාවං නිබ්බත්තෙන්තො තබ්භාවං ගච්ඡන්ති වුච්චති, තථා රසාදයොපි රුධිරාදිකොට්ඨාසං. තෙනාහ “රසාදිභාවෙන විවෙකං ගච්ඡති”ති.

සභාවලක්ඛණොති අසුචිභාවෙන ලක්ඛිතබ්බතො.

48. යාථාවසරසලක්ඛණන්ති රසිතබ්බොති රසො, පටිච්ජ්ඣිකබ්බො සභාවො, අත්තනො රසො සරසො, යාථාවො සරසො, යාථාවසරසො යාථාවසරසො එව ලක්ඛිතබ්බත්තා ලක්ඛණන්ති යාථාවසරසලක්ඛණං. අථ වා යාථාවසරසලක්ඛණන්ති අවිපරිතං අත්තනො පවත්තිසඬ්ඛාතං කිච්චඤ්චෙව පිළනසඬ්ඛාතං ලක්ඛණඤ්ච. “ඉදං කිච්චං, ඉදං ලක්ඛණ”න්ති අවිජ්ජාහෙතු ඤාතුං න සක්කොති, තබ්බිසයඤාණුප්පත්තිං නිවාරෙන්ති ඡාදෙන්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨතීති වුත්තා. තෙන වුත්තං “ජානිතුං පටිච්ජ්ඣිකුං න දෙතී”ති. තයිදමස්සා කිච්චන්ති කිච්චතො කථිතා. කථිතාති ව වුත්තා, යතො ව අවිජ්ජා අසම්පට්ඨෙධරසාති වුච්චති. ඡායති එත්ථාති ඡාති, උජ්ජත්තිට්ඨානං. යදිපි නිරොධමග්ගෙ අවිජ්ජා ආරම්මණං න කරොති, තෙ පන ඡානිතුකාමස්ස තප්පට්ඨිඡාදනවසෙන අනිරොධමග්ගෙසු නිරොධමග්ගගහණස්ස කාරණභාවෙන පවත්තමානා තත්ථ උජ්ජත්තිට්ඨානං වුච්චති, තෙසම්පි අවිජ්ජාය උජ්ජත්තිට්ඨානතා හොති, ඉතරෙසං ආරම්මණභාවෙන වාති.

අත්ථානත්ථන්ති හිතාහිතං. සම්මොභවිතොදනියං පන “අත්ථත්ථ”න්ති (විහ. අට්ඨ. 226) වුත්තං, තත්ථ අත්ථො එව අත්ථත්ථොති අත්ථස්ස අවිපරිතතාදස්සනත්ථං දුතියෙන අත්ථසද්දෙන විසෙසනං. න හි ඤාණං අනත්ථෙ “අත්ථො”ති ගණ්හාතීති. කාරණාකාරණන්ති එත්ථාපි එවං දට්ඨබ්බං. අත්ථත්ථන්ති වා ආමෙඬ්ඛවචනං සබ්බෙසං අත්ථානං පාකටකරණභාවප්පකාසනත්ථං, එලං එලන්ති අත්ථො, හිතපරියායෙපි එසෙව නයො. න්ති අත්ථානත්ථාදිකං. ආකාරන්ති අත්ථාදිකාරණමෙව.

පටිච්ඤ්ඤස්ස පුන අවෙක්ඛනා පච්චවෙක්ඛණා. දුච්ඡන්තිතච්ඡන්තිතාදිලක්ඛණස්ස බාලස්ස භාවො බාලං. සම්පජානාතීති සමං පකාරෙහි ඡානාති. බලවමොහො පමොහො. සමන්තතො මොහනං සම්මොහො. දුග්ගතිගාමිකම්මස්ස විසෙසපච්චයත්තා අවින්දියං. චින්දතීති ලහති. අනවජ්ජධම්මානං විජ්ජා විය විසෙසපච්චයො න හොතිති චින්දියං න චින්දති. අයං අවිජ්ජාය වෙමත්තතාති අයං “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා කිච්චජාතිලක්ඛණෙහි වුත්තො අවිජ්ජාය අවිසෙසො. විජ්ජාතිආදිනං වුත්තනායානාසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පාසාණසක්ඛරවාලිකාවිරහිතා භූමි සණ්භාති “සණ්භටියෙනා”ති වුත්තං.

තත්තකමෙව කාලන්ති පඤ්චකප්පසතාති. විභුතං සමත්තික්කන්තං රූපසඤ්ඤාසඬ්ඛාතං රූපං එතායාති විභුතරූපං, සමාපත්තින්ති පදත්ථො. න හි කාචි අරූපසමාපත්ති රූපසඤ්ඤාසහගතා පවත්තීති. නිරොධසමාපත්තියං වත්තබ්බමෙව නත්ථී, තත්ථ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනසමාපත්තියා විසුං ගහිතත්තා වුත්තං “සෙසාරූප්පසමාපත්තියො”ති.

දමථං අනුපගච්ඡන්තො දුට්ඨස්සො බලුඬ්ඤ්ඤාසො. උත්තරිදමථායාති අරියමග්ගදමථාය.

ඉතරොති දුක්ඛාපට්ඨපදො ඛිජ්ජාහිඤ්ඤො, සුඛාපට්ඨපදො ව ඛිජ්ජාහිඤ්ඤො. උභයතොභාගෙහීති රූපකායනාමකායභාගෙහි. උභයතොති වික්ඛම්භනසමුවෛෂෙදවිමුත්තිවසෙන.

අනෙකොපීති සභාවෙන අනෙකොපි. එකසද්දාහිධෙය්‍යතායාති සාමඤ්ඤසද්දාහිධෙය්‍යතාය.

අධිට්ඨානභාරවිහඩ්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

49. “හිතොති” නි පදස්ස අත්ථං දස්සෙන්තො “කාරණභාවං ගච්ඡති” නි ආහ අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං. එතීති ආගච්ඡති, උප්පජ්ජතිති අත්ථො.

අවිජ්ජායපි හෙතුභාවෙති එත්ථ අවිජ්ජා අනන්තරාය අවිජ්ජාය
අනන්තරසමනන්තරුපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි, අනන්තරාය පන සහජාතාය
සහජාතඅඤ්ඤාමඤ්ඤානිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතහෙතුපච්චයෙහි, අසහජාතාය උපනිස්සයකොටියා එව පච්චයො
හොතිති වෙදිතබ්බං. අත්තනො එලං කරොතිති කාරණන්ති ආහ “කාරණභාවො ව ඵලාපෙක්ඛායා” ති.

නිබ්බත්තිඅත්ථො ඵලත්ථො ඵලසඛිධානො අත්ථො.

යො සභාවොති පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරානං යො අභිසඬ්ඛරණසභාවො, සො හෙතු. සෙසපදෙසුති
විඤ්ඤාණාදිපදෙසු. යථාචුත්තජ්ජහෙදොති “අසාධාරණලක්ඛණො හෙතු” තිආදිනා චුත්තජ්ජහෙදො. යො කොච්ච
පච්චයොති ජනකාදිහෙදං යං කිඤ්චි කාරණං. අභිසඬ්ඛරණතොති පච්චක්ඛන්තො, පරම්පරාය ව නිබ්බත්තනතො.

පරික්ඛාරභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. සමාරොපනභාරවිභවිගවණ්ණනා

50. සුත්තෙන ගහිතෙති සුත්තෙ චුත්තෙ. පදවිධානග්ගහණං අධිවිධානවිසයදස්සනත්ථං, වෙච්චනග්ගහණං
අධිවචනවිභාගදස්සනත්ථත්ති යොජනා. විසයාධිවිධානභාවතොති විසයසඬ්ඛාතපවත්තිට්ඨානභාවතො. වනීයතීති
හජීයති. වනතීති හජති සෙවති. වනුතෙති යාවති, පත්ථෙතීති අත්ථො . පඤ්ච කාමගුණා කාමතණ්හාය කාරණං හොති
ආරම්මණපච්චයතාය. නිමිත්තග්ගාහො අනුබ්බාසජනග්ගාහස්ස කාරණං හොති උපනිස්සයතායාති එවං සෙසෙසුපි
යථාරහං කාරණතා වත්තබ්බා.

51. “කායෙ කායානුපස්සි විහරාහි” තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා ලක්ඛණභාරවිභවිගවණ්ණනායං (නෙත්ති.
අට්ඨ. 23) චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො – රූපධම්මපරිඤ්ඤායාති
රූපුපිකවිඤ්ඤාණට්ඨිතිපරිඤ්ඤාය.

“දුක්ඛ” න්ති පස්සන්ති සා වෙදනානුපස්සනාති යොජෙතබ්බං. වෙදනාහෙතුපරිඤ්ඤායාති එස්සපරිඤ්ඤාය.
“වෙදනාවසෙනා” ති පදෙන අත්තනා උප්පාදිතදුක්ඛවසෙන. වෙදනාපරිඤ්ඤායාති
වෙදනුපිකවිඤ්ඤාණට්ඨිතිපරිඤ්ඤාය. නිව්වාහිනිවෙසපටිපක්ඛන්තො අනිව්වානුපස්සනායාති අධිප්පායො.
නිව්වසඤ්ඤානිමිත්තස්සාති නිව්වසඤ්ඤාහෙතුකස්ස. සඤ්ඤාපරිඤ්ඤායාති සඤ්ඤාපිකවිඤ්ඤාණට්ඨිතිපරිඤ්ඤාය.
පයමග්ගග්ගප්ඤ්ඤානා අගතිගමනස්ස චුත්තං “දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස...පෙ.... අගතිගමනස්ස වා” ති.

සඬ්ඛාරපරිඤ්ඤායාති සඬ්ඛාරුපිකවිඤ්ඤාණට්ඨිතිපරිඤ්ඤාය.

සමාරොපනභාරවිභවිගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව භාරවිභවිගවණ්ණනා.

1. දෙසනාභාරසම්පාතවණ්ණනා

“එව” න්තිආදි භාරසම්පාතදෙසනාය සම්බන්ධදස්සනං. තත්ථ පුරිමෙන උපමාද්වයෙන
සුපරිකම්මකතමණ්ණකොට්ටිමසදිසි, සුචරිතජම්බුනදාහරණසදිසි ව පාළි. තත්ථ කතනානාවණ්ණපුප්ඵ්ඵපභාරසදිසි,
විවිධරංසිජාලාසමුප්පලඛ්ඨානාරතනාවලිසදිසි ව භාරවිභවිගදෙසනාති දස්සෙති. පච්චිමෙන තස්ස පණිතමභාරහෙ
ජටාහි සද්ධිං දුක්කරතරතං දිපෙති. යායං ගාථා චුත්තාති යොජනා.

52. යස්මායං භාරවිභවිගවාරො නප්පයොජෙති යථාචුත්තෙන කාරණෙන, තස්මා සා භාරවිභවිගවාරස්ස ආදිමිහි
න පච්චාමට්ඨාති අධිප්පායො . භාරසම්පාතවාරො පන තං පයොජෙතීති යස්මා පන භාරසම්පාතවාරො තං ගාථං
පයොජෙති යථාචුත්තෙනෙව කාරණෙන, තස්මා “සොළස...පෙ.... ආභා” ති ආහ. යොජනානායදස්සනන්ති යොජනාය
නායදස්සනං.

තෙනාති “තං මච්චුනො පද” න්ති වචනෙන. සබ්බං විපල්ලාසන්ති ද්වාදසවිධම්පි විපල්ලාසං. සාමඤ්ඤස්ස...පෙ.
... වොහරීයති යත්ථ පතිට්ඨිතං සාමඤ්ඤං, සො විසෙසො. අත්ථන්තො පන සඤ්ඤාදයො එව රූපාදිවිසයං
විපරිතාකාරෙන ගණන්තෙ විපල්ලාසොති දස්සෙන්තො “සඤ්ඤාවිපල්ලාසො” තිආදිමාහ.

ඉන්ද්‍රජාලාදිවසෙන මණිආදිආකාරෙන උපට්ඨහන්තෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකෙ අහංමමාදිකාරණතාය නිරුක්තින යෙන “අත්තා”ති වුවිවමානො තංඤ්ඤිධිවොභාරජපවත්තිනිමිත්තතාය අත්තභාවො සුඛාදීනං වත්ථුතාය “අත්තභාවවත්ථු”ති පවුවිවතිති ආහ “තෙහි”තිආදි. තෙසන්ති උපාදානක්ඛන්ධානං. විපල්ලාසානං පවත්තිආකාරො “අසුභෙ සුභ”න්තිආදි. විසයො කායවේදනාවිත්තධම්මා. අවිජ්ජා ව...පෙ.... එව සම්මොහපුබ්බකත්තා සබ්බවිපල්ලාසානං. ව-සද්දො සුභසුඛසඤ්ඤානන්ති එත්ථාපි ආනෙත්වා යොජෙතබ්බො.

තත්ථායං යොජනා – “අවිජ්ජා ව සුභසුඛසඤ්ඤානං පව්වයො එව, න තණ්හා එව, අවිජ්ජා සුභසුඛසඤ්ඤානඤ්ච පව්වයො, න නිව්වඤ්ඤාසඤ්ඤානං එවා”ති. එවං සන්තෙපි පුරිමානං ද්විත්තං විපරිතසඤ්ඤානං තණ්හා, පච්ඡිමානං අවිජ්ජා විසෙසපව්වයොති දස්සෙන්නො ආහ “තථාපි”තිආදි. අවිජ්ජාසිසෙන චෙත්ථ දිට්ඨියා ගහණං වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “දිට්ඨිතිචුතං විත්ත”න්ති, “යො දිට්ඨිවිපල්ලාසො”ති ව ආදි, යථා ව අවිජ්ජාසිසෙන දිට්ඨියා ගහණං, එවං දිට්ඨිසිසෙන අවිජ්ජායපි ගහණං සියාති ආහ “දිට්ඨිසිසෙන අවිජ්ජා චුත්තා”ති. තණ්හාවිජ්ජාසු සුභසුඛසඤ්ඤානං යථා තණ්හා විසෙසපව්වයො, න එවං අවිජ්ජා. නිව්වඤ්ඤාසඤ්ඤානං පන යථා අවිජ්ජා විසෙසපව්වයො, න තථා තණ්හාති දස්සෙන්නො “මොහො විසෙසපව්වයො”ති ආහ.

පච්ඡිමානං ද්විත්තං...පෙ.... හොතිති අතිතංසෙ තණ්හාහිනිවෙසස්ස බලවභාවාභාවතො. තෙනෙව හි “සො අතිතං රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”විවෙව චුත්තං, න “අභිනන්දති”ති. තණ්හාවිපල්ලාසොති තණ්හං උපනිස්සාය පවත්තො විපල්ලාසො, න හි තණ්හා සයං විපල්ලාසො. තෙනාහ “තණ්හාමූලකො විපල්ලාසො”ති. දිට්ඨාහිනන්දනවසෙනාති තණ්හුපනිස්සයදිට්ඨාහිනන්දනවසෙන, යතො සො “තණ්හාවිපල්ලාසො”ති චුත්තො. එතෙනාති “යො තණ්හාවිපල්ලාසො”තිආදිපාඨෙන. සොළස සඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ නෙවසඤ්ඤිවාදාසඤ්ඤිවාදා, පඤ්ච පරමදිට්ඨධම්මතිබ්බානවාදා ව, යථා අත්තතො ගතාය, නිබ්බානප්පත්තියා ව පරිකප්පවසෙන සුභසුඛාකාරග්ගාහිතො, න එවං සත්ත උච්ඡේදවාදාති ආහ “යෙභුයොනා”ති. පටිපක්ඛවසෙනාපිති විසුද්ධිවසෙනාපි. යාව හි උපක්කිලෙසා, තාව විත්තං න විසුජ්ඣතෙව. යදා ව තෙ පහිනා, තදා විසුද්ධිමෙව. තෙනාහ “න හි”තිආදි. “අරක්ඛිතෙන විත්තෙනා”ති පාළි. නික්ඛිපිත්වා විපල්ලාසමුඛෙනෙව දෙසනාය නිද්ධාරියමානත්තා චුත්තං “යථානුසන්ධිනාව ගාථං නිට්ඨපෙතු”න්ති.

මාරස්සාති කිලෙසමාරස්ස. තස්ස හි වසෙ ධීතො සෙසමාරානං හත්ථගතො එවාති. තෙනාහ “කිලෙසමාරග්ගහණෙනෙවා”තිආදි.

මාරබන්ධනන්ති සත්තමාරපක්ඛෙ මාරස්ස බන්ධනන්ති මාරබන්ධනං. සො හි කිලෙසබන්ධනභූතෙ අත්තතො සමාරකපරිසෙ මඤ්ඤති. තෙන චුත්තං “අන්තලි...පෙ.... මොක්ඛසී”ති (මහාව. 33). ඉතරමාරපක්ඛෙ මාරොව බන්ධනන්ති මාරබන්ධනං. විසඬිබාරො නිබ්බානං.

මොහසම්පයොගතො විත්තං “මූල්හ”න්ති චුත්තන්ති රත්තදුට්ඨානම්පි මූල්හතාය සබ්භාවෙ “මූල්හ”න්ති විසුං වචනං ආවෙණිකමොභවසෙන චුත්තන්ති දස්සෙන්නො “ද්විත්තං මොමුභවිත්තුප්පාදානං වසෙනා”ති ආහ. එවන්ති එවං රාගාදිඅකුසලප්පත්තියා කුසලභණ්ඩවිප්පේදනතො අරක්ඛිතං විත්තං හොති, සබ්බොපි මිච්ඡාහිනිවෙසො එත්ථෙව සඬිගහං සමොසරණං ගච්ඡතිති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨී ...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති. සබ්බෙපිති “අරක්ඛිතං, මිච්ඡාදිට්ඨිහතං, ටීනමිද්ධාහිභූත”න්ති තිහිපි පදෙහි චුත්තධම්මා.

චක්ඛුනාති ද්වාරෙන. රූපන්ති විසභාගවත්ථුසන්තිස්සිතං රූපායනනං. නිමිත්තග්ගාහීති “ඉත්ථී”ති වා පුරිසො”ති වා “සුභ”න්ති වා “අසුභ”න්ති වා පරිකප්පිතනිමිත්තං ගණ්හාති, තස්ස වා ගහණසිලො. අනුබ්‍යාඤ්ජනග්ගාහීති හත්ථපාදභසිතකට්ඨාදිප්පහෙදෙ කිලෙසානං අනු අනු බ්‍යාඤ්ජනතො අනුබ්‍යාඤ්ජනසඤ්ඤිතෙ ආකාරෙ ගණ්හාති, තෙසං වා ගහණසිලො. යත්වාධිකරණන්ති යං නිමිත්තං, නිමිත්තානුබ්‍යාඤ්ජනග්ගහණනිමිත්තන්ති අත්ථො. එවං “චක්ඛුන්ද්‍රියං අසංචුතං විහරන්ත”න්ති, යො “නිමිත්තග්ගාහී, අනුබ්‍යාඤ්ජනග්ගාහී”ති ව චුත්තො පුග්ගලො, තමෙනං චක්ඛුන්ද්‍රියං චක්ඛුද්ධාරං අසංචුතං සතිකවාටෙන අපිහිතං කත්වා චත්තන්තං, තස්ස ව රූපස්ස ඉට්ඨාකාරග්ගහණෙ අභිජ්ඣා, අනිට්ඨාකාරග්ගහණෙ දොමනස්සං, අසම්පෙක්ඛනෙ මොහො මිච්ඡාහිනිවෙසෙ මිච්ඡාදිට්ඨීති එවං අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදා, අඤ්ඤෙ ව ලාමකට්ඨෙන පාපකා අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යං අනු අනු පවත්තෙය්‍යං.

තස්ස සංවරාය න පටිපජ්ජතිති තස්ස චක්ඛුද්ධාරස්ස සංවරාය සතිකවාටෙන පිදහනත්ථං න පටිපජ්ජති. සා පන අප්පට්පත්ති චක්ඛුන්ද්‍රියස්ස අනාරක්ඛාසංවරස්ස අනුප්පාදොති දස්සෙන්නො “න රක්ඛති...පෙ.... ආපජ්ජති”ති ආහ. ජවෙන උප්පජ්ජමානොපි හි අසංවරො තෙන ද්වාරෙන පවත්තනතො “චක්ඛුන්ද්‍රියාසංවරො”ත්වෙව වුවිවතිති. සෙසද්වාරෙසුපි චුත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. “පුබ්බත්තකප්පනවසෙන වා”තිආදිනා සඬිබෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙන්නො “සඬිබෙපතො ව විත්ථාරො අඤ්ඤො”ති කත්වා තං සමුවිචිනන්තො “යා ව බො ඉමා”තිආදිමාහ.

යථාච්ඡිකා අකුසලා ධම්මානි ද්වාදස අකුසලචිත්තූප්පාදධම්මා, තෙසං චත්ථුනි වා. තෙ හි සමුදයවජ්ජා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. “එව”න්ති ඉමිනා තෙත්තිපාළියං, අට්ඨකථායඤ්ච නිද්ධාරිතජ්ජකාරෙන. ඉධානි ඉමිස්සං “අරක්ඛිතෙන චිත්තෙනා”ති ගාථායං.

යදිපි දෙසනාභාරසම්පාතපාළියං “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සා”ති ගාථා සරූපතො න ගහිතා, අත්ථතො පන “තෙසං භගවා පරිඤ්ඤායා”තිආදිනා ගහිතා එවාති තස්සා ගහිතභාවං විභාවෙනුං “කථං දෙසෙති”ති පුච්ඡිත්වා “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සා”ති ගාථං උද්ධරි.

යොනියොමනසිකාරෙන කම්මං කරොන්තොති “සො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යොනියො මනසි කරොති”තිආදිනා නයෙන විපස්සනාසංඛාරෙන යොනියොමනසිකාරෙන භාවනාකම්මං කරොන්තො, භාවෙන්තොති අත්ථො . යථාභූතඤ්ඤාණන්ති ඤාතපරිඤ්ඤාය පුබ්බභාගවිපස්සනාය “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො, අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.50) සමපඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි. නිරයගතියං දුක්ඛදුක්ඛතා, සුගතිවිසෙසෙ භ්‍රමලොකෙකදෙසෙ සංඛාරදුක්ඛතා, ඉතරත්ථ ද්වෙ තිස්සොපිති දස්සෙන්තො ආහ “යථාසම්භවං නිව්ධදුක්ඛතායොගෙනා”ති.

දෙසනාභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. විවයභාරසම්පාතවණ්ණනා

53. කුසලධම්මාරම්මණාති කුසලධම්මෙ උද්දිස්ස පචත්තිමත්තං සන්ධාය චුත්තං, න තෙසං ආරම්මණපච්චයතං ඉධ “කුසලා ධම්මා”ති ලොකුත්තරධම්මානං අධිජ්ජෙතත්තා. න හි කදාච අනුපාදානියා ධම්මා උපාදානාරම්මණා භොන්ති. එලධම්මෙ උද්දිස්ස පචත්තාය තණ්හාය ගහිතත්තා “කුසල...පෙ.... දට්ඨබ්බො”ති චුත්තං. දෙසනාභාරෙති දෙසනාභාරසම්පාතෙ. කථං පන කුසලභාවොති “කුසලා”ති වචනමත්තං ගහෙන්වා වොදෙති, තඤ්ච නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං, පභානභෙතුභාවොපිස්සා සියා වොදකෙන සම්පට්ඨිතොව. “මානොපි දුට්ඨො”තිආදිනා මානස්ස ච තස්සා තණ්හාය ච සෙවිතබ්බභාවො අකුසලානං පභානාය, කුසලානං උජ්ජත්තියා ච පච්චයභාවතො.

තෙක්ඛම්මස්සිතං දොමනස්සං නාම “අරියභූමිං පාපුණ්තුං නාසක්ඛි”න්ති අනුසොවතො උජ්ජන්තං දොමනස්සන්ති සම්බන්ධො. එවන්ති ඉමිනා පාළියං චුත්තජ්ජකාරෙන, පිභං උපට්ඨපෙන්වා ඡස්ස ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගෙන අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පට්ඨපෙන්වාති යොජනා. ඉට්ඨාරම්මණඤ්චෙන්ථ යථාච්ඡිකාඅනුසොවනදොමනස්සුජ්ජන්තීනං යථාහිනිව්ට්ඨස්ස ආරම්මණස්ස අනිට්ඨතායාති දස්සනත්ථං. “කථං තෙක්ඛම්මවසෙනා”ති පදස්ස අත්ථං විවරිතුං “විපස්සනාවසෙනා”තිආදි චුත්තං. විපස්සනාදිවිනිමුත්තා වා පඨමජ්ඣානාදිවසෙන චුත්තා කුසලා ධම්මා ඉධ තෙක්ඛම්මං. අනුස්සතිග්ගහණෙන උපචාරජ්ඣානමෙව ගහිතන්ති “පඨමජ්ඣානාදිවසෙනා”ති චුත්තං. ආදිසද්දෙන දුතියජ්ඣානතො පට්ඨාය යාව අග්ගඵලා උපරිවිසෙසා සංඛිගහිතා. යාය පඤ්ඤාචිමුත්තියා.

උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිභාවෙනාති උපෙක්ඛාජනිතසතිපාරිසුද්ධිසංඛාවෙන. කම්මයොග්ගන්ති විපස්සනාභාවනාදිකම්මස්ස යොග්ගං අනුරූපං අනුච්ඡිකං. අස්සද්ධියෙති අස්සද්ධියහෙනු, “අස්සද්ධියෙනා”තිපි පඨන්ති, සො එවන්ථො. ඔභාසගතන්ති ඤාණොභාසගතං. කාමං පුබ්බෙපි පඤ්ඤා චුත්තා, අස්සද්ධියාදිහි පන අඤ්ඤෙසං කිලෙසානං විධමනම්පි පඤ්ඤාය එව භොති, සා ච එවංභූතාති දස්සනත්ථං “ඔභාසගතං කිලෙසන්ධකාරෙන ඉඤ්ජති”ති චුත්තං.

කොපො කොධො. අප්පච්චයො දොමනස්සං. ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිකා ඡ අභිඤ්ඤා පාකටා එවාති “ද්වෙ ව විසෙසෙ”ති චුත්තධම්මෙ දස්සෙනුං “මනොමයිද්ධි, විපස්සනාඤ්ඤාඤ්චා”ති ආහ. අභිගණානි රාගාදයො. උපක්කිලෙසා අභිජ්ඣාපිසමලොභාදයො. අනුලොමනං තදෙකට්ඨතා. එන්දනා දුබ්බලා වික්ඛෙපජ්ජවත්ති. බලවති අනවට්ඨානං. සබ්බො මිච්ඡාහිනිවෙසො අයොනියොමනසිකාරෙන භොති, මිච්ඡාවිතක්කෙන ව. තත්ථ අයොනියොමනසිකාරො අකුසලචිත්තූප්පාදො තජ්ජරියාපන්තො මිච්ඡාවිතක්කො වික්ඛෙපසහිතො එවාති චුත්තං “මිච්ඡාහිනිවෙසහෙනුතාය දිට්ඨිපක්ඛො”ති චුත්තඤ්ඤෙන “විතක්කොපි දිට්ඨිට්ඨානං, අයොනියො මනසිකාරොපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්ති (පටි. ම. 1.124).

අථ වා ඉඤ්ජනාති එන්දනා, දිට්ඨපරිත්තාසො. යථාහ “තදපි තෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං අජානතං අපස්සතං වෙදසිතං තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවා”ති (දී. නි. 1.105 ආදයො). අට්ඨිතීති අනවට්ඨානං, දිට්ඨිවිතක්කො. තෙන හි පුට්ඨජ්ජනො කාලෙ සස්සතං, කාලෙ උච්ඡෙදන්ති තං තං දිට්ඨිග්ගහණං පක්ඛන්දන්තො සත්තතො පරිබ්භට්ඨඅන්ධො විය, සමුද්දෙ විස්සට්ඨවාහනිකා විය, යන්තෙ යුත්තගොණො විය ච තථා තථා පරිබ්භමති. තෙනාහ “දිට්ඨියොපි දිට්ඨිට්ඨානං, විතක්කොපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්ති (පටි. ම. 1.124) ව. එතස්මිඤ්ච පක්ඛෙ මිච්ඡාහිනිවෙසතාය, මිච්ඡාහිනිවෙසහෙනුතාය ච තස්සා ද්වෙ පක්ඛාති එකදෙසසරූපෙකසෙසො කතොති වෙදිතබ්බං.

“එව”න්තිආදිනා “සො උපරිම”න්තිආදිපාළිය සම්බන්ධ දස්සෙති. පටිසසඤ්ඤාති භූමිමත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති දස්සෙන්නො “පටිස...පෙ.... සඤ්ඤාසු”ති ආහ. රූපාවචරසඤ්ඤාති සඤ්ඤාසිසෙන රූපාවචරජ්ඣානාති වදති. නානත්තසඤ්ඤාති නානාසභාවා, නානාසභාවෙ වා ආරම්මණෙ සඤ්ඤා. යථෙත්වා පටිසසඤ්ඤා අවසිට්ඨකාමාවචරසඤ්ඤා හෙතා. තා සමතික්කමතීති තා රූපසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤායො ආරම්මණෙහි සද්ධිං සම්මදෙව අතික්කමති.

රූපාවචරජ්ඣානොභාසොපි කසිණාරම්මණා. කසිණනිස්සන්දො හි ආරුප්පජ්ඣානුප්පත්ති. දස්සනන්ති කසිණරූපානං දස්සනං. අභිජ්ඣාධ්‍යාපාදප්පහානෙන සද්ධිං චිරියාරම්භො උපකාරකො සමථො සතිපස්සද්ධියො පරික්ඛාරඤ්ඤා චූත්තා එව. සතිරහිතං සම්මසනං නාම නත්ථිති “යා උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, අයං විපස්සනා”ති චූත්තං. තෙන සතිසිසෙන විපස්සනා ගහිතාති දස්සෙති. සම්මොසානං පහානමාහාති සම්බන්ධො.

54. පච්චුප්පන්තසුඛආයතිසුඛවිපාකකිරියතිරාමිසඅකාපුරිසසෙවිතභාවෙහි එව සෙසා පාළියං එතස්ස සමාධිස්ස සන්තප්ඤ්ඤාදිවිසෙසා චූත්තා, තෙපි ඉධ සඤ්ඤාති තෙසං පදානං අත්ථං දස්සෙන්නො “අභිගසන්තකායා”තිආදිමාහ. තත්ථ අභිගසන්තකායාති ඵලඤ්ඤානානං උපසන්තකාය. කිලෙසදරුප්පත්තකායාති කිලෙසදරුප්පට්ඨප්පස්සද්ධියා. පඤ්ඤාති උළාරො. එකොදිභාවෙනාති මග්ගසමාධිසඤ්ඤාතෙන එකොදිභාවෙන. එකොදිභාවන්ති සමාධානං. ලොකියසමාධිස්ස පච්චතිකතිවරණපට්ඨකානතිකන්තිආදිති නිග්ගහෙනබ්බාති, අඤ්ඤෙ ව කිලෙසා වාරෙනබ්බා. ඉමස්ස පන අරහත්තසමාධිස්ස පටිප්පස්සද්ධකිලෙසත්තා න නිග්ගහෙනබ්බං, වාරෙනබ්බඤ්ඤෙ අත්ථිති සො මග්ගානන්තරං සමාපත්තික්කණෙව අප්පයොගෙනෙව අධිගත්තා, ධීතත්තා ව අපරිභානිවසෙන වා අධිගත්තා නසසඤ්ඤාතිග්ගවාරිතගතො.

“සතිවෙසුල්ලප්පත්තො”ති එතෙන අප්පවත්තමානායපි සතියා සතිබහුලතාය සතො එව නාමාති දස්සෙති. “යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙනා”ති එතෙන පරිච්ඡින්නසතියා සතොති දස්සෙති.

වක්ඛමානෙනාති “පිතිඵරණා”තිආදිනා අනන්තරං වක්ඛමානෙන. “පිතිඵරණතා”ති පන පාළි ආගතා. තං “පඤ්චභිගිකො සමාසමාධි”ති (දී. නි. 3.355) සමාධිඅභිගහාවෙන පඤ්ඤා උද්දිට්ඨාති කත්වා චූත්තං. තතො එව අට්ඨකපායං “පිතිඵරණතා”තිආදිනඤ්ඤෙ අත්ථසංවණ්ණනා කතා. තත්ථ “සො ඉමමෙව කායං විවෙකපෙන පිතිසුඛෙන අභිසන්දෙති”තිආදිනා (දී. නි. 1.226) නයෙන පිතියා, සුඛස්ස ව ඵරණං වෙදිතබ්බං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

සමාධිවසෙන සමථො උද්ධට්ඨාති සභාවවසෙන සමථො උද්ධට්ඨො, න උපකාරකධම්මවසෙනාති අධිප්පායො.

55. රාගපටිපක්ඛන්තා සමාධිස්ස “අධිචිත්තසික්ඛාය සික්ඛන්තො”ති චූත්තං. චූත්තනායානුසාරෙනාති “සුඛපණ්ඩිආදිසමුත්ථාපනෙන අප්පණ්ණිතො”තිආදිනා. එත්ථ ව සඤ්ඤානං බණ්ණාදිගුරුතං සම්මදෙව පස්සන්තස්ස න රාගො පතිට්ඨං ලහතීති අතිච්චානුපස්සනා රාගවරිතස්ස සප්පායා චූත්තා, තථා සඤ්ඤානං සභාවදුක්ඛතං සම්මදෙව පස්සන්තස්ස පකතියාපි දුක්ඛතෙසු දුක්ඛුප්පාදනං වණෙ බාරොදකසෙකසදිසන්ති න දොසො පතිට්ඨං ලහතීති දුක්ඛානුපස්සනා දොසවරිතස්ස සප්පායා චූත්තා, තථා සඤ්ඤානං සම්මදෙව සන්තිතිබ්බොගෙ කතෙ අත්තසුඤ්ඤාතාය උපට්ඨහමානාය න මොහො පතිට්ඨං ලහතීති අනත්තානුපස්සනා මොහවරිතස්ස සප්පායා චූත්තාති වෙදිතබ්බං. රාගපටිපක්ඛන්තා සමාධිස්ස “අධිචිත්තසික්ඛාය සික්ඛන්තො”ති චූත්තං. එස නයො ඉතරෙසු. සෙසමෙත්ථ සුච්ඤ්ඤායාං.

බන්තිබහුලො උප්පන්නං අරතිං අනභිරතිං අභිභූයා විහරන්තො සුඛෙන සමාධිං අධිගච්ඡතිති බන්තිප්පධානනාපි සමථපක්ඛන්තස්ස කාරණං චූත්තා. උට්ඨානං සම්පජ්ජතීති සම්පන්නකායිකචිරියං. සම්මාකම්මන්තවායාමානං යො කායිකාදිවිකප්පො චූත්තො පාළියං, සො නෙසං කායිකස්ස පයොගස්ස සමුට්ඨානවසෙන වෙදිතබ්බො.

“බිප්පාධිගමො”ති ඉමිනා මග්ගාසෙවනභාවං දස්සෙති. “විපස්සනාය විමුක්තාධිගමො”ති ඉමිනා විපස්සනානුභාවෙන සමුච්ඡෙදවිමුක්ති වික්ඛම්භනවිමුක්ති විය සමථානුභාවෙනාති දස්සෙති. ලොකියෙහීති නිස්සක්කවචනං. මහත්තානන්ති උළාරානං, පඤ්ඤානන්ති අත්ථො.

56. තන්ති විවසභාරං. විසංවාදනහෙතුනං ලොභාදීනං පාපධම්මානං. සොධෙන්නොති යථා සරණාදිවිසයා අඤ්ඤාණාදිසංකිලෙසා න පවත්තන්ති, එවං සොධෙන්නො. පරිපුරෙන්නාති යථා සිලං අබණ්ඩාදිභාවෙන පරිපුරෙන්නං හොති අනුනං, එවං පරිපුරෙන්නා.

“තථා පටිපජ්ජන්තො”ති ඉමිනා සත්ථු මහාපතිකාරභාවො පරිපුරෙන්නො දස්සිතොති පට්ඨොදෙ “දස්සනාභූමිඤ්ඤෙ භාවනාභූමිඤ්ඤෙ”ති චූත්තං.

යස්ස අත්ථායාති යස්ස යස්ස පහානත්ථාය. තථා පටිපන්නස්සාති යථා අසුභජ්ඣානාදිං පාදකං කත්වා අනාගාමිමග්ගාදිඅධිගමො හොති, තථා පටිපන්නස්ස.

වධිතන්ති සාතිතං.

“මනුස්සභූතො”ති ඉදං පුබ්බාපරාපෙක්ඛං කත්වා “පිතා මනුස්සභූතො ඛිණ්ණාසවො”ති ච තථා “මාතා මනුස්සභූතා”ති යොජෙතඛිඛං. හෙදානුරූපස්ස සාවනං අනුස්සාවනං, හෙදානුරූපෙන චා වචනෙන විඤ්ඤාපනං.

57. මනුස්සත්තන්ති මනුස්සජාතිතා. ලිඛිගසම්පත්තීති පුරිසභාවො. හෙතුති මනොවච්ඡිණ්ණධානසිද්ධියා සද්ධිං පුබ්බහෙතුසම්පදා. සත්ථාරදස්සනන්ති සත්ථු සම්මුඛිභාවො. ගුණසම්පත්තීති අභිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභො. අධිකාරොති අත්තනො සරිරනිරපෙක්ඛං සත්ථු උපකාරකරණං. ඡන්දතාති බුද්ධභාවාය දළ්භව්ඡන්දතා අනිවත්තිධම්මතා.

න උප්පජ්ජන්තීති පන අත්ථීති “න මෙ ආවරියො අත්ථී, සදිසො මෙ න විජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 1.285; 2.341; කථා. 405; මහාව. 11; මි. ප. 4.5.11) ඉමිස්සා ලොකධාතුයා යත්වා වදන්තෙන භගවතා “කිං පනාචුසො සාරිපුත්ත, අත්ථෙතරහි අඤ්ඤො සමණො චා බ්‍රාහ්මණො චා භගවතො සමසමො සම්බොධියන්ති එවං පුට්ඨො අභං, භන්තෙ, ‘නො’ති වදෙය්‍ය”න්ති (දී. නි. 3.161) වත්වා තස්ස කාරණං දස්සෙතුං “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ අරහත්තො සම්මාසම්බුද්ධා”ති (දී. නි. 3.161; අ. නි. 1.277) ඉමං සුත්තං දස්සෙන්නෙන ධම්මසෙනාපතිනාච බුද්ධබ්‍රහ්මභූතං ඉමං ලොකධාතුං යපෙත්වා අඤ්ඤත්ථ අනුප්පත්ති වුත්තා හොතිති අධිජ්ජායො.

බෙත්තපරිග්ගහො කතො නාම හොති “ඉදං බුද්ධබ්‍රහ්මභූතං නාමා”ති.

එවං යානාට්ඨානභාවං ගතාති වුත්තප්පකාරෙන යානභූතා, වුත්තනයෙන චා අඤ්ඤෙපි යථාරහං යානාට්ඨානභාවෙන පවත්තා. සත්තපඤ්ඤත්තියා උපාදානභූතාති ඉන්ද්‍රියබද්ධෙ බන්ධෙ සන්ධාය වදති.

58. ඵලස්ස පච්චක්ඛකාරිතාති “ඉමස්ස කම්මස්ස ඉදං ඵල”න්ති තංතංකම්මඵලාවබොධො. අප්පදානාභාවොති පච්චයසම්චායෙ කම්මස්ස එකන්තතො ඵලුප්පාදනං. තෙනාහ “කතුපච්චාන”න්ති.

59. අප්ඤ්ඤාසිතවත්ථුනාති තණ්හාහිනිවෙසවසෙන අහිනිවිට්ඨවත්ථුනා. රූපභවඅරූපභවාදිනාති භවතණ්හා විය සයං දස්සෙති.

බන්ධත්තයවසෙනාති සීලාදික්ඛන්ධත්තයවසෙන. පටිපදාවිභාගෙනාති “සබ්බත්ථගාමීති”ති ආදිපටිපදාය හෙදෙන.

තත්ථතත්ථගාමීතීති නිරයාදිනිබ්බානන්ති ද්විසු ගන්ධබ්බට්ඨානෙසු තත්ථ තත්ථෙව ගමනසීලා. සබ්බත්ථගාමීතීති යථාවුත්තෙසු සබ්බට්ඨානෙසු ච ගමනසීලා.

සඤ්ඡිවො කාලසුත්තං සඤ්ඤාතො රොරුචො මහාරොරුචො තාපනො මහාතාපනො අවිච්ඡි එතෙ අට්ඨ මහානිරයා. එකෙකස්ස වත්තාරි වත්තාරි ද්වාරානි, එකෙකස්මිං ද්වාරෙ වත්තාරො වත්තාරො ගුප්තනිරයාදයොති එවං සොළස උස්සදනිරයෙ වණ්ණෙත්ති.

සක්කසුයාමාදිකො ජෙට්ඨකදෙවරාජා. පජාපතිවරුණර්ථසානාදයො විය දුතියාදිට්ඨානන්තරකාරකො පරිවාරකො.

කිලෙසකාමපක්ඛෙති “සඬ්ඤ්ඤාපො කාමො, රාගො කාමො, සඬ්ඤ්ඤාපරාගො කාමොති (මහානි. 1) එත්ථ වුත්තසඬ්ඤ්ඤාපවසෙන වුත්තං. සොපි හි විබාධති, උපනාපෙති චාති කිලෙසත්තසම්භවතො කිලෙසකාමො වුත්තො, න කිලෙසවත්ථුභාවතො. කාමපටිසංයුත්තොති කාමරාගසඬ්ඤාතෙන කාමෙන සම්පයුත්තො, කාමපටිබද්ධො චා. අඤ්ඤෙසු ච කාමපටිසංයුත්තෙසු ධම්මෙසු විජ්ජමානෙසු විතක්කෙ එව කාමසද්දො ධාතුසද්දො නිරුළ්භොති වෙදිතබ්බො විතක්කස්ස කාමසඬ්ඤ්ඤාපවුත්තියා සාතිසයත්තා. එස නයො බ්‍රාහ්මණාදිආදියු. පරස්ස, අත්තනො ච දුක්ඛාපනං විහිංසා. තං තු මිච්ඡාහි විහිංසා.

බිජාදිධාතුනානත්තවසෙන බන්ධාදිනානත්තං වෙදිතබ්බං. බන්ධොති ද්විධාභූතග්ගො.

60. අප්ඤ්ඤාසයධාතුති අප්ඤ්ඤාසයසභාවො. යථා ගුරාදිනං සභාවො එසො යං ගුරාදිභෙව සංසන්දති, එවං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයස්සෙවෙස සභාවො, යං දුස්සීලාදයො දුස්සීලාදිකෙහෙව සංසන්දන්ති.

සද්ධාමූලකත්තා කුසලකිරියාය වුත්තං “යං සද්ධාවසෙනා”තිආදි. තථා හි වුත්තං “සද්ධා බීජ”න්ති (සු. නි. 77). යං ලොභවසෙන, සද්ධාවසෙන ව දොසවසෙන, සද්ධාවසෙන ව මොහවසෙන , සද්ධාවසෙන වාති යොජෙතබ්බං. විරියවසෙනාති සම්මප්පධානවිරියවසෙන. පඤ්ඤාවසෙනාති මග්ගසම්මාදිට්ඨිවසෙන.

අකුසලස්ස කම්මස්ස කතොකාසනාය පාළියං වුත්තත්තා “විපාකාවරණෙන නිවුත”න්ති වුත්තං. තං පන නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං කම්මාවරණාදිහිපි නිවුතනාය ඉච්ඡිතත්තා. තථා හි යථා දෙවදත්තං කොකාලිකං සුනක්ඛත්තං ලිච්ඡවිපුත්තන්ති උදාහරං, යදිපි භගවා පටිවෙධස්ස අට්ඨානතං දිස්වා නිබ්බේධභාගියදෙසනං න දෙසෙති, වාසනාභාගියං පන තථාරූපස්ස දෙසෙති එවාති දස්සෙන්නො “සච්චප්පට්ඨෙධ”න්තිආදිමාහ. අපාතසත්තුආදීනන්ති ආදිසද්දෙන සච්චකාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තස්සාපි භගවා අනාගතෙ වාසනත්ථාය ධම්මං දෙසෙසි. සත්ථා හි “අනාගතෙ තම්බපණ්ණිදිපෙ සාසනං පතිට්ඨතිස්සති”ති තත්ථායං කුලසරෙ නිබ්බන්තො පබ්බජිත්වා කාළබුද්ධරක්ඛිතත්ථෙරො නාම පහින්තපටිසම්භිදො මහාබ්ණාසවො භවිස්සතිති ඉදං දිස්වා ධම්මං දෙසෙසි, සො ව තථා අහොසිති.

අසම්පුණ්ණෙති එකත්තතො විපාකදානසමත්ථතාවසෙන පාරිපූරිං අනුපගතෙ. දිට්ඨුපනිස්සයදිට්ඨිසභගතස්ස කම්මං සන්ධාය “කම්මෙ අසම්පුණ්ණෙ”ති වුත්තං. තෙනාහ “කිලෙසන්තරාය මිස්සකං කම්මන්තරායං දස්සෙත්වා”ති.

61. දිට්ඨි පනෙත්ථ පධානභාවෙන පාළියං ගහිතා සීලබ්බතපරාමාසස්ස අධිප්පෙතත්තා. තථා හි වුත්තං “යථා පුණ්ණඤ්ච ගොවතිකං, අවෙලඤ්ච කුක්කුරවතික”න්ති. අසම්පුණ්ණත්තා එව හි තස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානස්ස තෙසං භගවා “චත්තාරිමානි, පුණ්ණ, කම්මානි”තිආදීනා (ම. නි. 2.81) ධම්මං දෙසෙසි. තාය ව දෙසනාය තෙ තං දිට්ඨිං පටිනිස්සප්පිත්වා සම්මත්තෙ පතිට්ඨහිංසු.

62. පගුණතාය වොදානං පගුණවොදානං. තදෙව පයමප්ඤ්ඤානාදිහි වුට්ඨන්තිවා දුතියප්ඤ්ඤානාදිඅධිගමස්ස පච්චයත්තා වුට්ඨානං නාම හොතිති ආහ “වුට්ඨානං පගුණවොදාන”න්ති. භවඬගවුට්ඨානං භවඬගුප්පත්ති. භවඬගච්ඡිත්තෙ හි උප්පන්නෙ තංසමඬගිසමාපත්තිතො වුට්ඨිතො නාම හොති. සඤ්ඤාවෙදයිතඅපගමො එව අපගමවිමොක්ඛො.

ඉදං වුට්ඨානන්ති ඉදං යථාවුත්තං කොසල්ලං වුට්ඨානභෙතුභාවතො වුට්ඨානං. තථා හි වුත්තං “වොදානම්පි තම්භා තම්භා සමාධිමිභා වුට්ඨාන”න්ති (විහ. 828). ඉමාය පන වුට්ඨානපාළියා අසඬගහිතත්තා “නිරොධසමාපත්තියා වුට්ඨානං පාළිමුත්තකවුට්ඨානං නාමා”ති සම්මොභවිනොදනියං (විහ. අට්ඨ. 828) වුත්තං. යෙ පන “නිරොධතො එලසමාපත්තියා වුට්ඨාන”න්ති පාළියං නත්ථිති වදෙය්‍යුං, තෙ “නිරොධා වුට්ඨගන්තස්ස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං එලසමාපත්තියා අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.417) ඉමාය පාළියා පටිසෙධෙතබ්බා.

63. අයං වස්ස ආසයොති එත්ථ ආසයජානනාදීනා යෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි යෙහි පරොපරෙහි සත්තා කල්‍යාණපාපාසයාදිකා හොන්ති, තෙසං පජානනං විභාවෙතිති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ච කත්වා ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තආසයානුසයඤ්ඤානානං විසුං අසාධාරණතා, ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තනානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤානානං විසුං බලතා ව සිද්ධා හොති.

ථාමගතොති එත්ථ ථාමගමනං නාම අඤ්ඤෙසං අසාධාරණො කාමරාගාදීනං එව ආවේණිකො සභාවො වෙදිතබ්බො, යතො “ථාමගතො අනුසයං පජහති”ති (පට්. ම. 3.21) වුත්තං.

ආවප්පනමත්තෙනෙව සරති ආකඬ්ඛයත්තවුත්තිකත්තා. වුත්තඤ්චි “ආකඬ්ඛපට්ඨෙධං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණං, මනසිකාරපට්ඨෙධං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණං”න්තිආදි (මහානි. 156; වුළුති. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පට්. ම. 3.5). සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං විය හි සබ්බං භගවතො ඤාණං පරිකම්මනිරපෙක්ඛන්ති.

64. උපක්කිලෙසවිමුත්තත්තාති එත්ථ විත්තාදි එව උපක්කිලෙසා, නිබ්බන්තකස්ස වා කම්මස්ස පාරිබන්ධකිලෙසා. කසිණකම්මපරිකම්මඤ්ඤානානිබ්බන්තකකසිණභාවො වුද්දසව්ධෙන විත්තපරිදමනං අභිඤ්ඤාහිනිභාරොති සබ්බත්ථාපි විරියබලස්ස බහුපකාරත්තා වුත්තං “විරියභාවනාබලනිබ්බන්ත”න්ති. දිබ්බසදිසත්තාති දිබ්බෙ භවන්ති දිබ්බං, යථාවුත්තං පසාදවක්ඛු, දිබ්බං වියාති දිබ්බං, අග්ගතං අභිඤ්ඤාණං. දිබ්බවිභාරො වත්තාරි රූපාවචරප්ඤ්ඤානාති. තෙසං වසෙන නිබ්බන්තිත්වා පටිලද්ධබ්බන්තා දිබ්බං, තෙන දිබ්බභෙතුකත්තා දිබ්බන්ති වුත්තන්ති දස්සෙති. දිබ්බවිභාරසන්තිස්සිතත්තාති රූපාවචරවතුත්ථප්ඤ්ඤානෙන නිස්සයපච්චයෙන නිබ්බන්තත්තා, තෙන දිබ්බනිස්සිතං දිබ්බන්ති දස්සෙති. දිවුසද්දං අක්ඛරවිත්තකා කිළාදිසු පයන්තිති වුත්තං “තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බ”න්ති. පුරිමා හි තයො අත්ථා කිළත්ථස්ස වසෙන, ඉතරෙ ජුතිගතිඅත්ථවසෙනෙව දස්සිතාති.

මනුස්සුපවාරන්ති මනුස්සගොවරං. දට්ඨං න සක්කා ඉත්තරකණ්ණකා බණ්ඩවුප්පන්නස්ස.
“ආසන්නවුතිකා”තිආදිනා සත්තතිපවිච්ඡපන්නවසෙන “වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ”ති වුත්තන්ති දස්සෙති.
“මොහනිස්සන්දසුත්තත්තා”තිආදිනා සත්තානං භීතපණ්ණිතත්තාදිභාවස්ස මොහාදිකම්මතිදානහෙතුකතං,
නිස්සන්දඵලකඤ්ච දස්සෙති. දිබ්බවක්ඛුස්ස පාදකං එතෙසන්ති දිබ්බවක්ඛුපාදකානි. තෙන වුත්තං “දිබ්බවක්ඛුනා
සහෙව ඉජ්ඣන්ති”ති. තානි භිස්ස පරිභණ්ඩඤ්ඤාණානි.

සමාදියන්ති සමාදානානි, කම්මානි සමාදානානි එතෙසන්ති කම්මසමාදානා. සමාදානබ්බනානාවිධකම්මානි
අත්ථො පුරිමෙ අත්ථො, දුතියෙ පන කම්මානි සමාදාපෙන්ති කම්මසමාදානා, මිච්ඡාදිට්ඨියා කම්මසමාදානා
මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, හෙතුඅත්ථො වෙතං කරණවචනං.

තං වාචන්ති තං අරියානං උපවදනවාචං. තං චිත්තන්ති සමුට්ඨාපකචිත්තං. තං දිට්ඨිත්ති යෙන මිච්ඡාගාහෙන
අරියෙ අනුද්ධංසෙති, මිච්ඡාහිනිවෙසං. අයම්පෙත්ථ අත්ථො – යථා නාම හෙතුසම්පන්නස්ස භික්ඛුනො විසුද්ධං සීලං,
සමාධිඤ්ච සම්පාදෙන්වා ධීතස්ස දන්ධො සතුප්පාදො බිප්පාහිඤ්ඤාය දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ
අනාගාමිනා. එවමෙවං යො අරියුපවාදී යථාවුත්තචිත්තදිට්ඨිහි අපක්කමිත්වා අප්පතිරූපං සභාවං “මයා, හන්තෙ,
තුම්භාකං උපරි වුත්ත’න්ති අව්වයදෙසනාය තෙ න බමාපෙති, සො කායස්ස හෙදා නිරයෙ එවාති. තෙසු
පසන්නචිත්තස්ස බමාපනඤ්ඤාත්ථ තෙසං වාචාදිනං පහානං පටිනිස්සග්ගොව. ඉතො සාවජ්ජතරං නාම අඤ්ඤං
නත්ථි සබ්බානත්ථවිධානතො, සබ්බභිතසුඛපරිධංසනතො ව.

කායස්ස හෙදාති ඉධ කායසද්දො අත්තභාවපරියායොති ආහ “උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා”ති. තදනන්තරන්ති
තස්ස මරණසංඛ්ඛාතස්ස බන්ධපරිච්චාගස්ස අනන්තරං. අභිනිබ්බත්තක්ඛන්ධත්ථො පරසද්දො,
අනොරිමභූතචත්ථුච්ඡයො වා සියා, අවධිවිසෙසනමත්තං වා. තෙසු පුරිමං සන්ධායාහ
“අභිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙ”ති, පච්ඡිමස්ස පන වසෙන “වුතිතො උද්ධ”න්ති.

වුත්තච්ඡරියායෙනානි “සුට්ඨ වරිතං, සොහනං වා වරිත”න්තිආදිනා. භනනන්ති සාතනං.

කාරණාකාරණන්ති යානාටියානං. වෙනනාවෙනනාසම්පයුත්තධම්මෙ නිරයාදිනිබ්බානගාමිපටිපදාභූතෙ
කම්මන්ති ගහෙන්වා ආහ “කම්මපරිවෘත්තෙ”ති. කම්මච්ඡාකන්තරං කම්මච්ඡාකච්ඡෙසො කම්මච්ඡාකස්ස
විභාගො. අප්පෙතුං න සක්කොති අට්ඨමනවමබ්බානි විය, තංසද්දං ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං විය විකුබ්බිතුං, එතෙනස්ස
බලසද්දිසකඤ්ච නිවාරෙති. ඤානාදිඤ්ඤාණං විය වා අප්පෙතුං, විකුබ්බිතුඤ්ච. යදිපි හි ඤානාදිපච්චවෙක්ඛණාඤ්ඤාණං
ඉධ ඡට්ඨං බලන්ති තස්ස සචිතක්කසච්චාරතා වුත්තා, තථාපි ඤානාදිහි විනා පච්චවෙක්ඛණා නත්ථිති ඤානාදිසහගතං
ඤ්ඤාණං තදන්තොගධං කත්වා එවං වුත්තං. අථ වා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං ඤානාදිකිච්චං විය න සබ්බං බලකිච්චං කාතුං
සක්කොතිති දස්සෙතුං “ඤානං හුත්වා අප්පෙතුං, ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුඤ්ච න සක්කොති”ති (විහ. මූලට්. 831)
වුත්තං, න පන කස්සචි බලස්ස ඤානඉද්ධිභාවොති දට්ඨබ්බං.

විවයභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. යුත්තිභාරසම්පාතවණ්ණනා

65. පටිපක්ඛපටිබාළ්භා කුසලා ධම්මා උප්පජ්ජිතුමෙව න සක්කොන්ති, උප්පන්නාපි සම්මදෙව අත්තනො කිච්චං
කාතුං අසමත්ථතාය අනුප්පන්නසද්දිසානි පටිපක්ඛනිවාරණෙන කුසලානං ධම්මානං කිච්චකරණභාවං දස්සෙතුං
“මනච්ඡට්ඨානි...පෙ.... භවිස්සති”ති වුත්තං. විහරන්තස්සානි විහරණහෙතු. විහරන්තොති එත්ථාපි එසෙව නයො,
තෙන රක්ඛිතචිත්තතා වුත්තනායෙන එකන්තනො සම්මාසඬ්ඤ්ඤාප්පගොවරතාය ව සංවත්තන්ති දස්සෙති.
වුත්තනායෙනානි මිච්ඡාසඬ්ඤ්ඤාප්පානං අවසරං අදත්වා විසොධිතනෙක්ඛම්මාදිචිත්තක්කතාය. අවිපරිතමෙවානි
කායාදිඅසුභාදිතො ආදානං. විනිපාතභයන්ති දුග්ගතිභයං. සබ්බොපි වායමත්ථොති “සම්මාසඬ්ඤ්ඤාප්පගොවරො
සම්මාදිට්ඨි භවිස්සති”තිආදියු අත්ථො යුත්තියා යුත්තො එව අනරූපකාරණභාවතො.

යුත්තිභාරසම්පාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පදට්ඨානභාරසම්පාතවණ්ණනා

66. යස්මා වා සංකිලෙසතො රක්ඛිතචිත්තස්ස තිණි සුවරිතානි පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති, තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සානි
එත්ථ යායං රක්ඛිතචිත්තතා, සා කායසුවරිතාදිනං තිණ්ණං සුවරිතානං පදට්ඨානන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.
අත්තාධීනන්ති අත්තපරාධීනං.

තතො එවානි කාරණග්ගහණෙන ඵලස්ස ගහිතත්තා එව.

68. තත්ථ ඉතිසද්දොති “පරිපාලියති”ති ඉතිසද්දො.

73-4. පාළියං පඤ්චන්ද්‍රියානි තීභි ඛන්ධෙහි සඛගහිතානීති එත්ථ සද්ධාවිරියසතින්ද්‍රියෙහි පාතිමොක්ඛාදි තිවිධං සීලං ගහිතං සොධෙතබ්බත්තං. තෙසන්ති තෙහි සීලක්ඛන්ධො සඛගහිතො. සමාධිපඤ්ඤාන්ද්‍රියෙහි සමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා ගහිතාති පාකටොයමත්ථො, තථා සෙසම්පිති ආහ “ඉතො පරෙසු...පෙ.... චුත්තනයමෙවා”ති.

76. හෙතුහෙතුසමුප්පන්නපච්චයපච්චයුප්පන්නසඛබ්බාසස්සාති එත්ථ හෙතුපච්චයවිභාගො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

පදට්ඨානභාරසම්පාතාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මිස්සකභාරසම්පාතවණ්ණනා

ඉදානි යස්මා සුත්තෙසු භාරානං යොජනානසදස්සන්තා භාරසම්පාතදෙසනා භාරවිභවිගදෙසනා විය න භාරසරූපමත්තදස්සන්තා, තස්මා පෙටකොපදෙසෙ ආගතනායානුසාරෙන අපරෙහි විපරියායෙහි භාරසම්පාතයොජනාවිධං දස්සෙන්නො “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ විජ්ජාවිජ්ජාය කුසලාකුසලචිත්තජ්ජවත්තියා අලොභාදොසලොභදොසාපි පරම්පරභාවෙන පවත්තන්ති නිදානභාවතොති දස්සෙන්නො “ජ ධම්මා...පෙ.... මූලානී”ති ආහ. යථා ච නිදානභාවෙන පුබ්බඛගමනා, එවං අත්තනො වසෙවත්තනෙනාපි පුබ්බඛගමනා ලබ්භතෙවාති චුත්තං “සාධිපතිකානං අධිපති, සබ්බචිත්තූප්පාදානං ඉන්ද්‍රියානී”ති. අලොභස්සාති අලොභයුත්තස්ස චිත්තූප්පාදස්ස. තෙක්ඛම්මච්ඡන්දෙනාති කුසලච්ඡන්දෙන. තෙක්ඛම්මසද්දො පබ්බජ්ජාදිසු නිරුල්ලො. චුත්තඤ්ඤි –

“පබ්බජ්ජා පඨමං ඤානං, නිබ්බානඤ්ච විපස්සනා;
සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා, ‘තෙක්ඛම්ම’න්ති පචුච්චරෙ”ති. (ඉතිචු. අට්ඨ. 109; දී. නි. ටී. 2.359; අ. නි. ටී. 2.2.66) –

තෙසු ඉධ කුසලා ධම්මා අධිප්පෙතා. තෙන චුත්තං “කුසලච්ඡන්දෙනා”ති. තෙක්ඛම්මච්ඡන්දෙන උපනිස්සයභූතෙන, න අධිපතිභූතෙන. ඉදං චුත්තං හොති – අලොභජ්ජමානො වෙ චිත්තූප්පාදො හොති, තෙක්ඛම්මච්ඡන්දෙන උපනිස්සයභූතෙන මනො තස්ස පුබ්බඛගමො හොති. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

යදග්ගෙන තෙසං ධම්මානං මනො පුබ්බඛගමං, තදග්ගෙන තෙසං ජෙට්ඨං, පධානඤ්චාති චුත්තං “මනොසෙට්ඨාති මනො තෙසං ධම්මාන”න්තිආදි. මනොමයතා මනෙන කතාදිභාවො, සො ච මනස්ස තෙසං සහජාතාදිනා පච්චයභාවො එවාති චුත්තං “මනොමයාති...පෙ.... පච්චයො”ති. තෙ පනාති එත්ථ පන-සද්දො විසෙසත්ථදීපකො, තෙනෙතං දස්සෙති – යදිපි තෙසං ධම්මානං ඡන්දාදයොපි පච්චයා එව, ඉන්ද්‍රියාදිපච්චයෙන පන සවිසෙසං පච්චයභූතස්ස මනස්සෙව වසෙනෙව චුත්තං “මනොමයා”ති. තත්ථ ඡන්දසමුදානීතාති යථාචුත්තතෙක්ඛම්මාදිඡන්දෙන සම්මා උද්ධමුද්ධං නීතා, තතො සමුදාගතාති අත්ථො. තතො එව තෙක්ඛම්මචිත්තක්කාදිතො සමුප්පන්නත්තා අනාවිලසඛකජ්ජසමුට්ඨානා. තජ්ජාමනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පස්සෙන සහාධිට්ඨානතො එස්සසමොධානා. “ථුට්ඨො, භික්ඛවෙ, වෙදෙති, ථුට්ඨො සඤ්ජානාති, ථුට්ඨො වෙතෙති”ති (සං. නි. 4.93) හි චුත්තං. ඉදං මනොකම්මන්ති කායඛගවාචඛගවොපනං අකත්වා සද්ධාසමන්තාගතෙන පසන්නෙන මනසා පවත්තං ඉදං කුසලං මනොකම්මං. තං පන අනභිජ්ඣාසහගතං, අබ්‍යාපාදසහගතං, සම්මාදිට්ඨිසහගතන්ති තිවිධං හොති.

භාසනීති අවිසංවාදනාදිනා වාචඛගවොපනාවසෙන පවත්තෙන්තියා වච්චිඤ්ඤත්තියා සාධෙතබ්බං සාධෙතීති අත්ථො, තෙන කායද්වාරතො පවත්තකුසලවචිකම්මමිපි සඛගහිතං හොති. තථා හි වක්ඛති “වච්චිඤ්ඤත්තිවිජ්ජාරතො, තථා සාදියනතො ව භාසති”ති. සබ්බමිපි වචිකම්මං සච්චාදිවසෙන චතුබ්බිධං. කරොතීති අත්තනො, පරෙසඤ්ච භිතාහිතාති කාරණාකාරණෙහි කායඛගවොපනාවසෙන පවත්තෙන්තියා කායවිඤ්ඤත්තියා සාධෙතබ්බං සාධෙතීති අත්ථො, තෙන වච්චිද්වාරතො පවත්තකුසලකායකම්මමිපි සඛගහිතං හොති. තථා ච වක්ඛති “කායවිඤ්ඤත්තිවිජ්ජාරතො, තථා සාදියනතො ව කරොති”ති (නෙත්ති. අට්ඨ. 76 මිස්සකභාරසම්පාතවණ්ණනා). කම්මපථවසෙන ගස්භමානෙ පාණාතිපාතාදිවසෙන තං තිවිධං හොති. තෙනාහ “ඉති දසකුසලකම්මපථාදස්සිතා”ති. දසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුචසෙනාපි ගාථාය අත්ථො යුජ්ජති. තථා හි වක්ඛති “සො පසන්නචිත්තො”තිආදි. භාසනී වා කරොති වා කෙවලං මනසා පවත්තනීති අනියමත්ථො වා-සද්දො. තථා වෙව සංවණ්ණිතං.

දසවිධස්ස කුසලකම්මස්සාති දසවිධස්ස කුසලකම්මපථකම්මස්ස, වක්ඛමානනයෙන වා දසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුචසෙනාපි කුසලකම්මස්ස. නනු තත්ථ දානාදිමයං තිවිධමෙව පුඤ්ඤකිරියවත්ථු චුත්තන්ති? සච්චං, තං පන ඉතරෙසං තදන්තොගධන්තා.

“සුඛමන්වෙති”ති සඛබ්බෙපෙන චුත්තං සුඛානුගමං චිත්ථාරෙන දස්සෙන්නො “ඉධස්සු පුරිසො”තිආදිමාහ. තත්ථ එවං සන්නන්ති එවං භූතං, අජ්ජහීනානුසයො හුත්වා සුඛවෙදනීයඵස්සසම්භූතන්ති අත්ථො.

තත්ප “යං මනෝ” තිආදිනා ගාථාත්පවසෙන වතුසච්චං නිද්ධාරෙති. ආදිතො වචන්ථාපිතෙසු ඛන්ධාදිසු ඛන්ධමුඛෙන සච්චානං කථිතත්තා සත්තානං භින්තරුච්චාවතො නානානායෙහි විපස්සනාභූමිකොසල්ලත්ථං, පුබ්බාපරසම්බන්ධදස්සනත්පඤ්ච ඵලං චුත්තං “ඵලං...පෙ.... නිද්ධාරෙතබ්බාති” ති. සච්චමුඛෙන අස්සාදාදිකෙ නිද්ධාරෙත්වා දෙසනාභාරසම්පාතං යොජෙතුං “තත්ප සමුදයෙනා” තිආදිමාහ, තං චුත්තනායමෙව. යඤ්ඤෙත්ප අඤ්ඤම්පි අත්පතො න විහත්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනායත්තා, උත්තානත්පත්තා වාති වෙදිතබ්බං.

මනනලක්ඛණෙති මනනලක්ඛණහෙතු. “මනනලක්ඛණෙනා” ති වා පාඨො. ඊභාභාවතො ඛ්‍යාපාරාභාවතො. යෙන පසාදෙන සමන්තාගතත්තා මනෝ “පසන්තො” ති චුත්තො, තස්ස පසාදස්ස කිච්චං මනෙ ආරොපෙත්වා ආහ “අකාලුසියතො, ආරම්මණස්ස ඔකප්පනතො ව පසන්තො” ති. තථා සාදියනතොති වාචාය වත්තබ්බං අවත්වාච ඵස්සසාදියනතො අනුජානතො. දුතියෙ තථා සාදියනතොති කායෙන කාතබ්බං යථා කතං හොති, තථා වාචාය සංවිධානතො. තථා පසුතත්තාති යථා සුඛමන්වෙති, තථා උපවිතත්තා ඵවාති අත්ථො. තතොති තතො කාරණා, මනසා පසන්තෙන, භාසනෙන, කරණෙන ව හෙතුනාති චුත්තං හොති. අනඤ්ඤත්ථාති ඵත්තම් පන අත්ථො. තතොති තතො ඵච. යො හි පසන්තමනො තෙන යං භාසනං, කරණඤ්ච, තතො ඵච නං සුඛමන්වෙතිති චුත්තං හොති. සාතභාවතොති සාතවෙදනාභාවතො. ඉට්ඨභාවතොති මනාපභාවතො. කම්මතො විපාකුප්පත්තිඵලදානසමත්ථභාවෙන කම්මස්ස නිබ්බත්තත්තා විපාකස්සෙව අනිබ්බත්තත්තාති ආහ “කතු...පෙ.... අත්වෙතිති චුත්ත” ති කාරණායත්ත චුත්තිතොති කතභාවහෙතුකත්තා කම්මස්සාති අධිප්පායො. අසඬිකත්තිතොති යස්මිං සන්තානෙ කම්මං නිබ්බත්තං, තදඤ්ඤසන්තානා සඬිකමනතො.

ආධිපච්චයොගතොති සහජාතාධිපතිවසෙන ආධිපච්චයුත්තත්තා. සහජාතධම්මානඤ්ඤි තංසම්පයුත්තස්ස මනස්ස වසෙන පුබ්බඬිගමනා ඉධාධිප්පෙනා. තතො ඵවාති ආධිපච්චයොගතො ඵච. මනස්සාති උපයොගත්ථො සාම්ච්චනං. තෙසං ධම්මානන්ති සම්බන්ධො. කුසලභාවො යුජ්ජති පසාදස්ස යොනියොමනසිකාරහෙතුකත්තා. නනු විහජ්ජඛ්‍යාකරණෙසු තෙසං සාවකානං සද්ධා උප්පජ්ජතිති? නායං සද්ධා, තදාකාරා පන අකුසලා ධම්මා තථා චුච්චන්තිති වෙදිතබ්බං. තථා හි වක්ඛති “නායං පසාදො” තිආදි (නෙත්ති. අට්ඨ. 76 මිස්සකභාරසම්පාතවණ්ණනා). සුඛං අත්වෙතිති යුජ්ජති කම්මස්ස ඵලදානෙ සමත්ථභාවතො. යථා හි කතං කම්මං ඵලදානසමත්ථං හොති, තථා කතං උපවිතන්ති චුච්චන්ති.

මනොපච්චාරා ඉධ නෙක්ඛම්මසිතා සොමනස්සුපච්චාරා, උපෙක්ඛුපච්චාරා ව වෙදිතබ්බා කුසලාධිකාරත්තා. තෙ පන යස්මා විත්තං නිස්සායෙව පවත්තන්ති, නානිස්සාය, තස්මා චුත්තං “මනො මනොපච්චාරානං පදට්ඨාන” ති. කුසලපක්ඛස්ස පදට්ඨානන්ති ඵත්ප කුසලො තාව ඵස්සො කුසලස්ස වෙදනාක්ඛන්ධස්ස සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස සඬිකාරක්ඛන්ධස්ස සහජාතාදිනා පච්චයො හොති. “චුට්ඨො, භික්ඛවෙ, වෙදෙති, චුට්ඨො සඤ්ජානාති, චුට්ඨො වෙනෙති” ති (සං. නි. 4.93) චුත්තං. ඵලං වෙදනාදිනම්පි වෙදිතබ්බං. සද්ධාදිනම්පි පච්චයභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. සබ්බස්සාති වතුභූමකස්ස. කාමාවචරා හි කුසලා ධම්මා යථාරහං වතුභූමකස්සාපි කුසලස්ස පච්චයා හොන්ති, ඵලං ඉතරභූමකාපි.

“පසන්තෙන මනසා භාසති” ති චුත්තත්තා විසෙසතො සම්මාවාචාපච්චයං භාසනං ඉධාධිප්පෙනන්ති චුත්තං “භාසතිති සම්මාවාචා” ති. තත්ථායමධිප්පායො “භාසතිති යම්දං පදං, ඉමිනා සම්මාවාචා ගහිතා හොති” ති. කරොතිති සම්මාකම්මන්තොති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. සුපරිසුද්ධෙ කායවචිකම්මෙ ධීතස්ස ආජීවපාරිසුද්ධි, න ඉතරස්සාති චුත්තං “තෙ සම්මාආජීවස්ස පදට්ඨාන” ති. තත්ප තෙති සම්මාවාචාකම්මන්තා. යස්මා පන ආජීවට්ඨමකෙ සිලෙ පතිට්ඨිතස්ස උප්පන්තානුප්පන්තානං අකුසලධම්මානං පහානානුප්පාදනාති, අනුප්පන්තානුප්පන්තානං කුසලධම්මානං උප්පාදනපාරිසුරියා ව සම්භවන්ති, තථා සම්මාවායාමෙ ධීතස්සෙව කායාදිසු සුභසඤ්ඤාදිවිද්ධංසිති සම්මාසති සම්භවති, තස්මා චුත්තං “සම්මාආජීවො...පෙ....පදට්ඨාන” ති. ජෙට්ඨකසීලං පාතිමොක්ඛසංවරො, සද්ධාසාධනො ව යොනි ආහ “තං සීලස්ස පදට්ඨාන” ති.

තෙසන්ති කායවචිකම්මානං. කම්මපච්චයතායාති කුසලකම්මහෙතුකතාය.

පදත්ථො ව චුත්තනායෙනාති “මනනතො ආරම්මණවිජානනතො” තිආදිනා.

අයං ආවට්ටොති අයං සභාගවිසභාගධම්මාවට්ටනවසෙන ආවට්ටො. ඵත්ප හි කුසලමූලසම්මත්තමග්ගාදිනිද්ධාරණා සභාගධම්මාවට්ටනා. අවිජ්ජාභවතණ්ණානං නිද්ධාරණා විසභාගධම්මාවට්ටනා.

විහත්තිභාරෙ පදට්ඨානභූමිච්චාගා චුත්තනායා, සුවිඤ්ඤෙය්‍යා වාති ධම්මචිභාගමෙව දස්සෙන්නො “නයිද” තිආදිමාහ. තත්ප “නයිදං යථාරුතවසෙන ගහෙතබ්බ” ති සුත්තස්ස නෙයාත්ථං වත්වා “යොඡී” තිආදිනා තං විවරති. “දුක්ඛමෙව අත්වෙති” ති කස්මා චුත්තං, නනු යත්ප කත්ථවි භිතෙසිතා කුසලමෙවාති? නයිදම්දිසං සන්ධාය චුත්තං, අධම්මං පන ධම්මොති, ධම්මඤ්ච පන අධම්මොති දීපනෙන ලොකස්ස සබ්බානත්ථිජ්ඣතෙසු සකලභිතසුඛපායපටික්ඛෙපකෙසු තිත්ථකරෙසු අසන්තගුණසම්භාවනවසෙන පවත්තම්චිඡාධිමොක්ඛං සන්ධාය චුත්තං. යො හි ලොකෙ අප්පමත්තකම්පි පුඤ්ඤං කාතුකාමං පාපිකං දිට්ඨිං නිස්සාය

පටිබාහනි, සොපි ගාරය්හො, කිමඩිගං පන අරියවිතයෙ සම්මාපටිපත්තිං පටිබාහන්තෙසුති දුක්ඛඵලාව තත්ථ සම්භාවනාපසංසා පයිරුපාසනා. තථා හි චුත්තං – “න ඛො අහං, මොසපුරිස, අරහත්තස්ස මච්ඡරායාමී, අපිව තුය්හෙවෙනං පාපකං දිට්ඨිගතං...පෙ.... දීඝරත්තං අහිකාය දුක්ඛාය සංවත්තති”ති (දී. නි. 3.7), “යො නින්දියං පසංසති (සු. නි. 663; සං. නි. 1.180, 181; අ. නි. 4.3; නෙත්ති. 92), සබ්බස්සාපි අනත්ථස්ස මූලං බාලුපසෙවනා”ති ව.

ඉදඤ්ඨි සුත්තන්ති “මනොපුබ්බිගගමා...පෙ....පද”න්ති (ධ. ප. 1, 2) පඨමං ගාථං සන්ධාය වදති. එතස්සානි සංවණ්ණියමානසුත්තස්ස.

කිච්චපඤ්ඤන්තිති අධිපතිපච්චයසඬ්ඛාතස්ස කිච්චස්ස පඤ්ඤාපනං. පධානපඤ්ඤන්තිති පධානභාවස්ස පඤ්ඤාපනා. සහජාතපඤ්ඤන්තිති තෙසං ධම්මානං මනසා සහභාවපඤ්ඤාපනා.

මහාභූතානීති ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන මහාභූතාවිනාභාවී සබ්බො රූපධම්මො සඬ්ඛග්ගති.

“මනොපුබ්බිගගමා”ති සමාසපදෙ “මනො”ති පදං තදවයවමත්තන්ති ආහ “නෙව පදසුද්ධි”ති. තෙනෙවාහ “මනොපුබ්බිගගමානි පදසුද්ධි”ති. “ජායාව අනපායිනී”ති ඉදං සුබානුගමස්ස උදාහරණමත්තං, න යථාධිජ්ජෙතත්ථපරිසමාපනං. “සුඛමත්ථෙති”ති පන යථාධිජ්ජෙතත්ථපරිසමාපනන්ති චුත්තං “පදසුද්ධි වෙව ආරම්භසුද්ධි වා”ති.

එකත්තතානි මනොපුබ්බිගගමාදිසාමඤ්ඤං සන්ධාය වදති. එවං සෙසෙසුපි. වෙමත්තතා “මනොපුබ්බිගගමා”තිආදිනා සාමඤ්ඤතො චුත්තධම්මෙ පසාදො ධාරණාය නිවත්තෙන්වා පසන්නසඬ්ඛාතෙ විසෙසෙ අවට්ඨාපනතො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. පසාදො සිනෙහසභාවො, අස්සද්ධියං විය ලුඛසභාවං දොසං විනොදෙතිති ආහ “ඛ්‍යාපාදවික්ඛම්භනතො”ති. ඛනිද්ධානි සද්ධෙයාවත්ථුං සන්ධායාහ. ඔකප්පනතොති ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා අනුපක්ඛන්දිත්වා සද්දහනතො.

දෙය්‍යධම්මාදයොති එත්ථ ආදිසද්දෙන සංවෙගහිරොත්තප්පකසිණමණ්ඩලාදයො සඬ්ඛග්ගන්ති. ඉට්ඨාරම්මණාදයොති ආදිසද්දෙන ඉට්ඨමජ්ඣක්කාරම්මණා, ද්වාරධම්මා, මනසිකාරොති එවමාදීනං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. තථා එස්සොති යථා වෙදනාදීනං ඉට්ඨාරම්මණාදයො පච්චයො, එවං එස්සොපිති පච්චයතාසාමඤ්ඤමෙව උපසංහරති තථා-සද්දො. වෙදනාදීනන්ති හි වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා ගහිතා. විඤ්ඤාණස්ස වෙදනාදයොති නාමරූපං සන්ධාය වදති.

“සීලමයස්ස අදොසො පදට්ඨාන”න්ති චුත්තං ඛන්තිපධානත්තා සීලස්ස. අධිට්ඨානීති අනුයුඤ්ජති උප්පාදෙති. සොති එවං කුසලචිත්තං භාවෙන්තො. “අනුප්පන්නාන”න්තිආදිනා භාවනාපභානසමාරොපනානි දස්සෙන්තො නිබ්බේධභාගියවසෙන ගාථාය අත්ථං විචිනිත්වා සමාරොපෙති, එවමිපි සක්කා යොජෙතුන්ති වාසනාභාගියවසෙන පදට්ඨානනිද්දෙසෙ උදාහරියති.

එවං “මනොපුබ්බිගගමා ධම්මා”ති ගාථාය වසෙන භාරසම්පාතයොජනාවිධිං දස්සෙන්වා ඉදානි ගාථාන්තරෙන දස්සෙතුං “තථා දදතො පුඤ්ඤ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ භාවනාමයන්ති පඤ්ඤාභාවනාමයං.

“අලොභො කුසලමූල”න්තිආදි දානාදීනං අලොභාදිපධානත්තා චුත්තං, සබ්බත්ථ ව “චුත්ත”න්ති පදං ආනෙන්වා යොජෙතබ්බං. තෙසන්ති රාගාදීනං. නිස්සරණන්ති ව පරිනිබ්බානමෙව සන්ධාය වදති.

පරිච්චාගසීලො අලොභජ්ඣාසයො කාමෙසු ආදීනවදස්සාවී සම්මදෙව සීලං පරිපූරෙතිති ආහ “දදතො...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති. ඉධ ඔළාරිකා නාම කිලෙසා විනික්කමාවත්ථානං, තප්පහානං තදඬ්ගප්පහානෙන වෙදිතබ්බං. මජ්ඣිමානන්ති පරිසුට්ඨානාවත්ථානං. සුඛමානන්ති අනුසයාවත්ථානං. කතාවීභූමි න්ති බිණ්ණසවභූමිං.

දදතොති මග්ගසහගතෙන අලොභෙන සදෙවකස්ස ලොකස්ස අභයදානං දදතො. පුඤ්ඤන්ති ලොකුත්තරකුසලං. සංයමකොති මග්ගපරියාපන්නෙහි සම්මාවාචාකම්මත්තාජීවෙහි දිට්ඨෙකට්ඨාදියංකිලෙසතො මග්ගසංයමෙන සංයමන්තස්ස. වෙරන්ති පාණානිපාතාදිපාපං. කුසලොති මග්ගසම්මාදිට්ඨියා කුසලො විවක්ඛණො. ජහානි පාපකන්ති තෙහි තෙහි මග්ගෙහි තං තං පහාතබ්බං පාපධම්මං ඔධිසො ජහානි සමුච්ඡින්නදිති. තෙනාහ “මග්ගො චුත්තො”ති.

“දදතො”තිආදිනා පුබ්බෙ අවිභාගෙන කුසලමූලානි උද්ධට්ඨානීති ඉදානි විභාගෙන තානි උද්ධරන්තො “ලොකියකුසලමූල”න්තිආදිමාහ.

පුපුප්පනභූමි සෙක්ඛභූමි දස්සිතා පහානස්ස විප්පකතභාවදීපනතො. අසෙක්ඛභූමි දස්සිතා අනුපාදාපරිනිබ්බානදීපනතො.

සග්ගහමිති පටිපදා පුබ්බහගප්පට්ඨන්ති.

පුඤ්ඤ කටීනෙ පුඤ්ඤඵලමපි කටීනමෙව හොතිති චුත්තං “දදතො...පෙ.... දෙසනමාහා”ති.
සච්චකම්මට්ඨානෙන විනා සංකිලෙසප්පහානං නත්ථිති දස්සෙන්නො ආහ “කුසලො...පෙ.... දෙසනමාහා”ති.

වෙරසද්දො අදින්නාදානාදිපාපධම්මෙසුපි නිරුල්භොති චුත්තං “ඵවං සබ්බානිපි සික්ඛාපදානි
විත්ථාරෙතබ්බානී”ති. ද්වෙපි චිත්තත්තියො සෙක්ඛාසෙක්ඛචිත්තත්තියො, සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසචිත්තත්තියො ව. තථා හි
වක්ඛති “නිබ්බූතොති ද්වෙ නිබ්බානධාතුයො”තිආදි (නෙත්ති. අට්ඨ. 76).

කාරණුපචාරෙන, කාරණග්ගහණෙන වා ඵලං ගහිතන්ති ආහ “ද්වෙ සුගතියො”තිආදි. වට්ටවිවට්ටසම්පත්තියො
ඉම්ඝ්ඝා දෙසනාය ඵලං, තස්ස දානං සීලං භාවනා උපායො, “සම්පත්තිද්වයං ඉච්ඡන්තෙන දානාදියු අප්පමන්තෙන
භවිතබ්බ”න්ති අයමෙත්ථ භගවතො ආණන්තිති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “ඵලාදීනි යථාරහං වෙදිතබ්බානී”ති.

විවයොති විවයහාරසම්පාතො, සො චුච්චතීති අත්ථො. ඵස නයො ඉතො පරෙසුපි. “තිව්ධම්පි
දානමය”න්තිආදිනා පදත්ථවිවයං දස්සෙති, තෙන අස්සාදාදයො, ඉතරෙ ව විවයහාරපදත්ථා අත්ථතො විචිතා ඵව
හොන්තිති. රුපාදිආරම්මණස්ස පරිච්චාගො චුත්තොති සම්බන්ධො. සබ්බොති සකලො අනවසෙසතො කිච්චස්ස
චුත්තත්තා.

දානාභිරතස්ස වාගාධිට්ඨානං පාරිපුරිං ගච්ඡතිති චුත්තං “දදතො...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති. විරතිසච්චෙ, වච්චිච්චෙ
ව තිට්ඨතො සච්චාධිට්ඨානං පාරිපුරිං ගච්ඡතිති චුත්තං “සංයම...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති. කොසල්ලයොගතො ව
පාපප්පහානතො ව පඤ්ඤාපාරිපුරිං ගච්ඡතිති චුත්තං “කුසලො...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති. අනවසෙසරාගාදියු පහිනෙසු
උපසමො උපට්ඨිතො නාම හොතිති චුත්තං “රාග...පෙ.... පදට්ඨාන”න්ති.

කුසලොති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන කොසල්ලසම්මාදිට්ඨි චුත්තාති ආහ “කුසලො...පෙ.... මග්ගභිගාදිභාවෙන
ඵකලක්ඛණත්තා”ති. ආදිපද්දෙන බොධිපක්ඛියභාවාදිං සඨගණ්භාති. ඛෙපෙතබ්බහාවෙනාති පහාතබ්බහාවෙන.

අවෙරතන්ති අසපත්තතං. කුසලධම්මෙහීති අනවජ්ජධම්මෙහි, ඵලනිබ්බානෙහීති අධිප්පායො. දානස්ස
මහප්ඵලතා, සීලාදිගුණෙහි සත්ථු අනුත්තරදක්ඛිණෙයාභාවො, අනුපාදාපරිනිබ්බානන්ති ඉමෙසං පච්චචෙක්ඛණා
ඉමස්ස දානස්ස නිදානන්ති අයමත්ථො පාළියං නිරුල්භොව. නිබ්බවනනිදානසන්ධයො සුවිඤ්ඤෙයාභාවාති ආහ
“නිබ්බවනනිදානසන්ධයො වත්තබ්බා”ති.

පටිපක්ඛනිද්දෙසෙන සමුදයොති දෙසනත්ථං පටිපක්ඛනිද්දෙසෙන නිද්ධාරිතො අයං
මච්ඡරියාදිසංකිලෙසපක්ඛිකො සමුදයො. අලොභෙන...පෙ.... දානාදීහීති යෙහි අලොභාදීහී දානාදයො ධම්මා
සම්භවන්ති, තානි දානාදිග්ගහණෙනෙව ගහිතානීති කුසලමූලානි නිද්ධාරෙති “ඉමානි තිණි කුසලානී”ති. තෙසන්ති
කුසලමූලානං.

භයහෙතු දෙති පණ්ණාකාරාදිවසෙන. රාගහෙතු දෙති සභාගවත්ථුස්ස. ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු දෙති
ලඤ්ජාදිවසෙන. අනුකම්පන්තො වා කරුණාබෙත්තෙ. අපවයමානො ගුණබෙත්තෙ, උපකාරබෙත්තෙ වා.
භස්සපරතොති භයෙන ඔරතො. තෙන තථාරූපෙන සංයමෙන වෙරං න වියතෙව. ඵවං සබ්බස්ස අකුසලස්ස පාපකො
විපාකොති යොජනා.

“දදතො”තිආදිනා යථා දානපටික්ඛෙපෙන පරිවත්තනං දස්සිතං, ඵවං පහානපටික්ඛෙපෙනපි පරිවත්තනං
දස්සෙතබ්බන්ති චුත්තං “අකුසලො පන න ජහාතී”ති.

කම්මඵලං සද්දහන්තො දානකිරියායං පදහන්තො යෙන විධිනා දානං දාතබ්බං, තත්ථ සතිං උපට්ඨපෙන්නො
චත්තං සමාදහන්තො සම්මාදිට්ඨිං පුරක්ඛරොන්තො දානෙ සම්මාපටිපන්නො හොතිති ආහ “දානං නාම...පෙ....
හොති”ති.

භාවනාපහානසමාරොපනානි පාළියං සරූපතො විඤ්ඤායන්තීති පදට්ඨානවෙච්චනසමාරොපනානි දස්සෙතුං “තං
සීලස්ස පදට්ඨාන”න්තිආදි චුත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙයාං. අඤ්ඤඤද්ව යදෙත්ථ අත්ථතො න චිහන්තං, තං චුත්තනයත්තා,
උත්තානත්ථත්තා වාති වෙදිතබ්බං.

භාරසම්පාතවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නයසමුට්ඨානවාරවණ්ණනා

79. “විසයභෙදකො”ති සඬබෙපෙන චුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො විවරිතුං “යථා හී”තිආදිමාහ. තත්ථ නයකොති නයග්ගාහතො. න හි පටිවෙධඤාණං විය විපස්සනාඤාණං පච්චක්ඛතො පවත්තතිති. අනුබුද්ධියමානොති අභිසමයඤාණස්ස අනුරූපං බුද්ධියමානො. යථා එකපටිවෙධෙනෙව මග්ගඤාණං පවත්තති, එවං තදනුවිජ්චිකං විපස්සනාඤාණෙන ගය්හමානොති අත්ථො. එවඤ්ච කත්වා නන්දියාවට්ටාදීනං තිණ්ණං අත්ථනයභාවො සමත්ථිතො භොතිති. තථා හි අත්ථවිසෙසසරූපතාය තයො නයා “සුත්තත්ථො”ති චුත්තා, පදත්ථවිචාරභාවෙපි පන භාරා “බාඤ්ජනවිවයො”ති. යදි එවං කථං තයොති වොදනං සන්ධායාහ “පටිවිජ්ඣන්තානං පනා”තිආදි. තත්ථ එකමෙකො සංකිලෙසවොදානානං විභාගතො ද්විසඬිගභොති යොජනා. චතුෂ්ථවයදියො වාති න පටිවෙකං තෙ නන්දියාවට්ටාදියො චතුෂ්ථවයදියා, අථ බො යථාක්කමන්ති. “එව”න්තිආදි යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස නිගමනං.

තථා වාති යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස උපවයෙන සමත්ථනා. පුබ්බා කොටි න පඤ්ඤායතීති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරතො පට්ඨානකථායං ආවි භවිස්සති. “අන්ධං තමං තදා භොති, යං ලොභො සහතෙ නර”න්තිආදි (චූළති. මග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) වචනතො කාමතණ්හාපි පටිච්ඡාදනසභාවා, යතො කාමච්ඡන්දං “නිවරණ”න්ති චුත්තං. අවිජ්ජාය පන භවෙසු ආදීනවජ්ජපටිච්ඡාදනං සාතිසයන්ති. තථා අවිජ්ජාපි සංයොජනසභාවා, යතො සා බහිද්ධා සංයොජනභාවෙන චුත්තා. එවං සන්තෙපි තණ්හාය බන්ධනට්ඨො සාතිසයො අපෙක්ඛිතභාවතොති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “තථාපි...පෙ.... චුත්ත”න්ති ආහ.

“සංයුත්තා”ති පදස්ස සම්පයුත්තාති අත්ථොති ආහ “මිස්සිකා”ති. “අවිජ්ජාහිභුතා...පෙ.... අභිනිවිසන්තා”ති එතෙන අවිජ්ජාය අයාථාවගහණහෙතුතං දස්සෙති, තතො සො අවින්දියං වින්දතීති අවිජ්ජාති චූච්චති. කිලිස්සනං උපතාපනන්ති ආහ “කිලිස්සනප්පයොගං අත්තපරිත්තාපනපටිපත්ති”න්ති. අල්ලියනං සෙවනං.

දුක්ඛන්ති ...පෙ.... ජානන්තීති අත්තනා අනුභූයමානං තථා තථා උපට්ඨිතං කායිකවෙතසිකදුක්ඛං, ඉතරම්පි වා එකදෙසං ජානන්ති. තණ්හායපි එසෙව නයො. සභාගවිසභාගපටිපජ්ජිතබ්බාකාරතො තත්ථ තෙසං ඤාණං තත්ථෙචාතිදස්සෙන්නො “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිමාහ. පවත්තිපවත්තිහෙතුමත්තම්පිති “පවත්ති පවත්තිහෙතු”ති එත්තකම්පි. කා පන කථාති පචුරජනසාධාරණෙ ලොකියෙපි නාම අත්ථෙ යෙසං ඤාණස්ස පටිඝාතො, පරමගම්භිරෙ අරියානං එව විසයභූතෙ ලොකුත්තරෙ නිවත්තිනිවත්තිහෙතුසඬ්ඛාතෙ අත්ථෙ කා නාම කථා, ජින්නා කථාති අත්ථො. අට්ඨසමාපත්තිපභෙදස්ස කෙවලස්ස සමථස්ස තාදියෙ කාලෙ බාහිරකානඤ්ච ඉජ්ඣානතො “විපස්සනාධිට්ඨාන”න්ති විසෙසිතං. චූපසමො සමුච්ඡෙදො, පටිප්පස්සද්ධි ව.

“සංසාරස්ස අනුපව්ඡෙදනතො”ති ඉදං දිට්ඨිගතානං දිට්ඨිගතිකමතදස්සනං. සො හි පුත්තමුඛදස්සනෙ අසති සංසාරො උච්ඡිජ්ජෙය්‍යාති භායති. යතො චුත්තං –

“ගණ්ඩුජ්ජාදො කිකි වෙව, කුන්ති බ්‍රාහ්මණධම්මිකො;
එතෙ අභයං භායන්ති, සම්මුළ්භා චතුරො ජනා”ති. (සු. නි. අට්ඨ. 2.293; අ. නි. ටී. 3.5.192);

තදභිඤ්ඤාති තං යථාචුත්තඅත්තද්වයං අභිජානන්ති ගුණං ආරොපෙත්වා ජානන්තීති තදභිඤ්ඤා. අත්ථභඤ්ජනතො, රොගගණ්ඩසල්ලසදිසතාය අත්තභාවසංකිලෙසානඤ්ච රොගගණ්ඩසල්ලතා.

සක්කායදස්සනෙති එත්ථ දිට්ඨිදස්සනං, සක්කායොව දස්සනං සක්කායදස්සනන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙසන්ති දිට්ඨිවරිත්තානං. අත්තාභිනිවෙසො බලවා. තස්මා යථාඋපට්ඨිතං රූපං “අත්තා”ඉව්වෙව ගණ්හන්තීති අධිජ්ජායො. තථා වෙදනාදිං. තණ්හාවරිතො පන යථාඋපට්ඨිතං රූපං තණ්හාවත්ථුං කත්වා අත්තනියාභිනිවෙසෙන අභිනිවිසන්තා තදඤ්ඤමෙව අත්තතො සමනුපස්සන්ති. එවං වෙදනාදියු. තෙනාහ “තණ්හාවරිතා”තිආදි. විජ්ජමානෙති පරමත්ථතො උපලබ්ධමානෙ. කායෙති සමුහෙ. දිට්ඨියා පරිකප්පිතො අත්තාදි එව පරමත්ථතො නුපලබ්ධති, දිට්ඨි පන ලබ්ධතෙවාති ආහ “සතී වා විජ්ජමානා”ති.

සක්කායදස්සනමුඛෙතාති සක්කායදිට්ඨිමුඛෙතා.

උච්ඡෙදසස්සතන්ති තංසභවරණතො උච්ඡෙදසස්සතදිට්ඨි චුත්තා. “උච්ඡෙදසස්සතවාදා”තිපි පායො.

කසිණායතනානීති කසිණජ්ඣානානි.

තෙජෙත්වාති නිසානෙත්වා.

81. එත්තාවතා නන්දියාවට්ටස්ස භූමිවනවසෙන සංකිලෙසපක්කො දස්සිතොති ආහ “තත්ථ දිට්ඨිවරිතොතිආදිනා වොදානපක්කං දස්සෙති”ති. “යස්මා සල්ලෙබ්බෙ තිබ්බගාරවො”ති ඉමිනා තත්ථ තිබ්බගාරවත්තා සංලොඛානුසන්තකචුත්තිනා භවතීති දස්සෙති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. මිච්ඡාධිමොක්කො සද්ධාපතිරූපකො අවත්ථුස්මිං පසාදො.

පුග්ගලාධිට්ඨානෙන ධම්මමෙව විභජ්නීති ආහ “සත්තාපි...පෙ.... දස්සෙති”ති.

යෙ හි කෙවිති එත්ථ හි-සද්දො නිපාතමත්තං. “ඉමාහි එව චතුහි පටිපදාහි”තිපි පාළි. දුක්ඛාපටිපදාදිවිභාගෙන මග්ගො එව ඉධ චුත්තොති ආහ “පටිපදා හි මග්ගො”ති චතුද්දිසාසඬ්ඛානං මග්ගන්ති චතුද්දිසාසඬ්ඛානං පවත්තනුපායං. ද්වෙ දිසා එතිස්සාති ද්විදිසා. නන්දියාවට්ටස්සාති නන්දියාවට්ටනායස්ස.

82. විවත්තති වට්ටං එත්ථාති විවත්තං, විවත්තං එව විවට්ටං, අසඬ්ඛතඛානා, නිබ්බුති එව වා. තෙන චුත්තං “නිබ්බාන”න්ති.

“කත්ථ දට්ඨබ්බ”න්ති වා පාළි. උපවයෙති උපවයාවත්ථායන්ති අත්ථො. දසන්නන්ති ලොභාදිකිලෙසවත්ථුනං. විපල්ලාසහෙතුභාවතොති සුභසඤ්ඤාදිවිපල්ලාසහෙතුකභාවතො. විපරියෙසග්ගාභවසෙන හි ආදිනවෙසු එව සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතා. න හි යථාභූතඤාණෙ සති තථා සම්භවො. තෙන චුත්තං “දසන්නං...පෙ. ... භාවතො”ති. දසවිධකාරණෙති දසවිධෙ කාරණෙ, දසවිධස්ස වා කාරණෙ. අයොනිසොමනසිකාරපරික්ඛතා ධම්මා සුභාරම්මණාදයො.

තබ්බිසයා කිලෙසාති ආභාරපරිඤ්ඤාපරිබන්ධභූතා කිලෙසා. විඤ්ඤාණට්ඨිතිසුපි එසෙව නයො. කායෙ පවත්තමානො පයමො විපල්ලාසො කායසමුදායෙ, කායෙකදෙසෙ ව කබ්බිකාරෙ ආභාරෙ පවත්තො එව භොතීති චුත්තං “පයමෙ ආභාරෙ විසයභූතෙ පයමො විපල්ලාසො පවත්තති”ති. තථා වෙදනායං පවත්තමානො දුතියවිපල්ලාසො තප්පවිවයෙ එස්සාභාරෙ, චිත්තෙ පවත්තමානො තතියවිපල්ලාසො තප්පවිවයෙ මනොසඤ්චෙතනාභාරෙ, ධම්මෙසු පවත්තමානො චතුත්ථවිපල්ලාසො තප්පවිවයෙ විඤ්ඤාණාභාරෙ පවත්තො එව භොතීති චුත්තං “චතුත්ථෙ ආභාරෙ චතුත්ථො විපල්ලාසො”ති. තෙනාහ “සෙසාභාරෙසුපි එසෙව නයො”ති. ආභාරසීසෙන වා ආභාරපටිබ්බද්ධො ඡන්දරාගො ගභිතො. විඤ්ඤාණට්ඨිතිසුපි එසෙව නයො. තෙනවාහ “ආභාරසීසෙන තබ්බිසයා කිලෙසා අධිප්පෙතා”ති. පයමෙ ආභාරෙ විසයභූතෙති ව පයමෙ ආභාරෙ ඡන්දරාගස්ස විසයභාවං පත්තෙ, තබ්බාවං අනතික්කන්තෙති අත්ථො. අප්පහිනච්ඡන්දරාගස්ස හි තත්ථ විපල්ලාසා සම්භවන්ති, න ඉතරස්ස. තථා දුතියවිපල්ලාසාදිසු අප්පහිනෙසු. ඉතරෙ උපාදානානි පවත්තන්තෙව අප්පහිනත්තාති ආහ “සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො”ති. යස්මා ව උපාදානාදිසු අප්පහිනෙසුපි යොගාදයො පවත්තන්තෙව යථාරහං තංසභාවත්තා, තදෙකට්ඨසභාවතො ව, තස්මා චුත්තං පාළියං “පයමෙ උපාදානෙ පයමො යොගො”තිආදි. තෙනාහ “සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො”ති.

83. අපරිජානන්තස්සාති ඤාතපරිඤ්ඤාය, තීරණපරිඤ්ඤාය, පභානපරිඤ්ඤායාති තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිච්ඡින්නදිත්වා අජානන්තස්ස, තෙසං සමුදයඤ්ච අත්ථංඬගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදිනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං අනවුච්ඡික්කන්තස්සාති අත්ථො. තිබ්බො ඛහලො ඡන්දරාගො භොති තණ්හාවරිතභාවතොති අධිප්පායො. ඉති උපක්කිලෙසස්ස දිට්ඨාහිනිවෙසස්ස හෙතුභාවතොති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “චුත්තනායෙනවා”ති. සුභසුඛසඤ්ඤාකාමුපාදානකාමභවයොගඅභිජ්ඣාකායගන්ථකාමභවාසව- කාමභවොසරාගසල්ලඡන්දාගතිගමනානි තණ්හාපක්ඛිකායා, තණ්හාසභාවතාය ව තණ්හාපධානානි. සීලබ්බතුපාදානඛ්‍යාපාදකායගන්ථදොසසල්ලදොසාගතිගමනානි පන තණ්හාභාවෙ භාවතො, විඤ්ඤාණට්ඨිතියො තණ්හාවිසයතො, සබ්බෙසං වා තණ්හාවිසයතො තණ්හාපධානනා ලබ්භතෙව. පච්ඡිමකානං දිට්ඨිපධානනා චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බා.

84. කබ්බිකාරෙ ආභාරෙති කබ්බිකාරාභාරවිසයෙ ඡන්දරාගෙ. “අප්පහිනෙ”තිආදිකං පරියායකථං මුඤ්චිත්වා නිප්පරියායමෙව දස්සෙන්නො කබ්බිකාරාභාරස්ස “අසුභසභාවත්තා, අසුභසමුට්ඨානත්තා වා”ති චුත්තං. ලබ්භමානෙ හි උපුකෙ අත්ථෙ කිං පරියායකථායාති. ඡන්දරාගො වා තත්ථ අත්ථසිද්ධොති එවම්පෙත්ථ අත්ථො චුත්තො. න හි තත්ථ අසති ඡන්දරාගෙ විපල්ලාසො සම්භවති. දුක්ඛසභාවත්තාති සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය දුක්ඛසභාවත්තා. දුක්ඛපච්චයත්තාති තිව්ධදුක්ඛතාලක්ඛණස්ස දුක්ඛස්ස කාරණතො. විඤ්ඤාණෙ නිව්චසඤ්ඤිතො. තථා හි සාති නාම හික්ඛු කෙවට්ටපුත්තො “තංයෙව විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති”ති තත්ථ නිව්චාහිනිවෙසං සංවෙදෙසි. යෙභුයොන සඬ්ඛාරෙසු අත්තසඤ්ඤිතා දිට්ඨිගතිකානං “වෙනනා අත්තා”තිආදිදිට්ඨිපරිදිපනෙසු වෙදිතබ්බා. “භවිට්ඨද්ධි”ති පදස්ස අත්ථවචනං “නිබ්බුතිසුඛ”න්ති. “සීලබ්බතෙහි...පෙ.... සුබන්ති දළ්භං ගණ්හාති”ති ඉමිනා සීලබ්බතුපාදානං ඉධ භවුපාදානන්ති දස්සෙති. තථා හි වක්ඛති “සීලබ්බතුපාදානසඬ්ඛාතෙන භවුපාදානෙනා”ති.

පව්වයා හොන්නි උපනිස්සයපව්වයාදිනා. පයමෙ යොගෙ යිතොති පයමෙ යොගෙ පතිට්ඨිතො. අප්පභිනා හි කිලෙසා කම්මවට්ටාදිනං කාරණභූතා තංසමඛිගිතො සත්තස්ස පතිට්ඨාති චූච්චන්ති. පරස්ස අභිජ්ඣායනං පරාභිජ්ඣායනං. භවපත්ථනාය භවදිට්ඨිභවරාගවසෙන පියායිතස්ස චන්ද්‍රනො විපරිණාමඤ්ඤාපාභාවෙ දොමනස්සුප්පත්තිං සන්ධාය චුත්තං “භවරාග...පෙ.... පදුසෙන්නි”ති.

ගන්ථිත්ථාති ගන්ථිං කත්ථා. ද්විධාභූතං රජ්ජුආදිකෙ විය ගන්ථිකරණඤ්ඤි ගන්ථනං. චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨන්තා ආසවානං උප්පත්තිහෙතු හොන්නිති සම්බන්ධො. පරිසුට්ඨානප්පත්තා එකච්චෙ කිලෙසා විසෙසනො ආසවුප්පත්තිහෙතු හොන්නිති දස්සනත්ථං අට්ඨකථායං උප්පට්ඨිපාට්ඨවනං. තප්පට්ඨිකං විසයෙ පත්ථෙතිති යොජනා. තබ්බිසයබ්බුලෙ භවෙ පත්ථෙතිති යථා මානුසකෙහි කාමෙහි නිබ්බින්නරූපා දෙවූපපත්ති. තංසභාවත්තාති දිට්ඨිසභාවත්තා. අපරාපරන්ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං. එකච්චා හි දිට්ඨි එකච්චස්ස දිට්ඨාහිතිවෙසස්ස කාරණං හොති, යථා සක්කායදිට්ඨි ඉතරාසං. අභිනිවිසන්තස්සාති අභිනිවෙසනහෙතු. “අයොනිසොමනසිකාරතො...පෙ.... අවිජ්ජාසවො උප්පජ්ජති”ති ඉදං සච්චාහිතිවෙසස්ස ඵලභූතං අවිජ්ජාසවං දස්සෙති එකන්තවස්සිමෙසචූට්ඨානෙන විය මහොසප්පවත්ති. අවිජ්ජාසවො සිද්ධො හොති චූට්ඨිහෙතුකමහොසසිද්ධියා උපරිමෙසචූට්ඨානං විය.

“නන්දිරාගසහගතා”තිආදිසු (මහාව. 14) විය තබ්බාවත්ථො සහගතසද්දොති ආහ “අනුසය...පෙ.... භූතා වා”ති. චිත්තස්ස අබ්භන්තරසඛිබාතං හදයන්ති විපාකචිත්තප්පවත්තිං සන්ධාය වදති. විපාකවට්ටෙපි කිලෙසවාසනාහිතා අත්ථි කාචි විසෙසමත්තා.

ලොභසහගතස්ස විඤ්ඤාණස්ස. ඉතරස්ස දොසසහගතාදිකස්ස. බ්‍යඤ්ජනෙන විය භොජනස්ස ආරම්මණස්ස අභිසඛිරණං විසෙසාපාදනං උපසෙවනං, නන්දි සප්පිතිකතණ්හා උපසෙවනං එතස්සාති නන්දුපසෙවනං උපසෙවනභූතායපි නන්දියා රාගසල්ලඋපනිසතො. උපසිත්තෙ පන චත්තබ්බමෙව නන්ථිති දස්සෙතුං පාළියා “රාගසල්ලෙන නන්දුපසෙවනෙන විඤ්ඤාණෙන”ති චුත්තන්ති තමත්ථං පාකටං කාතුං “කෙන පන තං නන්දුපසෙවන”න්ති සුච්ඡති.

රාගසල්ලෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනන්ති දස්සෙන්නො “රාගසල්ලෙන හෙතුභූතෙන”ති ආහ. උපනිස්සයපව්වයත්ථො චෙත්ථ හෙත්ථත්ථො. උපගන්තබ්බතො විඤ්ඤාණෙනාති චිත්තං පරිණාමෙත්ථා යොජෙතබ්බං. “පතිට්ඨාභාවතො”ති ඉමිනා විඤ්ඤාණස්ස නිස්සයාදිපව්වයතං වදති. තෙනාහ “රූපක්ඛන්ධං නිස්සාය තිට්ඨති”ති. එවං දුතියාදිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසුපි නිස්සයාදිපව්වයතා චත්තබ්බා පතිට්ඨාවචනතො.

85. යදිපි අකුසලමූලාදිකෙ තිපුක්ඛලස්ස, තණ්හාදිකෙ නන්දියාවට්ටස්ස දිසාභාවෙන චක්ඛති, තථාපි අඤ්ඤාමඤ්ඤානුප්පවෙසතො එකස්මිං නයෙ සිද්ධෙ ඉතරෙපි සිද්ධා එව හොන්නිති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං “ආභාරාදයො...පෙ.... චචත්ථපෙතු”න්ති චුත්තං. චක්ඛමානෙ වා අකුසලමූලතණ්හාදිකෙ ආදිසද්දෙන සඛිගහෙත්ථා “ආභාරාදයො”ති වදන්තො “නයාන”න්ති බ්‍රවචනමාහ. එකස්ස අත්ථස්සාති රාගවරිතස්ස උපක්කිලෙසතාසඛිබාතස්ස එකස්ස පයොජනස්ස. බ්‍යඤ්ජනත්ථොපි ගහිතො, න බ්‍යඤ්ජනමෙව ගහිතන්ති සුත්තපදාති අඤ්ඤාමඤ්ඤාපරියායවචනාති යථාරහං තණ්හාවත්ථුනං තත්ථ කථිතත්තා චුත්තං “සචත්ථුකා තණ්හා චුත්තා”ති. දොසචත්ථුනං, දිට්ඨිචත්ථුනඤ්ච තත්ථ කථිතත්තා “සචත්ථුකො දොසො, සචත්ථුකා දිට්ඨි ව චුත්තා”ති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “චුත්තනසානුසාරෙන”ති.

දුක්ඛාකාරෙන සහ දුක්ඛාකාරං ගහෙත්ථාති අත්ථො. එවඤ්චෙනන්ති යදි තංතංඅනුපස්සනාබ්බුලස්ස වසෙන පුරිමාභාරද්වයාදිසු විමොක්ඛමුඛවිසෙසනිද්ධාරණං කතං, එතං එවමෙව වෙදිතබ්බං, න අඤ්ඤාපා. තත්ථ කාරණං වදන්තො “න හි”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යථා අරියමග්ගානං ඔධිසො කිලෙසප්පභනතො පභාතබ්බෙසු ධම්මෙසු නියමො අත්ථි, න එවං විපස්සනාය පරිඤ්ඤාපභානානං අනිච්චන්තිකත්තාති.

අපරෙ පනාහු – පුරිමෙ ආභාරද්වයෙ පරිකිලෙසභාවෙන, දුක්ඛපව්වයත්තා ව දුක්ඛලක්ඛණං සුපාකටං. තත්ථ පුරිමෙ විඤ්ඤාණට්ඨිතිද්වයවිඤ්ඤාණාහාරෙ තතියවිඤ්ඤාණට්ඨිතියං අනිච්චලක්ඛණං, මනොසඤ්චෙනනාහාරෙ චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතියං අනන්තලක්ඛණං සුපාකටන්ති තිස්සන්තං අනුපස්සනානං පචන්තිමුඛතාය තෙහි අප්පණ්හිතාදිවිමොක්ඛමුඛෙහි පරිඤ්ඤං ගච්ඡන්තිති. තථා විපල්ලාසාදිසු පුරිමද්වයං දුක්ඛානුපස්සනාය උජුච්චවචනිකං, ඉතරද්වයං අනිච්චානත්තානුපස්සනානං. ඉති පචන්තිමුඛතාය ව උජුච්චවචනිකතාය ව ඉමෙ ධම්මා යථාරහං අප්පණ්හිතාදිවිමොක්ඛමුඛෙහි පරිඤ්ඤෙය්‍යා, පභාතබ්බා ව චුත්තා. තත්ථ සුභසුඛසඤ්ඤාකාමුපාදානසීලබ්බතුපාදානකාමයොගභවයොගඅභිජ්ඣාකාය ගන්ථකාමාසවකාමොස භවොස රාගසල්ලජන්දඅගතිගමනාති සුඛස්සාදවසෙන පචන්තනතො දුක්ඛානුපස්සනාය පට්ඨකඛභාවතො බ්‍යාපාදකායගන්ථදොසසල්ලදොසඅගතිගමනාති පචන්තිමුඛතාය අප්පණ්හිතවිමොක්ඛමුඛෙන පභාතබ්බාති. තතියසඤ්ඤාදයො නිච්චාහිතිවෙසතන්තිමිත්තාහි අනිච්චානුපස්සනාය පට්ඨකඛභාවතො අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛෙන පභාතබ්බා. චතුත්ථසඤ්ඤාදයො අත්තාහිතිවෙසතන්තිමිත්තාහි අනන්තානුපස්සනාය පට්ඨකඛභාවතො සුඤ්ඤාතවිමොක්ඛමුඛෙන පභාතබ්බා. තත්ථ මානසල්ලභයඅගතිගමනානං නිච්චාහිතිවෙසනිමිත්තතා වෙදිතබ්බා. න හි අනිච්චතො පස්සතො මානප්ප්පනං, භයං වා සම්භවති. අවිජ්ජායොගාදිනං අත්තාහිතිවෙසනිමිත්තතා පාකටා එවාති.

86. අප්පමඤ්ඤාවජ්ජා රූපාවචරසමාපත්තියො දිඛ්ඛවිහාරා “දෙවූපපත්තිසංවත්තනිකකුසලසමාපත්තියො වා”ති කත්වා, සතිපි තබ්බාවෙ පරහිතපටිපත්තිනො, නිද්දොසනාය ව සෙට්ඨා විහාරාති වතස්සො අප්පමඤ්ඤා බ්‍රහ්මවිහාරා, වතස්සො ඵලසමාපත්තියො අරියවිහාරා “ආරකා කිලෙසෙහි අරියානං විහාරා”ති. වතස්සො ආරූප්පසමාපත්තියො ආනෙඤ්ජවිහාරා, සතිපි දෙවූපපත්තිසංවත්තනිකකුසලසමාපත්තිභාවෙ ආනෙඤ්ජසන්තතාහි ලොකියෙසු සිඛාප්පත්තිනො.

අධිකරණභෙදෙනාති වත්ථුභෙදෙන.

යං අභිණ්භං න පවත්තති, තං අච්ඡරියන්ති දස්සෙතුං “අන්ධස්ස...පෙ.... උප්පජ්ජනක”න්ති චුත්තං. අධිතිට්ඨති සීලාදි එතෙන සච්චෙන, එත්ථ වා සච්චෙ නිමිත්තභූතෙ, අධිට්ඨානමත්තමෙව වා තං සච්චන්ති එව. කරණාධිකරණභාවත්ථා පච්චයවසෙන වෙදිතබ්බා සමානාධිකරණසමාසපක්ඛෙ. තථා අඤ්ඤපදත්ථසමාසපක්ඛෙ. ඉතරස්මිං පන සමාසෙ කරණාධිකරණත්ථා එව, තෙ ව බො සීලාදිවසෙන ව වෙදිතබ්බා. සුඛන්ති ඤානවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානසුඛං. ලොකියවිපාකසුඛමපි ලබ්භතෙව. “නාඤ්ඤා නොජ්ඣා...පෙ.... පාණින”න්ති (සං. නි. 1. 98) හි ඉමාය ගාථාය සඬගහිතා අනත්තපරිභාරමුඛෙන සත්තානං අභයා නිබ්බානසම්පත්තිසුඛාවහා වත්තාරො ධම්මා ඉධ “සුඛභාගියා”ති චුත්තාති. අනවසෙසපරියාදානතොති ඵරණවසෙන අනවසෙසග්ගහණතො.

පයමස්ස සතිපට්ඨානස්ස පයමපටිපදාවසෙන පවත්තස්සාති අධිප්පායො. එවං සෙසෙසුපි. “යථා හී”තිආදිනා යථාචුත්තපටිපදාසතිපට්ඨානානං නානන්තරියකතං උපමාය විභාවෙති. සතිපි ව සබ්බාහි පටිපදාහි සබ්බෙසං සතිපට්ඨානානං නියමාභාවෙ නානන්තරිකභාවෙන දෙසනාක්කමෙනෙවත්ථ නෙසං අයමනුක්කමො කතොති වෙදිතබ්බො. අථ වා කායවෙදනාසු සුභසුඛසඤ්ඤානං දුබ්බිනිවෙධීයතාය අසුභදුක්ඛානුපස්සනානං කිච්චසිද්ධිතො පුරිමෙන පටිපදාද්වයෙන පුරිමං සතිපට්ඨානද්වයං යොජිතං තදභාවතො. ඉතරෙන ඉතරං. තාති හි පුරිමෙසු සතිපට්ඨානෙසු කතකම්මස්ස ඉච්ඡිතබ්බාති. අථ වා යථා තණ්හාවරිතදිට්ඨිවරිතානං මන්දතික්ඛපඤ්ඤානං වසෙන වතස්සො පටිපදා යොජිතා, එවං වත්තාරි සතිපට්ඨානාති සම්භවන්තිති දස්සෙතුං පටිපදාසතිපට්ඨානානං අයමනුක්කමො කතො.

“තථා”ති ඉමිනා යථා සමානපටිපක්ඛතාය පයමස්ස සතිපට්ඨානස්ස භාවනා පයමස්ස ඤානස්ස විසෙසාවහා, එවං පිතිසහගතාදිසමානතාය දුතියසතිපට්ඨානාදිභාවනා දුතියජ්ඣානාදීනං විසෙසාවහාති ඉමමත්ථං උපසංහරති. පිතිපටිසංවෙදනාදීති ආදිසද්දෙන සුඛපටිසංවෙදනං, විත්තසඬ්ඛාරපටිසංවෙදනං, පස්සම්භනඤ්ඤා සඬගණ්හාති. විත්තස්ස අභිප්පමොදනග්ගහණඤ්ඤාවෙන්ථ නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං පටිසංවෙදනසමාදහනවිමොචනානමපි වසෙන පවත්තියා ඉච්ඡිතබ්බත්තා. අනිච්චවිරාගාදීති ආදිසද්දෙන නිරොධපටිතිස්සග්ගා සඬගණ්හන්ති.

රූපාවචරසමාපත්තිනන්ති එත්ථ පටිලද්ධමත්තං පයමජ්ඣානං පයමජ්ඣානසමාපත්තියා පගුණවසිභාවාපාදනස්ස පච්චයො හොති, න ඉතරාසං. ඉතරාසං පන අධිට්ඨානභාවෙන පරම්පරාය පච්චයො හොතිති වෙදිතබ්බං. බ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කඅරතිරාගා බ්‍යාපාදවිතක්කාදයො. සුඛෙනාති අකිච්ඡෙන, අකසිරෙනාති අත්ථො.

දිඛ්ඛවිහාරාදිකෙ වත්තාරො විහාරෙ පදට්ඨානං කත්වා නානාසන්තානෙසු උප්පන්නාය වූට්ඨානගාමීනිවිපස්සනාය යථාක්කමං අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදනාදිවසෙන පවත්තවිසයං සන්ධාය පාළියං “පයමො විහාරො භාවිතො ඛහුලිකතො”තිආදි චුත්තං. සම්මප්පධානසදිසඤ්ඤෙන්ථ සම්මප්පධානං චුත්තං. අරියවිහාරෙ ව හෙට්ඨිමෙ නිස්සාය උපරිමග්ගාධිගමාය වායමත්තස්ස අයං නයො ලබ්භති. මග්ගපරියාපන්නස්සෙව වා සම්මප්පධානස්ස නානාසන්තානිකස්ස යථාචුත්තවිපස්සනාගමනෙන තංතංකිච්චාදිකස්ස වසෙනෙනං චුත්තං. සක්කා හි විපස්සනාගමනෙන සද්ධිනද්‍රියාදිතික්ඛතාවිසෙසො විය වීරියස්ස කිච්චවිසෙසවිසයො මග්ගො විඤ්ඤාතුං.

තථා සිඛාප්පත්තඋපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිදිඛ්ඛවිහාරං නිස්සාය උප්පන්නං පයමං සම්මප්පධානං මානප්පහානං උක්කංසෙති, බ්‍රහ්මවිහාරසන්නිස්සයෙ උප්පන්නං දුතියං සම්මප්පධානං කාමාලයසමුත්ඝාතං, අරියවිහාරසන්නිස්සයෙන උප්පන්නං තතියං සම්මප්පධානං අවිජ්ජාපහානං, සන්නවිමොක්ඛසන්නිස්සයෙන උප්පන්නං චතුත්ථං සම්මප්පධානං හවුපසමං උක්කංසෙතිති දස්සෙතුං “පයමං සම්මප්පධාන”න්තිආදි චුත්තං.

පහිනමානො න විසංවාදෙය්‍යාති මානප්පහානං සච්චාධිට්ඨානං වඩ්ඪෙති විසංවාදනනිමිත්තස්සෙව අභාවතො. අප්පහිනමානො හි මානනිස්සයෙන කිඤ්චි විසංවාදෙය්‍යා. කාමාලයෙ, දිට්ඨාලයෙ ව සමුත්ඝාටිතෙ වාගපටිපක්ඛස්ස අවසරො එව නත්ථීති ආලයසමුත්ඝාතො වාගාධිට්ඨානං වඩ්ඪෙති. අවිජ්ජාය සමුච්ඡින්නාය පඤ්ඤාබුද්ධියා පරිබන්ධොව නත්ථී, හවසඬ්ඛාරෙසු ඔස්සට්ඨෙසු අහවුපසමස්ස ඔකාසොව නත්ථීති මානප්පහානාදයො සච්චාධිට්ඨානාදිකෙ සංවඩ්ඪෙන්නිති දස්සෙතුං “මානප්පහාන”න්තිආදි චුත්තං.

අවිසංවාදනසීලො ධම්මච්ඡන්දබ්‍රලො ඡන්දාධිපතෙය්‍යං සමාධිං නිබ්බත්තෙති. වාගාධිමුත්තො නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො අකොසජ්ජබ්‍රලතාය වීරියාධිපතෙය්‍යං, ඤාණුත්තරො විත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙන්තො

විත්තාධිපතෙයාං, වූපසන්තසභාවො උපසමභෙතුතුතාය විමංසාය විමංසයතො විමංසාධිපතෙයාං සමාධිං නිබ්බත්තෙතීති සච්චාධිට්ඨානාදිපාරිසුද්ධිෂන්දසමාධිආදීනං පාරිසුරියා සංවත්තතීති දස්සෙතුං “සච්චාධිට්ඨානං භාවිත”න්තිආදි වුත්තං.

ධම්මවිෂන්දබ්බලො ඡන්දසමාධිමිති යීතො ඉට්ඨානිට්ඨඡළාරම්මණාපාතෙ අනවජ්ජසෙවී භොති. ආරද්ධවීරියො වීරියසමාධිමිති යීතො සංකිලෙසපක්ඛස්ස සන්තපනවසෙනෙව පුඤ්ඤං පරිපුරෙති. විත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙන්තො විත්තසමාධිමිති යීතො පඤ්ඤාය උපකාරානුපකාරකෙ ධම්මෙ පරිග්ගණ්හන්තො බුද්ධිං ඵාතිං ගම්ස්සති. විමංසාසමාධිමිති යීතො ධම්මවිවයබ්බලො උපධිපටිනිස්සග්ගාවහමෙව පටිපත්තිං බුහෙතීති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “ඡන්දසමාධි භාවිතො”න්තිආදි වුත්තං.

දුරාදුරපච්චත්ථිකනිවාරණෙ බහුපකාරො ඉන්ද්‍රියසංවරො මෙන්තාය විසෙසුප්පත්තිභෙතුතො මෙන්තං වඩ්ඪෙති. තපෙන සංකිලෙසධම්මෙ වික්ඛම්භෙන්තො වීරියාධිකො පරදුක්ඛාපනායනකාමනං සාහත්ථිකං කරොතිති තපො කරුණං සංවඩ්ඪෙති. පඤ්ඤා පරියොදාපිතා සාවජ්ජානවජ්ජධම්මෙ පරිග්ගණ්හන්ති පහාසනිපාතතො මුදිතං රක්ඛන්ති පරිබුහෙති. උපධිනිස්සග්ගො පක්ඛන්දො නින්තපොණපබ්භාරොව සම්මදෙව සත්තසඩ්ධාරෙසු උදාසීනො භොතීති සො උපෙක්ඛාවිහාරං පරිවඩ්ඪෙතිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “ඉන්ද්‍රියසංවරො භාවිතො”න්තිආදි වුත්තං. තෙනාහ “යො යස්ස විසෙසපච්චයො, සො තං පරිපුරෙතිති වුත්තො”ති.

87. දිසාභාවෙනාති නයානං දිසාභාවෙනාති යොජෙතබ්බං. අත්ථොපිස්ස පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. යෙන චතුක්කෙන යස්ස රාගවරිතාදිපුග්ගලස්ස වොදානං විසුද්ධිං. යථා අපරිඤ්ඤාතා, අප්පභීතා ව පඨමාභාරවිපල්ලාසාදයො රාගවරිතාදීනං පුග්ගලානං උපක්කිලෙසා, එවං පඨමපටිපදාදයො භාවිතා බහුලිකතා නෙසං විසුද්ධියො භොත්තීති වුත්තනයානුසාරෙන සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති ආහ “භෙට්ඨා වුත්තනයමෙවා”ති.

අථ වා පුරිමාහි ද්විති පටිපදාහි සිජ්ඣමානා විපස්සනා අත්තනො කිව්වවුත්තිසඬ්ඛානං පවත්තිදුක්ඛමපි සඬ්ගණ්හන්ති දුක්ඛානුපස්සනාබාහුල්ලවිසෙසතො දුක්ඛලක්ඛණං පටිවිජ්ඣන්ති “අප්පභීතං විමොක්ඛමුඛ”න්ති වුත්තා. තතියාය පටිපදාය සිජ්ඣමානා සුඛප්පවත්තිකතාය සම්මදෙව සන්තතිසනං හින්දිත්වා අනිව්චලක්ඛණං විභාවෙන්ති “අනිමිත්තං විමොක්ඛමුඛ”න්ති වුත්තා. චතුත්ථාය පන පටිපදාය සිජ්ඣමානා සුඛප්පවත්තිකතාය, විසදඤාණතාය ව සමුහනිව්චාරම්මණසනං හින්දිත්වා සම්මදෙව අනත්තලක්ඛණං විභාවෙන්ති “සුඤ්ඤතං විමොක්ඛමුඛ”න්ති වුත්තා.

තථා කායවෙදනානුපස්සනා විසෙසතො දුක්ඛලක්ඛණං විභාවෙන්ති, චිත්තානුපස්සනා අනිව්චලක්ඛණං, ධම්මානුපස්සනා අනත්තලක්ඛණන්ති තා යථාක්කමං “අප්පභීතාදිවිමොක්ඛමුඛ”න්ති වුත්තා.

සප්පිතිකතාය අස්සාදානි පඨමදුතියජ්ඣානානි විරජ්ජනවසෙන විසෙසතො දුක්ඛතො පස්සන්තියා විපස්සනාය වසෙන “අප්පභීතං විමොක්ඛමුඛ”න්ති වුත්තාති. තතියං සන්තසුඛතාය බාහිරිකානං නිව්චාහිනිවෙසවත්ථුහුනං සභාවතො “අනිව්ච”න්ති පස්සන්තියා විපස්සනාය වසෙන “අනිමිත්තං විමොක්ඛමුඛ”න්ති වුත්තං. චතුත්ථං උපක්කිලෙසවිගමාදිහි පරිසුද්ධං සුසමාහිතං යථා පරෙසං, එවං අත්තනො ව යථාභූතසභාවාවබොධභෙතුතාය සම්මදෙව “සුඤ්ඤ”න්ති පස්සන්තියා විපස්සනාය වසෙන “සුඤ්ඤතං විමොක්ඛමුඛ”න්ති වුත්තං.

එවං විහාරානං විපස්සනාවසෙනෙව විමොක්ඛමුඛතා, තත්ථ “දිබ්බබ්‍රහ්මවිහාරානං සන්තසුඛතාය අස්සාදනියතා”න්තිආදිතා අප්පභීතවිමොක්ඛමුඛතා යොජෙතබ්බා. අරියවිහාරස්ස පඤ්ඤාධිකත්තා විසෙසතො අනත්තානුපස්සනාසන්තිස්සයතාය සුඤ්ඤතවිමොක්ඛතා. ආනෙඤ්ජවිහාරස්ස සන්තවිමොක්ඛතාය අනිව්චලක්ඛණප්පටිවෙධස්ස විසෙසපච්චයසභාවතො අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛතා යොජෙතබ්බා.

තථා පුරිමානං ද්විත්තං සම්මප්පධානානං සංකිලෙසවිසයත්තා කිලෙසදුක්ඛවිතික්කමස්ස දුක්ඛානුපස්සනාබාහුල්ලත්තා අප්පභීතවිමොක්ඛමුඛතා. තතියස්ස අනුප්පන්තකුසලුප්පාදනෙන ධම්මානං උදයවයවත්තතාවිභාවතො අනිව්චලක්ඛණං පාකටන්ති අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛතා. චතුත්ථස්ස උප්පන්නානං යිතත්තං බ්‍යාපාරාපජ්ජනෙන ධම්මානං අවසවත්තිතාදිපනතො අනත්තලක්ඛණං සුපාකටන්ති සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛතා.

මානප්පහානාලයසමුග්ගානානං සහායතණ්භාපහානතාය තණ්භාපණ්ඩිවිසොධනතො අප්පභීතවිමොක්ඛමුඛතා. අවිජ්ජාපහානස්ස පඤ්ඤාකිව්චාධිකතාය සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛතා. හවුපසමස්ස සඬ්ඛාරනිමිත්තපටිපක්ඛතාය අනිමිත්තවිමොක්ඛමුඛතා.

පකතියා දුක්ඛසභාවෙ සඬ්ඛාරෙ ඤාණසච්චෙන අවිසංවාදෙන්තො දුක්ඛතො එව පස්සති, වාගාධිවිමුත්තතාය තණ්හං වදුරිකරොන්තො රාගප්පණ්ඩිං විසොසෙතිති පුරිමං අධිට්ඨානද්වයං “අප්පභීතං විමොක්ඛමුඛ”න්ති වුත්තං. ඉතරස්ස පන අධිට්ඨානද්වයස්ස සුඤ්ඤතානිමිත්තවිමොක්ඛමුඛතා වුත්තනයා එව.

ජන්දාධිපතෙය්‍යා විත්තෙකග්ගතා විසෙසතො ධම්මච්ඡන්දවතො නෙක්ඛම්මචිතක්කඛ්‍යුලස්ස හොති,
විරියාධිපතෙය්‍යා පන කාමචිතක්කාදිකෙ විනොදෙන්තස්සාති තදුභයං නිස්සාය පචත්තා විපස්සනා විසෙසතො
රාගාදිප්පණ්ඩිතං විසොසනතො “අප්පණ්ණිතං විමොක්ඛමුඛ”න්ති චුත්තා. විත්තාධිපතෙය්‍යං , විමංසාධිපතෙය්‍යාඤ්ච
නිස්සාය පචත්තා යථාක්කමං අනිච්චානත්තානුපස්සනාඛ්‍යුල්ලතො “අනිමිත්තං විමොක්ඛමුඛං, අප්පණ්ණිතං
විමොක්ඛමුඛ”න්ති ච චුත්තා.

අභිජ්ඣාචිනයනො ඉන්ද්‍රියසංචරො, කාමසඬකප්පාදිවිනොදනො තපො ච චුත්තනයෙනෙව පණ්ඩිතපටිපක්ඛනො
අප්පණ්ණිතං විමොක්ඛමුඛං, බුද්ධි අනත්තානුපස්සනානිමිත්තං, උපධිපටිනිස්සග්ගො නිමිත්තග්ගාහපටිපක්ඛොති
තදුභයසන්තිස්සයා විපස්සනා යථාක්කමං “සුඤ්ඤතං, අනිමිත්තං විමොක්ඛමුඛ”න්ති චුත්තා.

ආසන්නපච්චත්ථිකරාගං පටිබාහන්ති මෙන්තා රාගපණ්ඩියා පටිපක්ඛො, කරුණා පරදුක්ඛාපනයනාකාරචුත්තිකා
දුක්ඛසහගතාය දුක්ඛානුපස්සනාය විසෙසපච්චයොති තදුභයසන්තිස්සයා විපස්සනා “අප්පණ්ණිතං විමොක්ඛමුඛ”න්ති
චුත්තා. මුදිතා සත්තානං මොදග්ගහණඛ්‍යුලා තදනිච්චතාදස්සනතො අනිච්චානුපස්සනාය විසෙසපච්චයොති
තත්තිස්සයා විපස්සනා අනිමිත්තං විමොක්ඛමුඛං. උපෙක්ඛා ඤාණකිච්චාධිකතාය අනත්තානුපස්සනාය
විසෙසපච්චයොති තත්තිස්සයා විපස්සනා “සුඤ්ඤතං විමොක්ඛමුඛ”න්ති චුත්තාති එවමෙන්ථ පචත්තිආකාරතො
විපස්සතො නිස්සයතො, කිච්චතො ච භින්දිත්වා විමොක්ඛමුඛාති යොජ්ජානීති.

සමතික්කමනං පරිඤ්ඤාපහානඤ්ච. සපරසන්නානෙති අත්තනො, පරෙසඤ්ච සන්නානො, තෙන කායිකො,
වාචිකො ච විහාරො “වික්කිළිත”න්ති චුත්තොති දස්සෙති “විච්චො භාරො”ති කත්වා. තස්ස පන විහාවනා ඉධ
අධිප්පෙතා නයස්ස භූමිභාවතො. යෙන පටිපක්ඛභාවෙන. තෙසං පටිපක්ඛභාවොති තෙසං ආභාරාදිතං පටිපක්ඛභාවො
පහාතඛිඛභාවො පටිපදාදිතං පටිපක්ඛභාවො පහායකභාවොති යොජෙතඛිඛං. තත්ථ පටිපදාග්ගහණෙන විපස්සනා
කථිතා. විපස්සනා ච චත්තාරො ආභාරෙ පරිජානන්ති තප්පට්ඨද්ධන්දරාගං පජහති උජුකමෙව තෙසං පටිපක්ඛතා,
එවං ඤානාදීනම්පි උපාදානාදිපටිපක්ඛතා වෙදිතඛිඛා තදුපදෙසෙන විපස්සනාය කථිතත්තා. විපල්ලාසසතිපට්ඨානානං
පටිපක්ඛභාවො පාකටො එව. න්ති සිහවික්කිළිතං. විසතියා චතුක්කෙහි විසභාගතො විත්ථාරෙන විහත්තන්ති තිහි
පදෙහි සඬගහෙත්වා කථිකත්තා චුත්තං “සඬබ්බෙපෙන දස්සෙත්තො”ති.

ඉන්ද්‍රියානන්ති සද්ධාදිඉන්ද්‍රියානං. දසන්තං චතුක්කානං නිද්ධාරණාති යොජනා.

88. නිග්ගච්ඡන්ති නික්ඛමති. තතො නිද්ධාරෙත්වා චුච්චමානො හි නිග්ගච්ඡන්තො විය හොතීති. චත්තාරො
පුග්ගලෙති “තණ්හාවරිතො මන්දො”තිආදිනා (නෙත්ති. 6) චුත්තෙ චත්තාරො පුග්ගලෙ. පුග්ගලාධිට්ඨානෙන චෙන්ථ
ධම්මො චුත්තොති ආහ “භූමිං නිද්දිසිත්වා”ති. තතො එවාති යථාචුත්තපුග්ගලචතුක්කතො එව. ඉතරත්ථාපීති
“සුඛාය...පෙ.... පුග්ගලා”ති එත්ථාපි. සාධාරණායාති පඨමචතුත්ථාහිපි විමිස්සාය. යථාචුත්තාසුති දුතියතතියාසු.

හෙට්ඨාති දෙසනාභාරවිහඬගවිවයභාරසම්පාතවණ්ණනාසු.

එසෙව නයොති කුසලමූලාදිද්වාදසතිකසඬගහො අනවජ්ජපක්ඛො. “වොදායති සුප්ඤ්ඤාති එතෙනාති
වොදාන”න්ති (නෙත්ති. අට්ඨ. 11) වං තෙනඛිඛතං සන්ධායාහ.

යථා භාරඋද්දෙසො කතො, එවං නයානං අකරණෙ කාරණං, පයොජනඤ්ච විභාවෙතුකාමො “කස්මා
පනා”තිආදිමාහ. නයෙහි නයන්තරෙහි. සම්භවදස්සනත්ථන්ති උපපත්තිදස්සනත්ථං. තත්ථ සම්භවො
අනුද්දෙසක්කමෙන නිද්දිසෙන කරණං දස්සනං පයොජනං. යදි හි ඉමෙ නයා උප්පත්තිට්ඨානවසෙන අසංකිණ්ණා
හවෙය්‍යුං, භාරා විය උද්දෙසානුක්කමෙනෙව නිද්දිසිතඛිඛා සියුං. තථා හි චුත්තං භාරානං උද්දෙසාවසානෙ “එතෙ
සොළස භාරා පකිත්තිතා අත්ථතො අසංකිණ්ණා”ති (නෙත්ති. 1).

යස්මා පනෙන මූලපදෙහි මූලපදන්තරනිද්ධාරණෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤං තෙ නිග්ගච්ඡන්ති, තස්මා එකස්මිං
නිද්දිට්ඨෙ ඉතරොපි අත්ථතො නිද්දිට්ඨොයෙව නාම හොතීති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථං “උද්දෙසානුක්කමෙන
නිද්දෙසො න කතො”ති.

ඉදානි තමෙව සඬබ්බෙපෙන චුත්තමත්ථං විත්ථාරෙන දස්සෙතුං “පඨමනයතො හි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ
තණ්හාදිට්ඨිවරිතවසෙන ද්විධා පුග්ගලෙ විහජිත්වා තෙසං වසෙන නන්දියාවට්ටනයං නිහරිත්වා පුන තෙ එව
තණ්හාදිට්ඨිවරිතෙ චතුප්පටිපදාවිභාගෙන විහජිත්වා සිහවික්කිළිතස්ස නයස්ස සම්භවො දස්සිතො, තෙ එව
චතුප්පටිපදාහෙතනෙ පුග්ගලෙ පුන උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදිවිභාගෙන තිධා විහජිත්වා තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස සම්භවො
දස්සිතො. තං සන්ධායාහ “පඨමනයතො...පෙ.... නිද්දිට්ඨො”ති.

යස්මා සුභසුඛසඤ්ඤාහි ලොභො, නිච්චසඤ්ඤාය දොසො “ඉමිනා මෙ අනත්ථො කතො”ති ආසානුප්පත්තිතො ,
අත්තසඤ්ඤාය මොහො ගහිතො හොති. තථා අසුභසඤ්ඤාදිහි අලොභාදයො, තස්මා ධම්මාධිට්ඨානවසෙන

ඉතින් එවං, චුත්තනසෙනානි අත්ථො. කුසලාකුසලානන්ති යථාචුත්තආනවජ්ජසාවජ්ජධම්මානං.
පක්ඛපට්ඨපක්ඛවසෙනානි වොදානපක්ඛනජ්ජට්ඨපක්ඛවසෙන. යොජනානි පඨමදිසාදිභාවෙන යත්තෙ කත්වා

මනසානුපෙක්ඛනා. “මනසා වොලොකයතෙ”ති (නෙත්ති. 4) හි වුත්තං.

තස්සාති දිසාලොකනස්ස. සොතාපත්තිඵලාදීනං පරියොසානතා ඉන්ද්‍රියවසෙන වෙදිතබ්බා. යෙසස්ස හි සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං වසෙන සතිපට්ඨානාදීනි සිජ්ඣන්ති, තෙසං වසෙන සොතාපත්තිඵලාදීනං පරියොසානතා. තත්ථ සොතාපත්තිඵලෙ සද්ධිත්තියං පාරිසුරිං ගච්ඡති. සොතාපත්තො හි සද්ධාය පරිපූරිකාරී. සකදාගාමීඵලෙ වීරියිත්තියං පාරිසුරිං ගච්ඡති. සකදාගාමී හි ආරද්ධවීරියො උපරිමග්ගාධිගමාය. අනාගාමීඵලෙ සමාධිත්තියං පාරිසුරිං ගච්ඡති. අනාගාමී සමාධිස්මිං පරිපූරිකාරී. අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ සතිත්තියස්ස ඵෙ පස්සන්දියස්ස ඵෙ පාරිසුරිං ගච්ඡති. අරහා හි සතිවෙසුල්ලප්පත්තො, පස්සන්දාවෙසුල්ලප්පත්තො වාති.

අපරෙ පනාහු – සද්ධාබලෙන සුභසස්සදාය පහානං. සද්දහත්තො හි පටික්කුලමනසිකාරෙ කම්මං කරොති. වීරියබලෙන සුඛසස්සදාය පහානං. වීරියවා හි සුඛස්සදාය අභිභවත්වා යොනිසොමනසිකාරමනුසුස්සති. සමාධිබලෙන නිව්චසස්සදාය පහානං. සමාහිතො හි සඬබ්බරානං උදයබ්බයං පරිගණන්තො අනිව්චසස්සදාය පටිලහති. පස්සන්දාබලෙන අත්තසස්සදාය පහානං. පස්සන්දාවා හි සඬබ්බරානං අවසවත්තිතං සල්ලක්ඛෙන්තො අත්තසුස්සදාය පටිවිජ්ඣති. සති පන සබ්බත්ථාපි ඉච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ “සතිං ව බ්බාහං, හික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234; මි. ප. 2.1.13). එවං චතුච්ඡල්ලාසප්පහායිනං චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං පාරිසුරිට්ඨානං චත්තාරි සාමස්සද්දානි චතුච්ඡල්ලාසමුඛානං චතුත්තං දිසානං පරියොසානානි වුත්තානීති.

“ලොභො අකුසලමූල”න්තිආදි ලොභාදීනං හෙතුඵලභාවෙන සම්පයුත්තතාය දස්සනං.

තත්ථ මනාපිකෙනාති යෙභුයාවසෙන වුත්තං. අමනාපිකෙනාපි හි ආරම්මණෙන විපරියෙසවසෙන ලොභො උප්පජ්ජති. මනාපිකෙනාති වා මනාපිකාකාරෙන. එස්සවෙදනුපව්චාරරාගචිතක්කපරිලාහා සහජාතාපි ලබ්භන්ති, අසහජාතාපි. “උප්පාදො”ති එතෙන උප්පජ්ජමානසඬබ්බරාග්ගහණන්ති “උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. උප්පාදලක්ඛණස්සෙව පන ගහණෙ “උප්පජ්ජති”ති න චත්තබ්බං සියා. න හි උප්පාදො උප්පජ්ජති, රාගපරිලාහහෙතුකතා ව තෙසං රාගස්ස තණ්හාසභාවත්තා. තණ්හා හි දුක්ඛස්ස සමුදයො, යං කිස්සදි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං දුක්ඛන්ති. තථා ව වුත්තං “තණ්හාසභාවෙදනාය පන ලොභො සහජාතාදිපච්චයෙහි ව පච්චයො”ති. එවං ඉට්ඨාරම්මණෙ උප්පත්තලොභසහගතසුඛවෙදනාය උදයො ඉධ “උප්පාදො සඬබ්බලක්ඛණ”න්ති වුත්තො, තස්සා විපරිණාමො “විපරිණාමදුක්ඛතා”ති. විපරිණාමාවත්ථා ව උදයාවත්ථං විනා න භොතිති සා තං නිස්සාය උප්පජ්ජන්ති විය වුත්තා “උප්පාදං...පෙ.... දුක්ඛතා”ති.

දොසො අකුසලමූලන්තිආදිසුපි වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – ඨිතස්ස අස්සද්දානං නාම ජරා, තං නිස්සාය දොමනස්සස්ස උප්පජ්ජනතො වුත්තං “ඨිතස්ස...පෙ.... දුක්ඛදුක්ඛතා”ති. දොසප්පරිලාහහෙතුකතා ජරාය දොසබහුලස්ස පුග්ගලස්ස නවිරෙන ජීරණතො වෙදිතබ්බො.

වයොති සඬබ්බරානං නිරොධො. අනිව්චතාවසෙන ව සඬබ්බතධම්මානං සඬබ්බරදුක්ඛතාති වුත්තං “වය...පෙ.... සඬබ්බරදුක්ඛතා”ති. තෙනාහ හගවා “යදතිව්චං තං දුක්ඛං”න්ති (සං. නි. 3.15, 45, 76; පටි. ම. 2.10). මොහප්පරිලාහහෙතුකතා වයලක්ඛණස්ස යෙභුයොන සම්මොහනිමිත්තත්තා, මරණස්ස අවිජ්ජාපච්චයත්තා ව සංසාරප්පවත්තියා වෙදිතබ්බො.

අලොභාදීනං පස්සන්දාදිපාරිසුරිහෙතුකතා යථාරහං උපනිස්සයකොට්ඨසභාතකොටියා ව පච්චයභාවෙන වෙදිතබ්බො. සබ්බෙ හි කුසලා ධම්මා සබ්බෙසං කුසලානං ධම්මානං යථාසම්භවං පච්චයවිසෙසා භොන්ති එවාති. අබ්බාපාදචිතක්කසන්තිස්සයො උපව්චාරො අබ්බාපාදුපව්චාරො. අවිහිංසුපවාරෙපි එසෙව නයො.

අයං තිපුක්ඛලො නාම දුතියො නයො සද්ධිං දිසාලොකනනයෙන නිද්දිට්ඨොති වචනසෙසො. “ඉමෙ චත්තාරො”තිආදි පුග්ගලාධිට්ඨානෙනෙව නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමිදස්සනත්ථං ආරද්ධං. ඉමෙ යථාවුත්තපටිපදාවතුක්කස්ස වසෙන චතුබ්බිධා. විසෙසෙනාති දිට්ඨිතණ්හාසන්තිස්සයනාවිසෙසෙන. දිට්ඨිවරිතො හි තික්ඛපස්සදො, මන්දපස්සදො ව සුඛාය පටිපදාය බිජ්ජාහිස්සදොය ව දන්ධාහිස්සදොය ව නියායාතිති ද්විධා වුත්තොති. තථා තණ්හාවරිතො දුක්ඛාය පටිපදාය බිජ්ජාහිස්සදොය ව දන්ධාහිස්සදොය ව නියායාතිති ද්විධා වුත්තොති දස්සිතො වායමත්ථො. තෙනාහ “ද්වෙ භොන්ති දිට්ඨිවරිතො ව තණ්හාවරිතො වා”ති.

චත්තාරො හුත්වාති සිහවික්කිලිතස්ස නයස්ස භූමිදස්සෙන චත්තාරො හුත්වා ඨිතා, චතුප්පටිපදාවසෙන චත්තාරො කත්වා වුත්තාති අත්ථො. තයො භොන්තිති තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස භූමිදස්සෙන උග්ගට්ඨස්සදොආදිවසෙන තයො හවත්ති. තයො හුත්වාති තථා තයො හුත්වා ඨිතා තයො කත්වා කථිතා. ද්වෙ භොන්තිති ඉදානි නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමිදස්සෙන ද්වෙ හවත්ති. අජ්ඣෙසානන්ති දිට්ඨිඅජ්ඣෙසානං. අභිනිවෙසොති තණ්හාහිනිවෙසො. අභංකාරොති අභංගානො “අභ”න්ති වා කරණං අභංකාරො. දිට්ඨිමානමස්සදානානං වසෙන “අභමස්මි”ති සමනුපස්සනා මමංකාරො, මමායනං තණ්හාග්ගාහො.

දසපදානි “පයමා දිසා”ති කාතබ්බානීති නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස “පයමා දිසා”ති කරණියානි, “පයමා දිසා”ති වචන්ථපෙතබ්බානීති අත්ථො. සංඛිත්තෙන...පෙ.... පක්ඛස්සානි අනෙකප්පහෙදස්සපි කණ්හපක්ඛස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස අත්ථං සංඛිත්තෙන සඬ්ඛෙපෙන පටිපක්ඛෙ වත්තමානෙ වොදානධම්මෙ උද්දිස්ස ඤාපෙත්ති පකාසෙත්ති, පයමා කාතබ්බානි යොජනා. දස පදානි දුතියකානීති තණ්හාදිකා දස කොට්ඨාසා “දුතියා දිසා”ති කාතබ්බා. “සංඛිත්තෙන...පෙ.... කණ්හපක්ඛස්සා”ති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං.

යොනිසොති උපායසො. යොනිසො මනසිකාරො අනිච්චාදිවසෙන පයමමනසිකාරො. පඤ්ඤාති සුතචිත්තාමයී පඤ්ඤා, ඤානාභිඤ්ඤා ව. නිබ්බිදාති නිබ්බෙධඤ්ඤාණං. සොමනස්සධම්මුපසඤ්ඤිතං පමොදාදිසහගතං චෙතසිකසුඛං.

කුසලපක්ඛෙ වාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, තෙන උභයපක්ඛතො සමුච්චයවසෙන වතස්සො දිසා, න පච්චෙකන්ති දස්සෙති.

තෙසන්ති තණ්හාදීනං, තණ්හාය, තණ්හාපක්ඛිකානඤ්චානි අත්ථො. සතිපි අනවසෙසතො රාගෙ පභීයමානෙ අනවසෙසතො අවිජ්ජාපි පභීයතෙව, රාගස්ස පන චෙතොවිමුත්ති උජුපටිපක්ඛොති දස්සන්තං “රාගචිරාගා”ති වුත්තං. අවිජ්ජාචිරාගාති එත්ථාපි එසෙව නයො. අයඤ්ච අත්ථො “ආසවානං ඛයා අනාසවං චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්ති”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.438) ආගතපාළියා අත්ථවණ්ණනාවසෙන වුත්තා, ඉධ පන “රාගචිරාගා චෙතොවිමුත්ති සෙක්ඛඵලං, අවිජ්ජාචිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති අසෙක්ඛඵල”න්තිආදිනා (නෙත්ති. 51) චෙවචනසමාරොපනෙ ආගතත්තා පුරිමා අනාගාමිඵලං. තඤ්ඤි කාමරාගස්ස උජුච්චවචනිකතො සමාධිපාරිසුරියාව විසෙසතො “රාගචිරාගා චෙතොවිමුත්ති”ති වුච්චති, පච්ඡිමා අරහත්තඵලං තණ්හාය, අවිජ්ජාය ව අනවසෙසප්පහානතො, පඤ්ඤාපාරිසුරියා ව “අවිජ්ජාචිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති”ති වුච්චති.

තත්ථාති නන්දියාවට්ටනයෙ. තෙසුති “චත්තාරි පදානී”ති වුත්තෙසු තණ්හාදීසු වතුසු මූලපදෙසු. ඉධ සමොසරණන්ති සඬ්ඛහො වුත්තො, සො ව සභාවතො, සභාගතො ව හොතීති තණ්හාදීනි චත්තාරි දස්සෙත්වා “තෙසු අට්ඨාරස මූලපදානි සමොසරන්ති”ති වුත්තං. සමථං භජන්ති සභාවතො, සභාගතො වාති අධිප්පායො. විපස්සනං භජන්තීති එත්ථාපි එසෙව නයො. නයාධිට්ඨානානං නයාධිට්ඨානෙ අනුප්පවෙසො නයානං නයෙසු අනුප්පවෙසො එව නාම හොතීති ආහ “තිපුක්ඛලො...පෙ.... අනුප්පවිසන්ති”ති.

අලොභාමොහපක්ඛං අභජාපෙත්වා අදොසපක්ඛං භජාපෙතබ්බස්ස නන්දියාවට්ටසිහවික්කිලිතමූලපදස්ස අභාවතො අදොසො එකසුත්තකොට්ඨා එකකොව හොතීති දස්සෙන්නො ආහ “අදොසො අදොසො එවා”ති. දොසො දොසො එවාති එත්ථාපි එසෙව නයො. සමොසරන්ති සභාගතො ව සභාවතො ව සඬ්ඛහං ගච්ඡන්තීති අත්ථො.

භූමි ගොවරොති ව මූලපදානි එව සන්ධාය වදති. එකෙකං නයං අනුප්පවිසති තංතංමූලපදානුප්පවෙසතො. කුසලෙ වා විඤ්ඤාතෙ අකුසලො පටිපක්ඛො, අකුසලෙ වා කුසලො පටිපක්ඛො අන්වෙසිතබ්බො සංවණ්ණියමානසුත්තපදානුරූපතො උපපරික්ඛිතබ්බො. අන්වෙසනා උපපරික්ඛා “දිසාලොකන”න්ති වුච්චති. සො නයො නිද්දිසිතබ්බොති තථා අන්වෙසිත්වා තෙහි ධම්මෙහි දිසා වචන්ථපෙත්වා සො සො නයො නිද්ධාරෙත්වා යොජෙතබ්බො. යථා මූලපදෙසු මූලපදානං අනුප්පවෙසො සංවණ්ණිතො, ඉමිනාව නයෙන මූලපදතො මූලපදානං නිද්ධාරණාති චෙදිතබ්බාති දස්සෙන්නො “යථා එකමිහි...පෙ.... නිද්දිසිතබ්බානී”ති ආහ. “එකෙකස්මිඤ්ඤි”තිආදි කාරණවචනං.

තත්ථ තත්ථාති එකෙකස්මිං නයෙ. එකස්මිං ධම්මෙ විඤ්ඤාතෙති තණ්හාදිකෙ එකස්මිං මූලපදධම්මෙ සරූපතො, නිද්ධාරණවසෙන වා විඤ්ඤාතෙ. සබ්බෙ ධම්මා විඤ්ඤාතා හොන්තීති තදඤ්ඤමූලපදභූතා සබ්බෙ ලොභාදයො විඤ්ඤාතා නයස්ස භූමිවරණායොග්ගාය පකාසා පාකටා හොන්ති . “ඉමෙස”න්තිආදි නයත්තයදිසාභූතධම්මානං මත්ථකපාපනෙන තිණ්ණං නයානං කුටග්ගහණං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

පුන “ඉමෙසු”තිආදි කම්මනයද්වයස්ස විභාගවිභාවනං, තං විඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

නයසමුට්ඨානවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාසනපටිඨානවාරවණ්ණනා

89. සඬගභවාරාදීසුනි සඬගභවාරඋද්දෙසනිද්දෙසවාරෙසු. සරූපතො න දස්සිතං, අත්ථතො පන දස්සිතමෙවානි අධිප්පායො. තමෙව හි අත්ථතො දස්සනත්ථං උදාහරණභාවෙන නික්ඛිපති, යථා මූලපදෙහි පටිඨානං නිද්ධාරෙතබ්බන්ති. “අඤ්ඤමඤ්ඤසඬගභො”නි ඉදං මූලපදපටිඨානානං අඤ්ඤමඤ්ඤතො නිද්ධාරෙතබ්බන්තාය කාරණවචනං “සති අනුප්පවෙසෙ තතො විනිශ්ශාමො සියා”ති. පටිඨානන්ති එත්ථ ප-ඉති උපසග්ගපදං, තං පන “විභත්තෙසු ධම්මෙසු යං සෙට්ඨං, තදුපාගමු”න්තිආදීසු විය පකාරත්ථපොතකන්ති දස්සෙත්තො “පකාරෙහි යාන”න්තිආදීසු විය පකාරත්ථපොතකන්ති දස්සෙත්තො “පකාරෙහි යාන”න්ති ආහ. ඉධානි ඉමස්මිං නෙත්තිප්පකරණෙ. තස්සානි දෙසනාසඬධාතස්ස පරියත්තිසාසනස්ස. තථාභාවදීපනන්ති වෙනෙයාප්ඤාසායානුරූපෙන පවත්තිතත්තා සංකිලෙසභාගියතාදිප්පකාරෙහි ධීතභාවෙන දීපෙනබ්බන්තා “දීපිස්සතිති දීපන”න්ති කත්වා. පතිට්ඨහන්ති අධිසීලසික්ඛාදයො සමුදායරූපෙන ගතිතා. එතෙහි සංකිලෙසධම්මාදීනි, සංකිලෙසධම්මාදීනං අධිසීලසික්ඛාදීනං පවත්තනුපායතා අනුපුබ්බිකථාය සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය දීපෙනබ්බා. තෙසන්ති සංකිලෙසධම්මාදීනං. පුන තෙසන්ති සුත්තානි සන්ධායාහ.

ගොට්ඨානි වජා. පටිඨිතගාථොති ගතගාථො. ආගතට්ඨානස්මිත්ති සිහනාදසුත්තං (ම. නි. 1.156) වදති. පවත්තගමනත්තා එත්ථානි වචනසෙසො. අථ වා ගච්ඡති එත්ථානි ගමනං, දෙසනාඤාණස්ස නිස්සඬගවසෙන පවත්තගමනදෙසභාවතො පටිඨානං නාමාති අත්ථො. වොම්ස්සානි “සංකිලෙසභාගියඤ්ච වාසනාභාගියඤ්චා”තිආදිනා දුක්ඛකචතුක්කභාවෙන මිස්සිතා.

සංකිලෙසභාවෙ ඤාපෙනබ්බෙ පවත්තං, තං විසයං කත්වා දෙසිතන්ති අත්ථො, අත්ථමත්තවචනඤ්චෙතං, සංකිලෙසභාගෙ භවන්ති සද්දනායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “සංකිලෙසභාගික”න්තිපි පාඨො, තස්ස සංකිලෙසභාගො එතස්ස අත්ථි, සංකිලෙසභාගෙ වා නියුත්තං, සංකිලෙසභාගස්ස වා පබ්බාධනසීලං සංකිලෙසභාගිකං, තදෙව සංකිලෙසභාගියන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. පදාලනං සමුච්ඡින්නදනං, පදාලනසන්තිස්සයතා චෙත්ථ පදාලනග්ගභණෙන ගතිතානි දට්ඨබ්බං. අසෙක්ඛෙති අසෙක්ඛධම්මෙ. තෙසං වොම්ස්සකන්තයවසෙනානි තෙසං සංකිලෙසභාගියාදීනං වතුන්තං පටික්ඛෙපාපටික්ඛෙපවොම්ස්සකන්තයවසෙන.

“තානි පන ඡ දුකා”තිආදිනා පදානං ගභණපරිච්ඡෙදතො වචත්ථාපනතං වත්ථා පරතො “සාධාරණානි කතානි”ති පදස්ස අත්ථසංවණ්ණනාය සයමෙව සරූපතො දස්සෙස්සති. “අනුද්ධරණෙ කාරණං නත්ථි”ති වත්ථා උද්ධරණෙ පන කාරණං දස්සෙත්තො “තථා හි වක්ඛති”තිආදිනා පාළිමාහරි. වොදානං නාම සංකිලෙසතො හොති සංකිලිට්ඨස්සෙව වොදානස්ස ඉච්ඡිතත්තා. යස්මා වොදානං තද්ධගාදිවසෙන සංකිලෙසතො විසුප්ඤ්ඤානං, තස්මා “තං පන අත්ථතො වාසනාභාගියාදි එව හොති”ති වුත්තං. තත්ථ තද්ධගවික්ඛම්භනෙහි වොදානං වාසනාභාගියාදිවසෙන හොති, සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිති වොදානං නිබ්බේධභාගියවසෙන, අසෙක්ඛභාගියවසෙන වොදානං පටිප්පස්සද්ධියා එව වෙදිතබ්බං. යායං දෙසනා රාගාදිභාගිනී සියා, සා සංකිලෙසභාගියා. යායං දෙසනා වාගාදිභාගිනී සියා, සා වාසනාභාගියා. යා පන ආපත්තිවිච්ඡෙදනී සාවසෙසං, අනවසෙසඤ්ච, සා නිබ්බේධභාගියා, අසෙක්ඛභාගියා ව.

“තණ්හාසංකිලෙසභාගියං සුත්ත”න්තිආදිනා පට්ඨමෙව සංකිලෙසභාගස්ස දස්සිතත්තා වුත්තං “සංකිලෙසො තිව්ඨො...පෙ.... විසයදස්සනත්ථං ආරද්ධ”න්ති. භවරාගො භවපත්ථනා. උප්පජ්ජතිනි න විගච්ඡති. තත්ත තත්ත භවෙති යදි වා කාමභවෙ, යදි වා රූපභවෙ, යදි වා අරූපභවෙ. පදන්තරසංයොජනවසෙනානි දුක්ඛයෙනෙව පදන්තරෙන යොජනවසෙන. මිස්සිතානි කතානිති සංසට්ඨානි කතානි.

එක්කචතුක්කවසෙන දස්සිතබ්බානි පදානි එව ගහෙත්වා ආවුත්තිනායදස්සනවසෙන මිස්සෙත්වා අවසිට්ඨකවසෙන, තික්කචතුක්කවසෙන ව ඉතරෙ අට්ඨ පටිඨානභාගා දස්සිතානි ආහ “තානියෙව යථාවුත්තානි අට්ඨ සුත්තානි”තිආදි. වත්තාරො එක්කායෙව පාළියං ආදිතො දස්සිතා. ඡදුකා පාළියං ආගතා වත්තාරො, අට්ඨකථායං ද්වෙති. වත්තාරො තිකා පාළියං ආගතා ද්වෙ, අට්ඨකථායං ද්වෙති. ද්වෙ වතුක්කා පන අට්ඨකථායමෙව ආගතා. “පාළියං අනාගතා”ති ඉදං සරූපතො අනාගමනං සන්ධාය වුත්තං, නයතො පන ආගතභාවො දස්සිතො එව. යෙ පනෙත්ථ පාළියං අනාගතා, තෙසං උදාහරණානි පරතො දස්සයිස්සාම.

සොළසහීති සොළසවිධෙහි. න හි තානි සුත්තානි සොළසෙව, අථ බො සොළසප්පකාරානීති මූලගණනං ය්පෙත්වා කාරණසුත්තඋද්ධෙත සඬබාරගබ්භෙන තදනුරූපො යො ගණනවිත්ථාරො, තස්ස පත්ථරණවිධි පටිඨානනායො. ඉමිතා...පෙ.... නත්ථිති යථාවුත්තපටිඨානවිනිමුත්තො පරියත්තිසාසනප්පදෙසො න විජ්ජති යථාරහං තංතංපටිඨානභාවෙන පවත්තත්තානි දස්සෙති. යදි සුත්තගෙයාදි නවවිධං පරියත්තිසාසනං යථාවුත්තපටිඨානවසෙනෙව පවත්තං, තත්ථ කට්ඨි අනිදස්සිතානං ගාථාදීනං සංකිලෙසභාගියාදිභාවො ගහෙතබ්බොති පඤ්භං සන්ධාය “ගාථාය ගාථා අනුමිතිතබ්බා”තිආදිපාළි පවත්තානි දස්සෙතුං “කථං පනා”තිආදි වුත්තං.

තත්ප් අයං ගාථා වියාති “කාමන්ධා ජාලසක්ෂන්තා, මනොපුබ්බිගමා ධම්මා, උද්ධං අධො සබ්බධි විජ්ජමුත්තො, යස්ස සෙලුපමං විත්ත”න්තිආදිනා ඉධ උදාහරිතං විය. ගාථාති අක්කංඝො තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ ආගතා ඉධ අනුදාහරා. සංවණ්ණනාකාලෙ සම්මුඛිභාවෙන “අයං ගාථා වියා”ති වුත්තා යා කාවි ගාථා “සංකිලෙසභාගියා”ති වා “සංකිලෙසවාසනානිබ්බේධඅසෙක්ඛනාගියා”ති වා අනුමිතිතබ්බා නයග්ගාහෙන ඤාපෙනබ්බාති දස්සෙතුං වුත්තං “සංකිලෙස...පෙ.... ජානිතබ්බාති අත්ථො”ති. වා-සද්දො හි ඉධ අවුත්තවිකප්පනත්ථො. සෙසපදෙසුති වෙය්‍යාකරණසුත්තපදෙසු.

90. අරියානං ධම්මන්ති වාරිත්තවාරිත්තහෙදං සිලාවාරං. එකන්තකරණියස්ස අකරණම්පි චිතික්කමො ඵව.

අවිජ්ජාදිකෙ සංකිලෙසධම්මෙ තදභිගාදිවසෙන ධුනාතිති ධොනා වුව්වති පඤ්ඤා. පච්චෙක්ඛිත්වා පරිභුක්ෂ්ණපඤ්ඤාති පන පකරණෙන අවච්ඡින්නන්තා වුත්තං. තං අතික්කමිත්වා වරන්තොති පච්චයානං අපච්චෙක්ඛිත්වා පච්චයපරිභොගෙ ආදිනවං අපස්සන්තො ඉණපරිභොගවසෙන පරිභුක්ෂ්ණන්තො න පරිමුව්වති නිරයාදිදුක්ඛතො, වට්ටදුක්ඛතො ව.

කුක්කුජනකං නාම කදලියා පුප්ඵනාළි. පරාභවායාති විනාසාය. තථාති යථා ඵලපාකන්තා කදලී, ඵවං වෙඵනළාපි ඔසධිජාතිකත්තාති උපසංභාරත්ථො තථා-සද්දො. තෙනාහ “ඵලං වෙඵං ඵලං නළ”න්ති.

සුඛෙත්තෙපිති පි-සද්දෙන කො පන වාදො උසරාදිදොසදුට්ඨෙසු ඛෙත්තෙසුති දස්සෙති. “ජකණ...පෙ.... අත්ථො”ති එතෙන යථාවුත්තඅභිසම්බරණාභාවෙන බීජදොසදුට්ඨන්ති දස්සෙති.

91. සප්පිනන්ති සඤ්ජිතං. අපරික්ඛතෙති පටිපක්ඛෙහි ධම්මෙහි අවික්ඛම්හිතෙ අරොගෙ.

යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො “කිං සුතං මයා, කිං වා සුඤ්ඤා”ති කුසලං ගවෙසී වරති, සා ධම්මොප්පඤ්ඤා කිස්සවා නාම. දුබ්භාසිකාති දුට්ඨ භාසිකා, ඉස්සාමච්ඡරියදොසාදිහි දුට්ඨා වා භාසිකා.

92. විචිනාතිති විසෙසතො විනාති පසවති.

විගතභූතාති විගතසච්ච. තෙනාහ “අලිකවාදී”ති.

අවජාතපුත්තාති ලාමකපුත්ත. භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා නිහීනවුත්තිතං සන්ධාය වදති. තෙරයිකොති නිරයෙ නිබ්බත්තනකො. පාපකම්මිනො පපතන්ති එත්ථාති පපතං, නරකං.

තණ්හාදිනං සභාවහෙදතොති තණ්හාදිට්ඨිදුච්චරිතානං

තණ්හායනවිපරිතදස්සනදුට්ඨවරිතතාසම්බන්ධසභාවවිභාගතො. අවත්ථාහෙදතොති තණ්හාය ඡන්දපෙමලොභරාගනන්දිපිපාසාමුවිජාදයො, දිට්ඨියා ගාහපරාමාසම්මිඡාහිනිවෙසවිසුකවිජ්ජන්දිතවිපරිතදස්සනාදයො, දුච්චරිතස්ස තිරවිජානපෙත්තිවිසයඅසුරයොනිගාමිකාදයො අවත්ථාවිසෙසා. ව-සද්දෙන තෙසං කාමතණ්හාදිරූපතණ්හාදිඅත්තානුදිට්ඨාදිසස්සනගාභාදිකායදුච්චරිතාදි- පාණාතිපාතාදිප්පකාරහෙදො සම්ගය්හති.

93. විපුලන්ති උළාරං, තෙලාදිහි වෙච ධනධක්ඤාදිහි ව පහුතසන්නිවයන්ති අත්ථො. සම්බාධාති ජනසංමද්දසම්බධා.

දණ්ඛෙන න හිංසාති එත්ථ වුත්තං යං දණ්ඛනිධානං, තං වට්ටවිවට්ටනිස්සිතං. තදුභයස්සාපි ඵලං දස්සෙන්නො “සො පුග්ගලො”තිආදිමාහ.

94. කිඤ්චති තංසමඛිගිනං විමද්දතීති කිඤ්චනං, රාගාදි, පලිබුන්ධති කුසලප්පවත්තිං නිවාරෙතීති පලිබොධො, රාගාදියෙව, කිඤ්චනමෙව පලිබොධො කිඤ්චනපලිබොධො. අප් වා කිඤ්චනඤ්ච පලිබොධො ව කිඤ්චනපලිබොධො, ආමිසකිඤ්චික්ඛඤ්ච රාගාදිසංකිලෙසො වාති අත්ථො.

විසෙසිතන්ති විලොමං, විසමං කිරියන්ති අත්ථො. රාජභණ්ඩන්ති ඔරොධෙ සන්ධාය වදන්ති.

යාවයොගොති යාවනයොගො, යාවකානං මනොරථපරිපූරණතො. තෙනාහ “යාවිතබ්බයුත්තො”ති.

දානයුත්තොති සත්තං දානකිරියාසමඛිගී. දානසංවිභාගරතොති එත්ථ දානං නාම අත්ථිකානං යථාධිජපායපටියත්තපරිච්චාගො, සංවිභාගො අත්තනා පරිභුක්ෂ්ණිතබ්බතො අප්පමත්තකතොපි සංවිභජනං. ඉමෙහි බො...පෙ.... භොතීති එත්ථ භොතිසද්දෙන “සමන්තාගතො”ති පදං සම්බන්ධිතබ්බං, න “සොනාපන්නො”ති දස්සෙතුං “සොනාපන්නො...පෙ.... භොතී”ති වුත්තං. තෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගමො හි ඉධ විධියති, න

සොනාපන්නභාවො, තෙන සොනාපන්නලක්ඛණමෙන ධම්මා, න සොනාපන්නභාවලක්ඛණන්ති දස්සෙති. තථා හි “සොනාපන්නෙන...පෙ.... ලබ්භමානතං දස්සෙති”ති වුත්තං.

95. ලපනි කපෙති එතෙනාති ලපනං, ඔට්ඨං.

97. මුදිතොති දිබ්බසම්පත්තියා පමුදිතො.

99. කිඤ්චාපි උදකාරිති තරණකිරියා අතීතභාවෙන වුත්තා, තරණමෙව පන ගහෙත්වා ආහ “ඔසතරණස්ස අරියමග්ගකිව්වත්තා”ති. එවං විජ්ජමුත්තො, විමුත්තොති ච එත්ථ මුච්චනකිරියායපි චත්තබ්බං.

100. පාතු-සද්දපුබ්බකො භවන්ති-සද්දො සියා උප්පාදපරියායො සියා ආවිභාවපරියායොති “පාතුභවන්ති”ති පදස්ස “උප්පජ්ජන්ති, පකාසෙන්නි වා”ති අත්ථො වුත්තො. පාතුභුතධම්මස්සාති උප්පන්නබොධිපක්ඛියධම්මස්ස, විභුතවතුසච්චධම්මස්ස වා. නො කල්ලොති න යුත්තො. සහෙතුධම්මන්ති එත්ථ පච්චයුප්පන්නධම්මාව ගහිතා, න පච්චයධම්මාති? නයිදමෙවං දට්ඨබ්බං පච්චයධම්මානම්පි පච්චයුප්පන්නභාවානතිචත්තනතො. අථ වා සහෙතුධම්මන්ති පච්චයුප්පන්නධම්මො පධානභාවෙන වුත්තො, පච්චයධම්මො පන ගුණභාවෙනාති එවමෙත්ථ උභයෙසං වුත්තභාවො වෙදිතබ්බො.

ආරඤ්ඤකන්ති ආරඤ්ඤකඨගසමන්නාගතං. අඤ්ඤාතොති පරිචයවසෙන න ඤාතො, අසංසට්ඨොති අත්ථො. තෙනාහ “නිව්චනවො”ති.

බ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කචිරහෙ වෙරිපරිසඬිකාය අභාවෙ අකිත්තිපරිමුත්තීති එවමාදිහිපි කාරණෙහි කොධජ්ජහානෙන සුඛං සුපතී. කොධපරිලාභාභාවො පන පාකටතරොති ආහ “කොධ...පෙ.... සයතී”ති. විසමුලස්සාති එත්ථ විසසරික්ඛතාය “විස”න්ති දුක්ඛං අධිජ්ජෙනන්ති ආහ “දුක්ඛවිපාකස්සා”ති. සුඛන්ති චෙතසිකසුඛං. අක්කුට්ඨස්ස පච්චක්කොසිත්වා ච පච්චක්කොසනහෙතු උප්පජ්ජන්ති යොජනා.

101. සල්ලුබ්බාහනං සල්ලුද්ධරණං.

විසයහෙදෙන, පචන්තිආකාරහෙදෙන ච අනෙකහෙදත්තා කාමසඤ්ඤාය වුත්තං “යාය කායචී”ති.

දානමුඛෙනාති දානෙන මුඛභුතෙන, දානං පමුඛං කත්වාති අත්ථො.

“අරියමග්ගසම්පාපනවසෙනා”ති ඉමිනා අනුකම්පානුද්දයානං එකන්තානවජ්ජනමෙව විභාවෙති. “අනුකම්පා”ති පදස්සත්ථව්වරණං “කරුණායනා”ති, ඉතරස්ස “මෙත්තායනා”ති.

102. පකතිආදීති ආදිසද්දෙන අණුඉස්සරපජාපතිපුරිසකාලාධිට්ඨායකාරිආදිකෙ සඬගණ්භාති.

කාමෙසුති කාමගුණෙසු රූපාදිවිසයෙසු.

බහලකිලෙසතායාති බහුලකිලෙසභාවෙන. පුබ්බහෙතුමන්දතායාති විචට්ඨපනිස්සයස්ස කුසලස්ස අකතත්තා.

චිත්තවූපසමභාවනායාති චිත්තවූපසමකරභාවනාය සමථවිපස්සනාය.

පරිස්සයා සීලාදිපරිපුරණස්ස පරිබන්ධභුතා කිලෙසා එව. අනරියා පඤ්ඤාසීසං උක්ඛිපිත්වා යාතුමෙව න සක්කොන්තිති වුත්තං “ඤාණසිරෙන අධොසිරා හුත්වා”ති.

103. භගවතො, හික්ඛුසඬිසස්ස ච වසනයොග්ගභාවො, තෙහි නිවුත්ථභාවො ච තස්ස සාතිසයො වණ්ණොති වුත්තං “පඨමගාථාය ජෙනවනස්ස වණ්ණං කපෙත්වා”ති. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්නෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙයාක”න්ති. (ධ. ප. 98; ථෙරගා. 991);

ඉධ ධම්මසද්දො සමාධිපරියායො “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො”තිආදිසු (දී. නි. 2.13; ම. නි. 3.198; සං. නි. 5.378) වියාති ආහ “ධම්මොති සමාධී”ති සමාධිපක්ඛිකා ධම්මා සතිවායාමා.

නානුගව්‍යයානි නානුතසෙයා. අනුතසනමෙව හි තණ්හාදිට්ඨිති අනුගමනං. පටිච්චස්සෙයානි විපස්සනාසම්මසනමාහ. යමකතො, හි බණ්කතො, පටිපාටිතො ව සම්මසනං විපස්සනායපි සම්මසනතො පටිච්චස්සනා නාම. සා හි විපස්සනාය දිට්ඨිඋග්ගාටනමානසමුග්ගාටනනිකන්තිපරියාදානහෙතුනාය විසෙසතො පටිපක්ඛෙන අසංභීරඅසංකුප්පනහෙතුනා පරිබුහනා හොති. “පුනප්පුනං...පෙ.... අප්පෙත්තො”ති එතෙන නිබ්බාතාරම්මණධම්මානුබුහනං යථා “බුහෙතා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති (ම. නි. 1.64) දස්සෙති.

යං කිඤ්චි අපදිසිත්වා පටිඤ්ඤාදානං සඬගරො. සො පන අත්තතො කිච්චවිසෙසං අපදිසිත්වා මිත්තසන්තප්පවසෙන වා කාලාගමනං අපදිසිත්වා කිඤ්චික්ඛානුප්පදානෙන වා පටිබාහකරණං අපදිසිත්වා බලග්ගබොධවසෙන වා සියාති තස්ස මිත්තකරණාදිපරියායනං සන්ධායාහ “සඬගරොති...පෙ.... නාම”න්ති. එවං පටිපන්නත්තාති එවං අනිච්චසඤ්ඤාමුඛෙන තියද්ධකෙසු සඬබාරෙසු අප්පමාදප්පටිපත්තියා පටිපන්නත්තා.

දිබ්බවක්ඛු සුච්ඡුද්ධන්ති සාවසෙසා දෙසනාති ආහ “යං සච්ඡිකරොති”ති. රූපායනනඤ්ඤාභේතං අධිප්පෙන.

104. අත්තන්ති සඬබාරානං පාරිමන්තභූතං. වෙදානන්ති මග්ගඤ්ඤාණුවෙදානමෙව. අරහත්තාධිගමෙන අත්තං පරියොසානං ගතත්තා. කම්මවිපාකවට්ටානං, කිලෙසවට්ටස්සාපි ව උස්සදෙන උපවයෙන උස්සදා, රාගාදයො.

සුක්කොභාසනාය සුක්කා, අභිවිසිට්ඨග්ගහා. සබ්බානි වා තාරකරූපානි සුක්කා. චිත්තේති උපලභති, පටිච්ච්ඤානිති අත්තො.

“අප්ඤ්ඤානං විපස්සනාහිනිවෙසො හොති”ති ඉදං “සකෙසු ධම්මෙසු”ති පාරගුභාවස්ස විසෙසිතත්තා වුත්තං, තඤ්ච ඛො අභිනිවෙසෙනෙව දෙසිතං. “සබ්බං, භික්ඛවෙ, අභිඤ්ඤෙයා”න්ති (සං. නි. 4.46; පටි. ම. 1.3) වුත්තං. පාරගුභා ව තෙසං බන්ධානං පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන හොති. තතො ව තෙසං හෙතුභූතසමුදයෙ, තදප්පචත්තිලක්ඛණෙ නිරොධෙ, නිරොධගාමිතියා පටිපදාය ව පහානසච්ඡිකිරියාභාවනාභිසමයපාරිපූර්වසෙන ඉතරසච්චෙසුපි පාරගුභාවො වුත්තො එව හොති. සබ්බසො හි සකඅත්තභාවබොධෙනපි චතුසච්චාභිසමයො හොතියෙව. වුත්තඤ්ඤෙන “ඉමස්මිංයෙව ඛ්‍යාමමත්තෙ කලෙවරෙ සසඤ්ඤිමිති සමනකෙ ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙමි, ලොකසමුදයඤ්චා”තිආදි (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45). අප වා සකෙසු ධම්මෙසුති අත්තතො ධම්මෙසු. අත්තධම්මා නාම අත්තකාමස්ස කුලපුත්තස්ස සීලාදිධම්මා. සීලසමාධිපඤ්ඤාදයො හි වෙදානධම්මා එකත්තභිතසුබසම්පාදනතො පුරිසස්ස සකධම්මා නාම, න අනත්තචාචනා සංකිලෙසධම්මා විය පරධම්මා. තෙසං සීලාදීනං පාරිපූරියා පාරං පරියන්තං ගතොති පාරගු. “අක්කුල පක්කුල”ඉති එවං විහිංසනකපයොගං. අප්පකලාපෙන (උදා. 7) හි තදා භගවත්තං භීසාපෙතුකාමෙන කතං යක්ඛගජ්ජිතං “අක්කුල පක්කුල” ඉති ඉමිනා ආකාරෙන සත්තානං සොතප්පං අගමාසි, තස්මා තං “අක්කුලං පක්කුලකරණ”න්ති වුත්තං.

නාහිනන්දනීති “අයං මං දට්ඨුං ආගතා”ති න තුස්සති. යස්මා පන “භගවතො භාසිතං අභිනන්දි”තිආදියු (ම. නි. 1.88) විය සම්පට්ච්චන්තොපි අභිනන්දසද්දො හොති, තස්මා වුත්තං “චිත්තෙන න සම්පට්ච්චති”ති. න සොචනීති “මයා අසම්මොදිතා ගච්ඡති”ති න චිත්තසන්තාපං ආපජ්ජති. “සඬගා සඬගාමජිං මුත්ත”න්ති ඉදං අභිනන්දසොචනානං අභාවස්ස කාරණවචනං.

තෙනාති උදකෙ ත්භානෙන. තෙනෙවාහ “න උදකෙන සුචි හොති”ති. තස්සත්තො – උදකුම්මුප්පනාදිනා නෙව සත්තානං සුචි පාපතො සුද්ධි නාම හොතිති. උදකුම්මුප්පනාදීති හි ඉධ උත්තරපදලොපෙන “උදක”න්ති වුත්තං. උදකෙනාති වා උම්මුප්පනාදිකිරියාසාධනභූතෙන උදකෙන සත්තානං සුචි පාපසුද්ධි න හොතිති. අප වා සුචිතෙන යථාවුත්තෙන උදකෙන පාපමලතො සුද්ධො නාම සත්තො න හොතිති. යදි සියා, සබ්බෙසමෙව මච්ඡබන්ධානං පාපසුද්ධි සියා. තෙනාහ “බන්ධෙත්ථ ත්භායති ජනො”ති. මාතුසාතාදිපාපකම්මකාරීනං, අඤ්ඤෙසඤ්ච ගොමභිංසාදීනං උදකං ඔරොහන්තානං අත්තමසො මච්ඡකච්ඡපෙ උපාදාය සබ්බෙසමිපි පාපසුද්ධි සියා, න පනෙවං හොති. කස්මා? ත්භානියපාපහෙතුනං අප්පටිපක්ඛනාවතො. යඤ්භි යං විනාසෙති, සො තස්ස පටිපක්ඛො. යථා ආලොකො අන්ධකාරස්ස, චිප්පා අචිප්පාය, න එවං ත්භානං පාපස්ස, තස්මා නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං “න උදකෙන සුචි හොති”ති. යෙන පන සුචි හොති, තං දස්සෙතුං “යමිති සච්චඤ්චා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සච්චන්ති වච්චචඤ්ච වීරතිසච්චඤ්ච. අප වා සච්චන්ති ඤාණසච්චඤ්චෙව පරමත්ථසච්චඤ්ච. ධම්මොති සෙසො අරියධම්මො. සච්චස්ස පනෙත්ථ විසුං ගහණං තස්ස බහුකාරතාදස්සනත්ථං. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙයාමෙව.

ජාතිබලනිසෙධකන්ති ජාතිමත්තමුග්ගණානං හොවාදිකානං පටිසෙධකං. ජාතිවාදස්ස වා නිසෙධකං, “න ජච්චා මුග්ගණො හොති”ති (සු. නි. 655) හි වුත්තං. ථෙරො හි තථාවාදෙන තෙ අනිග්ගණන්තොපි නිග්ගණන්තො විය හොතිති කත්වා වුත්තං.

105. විමුක්තියන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුයං.

සවාසනාත්ති එත්ථ ඛිණාසවස්සාපි අඛිණාසවසදිසකායවච්ඡයොගහෙනුතුතා සන්තානෙ කිලෙසභාවනා වාසනා නාම ආයස්මතො පිලින්දවච්ඡස්ස (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.215; ධ. ප. අට්ඨ. 2.පිලින්දවච්ඡත්ථෙරවත්ථු) වසලවොහාරො විය, සහ වාසනායාති සවාසනං, භාවනපුංසකඤ්චෙන “විසමං චන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.70) විය. යථාචුත්තවාසනම්පි අසෙසෙත්වාති අත්ථො. කුම්මග්ගපරිභරණවසෙන මග්ගසම්පට්ඨන්තිති මග්ගෙ කුසලො අමග්ගෙපි කුසලො එව හොති. භගවා පන සබ්බඤ්ඤාතාය සබ්බත්ථෙව කුසලොති ආහ “මග්ගෙ ව අමග්ගෙ ව කොට්ඨො”ති.

106. තමෙන යුත්තොති යථාචුත්තතමො තස්ස අත්ථීති තමො, පුග්ගලො. අප්පකාසභාවෙන ධීතා ඛන්ධාව තමො. ආලොකභූතොති ජාතිගුණාලොකො, පාකට්ඨගුණොති අත්ථො.

කිලෙසමයං ඛන්ධනං “දළ්භ”න්ති වදන්ති. යතො සච්චාති පටිච්ඡික්ඛන්තා බුද්ධාව නං ඡින්දන්ති, න අඤ්ඤෙ.

දුච්ඡෙදනත්ථෙත සතිපි දළ්භභාවෙ සිටීලවුත්තිතං තස්ස දීපෙතුං “ඛන්ධනභාවම්පි”තිආදිමාහ. තෙන “අහො සුබ්බමතරං බො, භික්ඛවෙ, මාරඛන්ධන”න්ති වුත්තං.

107. යදිපි චෙතනා කුසලාකුසලසාධාරණා, අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො ඉධාධිප්පෙතොති තස්ස වසෙන අත්ථං දස්සෙන්නො “අකුසලචෙතනාවසෙන චෙතෙති”ති ආහ. චෙතනං අභිසන්දහනං, චිත්තස්ස බ්‍යාපාරාපත්තිභාවෙන පවත්තිති අත්ථො. යස්මා පන චෙතනා යදා විඤ්ඤන්තිං සමුට්ඨාපෙති, තදා දිගුණුස්සාභාදිගුණවායාමා විය හුත්වා පාකට්ඨං පයොගං නිප්ථාදෙති, තස්මා “පකප්පෙති”ති වුත්තා. පාකට්ඨපයොගකප්පනඤ්ඤෙත්ථ පකප්පනං අධිප්පෙනං. තෙනාහ “තමෙව පකප්පෙති”ති. පච්චයට්ඨො ඉධ ආරම්මණත්ථොති වුත්තං “පචත්තියා පච්චයො හොති”ති.

108. යථා ජලසමුද්දස්ස විච්ඡමුට්ඨානවසෙන ලබ්භමානො වෙගො “විච්චයො”ති වුච්චති, එවං චක්ඛුසමුද්දස්සාපි රූපාවභාසනවසෙන ලබ්භමානො වෙගො “රූපමයො”ති වුත්තො. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. ආවිඤ්ඡනතොති ආකඨස්සනතො, ආකඨස්සනඤ්චෙත්ථ සන්තානස්ස තන්තින්තභාවහෙනුතාය දට්ඨබ්බං.

සමුදනං කිලෙසතෙමනං, අවස්චවහෙනුතා, කිලෙසානං ඌමිආදිසදිසතා සමාවට්ටනෙන සත්තානං අනත්ථාවභතාය චෙදිතබ්බං. උපරුපරිචෙගුප්පත්තියා උපගතස්ස උට්ඨාතුං අප්පදානෙන, ගුණසාරවිනාසනෙන ව කොටුපනාභාදිනං ඌමිආදිසදිසතා දට්ඨබ්බං.

අභිමුඛො නන්දතීති තදාරම්මණං සුඛං සොමනස්සං සාදියන්තො සම්පට්ඨිති. අභිවදතීති තණ්හාභිතිවෙසවසෙන අභිනිවිස්ස වදති. තඤ්භිස්ස අභිනිවෙසං දීපෙතුං “අහො සුඛ”න්තිආදි වුත්තං. අප්ඤ්ඤාසානං අධිමුච්චනභූතාය තණ්හාය තණ්හාවත්ථුකස්ස අනුපට්ඨිත්වා ආවෙණිකතාකරණන්ති ආහ “අප්ඤ්ඤාසාය තිට්ඨතීති ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා”ති.

109. “කස්මා”තිආදිනා සන්තාපදුක්ඛානං අසුප්පතිකාරතං ආහ “යෙන වා පකාරෙන”ති. යෙනාති යෙන වා කාමප්ඤ්ඤාසානදිට්ඨිප්ඤ්ඤාසානභූතෙන මිච්ඡාභිතිවෙසප්පකාරෙන. ගහට්ඨපබ්බජිතා තථාරූපං කත්වා අත්තනො වඩ්ඪිඤ්ඤා මඤ්ඤන්ති. අවඩ්ඪී එව පන හොති තස්ස පකාරස්ස වඩ්ඪියං අනුපායභාවතො ව උපායභාවතො ව අවඩ්ඪියං. තථාපීති තත්ථ තත්ථ ඉච්ඡාචිසානං පාපුණන්තොපි. යස්මා ඉතො බාහිරකා සබ්බෙන සබ්බං භවනිස්සරණං අප්පජානන්තො මන්දකිලෙසං දීඝායුකං සුඛබහුලං එකච්චං භවං තෙනෙව මන්දකිලෙසාදිභාවෙන “නිබ්බාන”න්ති සමනුපස්සන්ති, තස්මා භවෙන භවච්ඡපමොක්ඛං වදන්තිති.

භවදිට්ඨිසහගතා තණ්හා පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපෙන භවතණ්හාති වුත්තාති ආහ “භවතණ්හාතිආදීසු වියා”ති.

යත්ථාති යස්මිං භවෙ.

තතො එවාති භූතරතියා එව. අඤ්ඤාමඤ්ඤාඤ්ඤා සත්තානං ඡන්දරාගො බලවා හොති. අනවසෙසතොති අනවසෙසෙන, න කිඤ්චි සෙසෙත්වා.

සංසාරසොතස්ස අනුකුලභාවෙන ගච්ඡතිති අනුසොතගාමී. තස්සෙව පටික්කුලවසෙන නිබ්බදානුපස්සනාදිභි පවත්තතිති පටිසොතගාමී, අවලප්පසාදාදිසමන්තාගමෙන ධීතසභාවොති අත්ථො.

110. “පලබ්භති, නිබ්ඡජ්ජති”තිආදීසු විය උපසග්ගො පදවඩ්ඪනමත්තන්ති ආහ “අභිජාතිකොති ජාතියො”ති. කණ්ඨධම්මෙසමන්තාගතත්තා වා කණ්ඨො. පඨමවයෙපි මප්ඤ්ඤිමවයෙපි පාපසමඬ්ඪි හුත්වා ධීතො කණ්ඨධම්මෙ අභිජායති, පච්ඡාපි පාපං පසවතීති අත්ථො. සුක්කොති වා එත්ථ වුත්තච්ඡරියායෙනෙව අත්ථො චෙදිතබ්බං.

111. පුරිමස්මිත්ති පුරිමස්මි පදෙ. විසයෙ භූමිමං තත්ථ දෙය්‍යාධම්මස්ස පතිට්ඨාපනතො. දුතියෙ අධිකරණෙ, තදධිකරණඤ්ඤි නිබ්බානන්ති. ගහට්ඨපබ්බජිතකිච්චෙසු වා විසිට්ඨධම්මදස්සනත්ථං පච්චයදානාරහත්තානං සමධුරතානිද්දෙසො. අථ වා යෙන යෙන පන චත්ථුනාති රූපාරූපනිරොධාදිනා තණ්හාවත්ථුනා. අමරාවික්ඛෙපචත්ථුආදිනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන සුභසුඛාදිමිථිභාහිනිවෙසවත්ථුං සඬගණ්හාති. යථා වා තණ්හාදිට්ඨිදුච්චරිතානං වසෙන සංකිලෙසභාගියස්ස සුත්තස්ස විභාගො, එවං සමථවිපස්සනාසුවරිතවසෙන තණ්හාවොදානභාගියාදිසුත්තවිභාගොති දස්සෙතුං පාළියං “තණ්හා...පෙ.... නිද්දිසිතබ්බ”න්ති වුත්තං.

ඉදං එවං පචත්තන්ති යථා දුචින්තිතාදිවසෙන බාලො හොති පුග්ගලො, එවං තස්ස දුචින්තිතචින්තිතාදිභාවනාවසෙන පචත්තං ඉදං සංකිලෙසභාගියං නාම සුත්තන්ති පුබ්බෙ සංකිලෙසධම්මවිභාගෙන වුත්තං ඉදානි සාමඤ්ඤතො සඬගහෙත්වා වදන්ති. ඉදං වාසනාභාගියං සුත්තන්ති එත්ථාපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කිලෙසට්ඨානෙහිති කිලෙසානං පචත්තිට්ඨානෙහි. කිලෙසාවත්ථාහිති කිලෙසානං පචත්තිආකාරවිසෙසෙහි. කාමරාගාදිහි සංයුජ්ජති කාමරාගාදිගෙතු කම්මවිපාකාදිනා. සතිපි තෙසං කාලන්තරවුත්තියං සංයුත්තො නාම හොති, යතො කාමරාගාදයො “සංයොජන”න්ති වුච්චන්ති. උපාදියතීති දළ්භං ගණ්හාති පචත්තෙති. සෙසං වුත්තනයත්තා, උත්තානත්තා ව සංවණ්ණිතං.

112. උදාහරණවසෙනාති නිදස්සනවසෙන, එකදෙසදස්සනවසෙනාති අත්ථො. සකලස්ස හි පරියත්තිසාසනස්ස සොළසහි පට්ඨානභාගෙහි ගහිතත්තා. යථා තදෙකදෙසානං සොළසන්තම්පි පට්ඨානභාගානං ගහණං උදාහරණමත්තං, තෙසං පන සොළසන්තං එකදෙසග්ගහණං උදාහරණන්ති කිමෙත්ථ වත්තබ්බං. තෙන වුත්තං “එකදෙසදස්සනවසෙනාති අත්ථො”ති. කස්මා පනෙත්ථ පාළියං පට්ඨානස්ස එකදෙසොව උදාහටො, න අවසෙසොති? නයනිදස්සනත්ථං. ඉමිනා නයෙන අවසෙසොපි පට්ඨානභාවො වෙදිතබ්බොති.

තත්ථ “අජ්ජමිපි වෙ සංහිත භාසමානො...පෙ.... ස භාගවා සාමඤ්ඤස්ස හොති”ති (ධ. ප. 20) ඉදං වාසනාභාගියඤ්ඤ අසෙක්ඛභාගියඤ්ඤ. එත්ථ හි “අජ්ජමිපි වෙ සංහිත භාසමානො”ති ඉදං වාසනාභාගියං, “ස භාගවා සාමඤ්ඤස්ස හොති”ති ඉදං අසෙක්ඛභාගියං.

තථා මසදෙවසුත්තං. තත්ථ හි “භූතපුබ්බං, ආනන්ද, ඉමිස්සායෙව මිටීලායං මසදෙවො නාම රාජා අහොසි ධම්මිකො ධම්මරාජා ධම්මෙ ධීතො මහාධම්මරාජා, ධම්මං වරති බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමෙසු චෙව ජනපදෙසු ව, උපොසථඤ්ඤ උපවසති වාතුද්දසිං, පඤ්චදසිං, අට්ඨමිඤ්ඤ පක්ඛස්සා”තිආදි (ම. නි. 2.308), ඉදං වාසනාභාගියං. “ඉදං බො පනානන්ද, එතරහි මයා කල්‍යාණං වත්තං නීහරිතං එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති”ති (ම. නි. 3.189) ඉදං අසෙක්ඛභාගියං. “පමාදං අජ්ජමාදෙන, යදා නුදති පණ්ඩිතො”ති (ධ. ප. 28) ඉදං නිබ්බෙධභාගියං. “පඤ්ඤාපාසාද...පෙ.... අවෙක්ඛති”ති (ධ. ප. 28) ඉදං අසෙක්ඛභාගියන්ති ඉදං නිබ්බෙධභාගියඤ්ඤ අසෙක්ඛභාගියඤ්ඤ.

තථා “තිණ්මානි, හික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි”ති (සං. නි. 5.493) සුත්තං. තත්ථ “තිණ්මානි, හික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි තිණ්නි? අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිනින්ද්‍රියං අඤ්ඤින්ද්‍රිය”න්ති ඉදං නිබ්බෙධභාගියං, “අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රිය”න්ති (සං. නි. 5.493) ඉදං අසෙක්ඛභාගියං.

රට්ඨපාලසුත්තං (ම. නි. 2.293 ආදයො) සංකිලෙසභාගියඤ්ඤ වාසනාභාගියඤ්ඤ අසෙක්ඛභාගියඤ්ඤ. තත්ථ හි “ඌතො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො”තිආදිනා (ම. නි. 2.306) සංකිලෙසො විභත්තො, “එකො වුපකට්ඨො”තිආදිනා (ම. නි. 2.299) අසෙක්ඛධම්මා, ඉතරෙන වාසනාධම්මාති.

“ධම්මෙ ව යෙ අරියපච්චෙදිතෙ රතා, අනුත්තරො තෙ වචසා මනසා කම්මුනා ව;
තෙ සන්තිසොරච්චසමාධිසණ්ඨිතා, සුතස්ස පඤ්ඤාය ව සාරමජ්ඣගු”ති. (සු. නි. 332);

ඉදං වාසනාභාගියඤ්ඤ නිබ්බෙධභාගියඤ්ඤ අසෙක්ඛභාගියඤ්ඤ. එත්ථ හි “ධම්මෙ ව යෙ අරියපච්චෙදිතෙ රතා”ති අයං වාසනා, “අනුත්තරා...පෙ.... සණ්ඨිතා”ති අයං නිබ්බෙධො, “සුතස්ස පඤ්ඤාය ව සාරමජ්ඣගු”ති අසෙක්ඛධම්මා.

තථා “සද්ධො සුතවා නියාමදස්සි”ති ගාථා (සු. නි. 373). තත්ථ හි “සද්ධො සුතවා”ති වාසනා, “නියාමදස්සි වග්ගගතෙසු න වග්ගසාරි ධීරො, ලොභං දොසං විනෙය්‍යා පටිස”න්ති නිබ්බෙධො, “සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා”ති අසෙක්ඛධම්මා.

සබ්බාසවසංවරො පරිස්සයාදිනං වසෙන සබ්බභාගියං වෙදිතබ්බං. තත්ථ හි සංකිලෙසධම්මා, ලොකියසුවරිතධම්මා, සෙක්ඛධම්මා, අසෙක්ඛධම්මා ව විභත්තා. අසබ්බභාගියං පන “පස්සං පස්සති”තිආදිකං (ම. නි.

1.203) උදකාදිඅනුවාදනවචනං වෙදිතබ්බං. එවමෙනස්මිං සොළසවිධෙ සාසනපට්ඨානෙ එතෙ තණ්හාදිවසෙන තයො සංකිලෙසභාගා, වොදානාදිවසෙන තයො වාසනාභාගා, සෙක්ඛානං සීලක්ඛන්ධාදීනං වසෙන තයො නිබ්බේධභාගා, අසෙක්ඛානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එව වසෙන තයො අසෙක්ඛභාගා, තෙසං වසෙන මූලපට්ඨානානි එව ද්වාදස හොන්ති. තානි පන චිත්ථාරනයෙන විහජියමානානි ඡන්තවුතාධිකානි චත්තාරි සහස්සානි හොන්ති. යථාදස්සනං පනෙනානි උද්ධරිතබ්බානි. තානි පන යස්මා සඬගහතො කාමතණ්හාදිවසෙන තයො තණ්හාසංකිලෙසභාගා, සස්සතුච්ඡේදවසෙන ද්වෙ දිට්ඨිසංකිලෙසභාගා, කායදූවරිතාදිවසෙන තයො දූවරිතසංකිලෙසභාගානි අට්ඨ සංකිලෙසභාගා. ධම්මාමිසාභයදානවසෙන තිවිධං දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු, කායසුචරිතාදිවසෙන තිවිධං සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු, සමථවිපස්සනාවසෙන දූවිධං භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි අට්ඨෙව වාසනාභාගා.

සද්ධානුසාරී සද්ධාවිමුත්තො ධම්මානුසාරී දිට්ඨිප්පත්තො කායසක්ඛිති (පු. ප. මානිකා 7.32-36; පු. ප. 26-30) පඤ්චන්තං සෙක්ඛානං පච්චෙකං තයො සීලාදික්ඛන්ධානි පන්තරස නිබ්බේධභාගා, සුඤ්ඤතානිමිත්තාපණ්හිතහෙදා පඤ්ඤාවිමුත්තානං තයො අග්ගඵලධම්මා, තෙසු පච්චෙකං තයො තයො සීලාදික්ඛන්ධා, තථා උභතොභාගවිමුත්තානන්ති අට්ඨාරස, සික්ඛිතබ්බාභාවසාමඤ්ඤෙන අසඬබ්බතානං පක්ඛිපිත්වා එකුනච්ඡති අසෙක්ඛභාගා, ඉති පුරිමානි එකතිංස, ඉමානි එකුනච්ඡතිනි සමපඤ්ඤාස සංකිලෙසභාගියාදිධම්මා හොන්ති. තස්මා ඉමෙසං සමපඤ්ඤාසාය සංකිලෙසභාගියාදිධම්මානං වසෙන සමපඤ්ඤාස සුත්තානි හොන්ති.

යස්මා ච තෙ පඤ්ඤාවිමුත්තා උභතොභාගවිමුත්තවිභාගං අකත්වා අසඬබ්බතාය ධාතුයා අග්ගහණෙන නිප්පරියායෙන අසෙක්ඛභාගාභාවතො නවෙව අසෙක්ඛභාගානි සමචත්තාලීස හොන්ති, තස්මා පෙටකෙ “චත්තාරීසාය ආකාරෙහි පරියෙසිතබ්බං, පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි සාසනපට්ඨානං නිද්දිට්ඨ”න්ති (පෙටකො. 21) ව චුත්තං. සඬගහතො එව පන පුබ්බෙ චුත්තචිත්ථාරනයෙන සොළස හොන්ති, පුන තිවිධසංකිලෙසභාගියාදිවසෙන ද්වාදස හොන්ති, පුන තණ්හාදිට්ඨිදූවරිතසංකිලෙසතණ්හාදිට්ඨිදූවරිතවොදානභාවෙන ඡ හොන්ති, පුන සංකිලෙසභාගියං වාසනාභාගියං දස්සනභාගියං වාසනාභාගියං අසෙක්ඛභාගියන්ති පඤ්ච හොන්ති, පුන මූලපට්ඨානවසෙන චත්තාරි හොන්ති, පුපුජ්ජනභාගියසෙක්ඛභාගියඅසෙක්ඛභාගියභාවෙන තීණි හොන්ති, පුන සංකිලෙසභාගියවොදානභාගියභාවෙන ද්වෙ එව හොන්ති. පට්ඨානභාවෙන පන එකවිධමෙව, ඉති පට්ඨානභාවෙන එකවිධමිපි සංකිලෙසවොදානභාගියභාවෙන දූවිධන්ති විභාගතො යාව ඡන්තවුතාධිකං චතුසහස්සප්පහෙදං හොති, තාව තෙනබ්බං. එවමෙනං පට්ඨානං සඬගහතො, විභාගතො ච වෙදිතබ්බං.

ඉමස්සාපි පට්ඨානවිභාගස්ස, න පුරිමස්සෙවානි අධිප්පායො. ලොකිකං අස්සත්ථිති, ලොකිකසහවරණතො වා ලොකියං, සුත්තං පදෙසෙනානි එකදෙසෙන. සබ්බපදෙසුති තංතංතිකානං තතියපදෙසු. බුද්ධාදීනන්ති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං. ධම්මො පනෙත්ථ බුද්ධාදිග්ගහණෙන වෙදිතබ්බො, ආදිසද්දෙන වා.

පරිණමනීති පරිපච්චති. ධරන්තීති පබ්බන්ධවසෙන පචත්තන්ති. න්ති පාපකම්මං. තෙති කුසලාභිනිබ්බත්තක්ඛන්ධා. රක්ඛන්ති විපාකදානතො විපච්චිතුං ඔකාසං න දෙන්තිති අත්ථො. අයඤ්ච අත්ථො උපපජ්ජවෙදනියෙසු යුජ්ජති, ඉතරස්මිමිපි යථාරහං ලබ්භතෙව. තෙනාහ “දුතියෙ වා තතියෙ වා අත්තභාවෙ”ති.

113. අත්තනො අනවජ්ජසුඛාවහං පටිපත්තිං පටිපජ්ජන්තො පරමත්ථතො අත්තකාමො නාමානි ආහ “අත්තනො සුඛකාමො”ති. සුඛානුබන්ධඤ්ඤි සුඛං කාමෙන්තො සුඛමෙව කාමෙතීති ව සුඛකාමොති.

චිත්ථතට්ඨෙතානි සුවිජ්ජාරදිට්ඨිනං පචත්තනට්ඨානතාසඬබ්බතෙන චිත්ථාරට්ඨෙත.

114. දිට්ඨෙ දුක්ඛාදිධම්මෙති භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භුම්මං, දුක්ඛාදිධම්මෙ දිට්ඨෙ ඤාතෙති අත්ථො.

“උද්ධ”න්තිආදි කාලදෙසානං අනවසෙසපරියාදානන්ති ආහ “උද්ධන්ති අනාගතං, උපරි වා”තිආදි. ගමනෙනානි චුතුපපාතගමනෙන.

115. නගරද්වාරථීරකරණත්ථන්ති නගරස්ස ද්වාරබාහිරීරකරණත්ථං. ගම්භීරනෙමකායානි “නෙමං”චුච්චති නිබ්බතථම්භාදීනං පථවිං අනුපවිසිත්වා ධීතප්පදෙසො , ගම්භීරං නෙමං එතස්සානි ගම්භීරනෙමො, තස්ස භාවො ගම්භීරනෙමකා, තාය. කම්පනං යථාධීතස්ස ඉතො විතො ව සඤ්චොපනං, වාලනං ධීතට්ඨානතො වාචනං. අජ්ඣොගාහෙත්වානි අවිපරිතසභාවාහිසමයවසෙන අනුපවිසිත්වා, අනුපච්චිට්ඨො විය හුත්වානි අත්ථො.

සංයොජනානං පජ්ඣනවසෙනානි ගාථාය වචනසෙසං ආනෙත්වා දස්සෙති. අථ වා පභාතබ්බස්ස පභානෙන විනා න භාවනාසිද්ධිති අත්ථසිද්ධං පභාතබ්බපභානං අජ්ඣත්තං, බහිද්ධානි පද්ද්වයෙන යොජෙත්වා දස්සෙතුං අජ්ඣත්තං බහිද්ධානි ඔරම්භාගියඋද්ධම්භාගියසංයොජනානං විසංයොගගහිතොති ඉමමත්ථං පාළියා සමත්ථෙතුං “තෙනාහ සබ්බලොකෙ”ති චුත්තං.

අලොහසීසෙනානි අලොහෙන පුබ්බධගමෙන, යතො යොගාවචරො “නෙක්ඛම්මච්ඡන්දො”ති වුවචති. අසුභසඤ්ඤා රාගප්පට්ඨස්සතො “විසෙසනො අලොහප්පධානා”ති වුත්තා, දසාසුභවසෙන වා. අධිගතප්ඤ්ඤානි ආදිසද්දෙන විපස්සනාදිනි සභිගණ්හානි. විහිංසාරතිරාගානං බ්‍යාපාදහෙතුකතො චත්තාරොපි බ්‍රහ්මචිහාරා අබ්‍යාපාදපධානානි ආහ “චතු...පෙ.... අබ්‍යාපාදො ධම්මපද”න්ති. අධිගතානි ඤානාදිනිනි යොජනා. දසානුස්සති... පෙ.... අධිගතානි සම්මාසති ධම්මපදං සතිසීසෙන තෙසං අධිගතත්තබ්බත්තානි අධිප්පායො. ආනාපානභාවනායං සමාධිපි පධානො, න සති එවානි දස්සන්තං “දසකසිණ...පෙ.... සම්මාසමාධි ධම්මපද”න්ති වුත්තං. චතුර්ධාතුවචත්තානවසෙන අධිගතානම්පි එත්තෙව සභිගහො දට්ඨබ්බො.

116. උපලක්ඛණකාරණානිනි සඤ්ජානනනිමිත්තානි.

පාපමෙව පාපියොති ආහ “පාපං හොති”ති, “පාපියො”ති ව ලිඛිතවිපල්ලාසවසෙන වුත්තං. එකච්චනෙ බහුවචනන්ති එකච්චනෙ චත්තබ්බෙ බහුවචනං වුත්තං.

117. ඔලියනතණ්හානිනිවෙසවසෙනානි භවතණ්හානිවදිට්ඨිවසෙන. තා හි භවෙසු සත්තෙ අල්ලියාපෙන්නි. අභිධාවනානිනිවෙසවසෙනානි උච්ඡේදදිට්ඨිවසෙන. සා හි අවට්ඨපච්ඡේදමෙව චට්ඨපච්ඡේදං කත්වා අභිනිවිසනතො අභිධාවනානිනිවෙසො නාම. ඔලියන්තිනි සම්මාපට්ඨන්තිතො සඬකොචං ආපජ්ජන්ති. අභිධාවන්තිනි සම්මාපට්ඨන්ති. අතික්කමන්ති.

තෙසඤ්චානි තෙසං උභින්නං අභිනිවෙසානං, තදඤ්ඤෙසඤ්ච සබ්බමඤ්ඤිතානං.

118. ඉදං ඉට්ඨවිපාකං අනිට්ඨවිපාකන්ති ඉදං ඉට්ඨවිපාකසඬබ්බානං අනිට්ඨවිපාකසඬබ්බානං එලං.

“අකඬබ්බතො න ජානෙය්‍ය”න්ති එතෙන “ආකඬබ්බතො”ති ඉමිනා පදෙන සද්ධිං සම්බන්ධදස්සනමුඛෙන “න ජඤ්ඤා”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙති.

න උපලබ්භතිනි නත්ථිති අත්ථො.

120. තානිනි කම්මකම්මනිමිත්තගතිනිමිත්තානි. පත්ථරණාකාරොයෙව හෙස, යදිදං ඡායානං චොලම්බනං. එවං හොතිනි “අකතං චත මෙ කල්‍යාණ”න්තිආදිප්පකාරෙන විප්පට්ඨාරො හොති.

122. එසකෙහිනි ගවෙසකෙහි සපරසන්තානෙ සම්පාදකෙහි. දුක්ඛුද්‍රයන්ති දුක්ඛඵලං. තිහි කාරණෙහිනි කායවාචිත්තෙහි. තානි හි තංතංසංවරානං ද්වාරභාවෙන කාරණානිනි වුත්තානි. තිහි යානෙහිනි වා තිහි උප්පත්තිට්ඨානෙහි. පිහිතන්ති පිට්ඨායකං.

“උට්ඨානට්ඨානසඬබ්බාන”න්ති ඉදං පාසාණභාවසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා වුත්තං.

123. රජමිස්සකන්ති පුප්ඵරජමිස්සකං. තස්සානි තස්ස සෙක්ඛාසෙක්ඛමුනිතො. මහිවිජාදිනං විය ගාමෙ වරණප්පච්චයා ගාමවාසීනං සද්ධාහානි වා හොගහානි වා න හොති, අථ බො උපරුපරි වුද්ධියෙව හොතිනි දස්සෙන්නො “පාකතිකමෙව හොති”ති ආහ. අප්ඤ්ඤාතිකකම්මට්ඨානන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානං.

තෙනානි කුසලෙන කායච්චිකම්මෙන. ථීරභාවො ථාමං නාමානි තස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො “ථාමවානි ධීතිමා”ති ආහ.

අත්තසංනිස්සයං පෙමං අත්තානි ගහෙත්වා “අත්තසම”න්ති වුත්තන්ති ආහ “අත්තපෙමෙන සමං පෙමං නත්ථි”ති. භගවතො විපස්සනාඤ්ඤාණොභාසප්පචත්තිං සන්ධායාහ “පඤ්ඤා පන...පෙ.... සක්කොති”ති. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං, පන අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණානි ව අනන්තාපරිමාණං ලොකධාතුං ඔභාසෙන්නි.

124. කිස්ස හිතානි කෙන කාරණෙන හිතා.

යපෙත්වානි පචත්තෙත්වා. වචනියො යාවකානන්ති යොජනා, යාවිතබ්බසුත්තොති අත්ථො. යඤ්ඤඋපක්ඛරොති යඤ්ඤොපකරණං. “එතෙසු ධම්මෙසු ධීතො චතුසු”ති වුත්තං චතුක්කං චචත්ථපෙතුං “සද්ධොති එකං අභිග”න්තිආදි වුත්තං.

ගාථායං වුත්තධම්මෙ ද්වෙ ද්වෙ එකං කත්වා අභිගකරණං දුක්ඛනසො.

ජාතිධම්මන්ති පවත්තිධම්මං සන්ධාය වදනි.

125. සච්චෙකදෙසනො සච්චසමුදායො අනවසෙසපරියාදානනො විසිටියොති දස්සෙන්නො “පරමත්ථසච්චං වා හොතු”ති ආහ. චතුරො පදාති වත්තාරි පදාති, ලිඛිගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, වත්තාරො ධම්මකොට්ඨාසාති අත්ථො. කෙවලං සත්තවිභාගදස්සනත්ථමෙව චතුපදග්ගහණං, න අධිගතධම්මානුරූපතාය.

නිමමදාති න මදා.

“සච්චවාදී ජිනො රොමො”තිපි පායො. තත්ථ රොමොති දිට්ඨිරාගරත්තානං තිත්ථියානං, තිත්ථකරානඤ්ච අධම්මවාදීනං රාගවිපරිතධම්මදෙසනනො භයජනකො, අධම්මවාදීනං වා තත්ථ ආදීනවදස්සනෙන භායිතබ්බො, අප්පභීනාසංවරානං වා දුරුපසඬකමනනො දුරාසදොති අත්ථො.

සච්චො ව සො ධම්මො වාති සච්චධම්මො. තෙනාහ “එකත්තනිස්සරණභාවෙනා”තිආදි.

එකායනභාවන්ති එකමග්ගභාවං, අඤ්ඤමග්ගභාවන්ති අත්ථො.

දස්සනභාගියං භාවනාභාගියන්ති නිබ්බේධභාගියමෙව ද්විධා විභජිත්වා චුත්තන්ති ආහ “සංකිලෙසභාගියාදීහි චතුහි පදෙහි”ති. සෙසත්තිකානන්ති සත්තාධිට්ඨානත්තිකාදීනං අට්ඨන්තං තිකානං. සෙසපදානඤ්චාති සංකිලෙසභාගියඤ්ච වාසනාභාගියඤ්චාතිආදිමිස්සකපදානඤ්ච. ව-සද්දෙන සංකිලෙසභාගියාදිපදාති ව සඬගණ්භාති. ලොකියත්තිකස්සෙව හි “සෙසපදාති”ති චුත්තෙහි මිස්සකපදෙහි එවං සංසන්දනෙ නයදස්සනං, ඉතරෙසං පන තිකානං සංකිලෙසභාගියාදිපදෙහි වෙව සෙසපදෙහි ව සංසන්දනෙ ඉදං නයදස්සනන්ති “චුත්තනායානුසාරෙන සුවිඤ්ඤායා”න්ති චුත්තං. සමතික්කමනන්ති පභානං. සතිපි වාසනාභාගියසංකිලෙසභාගියධම්මානං ලොකියභාවෙ පුරිමෙහි පන පච්ඡිමා පභාතබ්බා තදඬගවසෙන, වික්ඛම්භනවසෙන ව. එවං පජභනසමත්ථතාය පභානන්ති චුත්තං “වාසනාභාගියං සුත්තං සංකිලෙසභාගියස්ස සමතික්කමාය හොති”ති. සංකිලෙසධම්මානං සමතික්කමෙන අධිගන්තබ්බා වොදානධම්මා වියාති යොජනා. භාවනා නාම තිවිධා ඤානභාවනා, විපස්සනාභාවනා, මග්ගභාවනාති. තාසු මග්ගභාවනාය ගහිතාය විපස්සනාභාවනා ගහිතා එව හොතිති තං අනාමසිත්වා ඉතරා ද්වෙ එව ගහිතා. තථාපි “භාවනාභාගියස්ස සුත්තස්ස පටිනිස්සග්ගායා”ති චුත්තෙ කිං සබ්බෙන සබ්බං අසෙක්ඛස්ස ඤානභාවනාපි පටිනිස්සට්ඨාති වොදනං මනසි කත්වා පාළියං “අසෙක්ඛභාගියං සුත්තං දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථ”න්ති චුත්තන්ති දස්සෙන්නො “අසෙක්ඛධම්මෙසු උප්පන්නෙසු මග්ගභාවනාකිච්චං නාම නත්ථි”ති වත්වා “ඤානභාවනාපි දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථා එවා”ති ආහ.

එකං එව භවතීථං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං එකබ්ඡං, තං අස්ස අත්ථිති එකබ්ඡී. සන්ධාවිත්ථා සමාගන්ත්වා, නිබ්බත්තනවසෙන උපගන්ත්වාති අත්ථො. සංසරිත්වාති තස්සෙව වෙවචනං. කුලං කුලං ගච්ඡතිති කොලංකොලො. පුරිමපදෙ අනුනාසිකලොපං අකත්වා නිද්දෙසො.

තෙසං සොතාපන්නානං. එතං පහෙදන්ති එකබ්ඡීආදිවිභාගං. පුරිමභවසිද්ධං විච්චුපනිස්සයපුඤ්ඤකම්මං ඉධ පුබ්බහෙතු නාම. යො “කතපුඤ්ඤතා”ති චූච්චති, සො පඨමමග්ගෙ සාධිතෙ වරිතත්ථතාය විපක්කවිපාකං විය කම්මං. උපරිමමග්ගානං උපනිස්සයො න සියාති අධිප්පායෙනාහ “උපරි...පෙ.... ආපජ්ජති”ති. තිණ්ණං මග්ගානං නිරත්ථකතා ආපජ්ජති පඨමමග්ගෙනෙව තෙහි කාතබ්බකිච්චස්ස සාධිතත්තා. පඨමමග්ගෙ...පෙ.... ආපජ්ජතිති අනුප්පන්නස්ස අත්ථකිරියාසම්භවතො. එවං තිණ්ණං වාදානං යුත්තිඅභාවං දස්සෙත්වා චතුත්ථවාදො එවෙත්ථ යුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ “විපස්සනා...පෙ.... යුජ්ජති”ති. “සච්ච හි”තිආදීනා තං යුත්තිං විභාවෙති. විමුත්තිපරිපාවනියානං ධම්මානං පරිපක්කතාය ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛතාය ඤාණස්ස විසදතාය විපස්සනාය බලවභාවො වෙදිතබ්බො. සො හි වොමිස්සකතයෙන සංසරණකො ඉධාධිප්පෙනො “දෙවෙ වෙව මානුසෙ ව සන්ධාවිත්ථා”ති චුත්තත්තා. ඉධ කාමභවෙ ධීනො ඉධට්ඨකො. මනුස්සදෙවලොකුපපජ්ජනනො ඔකාරෙන වොකිණ්ණො. අරියසාවකස්ස තංතංසත්තනිකායුපපත්ති තස්ස තස්ස සොධනසද්ධිං කිලෙසමලාදිඅනත්ථාපනායනනොති ආහ “ඡ දෙවලොකෙ සොධෙත්වා”ති. “අකනිට්ඨෙ යත්ථා”ති එතෙන හෙට්ඨාබ්බුග්ගලොකසොධනං චුත්තමෙවාති වෙදිතබ්බං.

සද්ධං ධුරං කත්වාති සද්ධං ධුරං ජෙට්ඨකං පුබ්බඬගමං කත්වා. සද්ධාය අනුස්සති පටිපත්ති, සද්ධං වා පුබ්බභාගියං අනුස්සති, සද්ධාය වා අනුසරණසිලොති සද්ධානුසාරී. ධම්මානුසාරීති එත්ථාපි එසෙව නයො. ධම්මොති පනෙත්ථ පඤ්ඤා වෙදිතබ්බො. සද්දහන්තො විමුත්තොති සද්ධාවිමුත්තො. යදිපි සබ්බථා අවිමුත්තො, සද්ධාමත්තෙන පන විමුත්තොති අත්ථො. සද්ධාය වා අධිමුත්තොති සද්ධාවිමුත්තො. චුත්තනායෙනාති උපරිමග්ගවිපස්සනාය බලවමන්දමන්දතරභාවෙන. දිට්ඨියා පත්තොති දිට්ඨිප්පත්තො, චතුසච්චදස්සනසඬබාතාය දිට්ඨියා නිරොධප්පත්තොති අත්ථො. දිට්ඨන්තං වා පත්තොති දිට්ඨිප්පත්තො, දස්සනසඬබාතස්ස සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණස්ස අනන්තරජපවත්තොති චුත්තං හොති. පඨමඵලනො පට්ඨාය හි යාව අග්ගමග්ගා දිට්ඨිප්පත්තාති. ඉදන්ති

යථාච්ඡික්ෂානාපන්නානං සද්ධාච්ඡික්ෂානදිට්ඨිපත්තතාවචනං . අට්ඨන්තං විමොක්ඛානන්ති චතස්සො රූපාවචරසමාපත්තියො, චතස්සො අරූපාවචරසමාපත්තියොති අට්ඨ විමොක්ඛා, තෙසං.

චුට්ඨන්තං සච්ඡිකරොතිති කායසක්ඛී, චුට්ඨානං අන්තො චුට්ඨන්තො, චුට්ඨානං අරූපජ්ඣානානං අනන්තරො කාලොති අධිප්පායො. අච්චන්තසංයොගෙ චෙතං උපයොගවචනං, චුට්ඨානන්තරකාලමෙව සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකරොතිති චුත්තං හොති, “විසමං චන්දිමසුරියා පරිචන්තන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.70) විය වා භාවනාපුංසකන්ති එතං දට්ඨබ්බං. යො හි අරූපජ්ඣානෙන රූපකායනො, නාමකායෙකදෙසනො ච වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන විමුත්තො, තෙන නිරොධසඬ්ඛානො විමොක්ඛො ආලොචිතො පකාසිතො විය හොති, න කායෙන සච්ඡිකතො, නිරොධං පන ආරම්භං කත්වා එකච්චෙසු ආසවෙසු ඛෙපිතෙසු තෙන සො සච්ඡිකතො හොති. තස්මා සො සච්ඡිකාතබ්බං නිරොධං යථාආලොචිතං නාමකායෙන සච්ඡිකරොතිති “කායසක්ඛී”ති වුවචති, න තු විමුත්තො එකච්චානං එව ආසවානං අපරික්ඛිණන්තා.

අභෙදෙනාති අන්තරාපරිනිබ්බායිආදිභෙදෙන විනා. “අභෙදෙනා”ති ව ඉදං “සද්ධාච්ඡික්ෂානදිට්ඨිපත්තකායසක්ඛීනො”ති ඉධාපි ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. යථෙව හි අන්තරාපරිනිබ්බායිආදිභෙදානාමසනෙනෙව එකො අනාගාමී හොති, එවං යථාච්ඡික්ෂානදආමසනෙනෙව සද්ධාච්ඡික්ෂානො, දිට්ඨිපත්තො, කායසක්ඛීති තයො අනාගාමීනො හොන්ති. අයඤ්ච අනාගාමීනො තාදිසමචන්දාභෙදං ගහෙත්වා ගණනා කතාති වෙදිතබ්බං. “අච්චාදීසු”තිආදි සුවිඤ්ඤායාමෙව.

පඤ්ඤාය එව විමුත්තො, න චෙතොවිමුත්තිභූතෙන සාතිසයෙන සමාධිනාපිති පඤ්ඤාවිමුත්තො. උභතොභාගවිමුත්තොති උභොහි භාගෙහි උභතොභාගතො විමුත්තො. කිලෙසානං වික්ඛම්භනසමුව්ඡින්නෙහි රූපකායනාමකායනො විමුත්තොති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “වික්ඛම්භන...පෙ.... විමුත්තො නාමා”ති ආහ. අරූපසමාපත්තියා රූපකායනො, අග්ගමග්ගෙන අරූපකායනො විමුත්තං. යථාහ –

“ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො පුග්ගලො යෙ තෙ සන්නා විමොක්ඛා අතික්කම්ම රූපෙ ආරූප්පා, තෙ කායෙන චුස්ත්වා විහරති, පඤ්ඤාය චස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති, අයං වුවචති, භික්ඛවෙ, පුග්ගලො උභතොභාගවිමුත්තො”ති (ම. නි. 2.182).

යං පන මහානිදානසුත්තෙ “රූපී රූපානි පස්සති”තිආදිකෙ (දී. නි. 2.129) නිරොධසමාපත්තිඅත්තෙ අට්ඨ විමොක්ඛෙ චත්ථා –

“යතො බො, ආනන්ද, භික්ඛු ඉමෙ අට්ඨ විමොක්ඛෙ අනුලොමමිපි සමාපජ්ජති...පෙ.... අයං වුවචතානන්ද, භික්ඛු උභතොභාගවිමුත්තො, ඉමාය ව, ආනන්ද, උභතොභාගවිමුත්තියා අඤ්ඤා උභතොභාගවිමුත්ති උත්තරිතරා වා පඤ්ඤාතරා වා නත්ථී”ති (දී. නි. 2.130) –

චුත්තං, තං උභතොභාගවිමුත්තසෙට්ඨවසෙන චුත්තං. තත්ථ යස්මා ආරූප්පසමාපත්තියු එකායපි රූපකායො වික්ඛම්භිතො එව නාම හොති, තස්මා චතුන්නං ආරූප්පසමාපත්තීනං, නිරොධසමාපත්තියා ව ලාභීනං වසෙන පඤ්ච උභතොභාගවිමුත්තා වෙදිතබ්බා. එස නයො කායසක්ඛීම්භිපි. අට්ඨවිමොක්ඛෙකදෙසෙපි හි අට්ඨවිමොක්ඛසමඤ්ඤා යථා “ලොකෙ සත්තා”ති.

තෙරසසු සීසෙසු පලිබොධසීසාදීනි, පචත්තසීසඤ්ච පරියාදිගිතබ්බානි, අධිමොක්ඛසීසාදීනි පරියාදකානි, ගොවරසීසං පරියාදකඵලං. තඤ්චි විසයජ්ඣාන්තං ඵලං, විමොක්ඛො පරියාදකස්ස මග්ගස්ස, ඵලස්ස ව ආරම්භං. සඬ්ඛාරසීසං සඬ්ඛාරවිවෙකභූතො නිරොධොති පරියාදිගිතබ්බානං, පරියාදකඵලානඤ්ච සහ විසයසංසිද්ධිදස්සනෙන සමසීසිභාවං දස්සෙතුං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.87) තෙරස සීසානි චුත්තානි. ඉධ පන “යස්ස පුග්ගලස්ස අපුබ්බං අවරිමං ආසවපරියාදානඤ්ච හොති ජීවිතපරියාදානඤ්චා”ති (පු. ප. 16) පුග්ගලපඤ්ඤාත්තියං ආගතත්තා තෙසු කිලෙසපචත්තසීසානං එව වසෙන යොජනං කරොන්තො “කිලෙසසීස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පචත්තසීසම්පි මග්ගො පචත්තිතො වුවිහන්තො චුතිතො උද්ධං අප්පචත්තිකරණෙන යදිපි පරියාදියති, යාව පන චුති, තාව පචත්තිසම්භවතො “පචත්තසීසං ජීවිතින්ද්‍රියං චුතිචිත්තං පරියාදියති”ති ආහ.

කිලෙසපරියාදානෙන අත්තතො අනන්තරං විය නිප්ථාදෙනබ්බා, පච්චචෙක්ඛණවාරා ව කිලෙසපරියාදානස්සෙව වාරාති චත්තබ්බතං අරහන්ති. “විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හොති”ති (ම. නි. 1.78; සං. නි. 3.12, 14) හි වචනතො පච්චචෙක්ඛණපරිසමාපනෙන කිලෙසපරියාදානං සමාපිනං නාම හොති. තං පන පරිසමාපනං යදි චුතිචිත්තෙන හොති, තෙනෙව ජීවිතපරිසමාපනඤ්ච හොතිති ඉමාය වාරචුතිසමත්තාය කිලෙසපරියාදානජීවිතපරියාදානානං අපුබ්බාවරිමතා හොතිති ආහ “වාරසමත්තායා”ති. භවඬ්ඨං ඔතරිත්වා පරිනිබ්බායතොති එත්ථ පරිනිබ්බානචිත්තමෙව භඩ්ධොත්තරණභාවෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

වර්තමාන වර්තා කායවච්ඡිකාප්පවත්ති. එත්ථ ව යෙන රාගාධිකභාවෙන පුග්ගලො “රාගවර්තො”ති ලක්ඛියති, තයිදං ලක්ඛණං. තෙනාහ “රාගජ්ඣාසයො රාගාධිකොති අත්ථො”ති, තෙන අප්පභිනභාවෙන සන්තානෙ ථාමගතස්ස රාගස්ස බලභාවො ලක්ඛියතිති දට්ඨබ්බං. එසෙව නයො සෙසෙසුපි.

සිලවත්තෙහිති ආදිසද්දස්ස ලොපං කත්වා නිද්දෙසො කතොති දස්සෙන්තො ආහ “සිලවත්තාදිහි”ති. ආදිසද්දෙන දායකාදිනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

ආරම්මණභූතා ඤෙය්‍යන්ති ආරම්මණභූතාව ඤෙය්‍යං.

පුටුප්පනභූමිආදීසුති පුටුප්පනසෙක්ඛාසෙක්ඛභූමීසු. තත්ථ පුටුප්පනභූමිවසෙන සංවරො, සෙක්ඛභූමිවසෙන පහානභාවනා, අසෙක්ඛභූමිවසෙන සච්ඡිකිරියා, පුටුප්පනභූමිසෙක්ඛභූමිවසෙන වා යථාරහං සංවරපහානභාවනා. පුබ්බභාගියා හි සංවරපහානභාවනා පුටුප්පනස්ස සම්භවන්ති, ඉතරා සෙක්ඛස්ස, අසෙක්ඛභූමිවසෙන සච්ඡිකිරියා. නයතො දස්සිතන්ති “යං, භික්ඛවෙ, මයා ‘ඉදං න කප්පති’ති අප්පටික්ඛිත්තං, තං වෙ කප්පියං අනුලොමෙති, අකප්පියං පටිබාහති, තං වො කප්පති”තිආදිනා (මහාව. 305) නයදස්සනවසෙන පකාසිතං. සරාගාදිසංචත්තනන්ති සරාගාදිභාවාය සංචත්තනං.

අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසග්ගතොති “සංකිලෙසභාගියඤ්ච වාසනාභාගියඤ්චා”තිආදිනා සංකිලෙසභාගියාදිනං පදානං අඤ්ඤමඤ්ඤසංසග්ගතො. අනෙකච්චොති ද්වාදසවිධො යාව ද්වානවුතාධිකවතුසහස්සවිධොපි අනෙකප්පකාරො. ලොකියසත්තාධිට්ඨානාදිසංසග්ගතොති ආදිසද්දෙන ලොකියං ඤාණං, ලොකුත්තරං ඤාණං, ලොකියඤ්ච ලොකුත්තරඤ්ච ඤාණං, ලොකියං ඤෙය්‍යං, ලොකුත්තරං ඤෙය්‍යං, ලොකියඤ්ච ලොකුත්තරඤ්ච ඤෙය්‍යං, ලොකියං ඤාණඤ්ච ඤෙය්‍යඤ්ච, ලොකුත්තරං ඤාණඤ්ච ඤෙය්‍යඤ්ච, ලොකියඤ්ච ලොකුත්තරඤ්ච ඤාණඤ්ච ඤෙය්‍යඤ්චාතිආදිකො සම්භවන්තො පට්ඨානභෙදො සඬගහිතො. උභයත්ථාති සංකිලෙසභාගියාදිකෙ, ලොකියාදිකෙ ව. යථාරහන්ති යො යො සංසග්ගවසෙන යොජනං අරහති, සො සො ධම්මො. සම්භවාචිරොධෙනෙව හි යොජනා. න හි “ලොකියං නිබ්බේධභාගිය”න්තිආදිනා යොජනා සම්භවති.

තීසු පිටකෙසු ලබ්භමානස්සාති තිස්සො සඬග්ගියො ආරුළුභෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ උපලබ්භමානස්ස විජ්ජමානස්ස, එතෙන න කෙවලං සඬගහො එව යථාචුත්තභෙදානං පට්ඨානභාගානං නිද්ධාරණාය කාරණං, අථ බො පාළියං දස්සනඤ්චාති විභාවෙති. තෙනාහ “යං දිස්සති තාසු තාසු භූමීසු”ති. “තෙනෙව හි”තිආදිනා යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස පාඨානුගමං දස්සෙති.

සාසනපට්ඨානවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිගමනකථාවණ්ණනා

සද්ධම්මාවතරට්ඨානෙති දෙසන්තරතො ආගන්ත්වා සද්ධම්මස්ස අවතරණොකාසභූතෙ සද්ධම්මස්සවනධාරණපරිවයපරිපුච්ඡාමනසිකාරබහුලානං නිවාසට්ඨානතං සන්ධායෙනං චුත්තං, අත්තතො වා සන්තානෙ පරියත්තිසද්ධම්මස්ස අනුප්පවෙසනට්ඨානතාය එවං චුත්තං. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති.

නෙත්තිඅට්ඨකථාය ලීනත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නෙත්තිප්පකරණ-ටීකා නිට්ඨිතා.